

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

COMMITTED

BRIDES OF THE KII IDRED 26

NYT AND USA TODAY BEST SELLING AUTHOR

EVANGELINE
ANDERSON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

KOMİTE

OceanofPDF.com

AKRABA GELİNLERİ, 26. KİTAP

OceanofPDF.com

EVANGELINE ANDERSON

OceanofPDF.com

Evangeline Anderson

BRIDES of the
KINDRED

KINDRED
TALES

KINDRED
Birthright

ALIEN *Mate*
INDEX

CyBRG
Files

COUGAR-
VILLE

BORN TO
DARKNESS

www.evangelineanderson.com

OceanofPDF.com

***Committed*, 1. Baskı,
Bir Akraba Gelinleri Romanı Telif
Hakkı © 2021 Evangeline Anderson
Tüm hakları saklıdır.
Kapak Tasarımı© 2021 [Reese Dante](#)**

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarların hayal gücünün ürünüdür veya gerçek dışı kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, yerlerle veya kuruluşlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makale ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yazılı izin alınmaksızın hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, seçtiğiniz bir perakendeciye veya evangelineanderson.com'a geri dönmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Yazarın eserine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

**Kapak içeriği sadece açıklama amaçlıdır.
Kapakta tasvir edilen herhangi bir kişi
modeldir.**

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Yazarın Notu:

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50](#)
[Bölüm 51](#)
[Bölüm 52](#)
[Bölüm 53](#)
[Bölüm 54](#)
[Bölüm 55](#)
[Bölüm 56](#)
[Bölüm 57](#)
[Bölüm 58](#)
[Bölüm 59](#)
[Bölüm 60](#)
[Bölüm 61](#)
[Bölüm 62](#)
[Bölüm 63](#)

[Epilog #1](#)

[Epilog #2 Son
mu?](#)

[Bir Arkadaşınıza Sıcak Bir Kindred Warrior](#)

[Verin! Bültenime !](#)

[Sesli Kitapları seviyor](#)

[musunuz? Also by Evangeline](#)

[Anderson Yazar Hakkında](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

OceanofPDF.com

KOMİTE

OceanofPDF.com

Bu, ilk Kindred hikayesidir. ★

**Geleceğe dair öngörülerini yüzünden akıl hastanesine kapatılan bir kadın...
Rüyalarına girebilen sibernetik bir savaşçı...
Dünyayı kesin bir yıkımdan kurtarmak için birlikte kaçmak zorundadırlar.
Ama zamanında yetişebilecekler mi?
öğrenmek için Brides of the Kindred 26, *Committed*'i okumanız
gerekecek...**

Ya Kindred'lar Dünya'ya hiç gelmemiş olsaydı?

Cehennem Kapısı istasyonunun altına hapsedilmiş *Ten'gu'nun* Gözü, bunu yapamayacaklarından emin olmak istiyor. Ve zamanın ötesine ulaşarak Kindred'ın gerçekliğini sonsuza dek değiştirecek bir olayı değiştirme gücüne sahiptir...

Vic, sadece düşman gezegenlere gönderilen sibernetik bir Kindred gözcüsüdür. Oval Ofis'e sızarak ancak tam Kindred'dan Dünya halkına bir teklif sunmak üzereyken iletişim sistemi bozulur ve dilsiz kalır. Akli dengesi yerinde olmayan bir tehdit olarak etiketlenerek St. Elizabeth Akıl Hastanesi'ne gönderilir. Orada, ona ilk kez kendini iyi hissettiren güzel, kıvrımlı bir Dünyalı kadın olan Torri ile tanışır...

Kocasını ne derse desin, Torri deli değildir. Devasa siyah bir gemi ve Dünya'yı fethetmeye ve köleleştirmeye gelen AllFather adında şeytani bir varlıkla ilgili imgelemler görmektedir. Ama artık kilit altında olduğu için kimse onu dinlemeyecektir. Vic gelip onunla Rüya Paylaşımı'na başlayana kadar kimse...

Şimdi ikisi de kaçıyor. Ancak Bela'nın gezegeni ele geçirmesini engellemek için Ana Gemi'yi Dünya'ya zamanında ulaştırabilecekler mi? Yoksa

Ten'gu'nun Gözü şeytani planını gerçekleştirecek ve Kindred'ın gelecekteki zaman çizelgesini sonsuza dek değiştirecek mi?

Bunu öğrenmek için Brides of the Kindred 26, *Committed*'ı okumanız gerekecek...

OceanofPDF.com

YAZARIN NOTU:

Kimsenin bu kitabın ilk bölümünü bir akıl hastanesinde kurgulayarak, akıl hastanesine yatırılmış herhangi birini aşağıladığımı ya da onunla dalga geçtiğimi düşünmesini istemiyorum. Akıl sağlığı sorunlarıyla ilgili bir damgalama var ki bu gerçekten utanç verici. Bir zamanlar birinin dediği gibi, bu sorunlar bir karakter hatası değil, bir kimya hatasıdır - yani beyin kimyanız bir şekilde bozulursa, buna engel olamazsınız ve yardım istemekten çekinmemelisiniz. Akıl sağlığı sorunları olan insanlara yardım eden birçok iyi işletilen tesis var (eminim St. Elizabeth's de buna dahildir, ki en azından internete göre gerçek bir yerdir). Ne yazık ki hakkında yazdığım kurgulanmış tesis bunlardan biri değil. Orada kötü şeyler oluyor ve neredeyse kahramanım Torri'nin başına geliyordu. Bu yüzden eğer hassas ya da kolay tetiklenen biriyseniz lütfen dikkatli okuyun. Bu kitabı yazarken, bir yere kapatıldığınızda ve deli olmadığınızı açıkça bildiğiniz halde "deli" olarak etiketlendiğinizde hissedeceğiniz korkunç hayal kırıklığını yansıtmaya çalıştım. Zavallı Torri! Ama endişelenmeyin, onu daha iyi şeyler bekliyor. Ne olduğunu öğrenmek istiyorsanız okumaya devam edin...

;) Evangeline

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

PROLOGUE

T *Ten'gu'nun* Gözü huzursuzdu. Efendisi Karanlık Baba, içindeki filizi uyandırmıştı... ama şimdi ne olacaktı? Karanlık Baba'nın boşluğunda Cehennem Kapısı istasyonunun altındaki zaman emicisi o kadar yavaş bir zamanın içinde hapsolmuştu ki, kaskatı donmuş da olabilirdi. Tek varoluş amacı olan Kindred'ları engellemek ya da onlara zarar vermek için yapabileceği hiçbir şey yoksa, efendi onu neden uyandırmıştı?

"Donmadın ve hâlâ amacına ulaşabilirsin," diye fısıldadı karanlık, soğuk bir ses filizine. Karanlık Baba'nın hüküm sürdüğü farklı, paralel bir evrenden gelen bu ses zayıftı ama kötülük doluydu.

Göz kırptı, kan kırmızısı yüzeyi onu tutan zaman emiciliğinde sonsuz bir yavaşlıkla nüksetti.

"Ne yapmalıyım baba?" diye sordu içindeki filiz.

"Bu evreni yeniden düzenleme gücüne sahipsin," diye bilgilendirdi Karanlık Baba onu. **"Ben yapamam, çünkü lanetli Kindred Tanrıçası sınırlarını bana kapattı. Ama sen o sınırların içindesin - nefret ettiğimiz ırka yıkıcı zararlar verebilirsin."**

"Ama nasıl?" diye sordu Göz'ün içindeki filiz. "Bu zaman girdabının içine hapsolmuşken ve zar zor hareket edebiliyorken?"

"Elinde ne varsa onu kullanmalısın," diye homurdandı Karanlık Baba. **"Zamanın kendisini kullan. Onu bükün-manipüle edin. Girdabın içinde bu evrenin tarihinde ileri ya da geri gidebilirsin. Bir olayı değiştirmek için yeterli enerjiye sahipsin - Kindred'ın zaman çizelgesindeki bir ayrıntıyı değiştirmek için - birini seç ve gücünü iyi kullan!"**

Ten'gu'nun Gözü tekrar göz kırptı, düşündü, Efendisinin emrettiği gibi zaman çizgisi boyunca araştırdı. Tek bir olay - sınırlı gücünü ve onu çevreleyen zamanın enerjisini Kindred'ın tarihindeki *tek bir* olayı değiştirmek için kullanabilirdi - bu tek olay ne olmalıydı?

Onlara en çok nasıl zarar verebilirim? diye merak etti. *En çok neye değer veriyorlar ve bunu onlardan nasıl alabilirim?*

Sonra filozof onu gördü. Göz daraldı, kanlı gözbebeği yıllar boyunca odaklandı, değiştirebileceği ve her şeyi değiştirecek tek olayı buldu.

"Evet... güzel," diye gürledi Karanlık Baba, filizinin nereye odaklandığını görünce. "Kindred'ların en çok önem verdiği şey gelinleridir. Ve en çok gelin çağırdıkları gezegen de 'Dünya' denen o önemsiz küçük mavi zerre."

"Peki ya en başta Dünya'ya hiç gelmedilerse?" diye spekülasyon yaptı Göz'ün içindeki scion. "Ya gezegenin düşman olup olmadığını öğrenmek için gönderdikleri gözcü bir şekilde etkisiz hale getirildiyse?"

"Çok iyi," diye kabul etti Karanlık Baba. "Eğer Akrabalar Dünya'da yaşayanların düşman olduğuna inandıkları için Dünya'ya hiç gelmemiş olsalardı, Bela'nın istilasını durdurmak için orada olmazlardı."

"Dünya yok edilirdi - sakinleri köleleştirilirdi - ve Kindred'lar gelinlerini çağıramazlardı."

Göz göz kırptı ve şimdi hayal ettiği değişmiş zaman çizgisinde hızla ilerledi. Tür olarak hayatta kalabilmek için %95'i erkek olan Kindred'ların ihtiyaç duyduğu gelin kaynağının bu kadar bol olduğu başka bir gezegen yoktu. Eğer Dünya Bela tarafından tahrip edilip yok edilirse, çünkü Soylar onlarla savaşmaya hiç gelmediler, eninde sonunda yok olacaktı.

Kindred'ın gönderdiği gözcü Dünya'ya gelmeleri gerektiğini işaret ettiğinde iki ırk kurtulmuştu. Dünya'daki insanlar kurtulmuştu çünkü Kindredler Scourge istilasına karşı savaşmak için tam zamanında gelmişlerdi. Ve Kindredlerin kendileri de minnettar insanlarla yaptıkları anlaşma sayesinde kurtulmuşlardı; bu anlaşma onlara kendi halkları arasından gelin çağırma izni vermişti.

Peki ya bu olaylar hiç yaşanmamış olsaydı? Ya gözcü hiç rapor vermediyse ya da insanların ona saldırdığı ya da bir şekilde zarar verdiği ortaya çıktıysa? Kindredlar ne kadar çaresiz olurlarsa olsunlar, düşman bir ırktan gelin aramazlardı. Ama böyle bir olay nasıl tasarlanmış olabilirdi?

Ten'gu'nun Gözü'nün içindeki filiz, sonunda aradığını bulana kadar dikkatle aradı - mükemmel anı, mükemmel olayı ayarlamak için

mükemmel bir başarısızlık fırtınasını harekete geçirdi. Küçük bir şeyi kırarak tüm Kindred zaman çizelgesini değiştirebilir ve her iki ırkın da aynı anda mahvolmasını sağlayabilir.

İnsanların bir sözü vardı: "*Bir çivi eksikti, nal kayboldu. Nal olmayınca at kayboldu. At olmayınca, binici de kayboldu. Binici olmayınca mesaj kayboldu. Mesaj olmadığı için savaş . Bir savaş uğruna krallık kaybedildi ve bunların hepsi bir nal çivisi uğruna oldu.*"

Filozof çivinin tam olarak nerede olduğunu biliyordu - her şeyi değiştirmek için başarısız olması ve kırılması gereken tek şey. Bu, Kindred'ların en başta Dünya'ya gitmesini engelleyen ölümcül bir çağlayanla sonuçlanacak bir serinin ilk domino taşı olacaktı.

Yıllar boyunca uzanan Göz'ün içindeki filiz, yıkım için tek şansını iyi bir etki yaratmak için kullandı. Küçük bir şeyi kırdı - bir insan gözünün göremeyeceği kadar küçük. Sonra da arkasına yaslanıp, harekete geçirdiği olayların gelişmesini memnuniyetle izledi.

Diğer evrenin karanlığında bir yerlerde, Karanlık Baba güldü ve nefret ettiği ırka yıkım tohumları ektiği için kendini tebrik etti. O intikamını alacak ve Akraba Tanrıça da halkının yok oluşunu ve ölümünü izleyecekti.

Ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

OceanofPDF.com

BİR

T geliyorlardı.

Torri onları görmüştü; kocaman siyah bir gemiyle geliyorlardı ve içleri sessiz bir tehditle doluydu. Kendisinden başka kimsenin göremediği bir tehdit. Diğerlerine anlatmaya çalıştı ama kimse *dinlemedi*. Aslında, onlara anlatmaya çalıştığı için onu hapse atmışlardı.

Adil ol, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Chuck'ı kasap bıçağıyla bıçakladığın için seni hapse attılar.*

Ki bu doğruydı. Ama adam onu tutup imgelemin ortasında aniden sarsmasaydı onu bıçaklamayacaktı - St. Elizabeth'teki psikiyatristler buna "gece terörü" ya da "füğ durumları" diyorlardı - yaşadığı anda uyanık ya da uykuda olmasına bağlı olarak.

Torri'nin büyükannesi bunlara "Rüya Görmek" adını vermişti; o da hayatı boyunca bu rüyaları görmüştü. Torri, Nana'nın hâlâ hayatta olmasını diliyordu; belki o zaman gördüğü korkunç rüyalara bir anlam verebilirdi. Ölüm ve yıkım taşıyan tehditkâr siyah geminin Dünya'ya gittikçe yaklaştığı rüyalar...

"Gördüğü Rüyalardan" birinin ortasındayken neyin gerçek neyin gerçek olmadığını ayırt edemiyordu. Kocası Chuck, muhtemelen çılgılık attığı için onu sarsarak uyandırmaya çalışıyordu. Gece dehşetinin ortasında, Torri'nin rüyalarında görmeye devam ettiği varlık hakkında düşündüğü gibi, "Kötü Olan" gibi görünüyordu.

Kendisine "Her Şeyin Babası" diyen Kötü Olan'ın parlayan kırmızı gözleri vardı ve konuştuğu her kelimedede tıslıyordu. Torri'ye kendisinin

Dünya için geliyordu, onun için geliyordu ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Rüyalar o kadar kötüleşmişti ki yastığının altında bir kasap bıçağıyla yatmaya başlamıştı. Uzaylı istilacılardan oluşan kara geminin ve onun kırmızı gözlü, tıslayan liderinin ne kadar uzakta olduğunu bilmiyordu ama yatağında o iğrenç yaratıklardan biriyle uyanma riskini almak istemiyordu.

Kocası Chuck onu sarsıp bağırmayı kesmesi gerektiğini söylediğinde *"Hemen şimdi, lanet olsun! Bütün mahalleyi uyandıracaksın!"* diye bağırdığında gece dehşeti hâlâ üzerindeydi. Karmakarışık beynine göre Chuck, kendisine "Her Şeyin Babası" diyen ve onu almaya geldiğine yemin eden tıslayan, kırmızı gözlü bir şeye benziyordu. Bu yüzden Torri öfkelenmişti.

Chuck'ın on üç dikişe ihtiyacı vardı ve Torri'yi Washington DC'nin güneydoğusundaki St. Elizabeth Akıl Hastanesi'nde basit bir "gecelik değerlendirme"yi kabul etmeye ikna ederken en az on iki kez belirttiği gibi gözünü zar zor kaçırmıştı.

Bir şekilde bir gecelik değerlendirme bir haftalık bir yatışa dönüşmüştü ve sonra ona atanan psikiyatrist -Dr. Burrows- onu ondan sonraki ayın geri kalanında tutmanın ihtiyatlı olacağını düşünmüştü.

Bu iki buçuk ay önceydi ve Torri bir daha çıkıp çıkamayacağını merak etmeye başlamıştı. Füg durumlarının ve gece terörlerinin sıklığının ve süresinin artmış olması hiç de yardımcı olmuyordu. Eve döndüğünde, bunlar bilincinin radarındaki küçük kırılmalarla sınırlı kalmıştı - en azından gündüzleri.

Artık günün ve gecenin herhangi bir saatinde, duşta (su soğurken boşluğa bakarak durduğu yerde), grup terapisi sırasında (bir cümlemin ortasında bayılabilir ve terapi seansı bitene kadar uyanmayabilirdi) ya da başka herhangi bir zamanda ona gelebilirlerdi. Sadece bir gün önce, öğle yemeği sırasının ortasında bayılmış, orada durmuş, sadece kendisinin görebildiği görüntüye dehşet içinde bakarken, diğer hastalar huzursuzca mırıldanmıştı - sırayı beklettiği için kızgındı.

Sonunda personelden biri onu götürmek için gelmişti. Torri bir buçuk saat sonra uyanmış, hasta salonunda, yanlışı yöne kaydığında kalçalarını ısırarak çatlak plastik oturaklı kırık dökük bir koltukta oturuyordu.

Midesi gurulduyordu ama öğle yemeğini kaçırmıştı; bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Gören Rüya beynini ele geçirmiş, zihnine hükmetmiş, hayatına ne gibi zararlar verebileceğini umursamıyordu.

Ancak gündüz fûgleri kötü olsa da, *onu* -Allah'ı- gördüğü zamanlar geceydi. Bu da gördüğü rüyaların gece terörüne dönüşmesi anlamına geliyordu.

Gece terörleri en kötüsüydü. Hayaller çok yoğun, çok *gerçekt*i. -Ve neden oldukları iç burkan korkuya asla alışamadı. Dünyayı fethetmeye gelen devasa, siyah gemiyi ya da AllFather'ın kırmızı, parlayan gözlerini kaç kez görürse görsün, onlara alışamıyordu. Korkudan çılgılık atmaktan boğazı parçalanmış gibi hissediyordu ve hademeler yanına yaklaşmaya cesaret edemiyordu - onu korkunç rüyalarından uyandırmaya çalıştıklarında çok fazla tepki vermişti.

En azından kendine ait bir oda bulmuştu, diye düşündü Torri kederle. Şiddetsizler Koğuşu'ndaki diğer herkes aynı odayı paylaşmak zorundaydı ama kimse gecede en az bir kez, bazen iki ya da üç kez çılgılık atarak uyanan bir manyakla aynı odayı paylaşmak istemiyordu.

Torri, kadınlar tuvaletinin ortak duvarına cıvatalanmış ve ayna görevi gören kararmış metal levhaya bakarak içini çekti. Şiddetsiz Koğuş çoğunlukla başkalarından çok kendilerine zarar vermekle ilgilenen insanlarla doluydu, ancak intihar eden hastalarınız olamazdı. Bu yüzden hiçbir yerde kırılabilir ve bileklerinizi kesmek için kullanılabilecek cam yoktu. Aynı şekilde ayakkabı bağı, kemer ya da kendinizi asmak için kullanabileceğiniz başka bir şey de yoktu. Çatal bıçak takımları, bırakın kendinizi ya da bir başkasını bıçaklamayı, marul yaprağına bile saplanamayacak kadar kısa ve kör uçlu plastik çatallardan oluşuyordu (salata servis edildiğinde yemek bir mücadele idi).

Duvardaki metal aynadaki bulutlu görüntü, dağınık, dalgalı saçları yüzünün etrafında siyah bir bulut oluşturmuş, yorgun kahverengi gözlerinin altında koyu, morarmış halkalar olan bir kadını gösteriyordu. Torri henüz otuz yaşındaydı ama çok daha yaşlı göründüğünü hissediyordu.

Her zaman kilosuyla mücadele etmişti ama şimdi hastaneye yatırıldığı zamankinden çok daha tombuldu. Sadece iki buçuk aydır buradaydı ve kurum yemeklerini yiyordu (yoksa şimdi üç müydü?) ve şimdiden kilo almıştı. Chuck muhtemelen onu zar zor tanıyacaktı... eğer ziyarete gelirse. Ama sevgili kocası son iki aydır ortalıkta yoktu - sanki onu buraya tıkmış ve unutmuştu.

Torri dehşet içinde dağınık yansımasına baktı. Sadece üç ay önce makul ölçüde mutlu bir evliliği olan, kariyerinde başarılı ve hayatındaki seçimlerinden memnun, başarılı ve uyumlu bir kadın olabilir miydi? Gerçekten de sadece üç ay önce mi özgürdü, dış dünyada yaşıyordu? Ona ne olmuştu?

O bir bankanın şube müdürüydü ve Chuck da Adalet Bakanlığı'nda basamakları tırmanan bir Hükümet Bilgi Uzmanıydı. Tam olarak güçlü bir çift değillerdi ama bundan uzak da değillerdi. Her zaman aynı fikirde olmasalar da ve evlilikleri Torri'nin umduğu gibi gitmese de (Chuck beklemek istediği için henüz çocukları olmamıştı) yine de oldukça ve istikrarlıydı - ki en önemlisi de buydu.

Sonra Rüya Görme gün içinde fügler şeklinde başlamıştı -kayıp zamanın küçük saniyeleri ve dakikaları. Uzaylı uzay gemisini ilk kez iş yerinde bir sunumun ortasında zihninin gözünde bir karaltı olarak görmüştü. Bu imgelem, bir an için düşünce silsilesini kaybederek sözcükler üzerinde tökezlemesine neden olmuştu. Ama sonra hemen toparlanıp devam etmiş, kendi kendine bunun sadece garip, tek seferlik bir olay olduğunu görmezden gelmesini söylemişti.

Ama ertesi gün, dinlenme odasındaki cezveden kendine bir fincan kahve doldururken yine aynı şey olmuştu. Sıcak kahve fincandan taşmış ve yere dökülmüştü; Torri orada öylece durmuş, gözleri fal taşı gibi açılmış, Dünya'ya doğru gelen siyah bir uzaylı gemisinin korkunç görüntüsünden başka bir şey göremiyordu.

İş arkadaşlarına göre, yere bilerek kahve dökmüş gibi görünüyordu. Elbette hiçbir şey gerçeklerden daha farklı olamazdı ama Torri, insanların deli olduğunu düşüneceklerinden korktuğu için neler olup bittiğini, neler gördüğünü açıklamaya korkuyordu.

Sonunda tam da böyle düşündüler, diye düşündü kasvetli bir şekilde, tekrar metal aynaya bakarak. *Ne kadar saklamaya çalışsam da.*

Füg halleri daha da kötüleşti, uzadı ve imgelemler daha canlı ve daha korkutucu hale geldi. Eve dönerken bir anlığına geçip neredeyse bir kazaya neden olduktan sonra Torri her gün işe Uber ve Lyft ile gidip gelmeye başlamıştı. Chuck'a çalışmak için daha fazla zaman istediğini, sabah ve akşam işe gidip gelirken evrak işleriyle uğraştığını söylemişti. Ama bankadan sadece yirmi dakika uzakta yaşadıkları için, bunun yetersiz bir bahane olduğunu biliyordu.

Yine de Torri buna tutunmuştu -akıl sağlığına tutunduğu gibi- ya da çalışmıştı. Ama ilk geceyi yaşadığı gece her şey yerle bir olmuştu.

Gece terörü.

AllFather'ın parlayan kırmızı gözlerini ilk kez gördüğünde ve onun tıslayan sesiyle "Dünya için planları" olduğunu söylediğini duyduğunda, artık güvendiği birine neler olduğunu anlatmaktan kendini alamamıştı.

Ama belki de ona güvenmemesi *gerektiği* ortaya çıktı.

"Ve rüyalarında gördüğün bu *uzaylıların gerçek* olduğunu mu düşünüyorsun?" Chuck onu ilk kez sarsarak uyandırdıktan sonra kaşlarını inanmaz bir şekilde kaldırarak sormuştu.

"Öyle olduklarını *biliyorum*." Torri boğazını sıkın hıçkırıkları bastırmak için çaba sarf etmiş, mantıklı konuşmaya çalışmıştı. "Chuck, onları *haftalardır* görüyorum! Gemilerini görüyorum, Dünya'ya doğru gidiyorlar. Eğer bir şeyler yapmazsak hepimizin başı gerçekten büyük belaya girecek!"

Kocasına bakmış, onu anlaması ve ona inanması için yalvarmıştı. Ama Chuck orada öylece oturmuş, sanki ikinci bir kafası çıkmış gibi ona bakıyordu.

"Bakın, kulağa çılğınca geldiğini *biliyorum*." Torri derin bir nefes aldı, kendini sakinleştirmeye ve mantıklı konuşmaya çalıştı. "Ama bu anne tarafımdan aileme geçen bir yetenek. Büyükannem Nana'da vardı. O buna 'Gerçek' ya da bazen 'Rüyaları Görmek' derdi."

Chuck ona boş boş baktı.

"Yani uzaylıların Dünya'ya doğru geldiğini söylediğinde sana inanmam mı gerekiyor çünkü büyükannen de komik rüyalar görürdü?"

"Sadece komik rüyalar değil, *gören* ," diye vurguladı Torri. "Ona sık sık geldiklerini söylerdi - bazen küçük şeylerle ilgili, mesela kaybettiği bir mücevheri nereye koyduğu gibi. Bazen de büyük şeyler hakkında. Bir keresinde Timmy amcamın araba lastiğini patlatarak kaza yapmasını engellediğini biliyor musun?"

"Ne?" Chuck kesin bir dille sordu. "Hayır, o hikayeyi hiç duymadım."

Muhtemelen sadece bana anlattığı içindir, diye düşündü Torri. *Çünkü güvendiği tek kişi bendim.*

Ama artık başka seçeneği yoktu, kocasına zorundaydı, bu yüzden açıklamaya çalıştı.

"Bak, Timmy Amca gençken üniversiteden onu ziyarete gelmişti ve bir sınava hazırlanmak için gün erken dönmeye kararlıydı. Nana bu konuda bir Rüya görmüş ve gitmemesi için ona yalvarmış ama o dinlememiş."

Torri hızla konuştu, kocasının anlamasını *-inanmasını-* isterken kelimeler aceleyle sel gibi akıyordu.

"Nana çaresizlik içinde o sabah kahvaltı ederken gidip lastiğine bir bıçak saplamış," diye anlatıyor Chuck. "Ne yaptığını asla öğrenemedi ama o lastiğin tamir edilmesinin gecikmesi hayatını kurtardı. Üniversiteye dönmek için kullanacağı otoyolda bir tır kamyonu bıçaklandı. On yedi araçlık bir yığılma olmuş ve Nana arabasının lastiğini bıçaklamamış olsaydı o da tam ortasında kalacaktı."

Chuck ikna olmamıştı.

"Yani büyükannen bir keresinde amcan hakkında kötü şeyler hissettiği için uzaylıların yolda olduğuna inanmam gerektiğini mi düşünüyorsun?" diye sordu. "Gerçekçi ol, Torri! Ninen yaşlı bir çingeneydi ve tüm o mistik saçmalıklara inanıyordu diye sen de inanmak zorunda değilsin! Kendine gelmen ve deliliklerini kendine saklaman gerek, iş yerinde yaşadığım onca baskının üzerine bir de senin delirmenle uğraşamam."

Torri bundan sonra sustu ve içine kapandı. Chuck'ın talep ettiği gibi "deliliğini kendine saklamaya" çalışmıştı ama bu günlük hayata da taşmaya devam ediyordu. Gün içindeki füğ halleri daha da uzadı. İş arkadaşlarıyla ve hatta bankadaki müşterilerle yaptığı konuşmaların ortasında kendini kaybetmeye başladı. İnsanlar onun arkasından fısıldaşmaya, birbirlerine onun nesi olduğunu sormaya başladılar.

Sonra gece terörleri daha da kötüleşmeye başladı. Chuck'ı ve komşuları çığlık atarak uyandırıyor. İki kez gece yarısı evlerine polis çağrıldı ve aile içi şiddet olmadığından emin olmak için her şeyi inceledikten sonra gönderilmek zorunda kaldılar.

Kocası ona karşı giderek daha sabırsız davranıyordu ve Torri ona baktığında gözlerindeki soruları görebiliyordu. Ani ve son derece rahatsız edici akıl hastalığıyla mükemmel hayatlarını mahvediyordu

-Neden kendini kontrol edemiyordu? Onun nesi vardı?

Ama en kötüsü -işyerinde saygısını kaybetmesinden ve geceleri çığlıklarıyla kendini ve mahallenin yarısını uyandırmasından daha kötüsü- Torri'nin *rüyaların gerçek olduğunu bilmesiydi.*

Bunu şüpheyeye yer bırakmayacak kadar iyi biliyordu; tıpkı ninesinin Timmy Amca'yı evde tutmak ve yaklaşan kazadan korumak için lastiğine bıçak saplaması *gerektiğini* bildiği gibi. Ama şimdi tüm *Dünya* bir kaza geçirmek üzereydi - insanoğlunun küçük mavi ve yeşil gezegeni

Ev denilen yer düşman bir uzaylı ırkıyla çarpışmaya doğru gidiyordu ve bunu sadece Torri biliyordu.

Bu kesinlik beraberinde korkunç bir suçluluk duygusunu da getirdi. İnsanlara anlatmalıydı - bunu çatılardan haykırmalı, televizyona çıkmalı, internette yayınlamalıydı. Torri, Dünya'nın başının büyük, çok *büyük* bir belaya girmek üzere olduğu mesajını yayması gerektiğini biliyordu.

Ama deli olarak adlandırılma korkusu onu durdurmuştu. İnsanlara neler olduğunu, neler olmak üzere olduğunu, neredeyse bir şehir kadar büyük olan "Babalık" adlı şık siyah geminin son derece kötü niyetlerle Dünya'ya doğru ilerlediğini anlatmaya başlarsa her şeyini kaybedeceği korkusu.

Torri bulanık yansımasına, "Sonunda yine de bana deli dediler ve beni buraya taktılar," diye mırıldandı. Artık kimseye söylemek için çok geçti - Tanrı aşkına, akıl hastanesindeydi. Kimse ona inanmayacaktı. Chuck kesinlikle inanmamıştı. AllFather'ı ve onun uzaylı ordularını anlatmaya çalıştıkça, Chuck ona tam bir desteyle oynamıyormuş gibi bakıyordu.

"Ama haklı olduğumu *biliyorum*," diye fısıldadı Torri kendi kendine. "Geldiklerini biliyorum ama bu konuda hiçbir şey *yapamıyorum*!"

OceanofPDF.com

İKİ

"**A** Pekâlâ Bayan Morrison, hijyen zamanının bittiğini biliyorsunuz. Şimdi kahvaltı zamanı."

Elizabeth'teki hastabakıcılara verilen adla "bakıcılardan" biri olan Mazy'nin sesi Torri'nin kasvetli düşüncelerini böldü.

Torri başını kaldırdı ve gülümsemeye çalıştı. Sık sık geçirdiği baygınlıklara ve gece terörlerine rağmen *normal-sane-davranmaya* devam etmek için elinden geleni yaptı. En azından Mazy daha iyi bakıcılardan biriydi. Yeterince hızlı hareket etmediğinizde sizi kolunuzdan tutup duvara yapıştırmıyordu. Hastalara "el kaldırmak" kurallara aykırı olmasına rağmen birçoğu bunu yapıyordu.

Elizabeth's aslında akıl hastanelerine göre oldukça lüks bir yerdi. İç Savaş'tan önce inşa edilmiş olan eski binaların (o zamanlar "Deliler için Devlet Hastanesi" adıyla anılıyordu) hepsi yıkılmış ya da tahtalarla kapatılmıştı. Yeni hastane Doğu Kampüsünde sadece on ya da on iki yıl önce inşa edilmişti, yani tesis hala oldukça yeniydi. Ve barındırdığı hastalar genellikle iyi bağlantılara sahipti, bu yüzden orada çok kötü bir şey olmadı - en azından gündüzleri.

Torri'nin korkmaya başladığı şey gece vardiyasıydı ve bunun tek nedeni de karabasanları değildi.

Ama şimdi bunu düşünmemek daha iyiydi - Nana'nın dediği gibi "geçinip gitmek" daha iyiydi.

"Teşekkür ederim, Mazy," dedi kadın hastabakıcıya başıyla selam vererek. "Acaba bugün menüde ne var?"

"Krep olabileceğini duydum." Mazy ona parlak bir gülümseme verdi - oldukça yavaş bir çocuğa verebileceğiniz türden bir gülümseme. "Güzel olmaz mı?"

Gidip görelim, olur mu?"

"Elbette. Teşekkür ." Torri otomatik olarak başını salladı. Üç ay önce biri onunla bu tonda konuşsaydı, sinirlenir ve ne halt ettiklerini sandıklarını öğrenmek isterdi. Şimdi ise sadece uysalca başını salladı ve soluk pembe önlüklü görevliyi takip ederek kadınlar tuvaletinden çıktı ve uzun koridorlardan kafeteryaya doğru ilerledi.

Soluk pembe duvarlar hastabakıcıların önlükleriyle uyumluydu ve Torri'ye kendini dev bir deniz kabuğunun içindeymiş hissettiriyordu. Yönetimden birinin pembenin rahatlatıcı bir renk olduğuna dair bir makale okumuş olması gerektiğini düşündü ama bir süre sonra monotonlaştı.

Torri en azından kendisinin pembe giymek zorunda olmadığını düşündü. Tüm hastalar için standart olarak verilen bol, kötü oturan önlükler sıkıcı bir bejdi ve herkeste aynı derecede berbat görünüyordu ama yine de pembe değildi.

Koridor boyunca düzenli aralıklarla, üzerlerine çeşitli kâğıtlar yapıştırılmış kapılar vardı. Bir tanesinde *Grup Terapisi* yazıyordu ve altında bir demet papatya vardı. *Hasta Salonu*, bir diğeri. Onun altında da eski moda bir televizyon resmi vardı - Torri'nin gerçek hayatta gördüğünü hiç hatırlamadığı tavşan kulağı antenli kutu gibi bir şey. *Sanat Terapisi!* yazısının altında kocaman bir gülen yüz vardı.

Birisi -muhtemelen kendi odası olmadan önce Torri'nin oda arkadaşı olan Tanya- sarı gülen yüzün üzerine *Fuk Art!* yazmıştı. Torri, çalışanlardan birinin eninde sonunda bunu göreceğini ve yeni bir işaret yazdıracağını düşündü. Buradaki psikiyatristler herkesin ve her şeyin olumlu görünmesini istiyordu, bu yüzden tahrip edilmiş tabela uzun süre dayanmayacaktı.

Sonunda kafeteryaya ulaştılar ve o da kendisiyle aynı sıkıcı bej önlükleri giyen diğer hastalarla birlikte sıraya girdi. Kafeteryadaki yemekler, akıl hastanesindeki diğer her şey gibi tatsız ve endüstriyeldi. Kreplerin yarısı gevşek, yarısı bayattı - belli ki donmuş olarak gelmişler ve büyük fırınlardan birinde dikkatsizce yeniden ısıtılmışlardı. Pastırma gevşek ve yağlıydı ve portakal suyunun tadı tozluysa - sanki bin yıllık portakallardan sıkılmış gibiydi. Kahve yarı yarıya iyiydi ama neredeyse her zaman kafeinsizdi. Çok fazla kafein bazı hastaların ilaçlarıyla iyi bir karışım değildi.

Torri tepsisini aldı ve Gloria ve Emile ile birlikte bir masaya oturdu. Burada hastalar arasında soyadı yoktu. Hastabakıcılar ona "Bayan Morrison" diyebilirdi ama Grup Terapisi'nde diğer herkesle birlikte o sadece "Torri "ydi.

Kadın tepsisini yuvarlak, yapışkan masaya bırakırken Emile ayağa kalktı ve ona elini uzattı. Kolları son derece kıllı, zayıf, küçük bir adamdı. Kahverengimsi gri saç tutamları da önlüğünün V yakalı üst kısmından dışarı taşıyordu. Torri bazı personelin onun bir zamanlar Washington'da, Hazine Bakanlığı'nda oldukça yüksek mevkilerde olduğunu ama baskı altında ezildiğini söylediklerini duymuştu. Bunun doğru olup olmadığını bilmiyordu ama bu küçük adamda kesinlikle yolunda gitmeyen bir şeyler olduğu açıktı.

"Merhaba, ben Emile." Ona boş boş gülümsedi. Torri deneyimlerinden, kız elini uzatmadığı sürece onun orada gülümseyerek durmaya devam edeceğini biliyordu.

İç geçirerek uzatılan eli kısaca sıktı.

"Merhaba Emile, ben Torri," dedi yüzüncü kezmiş gibi gelen bir sesle.

Emile'in uzun, sade yüzü sanki onunla ilk kez karşılaşmış gibi bir anda aydınlandı.

"Torri! Tanıştığımıza memnun oldum!" diye bağırdı ve sonra tekrar yerine oturup ısıtılmış kreplerini ve yağlı pastırmasını iştahla yemeye başladı.

"Ben de memnun oldum," diye mırıldandı Torri. Masanın ortasındaki şurup kabına uzandı ama Gloria onu elinden kaptı.

Gloria kırk beş ile altmış arasında bir yaşta olabilecek bir kadındı - kesin bir şey söylemek imkânsızdı. Bir zamanlar ağartılmış sarı, permalı saçları vardı ama St. Elizabeth'te o kadar uzun süre kalmıştı ki grimsi siyah kökler kulaklarının arkasına kadar uzamıştı. Uzayan kısım düzdü ve ağartılmış sarı alt kısım hâlâ kıvrıkcıktı, bu da ona yağmura yakalanmış gibi dağınık bir görünüm veriyordu.

"Ne yapıyorsun sen?" Gloria Torri'ye dar gözlerle, şüpheli bir bakış attı. "Şurubuma ne yapıyorsun? O *benim*, biliyorsun ve *hiçbirini* alamazsın."

Torri ikinci kez iç geçirdi. Genellikle Gloria ve Emile fena masa arkadaşı sayılmazlardı. Emile el sıkışmak için ısrar ederdi ama ondan sonra yemeğini yemek için sizi görmezden gelirdi. Gloria genellikle katatonik sınırlardaydı. Görevlilerden biri gelip yemeğini kesene ve onu yemeye teşvik edene kadar tek kelime etmeden tabağına bakardı.

Ama bazen -yaklaşık her üç ya da dört günde bir- Gloria canlanıyordu. Hastabakıcıların deyiimiyle "parlak günlerinde" herkese ve her şeye bir tür vahşi şüpheyle bakardı. Temel olarak şuna inanıyordu

Her şeye sahipti ve herkes onun elinden almaya çalışıyordu.

Hastane dedikodularına göre, annesinin hastaneye yatmasına neden olan da bu özelliğiydi. Dışişleri Bakanlığı'nın üst düzey yöneticilerinden biri olan oğlu, annesine gece gündüz bakmaları için bir sürü hemşireye yüklü miktarda para ödemişti. Ama kadın onları çantasını, mücevherlerini ve hatta takma dişlerini çalmakla suçlamaya başlayınca yenilgiyi kabul etmiş ve onu St. Elizabeth'e yatırmıştı.

Torri şurup konusunda kavga etmeyi düşündü ve etmemeye karar verdi. Gloria'nın keyfi yerindeyken onunla tartışmanın bir anlamı yoktu. Şurubu başka bir masadan ödünç isteyebilirdi, ama genellikle Gloria ve Emile'le oturmasının bir nedeni vardı.

Eski oda arkadaşı Tanya yan masadaydı. Torri'nin ona baktığını gördü ve aynı anda hem orta parmağını hem de şeytani bir bakış fırlattı. Tanya, ailesinin her gece Şeytani ayinler düzenlediğini iddia ettiği sevimli bir üst-orta sınıf evinden geliyordu. Siyah cüppeler giyip onu bir sunağa bağlamışlar, çıplak vücuduna taze kanla yazılar yazmışlar ve şeytanları onun içinde yaşamaya davet etmişlerdi - en azından Tanya'nın anlattığına göre. *Doktorların* anlattığına göre, paranoid-şizofrenik sanrıları vardı.

Torri hangisine inandığını bilmiyordu ama eski oda arkadaşı kesinlikle kötü huyluydu, bunun sorumlusu içinde iblisler olsa da olmasa da. Ona kalırsa gece terörlerinin tek iyi yanı, onu Tanya'yla aynı odada kalmaktan kurtarmış olmalarıydı.

Tanya'nın yanında Rachel vardı; "sesler" ona bunu yapmasını söylediği için intihara kalkışmış olan üniversite çağındaki bir kız. Sallanıyor ve kendi kendine mırıldanıyordu: "Hayır, hayır, istemiyorum. Hayır, beni zorlayamazsın! Hayır, hayır, hayır..."

Zavallı şey, diye düşündü Torri. Belli ki Rachel'ın da kendi şeytanları vardı.

Başka bir masada Rob oturuyordu; yirmili yaşlarında, "elleri gezinen" zayıf bir genç adamdı. Torri hatasını fark etmeden önce sadece bir kez onun yanına oturmaya çalışmıştı. Diğer masa arkadaşları onun ulaşamayacağı yerlerde oturuyordu. Ama Rob başkalarına dokunamıyorsa, kendine dokunurdu. Şu anda bile bir eliyle krep yerken diğer elini önlüğünün ön kısmına sokuyordu. Yaptığı huzursuz, sarsıntılı hareketlerden, Torri onun boşalmakta olduğundan oldukça emindi. Önlük pantolonunun önündeki lekeler bunun o sabah ilk kez olmadığını gösteriyordu.

Tiksinerek başka tarafa baktı. Başka bir yerden şurup ödünç alabilir miydi? Darleen ve Jemma yemek alanının en ucunda birlikte oturuyorlardı. Jemma bu sabah sakın görünüyordu ama Darleen'in gömleği yukarıdaydı ve her yere yanında getirdiği oyuncak bebeğini "emziriyordu". Torri yüzünü buruşturdu - bugün bunu yakından ve kişisel olarak görmeye gerçekten ihtiyacı yoktu. Başını sallayarak plastik çatalını bayat ve yanmış ekmeğe sapladı.

plastik tabağında soğuk krepler vardı. Kısa dişlerden ikisi kırılmış ve iki küçük beyaz diş gibi krepın derisine saplanmıştı.

"Unut gitsin," diye mırıldandı Torri kendi kendine, çatalı yere bırakarak. "Zaten yeterince şişmanım."

Başka bir şey alabilmeyi diledi - taze bir şey - bir muz ya da elma bile iyi olurdu. Ama St. Elizabeth's pahalı bir tesis olmasına rağmen, bakım için aldıkları parayı hastalarını besledikleri yiyeceklere harcamadıkları açıktı.

Torri yemek yerine, sabah yemeğiyle birlikte aldığı ılık kahve fincanına odaklandı. İçinde çok fazla krema ve şeker vardı ama yine de içti, aşırı tatlılığından irkildi ve kafeinli olmasını diledi.

"Hey!" Gloria masanın öbür ucundan ona ters ters baktı. "Kahvemle ne yapıyorsun? Ne? O benim biliyorsun, benden çaldın!" Torri'nin kahve fincanını işaret etti.

Torri onu görmezden geldi ve bininci kez tek başına oturabilmeyi diledi. Yemek alanının karşısında boş bir masa vardı; ona özlemle baktı. Ama ne yazık ki, St. Elizabeth'teki güçler yalnızlıktan nefret ediyordu. Birlikte oturabileceğiniz en az bir hasta olmadığı sürece masaya oturmanıza izin verilmiyordu.

Gloria'nın kahveyi nasıl "çaldığını" sormasını duymazdan gelerek kahvesine geri döndü ve nihayet kahvaltı saati sona erdi.

Kahvaltıdan sonra, Grup Terapisi odasında daire şeklinde oturup iyileşme ve dış dünyada yaşama hedefleri hakkında konuştukları grup hedefleri geldi. Elbette bu, buradaki hastaların çoğu için boş bir hayaldi ve Torri bunun kendisi için de imkansız olduğunu düşünmeye başlamıştı.

O formu asla imzalamamalıydım, diye düşündü yüz bininci kez. *Chuck'ın beni "bir gecelik" değerlendirmeye ikna etmesine asla izin vermemeliydim.*

Ama kocası çok üzgündü, yüzünde onu uykusunda bıçakladığı yerdeki dikişleri örten büyük bir bandaj vardı. Yardıma ihtiyacı olduğu konusunda ısrar etmişti ve Torri yaptığı şeyden dolayı kendini çok kötü hissederek kabul etmiş ve uysalca formları imzalayarak bir kalem darbesiyle özgürlüğünden vazgeçmişti.

Ancak bir kez St. Elizabeth hastanesine yatırıldıktan sonra tekrar çıkmanın neredeyse imkansız olduğunu fark etti.

Belki de Chuck'ı tekrar aramayı denemeliyim, diye düşündü Grup Terapisi çemberinde sert plastik bir sandalyede oturup Gloria'nın "bu yerden" kurtulur kurtulmaz elmas mücevherlerini çalan kadınları bulup geri vermelerini sağlayacağı hakkındaki zırvalarını dinlerken. *Belki bu sefer açar - belki beni ziyarete gelir ve çıkışımı imzalar.*

Bu konuda pek umudu yoktu. Kocası artık telefonlarına cevap vermiyordu ve ne zaman ona ulaşmaya çalışsa bir şekilde hep "bir toplantıya gidiyordu" - en azından resepsiyonistin, Amanda adında seksi bir sarışının söylediğine göre -. Ama Torri denemeye devam etti.

Ona telefonla ulaşabilirse, kendisini dinleyeceğini ve gelip onu dışarı çıkaracağını umuyordu. Ne de olsa, iyi günde de kötü günde de birlikte olmaya yemin etmemişler miydi? Şu anda kesinlikle daha kötü durumdaydı ve onun kendisi için adım atmasına ihtiyacı vardı. Daha önce hiç yapmamıştı ama her şeyin bir ilki vardı, değil mi?

Onu arayacağım, diye düşündü, ellerine bakarak. *Tekrar deneyeceğim, neden olmasın? Kaybedecek neyim var ki? Buradan başka nasıl çıkabilirim ki?*

Grup Hedeflerinden sonra Fiziksel Aktivite Saati vardı. Bu, Torri'nin bir miktar yalnız kalması anlamına geliyordu çünkü arazinin duvarla çevrili kısmında dolaşmasına izin veriliyordu. Dinlenme alanı, yüksek beton duvarın hemen kenarında, bir köşesinde büyük, yaşlı bir akçaağaç bulunan geniş, boş bir . Yer ekibi, kimsenin duvara tırmanmak için ağacı kullanmak gibi parlak fikirlere kapılmaması için en alt dalları kesmeye dikkat ediyordu. Bir devden başka hiç kimse yerden on iki metre yükseklikteki en alt dala ulaşamazdı.

Torri rekreasyon alanında dolaşıyor, yukarıdaki soğuk mavi Sonbahar gökyüzüne bakıyor, yaklaşan kış için güneye doğru yol alan kuşların uçuşunu izliyordu. Buraya kabul edildiğinde hâlâ yaz mevsimiydi. Şimdi Ekim ayının ortasına yaklaşıyordu - yaprakların en yoğun olduğu mevsim. Akçaağaçların yaprakları muhteşem bir kızıllık ve vermilyon renk cümbüşü içindeydi,

ve altın rengi. Titredi ve hastane tarafından verilen kazağını (yutma olaylarını önlemek için düğmeleri yoktu) daha sıkı sardı.

Buradan hiç çıkabilecek miyim? Ve çıktığımda, beni dinleyecek birini bulmak için çok mu geç olacak? Onlar hakkında, işgalciler, bizim için gelenler hakkında?

Hiçbir cevap yoktu. Çok geçmeden dinlenme zamanı sona erdi ve öğle yemeği için kafeteryaya geri dönmek zorunda kaldı.

Öğle yemeği de hemen hemen kahvaltı gibiydi. Çizburger ve patates kızartması vardı -hastane kafeteryasının yaptığı en iyi yemeklerden biriydi- ama Torri ketçap ya da hardal alamamıştı çünkü Gloria onları ödül malı gibi tabağının toplamıştı.

Onları kullanmıyor bile! Torri, saçları dağınık yaşlı kadının iki baharat şişesini sanki altından yapılmışlar gibi okşamasını izlerken kızgınlıkla düşündü. Geçmişte olsa bu onu kızdırabilirdi ama şimdi sadece yoruyordu. Cehennemde bir gün daha yaşıyordu, kaçamayacağı bir cehennem.

Öğle yemeğinden sonra Sanat Terapisi vardı. Torri bunu dört gözle bekliyordu - acınası olabilirdi ama gününün tek parlak noktasıydı. Her zaman iki şeyde iyi olmuştu: matematik ve çizim. Daha pratik bir beceri olduğu için matematik kazanmıştı - bu yüzden bir bankada çalışmaya başlamıştı. Ama her zaman sanatla uğraşmak için daha fazla zamanı olmasını dilemişti.

Burada, St. Elizabeth'te, ihtiyacı olan tüm zamana sahipti.

Kalem ya da boya kalemi gibi keskin yazı gereçleri bulundurmalarına izin verilmiyordu ama boya kalemleri, karakalem ve pastel boyalar vardı - Torri'nin favorisi bu sonuncusuydu.

Bir üzerinde çalıştığı bir sahne vardı. Rekreasyon bahçesinin köşesindeki büyük akçaağacın parlak sonbahar renkleriyle bezenmiş bir resmiydi bu. Torri, resmin kalın bir karton tuval üzerine yapıldığını ve bitmiş ürünü beğenirse çerçevelenebileceğini düşündü. Ve şu ana kadar gerçekten de beğenmişti.

Manzara bir nevi soyuttu; yaprakların vermilyon, altın ve kırmızı renkleri ustaca bir araya getirilmişti, öyle ki sanki ağacı dalgalı bir camın arkasından görüyormuşsunuz gibi görünüyordu. Masmavi gökyüzüne karşı gerçekten göze çarpıyorlardı.

Muhtemelen üniversiteden beri yaptığı en iyi şeydi - o zamanlar işletme ve finans arasına seçmeli olarak birkaç sanat dersi sıkıştırmayı başarmıştı. Torri haftalardır bunun üzerinde çalışıyordu ve

Onu yaratmanın her dakikası, St. Elizabeth'e geldiğinden beri aldığı tek keyifti.

Şimdi resim dolabına gitti -her hastada bir tane vardı- ve üzerinde biraz daha çalışmak niyetiyle 11'e 7'lik tuvali çıkardı. Aslında neredeyse bitirmişti. Sadece ağacın altındaki gölgelendirmeye biraz ekleme yapması ve gökyüzünün derin Sonbahar mavisine dokunması gerekiyordu.

Torri'nin düşünceleri tuvale bakarken durdu. Tüm o sıkı çalışmasına biri bir şey eklemişti.

Ağacın en alt dalına kahverengi boya kalemiyle kaba bir cellat ilmiği çizilmişti.

Torri öylece baktı. Bunu kim yapardı? Ve neden? Bu resim üzerinde o kadar çok çalışmıştı ki, üç ay boyunca sahip olduğu tek keyif buydu; korkunç monotonluktan ve korkunç suçluluk duygusundan onu bir nebze olsun rahatlatan tek şeydi; ışıklar söndüğünde onu tüketen mutlak dehşetten bahsetmiyorum bile.

Bunu kim yapar, diye tekrar merak etti?

"Dikkatli olsan iyi olur," diye tısladı kötü bir ses kulağına. "Bakıcılar seni böyle bir intihar saçmalığıyla görürlerse, seni kauçuk odaya atarlar ya da kelepçelerler."

Torri arkasını döndü ve kendini Tanya'yla yüz yüze buldu. Eski oda arkadaşı bulaşık suyu sarısı saçlarını gevşek örgülerle örmüştü ve vücudunun her yerinde şeytani dövmelerden oluşan korkunç bir koleksiyon vardı. Göğüsleri ile göğsünün üst kısmı arasında bir çirkin yaratık sırtıyordu ve sol yanağında bir pentagram vardı. Canavar'ın işareti olan 666'nın dövmesi alnının tam ortasında kırmızı ve siyah renklerdeydi ve sağ kaşının hemen üzerinde şeytani bir sırtıyla küçük kırmızı bir şeytan gizleniyordu.

Dövmelerinin yanı sıra Tanya'nın yüzünde acımasız bir gülümseme vardı -sırf yapabildiği için başkasının yarattığı güzel bir şeyi mahvetmekten zevk alan birinin gülümsemesi.

"Söylemiştim, dikkatli olsan iyi olur," diye alay ederek Torri'nin güzel resmini tahrif eden kabaca çizilmiş ilmiği gösterdi. "Bunu görürlerse seni tımarhaneye gönderirler. Bekle, unuttum, sen *zaten oradasın!*"

Kendi şakasına kıkırdadı, Torri'nin kulağına tam bir cadı gibi geliyordu.

Torri'nin üzerine öldürücü bir öfke çöktü. Orada dikilip kendisiyle alay eden şeytani küçük kaltağı *öldürmek* istiyordu. Tanya ona ilk kez kötü bir şey yapmıyordu. Aynı odayı paylaştıkları ilk gece, diğer

kız aslında yatağında kullanılmış bir tampon bırakmıştı. Torri yatağa girip ıslak bir şeyin tenine değdiğini hissedene kadar orada olduğunu fark etmemişti - iğrençti.

Tanya, Torri'nin yedek önlüklerini tuvalete tıkmak ya da yastığına işemek gibi başka çirkin şakalar da yapıyordu ve bunlar gerçek şiddet olmadığı için personel tarafından görmezden geliniyordu. Torri'nin kötü oda arkadaşından uzakta, kendine ait bir oda bulduğuna bu kadar sevinmesinin bir nedeni de buydu.

Ancak diğer tüm iğrençlikler *bunun yanında* sönük kalıyordu.

Torri çenesinin sıkıldığını ve parmaklarının Tanya'nın boğazına sarılmak için kaşındığını hissetti. Ama hayır, diye hatırlattı kendine, *şiddet* yok. Ne kadar kışkırtılmış olursa olsun, teslim olamazdı.

Kendisini karabasanlarından uyandırmaya çalışan hastabakıcılara saldırdığı birkaç olay yaşamıştı -bunu isteyerek yapmamıştı- içgüdüsel bir tepkiydi. Ama bunlar sicilinde yeterince kötü görünüyordu. Bu listeye başka bir hastayla kavga etmeyi eklemesine imkân yoktu. Kendisinin şiddet uygulayan bir hasta olarak etiketlenmesine izin *veremezdi*, yoksa buradan *asla çıkamazdı*.

Ve Tanya bir konuda haklıydı: Elizabeth'te bir kauçuk oda vardı. Personel buna "yumuşak oda" diyordu ama aynı anlama geliyordu: Kendinize ya da başkasına zarar veremeyeceğiniz yastıklı bir odada hücre hapsi.

Torri'nin, bir nedenden dolayı balistik olan başka bir hastada kullandıklarını gördüğü dört noktalı kelepçeler de neredeyse o kadar kötüydü. El ve ayak bileklerine geçirilen kalın, deri kelepçeler sizi çaresiz ve kartal gibi yatağınıza bağlıyordu.

Torri hiçbir zaman, hiçbir nedenle böyle bir duruma düşmek istememişti. Bu onu çok çaresiz, çok savunmasız hissettirecekti. Özellikle de bunu geceleri, daha az personel varken ve *o* görevdeyken yaparlarsa...

Ama hayır, o korkunç düşünceyi kafasından kovdu ve derin, sakinleştirici bir nefes aldı. Sonra bir tane daha ve bir tane daha. Burnundan girdi, ağzından çıktı. Grup Konsey Üyelerinden biri buna "Huzur nefesi" diyordu. Torri, Tanya'yla oda arkadaşırken bu konuda oldukça iyiydi, buna *mecburdu*.

"Sorun ne? Benimle dövüşmeyecek misin?" Tanya, Torri'nin şimdiye kadar ona saldırmamış olmasından dolayı açıkça hayal kırıklığına uğramış bir şekilde talepte bulundu. Çatışma için *yaşıyordu*, bundan zevk alıyordu ve diğer insanların oksijene ihtiyacı olduğu gibi o da buna ihtiyaç duyuyordu.

*Bunu ona vermeyeceğim, dedi Torri kendi kendine, derin bir nefes daha alarak. Bunu yapmayacağım, beni kıskırtmasına izin vermeyeceğim. Eğer kavgaya karışmaya başlarsam, bu sicilime işlenir ve buradan **asla çıkamam!***

"Hayır, Tanya," dedi alçak ve ölçülü bir sesle. "Seninle dövüşmeyeceğim. Sana bu zevki tattırmayacağım."

Gitmek için döndü ama Tanya "Seni kaltak!" diye tısladı ve tuvali Torri'nin elinden çekip aldı. "Hey! Hey, hemşire!" diye bağırarak görevli terapistin yanına koştu.

"Evet, Tanya?" Kısa kahverengi saçlı, tombul, orta yaşlı bir kadın olan terapist kaşlarını çatarak başını kaldırdı.

"Hey, bak ne çizmiş!" Tanya ilmiik sarkan ağaç resmini terapistin yüzüne doğru itti ve ardından parmağını Torri'ye doğru uzattı. "Bence intihara meyilli, yoksa bunu çizmezdi, değil mi? İntihar gözetiminde falan olması gerekmez mi?"

Terapist başını kaldırıp Torri'ye baktı, kaşları çatılmıştı.

"Bayan Morrison, kendinizi iyi hissediyor musunuz?" diye sordu dikkatlice kontrol edilmiş bir sesle.

"Kendimi iyi hissediyorum," dedi Torri sabırsızlıkla. "Çünkü bunu ben çizmedim." İlmiği işaret etti. "Onu Tanya çizdi - resmimi tahrif etti."

"Nuh-uh!" Tanya başını hızla salladı, gevşek örgüleri yüzüne doğru savruluyordu. "Onun resmine hiçbir şey yapmadım, onu öylece buldum!" diye açıkladı.

Torri kafasını duvara vuracak gibi hissediyordu. Her şey çok saçmaydı. -Çok çocukça! Kendini anaokuluna geri dönmüş ve başka bir öğrenci yapmadığı bir şey için onu ispiyonluyormuş gibi hissetti. Hayatı nasıl bu kadar alçalmıştı?

"Bak," dedi, öfkesini kontrol altında tutmaya özen göstererek. "O ilmiği çizenin ben olmadığımı görebiliyorsun. Resmin geri kalanına kıyasla ne kadar kabaca yapıldığına bak! Benim eserim olmadığı *çok açık*."

Terapist ona endişeli bir şekilde kaşlarını çatı.

"Her ne olursa olsun, korkarım bunu yine de Dr.'ye göstermem gerekecek. Burrows."

"Ama-" Tanya ona kötü kötü sırtınca Torri söze başladı.

Terapist, "Üzgünüm ama belki de Sanat Terapisi şu anda sizin için uygun bir yer değildir," dedi. "Belki de bu zamanı günlüğünüze yazmak için kullansanız daha iyi olur Bayan Morrison."

Torri ığlık atmak istedi. Sanat Terapisi, Tanya'nın çok yerinde bir şekilde ifade ettiği gibi, "tumarhaneye" tıkılmış olmanın *tek* iyi yanıydı. Ve imdi eski kötü oda arkadaşının yaptığı bir şey yüzünden elinden alınıyordu.

Hayır, derin nefes al. Derin nefes al, dedi kendi kendine. *Burada ığlık atmaya başlarsan seni uyuşturlar ve bunu siciline işlerler.*

"Peki," dedi kısaca, başını hızlı ve sarsak bir şekilde sallayarak. "Ben... Gidip biraz günlük tutacağım."

Dönerek Sanat Terapisi odasından ıktı. Psikiyatristi Dr. Burrows'a Tanya'nın kendisine aka yaptığı ve intihara meyilli *olmadığını* açıklaması gerekecekti.

İntihar nöbeti tutanlar yumuşak odaya konur ve "yelek" giymeye zorlanırdı - düğmesi, bağı veya fermuarı olmayan, şeritler halinde yırtılıp asma ipi yapmak için kullanılamayacak kadar sert, kalın, hantal bir malzemeden yapılmış tek parça bir giysi. Torri bunun başka hastaların da başına geldiğini görmüştü ve onlardan biri olmak istemiyordu.

Her şey yoluna girecek, dedi kendi kendine kararlılıkla. *Her şey yoluna girecek.*

Ama dürüst olmak gerekirse, nasıl olduğunu anlamadı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

ÜÇ

T Burada daha fazla grup terapisi, ardından akşam yemeği -kuru köfte, hazır olduğu belli olan yapışkan patates püresi, gevşek yeşil fasulye ve topaklı kahverengi sos- ve ardından bir saatlik boş zaman vardı. Günlük tutabilir -ki bu son derece teşvik ediliyordu- okuyabilir, Hasta Salonu'nda televizyon izleyebilir ya da sadece odanızda kestirirsiniz.

Ayrıca telefonu kullanmanıza izin verilen birkaç zamandan biriydi. "Yine mi döndünüz Bayan Morrison?" Başhemşire kaşlarını kaldırarak Torri, sabah ve akşam ilaçların verildiği hemşire istasyonundaki küçük plastik pencereye yaklaştı. Orası aynı zamanda telefonu kullanmak istediğiniz yerdi.

"İşte " Torri ellerini iki yana açtı. "Telefonu kullanabilir miyim lütfen?" sordu kibarca, duvarın diğer tarafından gelen kıs kıs gülüşleri duymazdan gelerek.

"Aynı numara mı?" diye sordu hemşire kayıtsızca, uzun, kıvrıkcık kordonlu eski moda telefon ahizesini pencereden Torri'ye doğru iterek.

"Evet, lütfen." Torri başını salladı ve daha fazla kıkırdama duydu.

Chuck'ı sürekli telefonla aramaya çalışması personel arasında bir şaka konusu haline gelmişti ama o kendisini rahatsız etmelerine izin vermiyor, üzülmeyi reddediyordu. Çünkü sinirlenmek herkesin "kriz geçirdiğinizi" düşünmesine neden oluyordu - sinirlenmek sizi deli gibi gösteriyordu.

Ben deli değilim, dedi kendi kendine. Piçlerin seni yıpratmasına izin verme. -Savaşmaya devam et, Torri!

Umutsuzluk duygularına ve buradan çıkıp çıkamayacağını merak etmesine rağmen, kendi kendine olumlu konuşmaya devam etmeye çalıştı. Bazen yardımcı oluyordu.

Eski moda ahize siyah plastiktendi. Chuck'ın ofisinin zilini dinlerken kulağına ağır ve soğuk geliyordu. Sonunda tanıdık bir ses açtı.

"Merhaba, Müdür Morrison'ın ofisi, size nasıl yardımcı olabilirim?" Arayan Amanda'ydı-Torri telefonun diğer ucundaki masasında oturan ince sarışın resepsiyon görevlisini hayal edebiliyordu. Şık sarı saçları mükemmel bir şekilde yerinde olurdu ve günün çoğunu üzerinde çalışarak geçirdiği manikürü çok güzel olurdu. Makyajı da tam kıvamında olurdu.

Üç aydır makyaj yapmadım, diye düşündü Torri kızgınlıkla. Bu, St. Elizabeth'te gerekli görülmeyen şeylerden biriydi. Ayrıca, ilk geldiğinde yanına hiç makyaj malzemesi almamıştı çünkü sadece "bir gecelik gözlem" yapacağını ve sabah hemen eve gideceğini düşünmüştü. Makyaj yapmayı ve izin istemeden telefonla konuşabilmeyi özlemişti. *Özgürlüğü* özlemişti.

"Alo?" Amanda yine sabırsız bir sesle konuştu ve Torri onun konuşması gerekirken öylece durduğunu fark etti.

"Merhaba Amanda, ben Torri," dedi, sesinin parlak ve profesyonel çıkmasına çalışarak - First and Federal Bank'taki işine devam ederken müşterilerle konuştuğu gibi. "Chuck müsait mi?"

"Oh, merhaba Torri. Korkarım onu az önce kaçırdın. Beş dakika önce aramaman çok kötü. O-"

Torri, "Git getir onu," diye araya girdi. Bahanelerden bıkmıştı.

Pardon?" Amanda'nın sesi gücenmiş gibiydi.

"Git getir onu dedim. *Şimdi*." Torri sesine çelik gibi bir hava kattı; bankada bir disiplin sorunu olduğunda astlarına karşı kullandığı bir komut notuydu bu.

"Gidip onu bulabilir miyim diye bakacağım ama sanırım az önce-"

"Bir toplantıya. Doğru, her zaman bahane budur. Artık bahane yok. Başkan'ın kendisiyle görüşüyor olması umurumda değil, *git kocamı getir ve onu telefona ver.*" Sesini düz ama sert tuttu - daha fazla oyalanmayacaktı, kahretsin! Chuck onu burada bırakıp *hayatının* sonuna kadar görmezden gelemezdi.

"Peki," diye tersledi Amanda hışımla. Hattın diğer ucundan bir tıkırtı geldi ve Amanda hızlı adımlarla uzaklaşırken yüksek topuklu ayakkabıların sesi duyuldu.

Yarım dakika sonra Chuck'ın sesi geldi.

"Merhaba Torri, neler oluyor?" Sesi biraz sabırsız geliyordu, sanki kendi karısıyla -akıl hastanesine atıp unuttuğu karısıyla- konuşmak bir dayatmaymış gibi.

"Olan şu ki ben *hâlâ buradayım*." Torri sesini sert ve soğuk tutmaya, sakın nefesler almaya çalıştı ama içinden öfke ve korku fişkırdığını hissedebiliyordu. "Neredeyse *üç ay* oldu, Chuck. Beni bu lanet yerden ne zaman çıkaracaksın?" diye sordu.

"Şimdi Torri, sinirlerine dikkat et. Doktor Burrows'un dediğini biliyorsun-"

"Ne dediği umurumda *bile* değil," diye tersledi Torri. "Ben sadece *çıkma*k istiyorum.

Buranın nasıl bir yer olduğunu bilmiyorsun, *korkunç bir yer!*"

Kendini kaybediyordu - kendini kaybettiğini hissediyordu ama bu konuda hiçbir şey yapamıyordu. Sinirlenmek insanı deli gibi gösterse de birden o kadar sinirlenmişti ki her an kafasının tepesi patlayacakmış gibi hissediyordu!

"Beş yıl önce evlendiğimizde bana bir söz vermiştin," diye hırladı eski moda ahizeye. "Zengin ya da fakir, iyi ya da kötü, hastalıkta ve sağlıkta demiştin! Sonra en ufak *bir* sorun yaşadığım anda beni istemediğin bir köpek gibi buraya atıp unutuyorsun! Göğüs kanseri ya da benzeri bir hastalığa yakalansam ne yaparsınız, beni ahırın arkasına götürüp vurur musunuz?"

"Torri, adil ol!" Chuck haykırdı. "Bu 'küçük bir şey' değildi - polis *iki kez* çağrıldı ve yüzümde beni lanet bir *kasap bıçağıyla bıçakladığın* yerde bir yara izi var!"

"Son kez söylüyorum, *seni bıçaklamak istememiştim!*" Torri sabırsızlıkla bağırdı. "Bir gece terörünün ortasında beni uyandırdın ve *ona benziyordun!*"

"Onun gibi mi? Dünyayı ele geçirmeye gelen uzaylı efendiden mi bahsediyorsun? Ben ona mı benziyorum?" Chuck tersledi.

"Evet, mı?" Torri bağırdı. "Evet, AllFather'a benziyordun ve *Bu* yüzden seni bıçakladım! Şimdi mutlu musun? Mutlu *musun?*"

Kafasının içindeki bir ses yakın gelecekte bu konuşmadan büyük pişmanlık duyacağını fısıldadı ama kendini durduramadı. Uzaylılar geliyordu - bunu gözlerinin kahverengi olduğunu ve iki artı ikinin dört ettiğini *bildiği gibi biliyordu*. Geliyorlardı ve ne kadar çılgınca gelirse gelsin ona inanmaya -en azından *dinlemeye*- istekli olması gereken *tek* kişi kocasıydı.

Onu bir yere kapatan, kilitleyen ve anahtarı bir kenara fırlatıp atan kocası.

"Hayır." Chuck'ın sesi kulağına kızgın olmaktan çok yorgun geliyordu. "Hayır, Torri, mutlu *değilim*," dedi. "Beni mutlu edecek şey karımı geri alabilmek. Eskiden tanıdığım karıma... İş yerinde kafayı sıyıran, geceleri evi inleyen ve yastığının altında bıçakla uyuyan karıma değil. Uzaylıların dünyayı ele geçirmeye ve hepimizi köleleştirmeye geldiği gibi komplo teorilerine inanmayan karımı istiyorum. Onu bir yerde bulabilir misin? Karımı geri getirebilir misin?"

-Hani şu eskiden tanıdığım?"

Son kelimedede sesi kırıldı ve Torri de içinde bir şeylerin kırıldığını hissetti.

"Bu bir komplo teorisi *değil*," diye fısıldadı. "Bu Görülen Rüyalar. Bana gösterdikleri şeylere engel olamıyorum, Chuck. Ninemde de vardı ve her zaman, *her zaman* doğrudular. Bana inanmayı *deneyemez* misin?"

Hattın diğer ucunda bir an için ağır bir nefes alma sesi duyuldu. Torri kocasının ağladığını hiç görmemişti-Chuck duygularını göstermeye pek inanmayan bir erkekti. Ama şimdi ağlıyor olabileceğini düşündü.

-Ya da en azından buna hiç olmadığı kadar yaklaştı.

"Chuck?" diye fısıldadı, telefon ahizesini o kadar sıkı tutuyordu ki plastik kasasının gıcirtısını duyabiliyordu. "Chuck, gerçekten üzgünüm. Keşke size bunun doğru olmadığını söyleyebilseydim, ama *yapamam*. Keşke-"

Bir klik duyuldu ve hat kesildi - telefonu yüzüne kapatmıştı.

"Chuck? *Chuck mı?*"

Torri buna inanamıyordu - kocasının onu böyle yarı yolda bıraktığına inanamıyordu. Ağır, eski moda ahizeyi kulağından çekti ve ona baktı, sanki bir şekilde küçük deliklerden kocasının bulunduğu diğer tarafa kadar görebiliyordu.

Plastik pencerenin arkasındaki hemşire, "Bayan Morrison, lütfen telefonu bana verin," dedi.

Torri uyuşuk bir sesle, "Onu geri ara," dedi.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Lütfen telefonu bana verin," diye ısrar etti hemşire.

"Ama... ama sonu kötü bitti," diye itiraz etti Torri. "Ona bağışmamalıydım, bunu denememeliydim-" Sözü aniden kesti ama kafasındaki düşünce devam ediyordu.

Onu uzaylılar ve AllFather'ın Dünya'ya geleceği konusunda ikna etmeye çalışmamalıydım. Ondan hayal gücünü zorlamasını istememeliydim.

Çünkü Chuck'ın hayal gücü yok. Ona göre ben sadece deliyim.

Hemşire sert bir sesle, "Üzgünüm ama diğer hastalar telefonu kullanmak için bekliyor," dedi, hemşire istasyonunda başka kimse olmamasına rağmen. "Lütfen ahizeyi bana geri verin, Bayan Morrison, yoksa korkarım öngörülebilir bir gelecek için telefon ayrıcalıklarınızı iptal etmek zorunda kalacağım."

"Ama-" Torri başladı ama sonra bunun işe yaramayacağını anladı. Kendisi için Chuck'ı aramalarını sağlasa bile, Chuck telefona çıkmayacaktı. Bir daha asla telefonuna çıkmayabilirdi ve Chuck onun buradan tek çıkış yoluydu. Tek çıkış yoluydu ve onu kızdırmış ve ağlatmıştı. Chuck duygusallaşmaktan *nefret ederdi* - onu bu hale getirdiği için ondan *nefret ederdi*.

Muhtemelen öngörülebilir bir gelecekte buradan çıkma şansını mahvetmişti.

"Bayan Morrison?" Hemşirenin sesi keskinleşmişti.

Torri güçsüzce telefonu geri uzattı.

Başka ne yapabilirdi ki?

OceanofPDF.com

DÖRT

A sonra Torri, Dr. Burrows ile bire bir terapi gördü. Burrows onun için özel olarak görevlendirilmiş bir psikiyatristti ama aynı zamanda tüm birimin başındaydı. Seyrelmiş siyah saçları ve şişkin, çin mavisi gözleri olan sıska bir adamdı ve her zaman cebinde adı işlenmiş uzun beyaz bir laboratuvar önlüğü giyerdi.

"Ah, Torri, gel otur," dedi, kadın kapıyı üstünkörü çaldıktan sonra ofisine girdiğinde. "Anladığım kadarıyla bugün zor bir gün geçirmişsin."

Ona eritici bir sempatiklikle baktı, Torri de ona düz bir bakışla karşılık verdi. Artık onun saçmalıklarına kanmıyordu. Chuck onu "gece gözlemi" için getirdiğinde ve gece terörlerini açıkladığında da ona aynı bakışı atmıştı. Dr.

Burrows ona sadece teşhis koymak istiyormuş gibi davranmış ve sonra da gitmesine izin vermişti.

Hepsi bir yalandı. Şimdi burada sıkışıp kalmıştı ve bunun nedenlerinden biri bu adamdı - diğeri de Chuck.

"İyiyim," dedi, masasının önünde gösterdiği sert plastik sandalyeye oturarak. Masa meşe ağacından yapılmış ağır bir mobilyaydı ve duvarlar Dr. Burrows'un diplomaları ve övgülerinin yanı sıra Washington'daki bazı devlet büyükleriyle el sıkışırken çekilmiş fotoğraflarıyla doluydu.

Dr. Burrows başını salladı ve *cık cık* diye bir ses çıkardı.

"İyisin, değil mi? *Ben* öyle duymadım. Bana ne olduğunu anlatmak ister misin?

Bu mu?"

Masasının arkasından, üzerinde kaba bir pastel boya ilmiği asılı olan ağacın 11'e 7 boyutlarındaki resmini çıkardı.

Torri derin bir nefes alarak kendini sakin olmaya zorladı.

"Bu haftalardır üzerinde çalıştığım ve çok beğendiğim bir resim," dedi eşit bir şekilde. "Tanya o çizdi ve mahvetti. Sonra onu terapistte götürdü ve başımı belaya sokmak için *benim* söyledi." Omuz silkti. "İşe yaramış gibi görünüyor."

"Oh, başınız dertte değil!" Dr. Burrows onu temin etmek için acele etti. "Sadece kendine zarar vermeyi düşünmediğinden emin olmak istiyoruz, Torri!"

"Evet, sanırım ölmüş olsaydım beni burada tuttuğu için sigortamdan ücret almak gerçekten zor olurdu, değil mi?" Torri ona bir kaşını kaldırdı.

Dr. Burrows azarlayarak kaşlarını çattı.

"Korkarım ki bu tür küstah tavırlar iyileşmenize pek yardımcı olmuyor."

"St. Elizabeth'in oldukça pahalı bir tesis olduğunu *biliyorum* ve *ayrıca* Chuck'ın DOJ kapsamında gerçekten mükemmel bir sigortası olduğunu da biliyorum," dedi Torri. "Yani, Federal Hükümet hakkında ne dersiniz deyin, ama onlar kendi başlarının çaresine bakıyorlar, değil mi? Yani, beni burada tuttuğunuz sürece, sigortam size büyük paralar ödüyor, bu da herkesi mutlu ediyor. *Ben* hariç herkesi."

Dr. Burrows kaşlarını çatarak, "Burada mutlu olmadığınız için üzgünüm," dedi. "Ama bana sanki bir tür zulüm kompleksi geliştiriyormuşsun gibi geliyor, Torri."

"Aman Tanrım, düşünsene!" Torri tersledi. "Bu bok çukurunda kendi dışında tutuluyorum ve bana söylenenden sadece *üç ay* daha *uzun süredir* buradayım - neden mutsuz ya da zulüm görmüş hissedebileceğimi *hayal bile edemiyorum*."

"Lütfen konuşmana ve ses tonuna dikkat et, Torri," dedi Dr. Burrows kibarca. "Sizi zapt etmek için bakıcılarımızdan birini çağırmak zorunda kalmak istemem."

"Beni kısıtlamak mı? Sonunda fikrimi söylediğim için mi?" Torri ayağa kalktı ve ellerini masasının üzerine koydu. Öne doğru eğilerek, "Dr. Burrows, ben *deli*. Buradan çıkmama ne zaman izin vereceksiniz?"

"Lütfen otur Torri, yoksa gerçekten hastabakıcıları çağırmak zorunda kalacağım." Dr. Burrows ona ters ters baktı. "Ve hiç kimse size 'deli' demedi. Teşhis terimi 'sanrısıl'."

"*Hayalperest mi?*" Torri ellerini masasından çekti ama tekrar oturmayı reddetti. Bunun yerine ellerini kalçalarına koydu ve ona ters ters baktı. "Dr. Burrows, ben sanrılar görmüyorum!"

"Peki ya Dünya'yı ele geçirmeye gelen uzaylılar?" Dr. Bowers sessizce sordu. "Peki ya onlar, Torri?"

Torri, sanki bu sessiz sözlerle onu enayi yerine koymuş gibi hissetti.

"Ne... kim... bunu sana kim söyledi?" diye sordu sonunda.

Dr. Bowers, "Korkarım biraz önce kocanızdan oldukça perişan bir telefon aldım," dedi. "Bana her şeyi anlattı, Torri. Şimdi itiraf ettiği üzere, bana en başta, senin ilk muayenen sırasında söylemesi gereken her şeyi."

Torri kendini hasta hissederek sert plastik sandalyeye geri yaslandı. "Gecelik değerlendirme" için St. Elizabeth'e gelmeyi ilk kabul ettiğinde, Chuck'a Gördüğü Rüyaların doğasından bahsetmeyeceğine dair söz vermişti.

Torri, Chuck'a, "*Karabasanlar hakkında konuşabilirsiniz ama onlarda ne gördüğüm hakkında konuş,*" demişti, Chuck da kabul etmişti; onu bu yerin ön kapısından geçirmek için her şeyi kabul edebilirdi, diye düşündü.

Ağızından "uzaylılar" kelimesi çıkarsa başının belaya gireceğini biliyordu. Bu yüzden Dr. Burrows'a hatırlayamadığı korkunç kâbuslar gördüğünü ve çılgılık atarak uyandığını söylemişti. Sadece bu, başka bir şey değil. Chuck da hiçbir şey söylememeye yemin etmişti.

Ama şimdi yapmıştı. Sözünü tutmamış, ağzını açmış ve her şeyi ortaya dökmüştü.

Sanırım yaptığın o telefon görüşmesi düşündüğünden çok daha fazla zarar verdi, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük azarlayıcı ses. Sana bunun kötü bir fikir olduğunu söylemiştim.

"Bana Dünya'ya gelen uzaylılardan bahset Torri," dedi Dr. Burrows yumuşak bir sesle, parmaklarını masasına dayayıp öne doğru eğilerek. "Sana kendine ya da başkalarına bir şey yapmanı söylüyorlar mı? Kendine zarar vermeni söylüyorlar mı?"

Tanrım, şimdi de benim paranoyak bir şizofren olduğumu düşünüyor, diye düşündü Torri.

"Öyle değil," dedi kısık bir sesle. "Ben... Donnie gibi değilim."

Donnie, St. Elizabeth'e ilk geldiğinde Şiddet İçermeyen kanatta yatan bir hastaydı. Günün çoğunu bir köşede çömelerek ve kendi kendine "sesler" ve ona yapmasını söyledikleri şeyler hakkında mırıldanarak geçiriyordu.

Sonunda sesler Donnie'ye bir hademeyi öldürmeye çalışması ve kafeteryadan aldığı plastik şişlerden birini boğazına sokması talimatını verdi. Çılgınlık atarak ve ağlayarak onu sürükleyerek götürmüşler ve Şiddet Suçluları koğuşuna nakletmişlerdi. Torri o zamandan beri onu görmemişti.

Dr. Burrows rahatlatıcı bir şekilde, "Şimdi, sanrılar olan *herkes* şiddet yanlısı değildir," dedi. "Ama yine de onlarla yaşamak çok zor olabilir. Eğer size reçete ettiğim ilaçları alırsanız-"

"Hayır!" Torri hemen söyledi. Bacak bacak üstüne attı ve kollarını sıkıca kendine doladı. "Hayır, o ilaçların bana hissettirdiklerinden hoşlanmıyorum! Onlara ihtiyacım yok, ne kendime ne de başkasına zarar verdim."

Uyuşturucuyu neredeyse en başından beri reddediyordu. Onları sadece bir kez almıştı - ilk gece - ve bu onu bir daha asla istemediğine ikna etmek için yeterliydi.

Dr. Burrows'un ona yazdığı hapların gece terörlerini durdurması gerekiyordu. Ama öyle olmadı, tek yaptıkları Torri'nin kabuslar başladığında uyanmasını imkânsız hale getirmek oldu. İlk gece, hemşirenin kâğıt bardakta uzattığı küçük pembe hapı itaatkâr bir şekilde yuttuğunda, bütün gece ölümcül bir dehşet içinde kilitli kalmıştı. AllFather'ın onun için geldiği ve devasa siyah Fathership'inin masum Dünya'ya gittikçe yaklaştığı hiç bitmeyen bir döngü.

Elbette geçirdiği korkunç geceye rağmen çılgılık atarak uyanmamıştı; bu da Chuck'ın bakış açısına göre bir gelişmeydi. Hatta kocası, her gece bir tane içmeyi kabul ettiği sürece onu bir şişe küçük pembe hapla eve götürmeyi bile teklif etmişti.

Torri reddetmişti. Bütün geceyi içinden çıkamadığı uzun, korkunç bir kâbus haline getirmesinin yanı sıra, haplar ertesi gün onu inanılmaz derecede uykulu ve kafası karışık hale getirmişti. İlacın etkisi geçene kadar kendini lobotomize olmuş gibi hissetmişti - öğleden sonraya kadar. Bu korkutucu, savunmasız bir histi; sanki biri beynini pamukla sarmıştı da düzgün düşünemiyordu.

Şimdi, eve gidebilmek için hapları alacağına söz vermesi *gerektiğini* fark etti; o zaman hepsini tuvalete atıp sifonu çekebilirdi ve özgür olurdu. Ama başlangıçta, kocasının kendisi için en iyisini istediğini düşünmüş ve başka terapi yöntemlerinin işe yarayıp yaramayacağını görmek için bir hafta daha kalmayı kabul etmişti.

Terapi işe yaramamıştı ve bu yüzden geceleri çılgılık atarak uyanık kalmaya ve uyanık olduğu saatlerde fûg durumlarına girmeye devam etti. Yaşamak için berbat bir yoldu ama en azından her gece sonu gelmeyen bir kâbusun içine hapsolmuyor ve ertesi gün lobotomize edilmiş bir zombi gibi hissetmiyordu.

Dr. Burrows kaşlarını çatarak, "Biliyorsun, şimdiye kadar ilaçlarını reddetmene *izin verdik*, Torri," dedi. "Ama *mahkeme* diye bir şey *var*-"

ilaç sipariş etti. Bunu biliyor muydun?"

"Ne? Ama neden bir mahkeme benim için bir şey emretsin ki?" Torri talep etti. "Ben kimseye zarar vermedim!"

"Kocanı incittin, onu bıçakladın," diye sertçe hatırlattı Dr. Burrows. "Bu olaydan dolayı istediği zaman sana karşı dava açabilir. Ve eğer *ben* de olaya dahil olur ve hakime sana yazdığım ilaçları almadığını açıklarsam-"

"Hayır!" Torri masasından uzaklaşmaya başladı. "Hayır, bunu bana yapamazsın!"

"Torri, lütfen-kimse sana bir şey *yapmak* istemiyor. Hepimiz buraya Sana *yardım* edeceğim."

Dr. Burrows yine o içten yüzünü takındı - Chuck'la birlikte St. Elizabeth'e ilk geldiklerinde onu tamamen içine alan yüzünü.

Ancak Torri'nin buna hiç niyeti yoktu.

"Affedersiniz," dedi sertçe. "Ama sanırım artık gitmek istiyorum."

"Ama Torri, *gereksiz yere* acı çekiyorsun." Dr. Burrows ellerini açtı. "Sana *yardım* etmeme izin verirsen..."

"Beni uyuşturarak mı? Hiç sanmıyorum." Torri başını salladı.

"Ama acı çektiğiniz sanrılar gerçek değil - uzaylıların dünyayı ele geçirmeye geldiği ve her gece size işkence eden kötü uzaylı efendisi rüyaları - doğru ilaçla hepsi ortadan kalkabilir."

"Beynimin *yarısı* ve irademin tamamıyla birlikte," diye tersledi Torri. "Hayır, *teşekkür ederim* dedim. Kimyasal olarak lobotomize edilmektense gece terörlerimi ve füğ hallerimi tercih ederim."

Sonra döndü ve ofisini terk etti. Daha fazla kalırsa Dr. Burrows'un ona sakinleştirici vermek için bir bahane bulacağından korkuyordu. 'Tehditkâr bir tavır sergilediğini' ya da kendine zarar verecek gibi görüldüğünü söyleyecekti ya da yüzlerce başka şey.

Aslında hiçbir şey söylemesine gerek yoktu, değil mi? O yetkili bir adamdı ve kadın da onun gözetimi altında bir kadındı -akıl hastanesine yatırılmış bir kadın- bu korkunç durumda onun sözü kanundu.

Ve Torri'nin bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

OceanofPDF.com

BEŞ

I erkeklerin deli karılarını tavan arasına saklayabildikleri bir on dokuzuncu yüzyıl romanında yaşıyor olabilirlerdi! Torri, soluk pembe koridorda hızla yürüyüp psikiyatristin ofisinden uzaklaşırken düşündü. *Chuck ona rüyalarımı gördüğümü nasıl söyleyebildi? Bana nasıl ihanet edebilirdi?*

Böyle mi?

Gördüğü rüyaların onu tanımayan ve aile geçmişini bilmeyen birine nasıl hayal gibi görüneceğini anlayabiliyordu. Ama Chuck ninesini ölmeden önce tanımıştı. Nana her zaman insanların kaybolan çoraplarını, güneş gözlüklerini ve mücevherlerini bulmak gibi küçük şeyler yapardı. Eşyaların nerede olduğunu bilirdi.

Sihirbazlık numaralarına bakılırsa çok fazla bir şey değildi ama Nana başka şeyler de yapmıştı; Torri'nin amcası ve patlak lastik gibi. Bir keresinde kilisede otururken *hemen* eve gitmesi gerektiğine dair çok güçlü bir hisse kapılmıştı. Torri'nin büyükbabasını ayinin ortasında kalkıp gitmeye zorlamıştı - o zaman için skandal bir davranıştı.

Ama gitmeleri iyi oldu. Meğer birisi sobayı açık bırakmış ve yanında da bir bulaşık bezi varmış. Torri'nin büyükanne ve büyükbabası kapıdan içeri girdiğinde havlu tam alev almaya başlamıştı.

"Beş dakika daha geçseydi bütün ev alevler içinde kalacaktı!" Büyükbaba Pete, Nana'ya gururlu bir bakış atarak şöyle derdi. Chuck'ın yaptığı gibi karısının yeteneğinden şüphe etmemiş, onu görmezden gelmeye ya da saklamaya çalışmamıştı.

Ama Chuck'ın hiçbir zaman hayal gücü fazla gelişmemişti. Torri'yle fantastik ya da bilimkurgu filmleri izlemeyi hiç istemez, bunların "saçmalık" olduğunu söylerdi. Bu yüzden, Torri'nin hayal gücüne inanamaması şaşırtıcı değildi.

Gördüğü şeyler garip bir sanrı değil, yakın gelecekte gerçekleşecek korkunç bir kaderdi.

Ben deli değilim, dedi Torri kendi kendine tekrar tekrar. *Ninem öldüğünde bu hediyenin bana geçebileceğini söylemişti. Ve daha bu yılın başında öldü!*

Son anlarında ninesinin zayıf elini tuttuğunu hatırlayınca boğazında bir hıçkırığın yükseldiğini hissetti. Annesi, Torri henüz on altı yaşındayken bir araba kazasında ölmüştü ve ondan sonra ona annelik yapan kişi ninesi olmuştu. Büyükannesini kaybetmek bir bakıma annesini yeniden kaybetmek gibiydi.

"Torri, tatlım..." Büyükannesinin sesi o kadar yumuşaktı ki, Torri onu duyabilmek için eğilmek zorunda kaldı. "Korkarım... ben gittikten sonra... başın belaya girecek," diye fısıldamıştı büyükannesi. "Gören Rüyalar... sana geçebilir. Kolay değil." "

Ölümünden sonraki altı ay boyunca Torri, büyükannesinin öngörüsü hakkında fazla düşüneyecek kadar keder içindeydi. Ancak ninesinin ölümünden sadece üç ay sonra, Dünya'ya doğru ilerleyen siyah uzaylı gemisini ilk kez görmüştü.

Sonsuz füğ durumlarına ve korkunç gece terörlerine dönüşen küçük bir kırıma. Nana haklıydı, Rüya Görmek kolay değildi.

Hiç de değil.

Keşke şimdi burada olsaydı da bana öğüt verseydi, yardım etseydi. Torri üzüntüyle, *büyükannem her zaman ne yapacağını bilirdi*, diye düşündü. Büyükannesi en sevdiği torununun bir akıl hastanesine kapatılmasına izin vermezdi. Tori'yi dışarı çıkarır ve Dr. Burrows'a ağzının payını verirdi. Yapardı-

"Pekala, bu gece nasılsın hayatım?" dedi tanıdık bir ses Kulak.

Torri otomatik olarak irkildi ve şaşkınlığını gizleyemeyerek başını kaldırdı. ve yüzünde korku vardı.

Hastabakıcılardan biri olan Mike O'Toole, 1.80'lik boyuyla ona bakıyordu. Sıksa kolları ve bacakları olan, ancak geri kalanıyla uyuşmayan kocaman bir bira göbeği olan, karmakarışık bir ayıydı. Lekeli, balık sırtı gibi beyaz bir teni ve kalın ensesinin arkasında at kuyruğu şeklinde toplanmış uzun, turuncu-kırmızı saçları vardı. Buna uygun bir de sakalı vardı - olgun bir havuç renginde uzun, tel tel bir sakal. Ağzının yanında her zaman küçük yiyecek parçaları olurdu. Gözleri renksiz griydi ve Torri'nin göğüslerinde her zaman çok uzun süre oyalanırdı.

"Sen," diye fısıldadı, korkusunu sesinden uzak tutamıyordu. "Ama... sen... bu gece izinli olduğumu duydum."

Kemikli omuzlarını silkti ve ona sırtıttı.

"Belki de sadece senin için geldim, sevgilim. Sadece seni yatırmak için geldim."

Büyük, sert bir eliyle Torri'nin omzunu kavramak için uzandı ve Torri irkilerek geri çekildi.

"Sana daha önce de söyledim, bana *asla* dokunma!" dedi sıkıca.

"Eski dostunla böyle mi konuşuyorsun Mike?" Yüzünde sahte bir üzüntü ifadesi belirdi. "Sana buralarda yardım edebilirim, biliyorsun. Tek yapman gereken bana arka tarafta yardım etmek."

Mike O'Toole'un "yardım etme" anlayışı, parasını ödeyebilen hastalara uyuşturucu ve alkol vermektir. Karşılığında beklediği şey.

İğrenç, diye düşündü Torri, ondan bir adım daha uzaklaştı ama pembe önlüklü devasa hastabakıcıya sırtını dönmeye cesaret edemedi.

Mike'ın kimsenin bakmadığını düşündüğü zamanlarda hastalarını yumuşak odaya götürdüğünü görmüştü. Bu oda pek sık kullanılmazdı-Dr. Burrows hastalarını kilitlemek yerine ilaçla uyutmayı tercih ederdi. Bu yüzden Mike süngerli odayı bir tür kişisel ofis olarak kullanmaya başlamıştı; burada St. Elizabeth's'e soktuğu kaçak malları dağıtıyordu.

Torri oradaki ilk haftasında onu bunu yaparken görmüştü. Akşam yemeğinden biraz erken çıkmıştı ve gözüne bir hareket çarpmıştı. Başını çevirdiğinde tekrar görmüştü - dar, telli cam pencereden neredeyse görünen ama tam olarak görünmeyen bir sallanma hareketi. Yumuşak odada bir şeyler oluyordu ama uzak köşeye gizlenmişti, zar zor görülebiliyordu.

Meraklanan Torri kapının kolunu kavradı ve sessizce çevirdi. Kapıyı olabildiğince sessizce açtı ve neler olup bittiğini merak ederek köşeden içeri baktı.

Genç kadın hastalardan biri olan Janice, O'Toole'un önünde diz çökmüş, kalın dolgulu zeminde yatıyordu. Torri hemşirelerin birbirlerine Janice'in kendini öldürmeye çalıştığı ve opioid bağımlılığı nedeniyle St. Elizabeth'te olduğunu fısıldadıklarını duymuştu. O'Toole önlüğünü kıllı, sıska ayak bileklerine kadar indirmiş, iki etli elini Janice'in uzun, kahverengimsi sarı saçlarına gömmüş, onu öne doğru çekiyordu.

"Hadi sevgilim, yut şunu!" Torri, şaftını kabaca kızın boğazından aşağı iterken söylediğini duydu. "Sana istediğin hapları aldım, şimdi

Borcunu ödemelisin! Ya bunu yaptığına degecek bir şey yaparsın ya da artık sana güzel beyaz haplar yok!"

Onun bu sözleri üzerine nefes nefese kalan ve boğulmak üzere olan Janice çabalarını iki katına çıkardı. Alt dudağından salyalar damlıyor ve aşağıdaki yastıklı zemini ıslatıyordu, ama büyük emir eri boğazını ve ağzını öfkeyle sikmesine rağmen devam etmek için elinden geleni yaptı.

O anda O'Toole'un renksiz gözleri Torri'ninkilerle buluşmak üzere yükseldi. Ama Janice'ten uzaklaşıp yaptığı şeyi örtbas etmeye çalışmak yerine, yapmaya devam etti. Bunu yaparken gözlerini Torri'ye dikti ve dudaklarını müstehcen bir şekilde yaladı.

"Sen... bunu yapamazsın!" Torri gördükleri karşısında dehşete kapılarak haykırdı.

"Görünüşe göre öyleyim." O'Toole ona iğrenç bir şekilde sırıttı. "Gelip katılmak ister misin hayatım, yoksa sadece izlemek mi istersin?"

"Dr. Burrows-" diye başladı Torri.

"Oh, beni ispiyonlayacak mısın?" O'Toole onunla alay etti. "Peki Dr. Burrows'un kime inanacağını sanıyorsun, hayatım? En sevdiği bakıcısına mı, yoksa her gece evi inleyen sersem bir kaltağa mı?"

İliklerine kadar sarsılan Torri geri çekildi. Adam haklıydı, midesini bulandıran bir duyguyla fark etmişti; Mike O'Toole'un sözlerine karşı kendi sözleri söz konusuysa, Mike her seferinde kazanacaktı. O bir erkekti ve o da akıl hastanesine yatırılmış bir kadındı. Onun söylediklerine kim inanacaktı? Kim onun sözünü O'Toole'unkine tercih edecekti?

Torri kendi kendine, *kimse*, dedi. *En azından bu yerde değil.*

O günden beri Mike O'Toole'dan uzak durmak için elinden geleni yapmıştı. Ama iri yarı hademe ona karşı sapkın bir ilgi duyuyor gibiydi. Gece kabusları gördüğünde onu uyandırmak için elinden geleni yapıyordu. Torri birden fazla kez, AllFather'ın parlayan kırmızı gözleri O'Toole'un sakallı yüzünde kaybolurken bir elin göğsünü kabaca kavradığını hissetmişti.

Zaten geceleri korku içinde yaşıyordu, çünkü korkunç kâbuslar göreceğini biliyordu. Şimdi korkusu daha da artmıştı çünkü o koca piçin bir sonraki hamlesinin ne olacağını merak ediyordu.

"Bu gece seni görmeye geldim, hayatım," dedi, ona doğru bir adım atarak ve alaycı bir sırıtışla. "Sen ve kocan pek iyi gitmediğiniz için biraz neşelenmeye ihtiyacınız olabileceğini düşündüm."

"Benim evliliğim seni ilgilendirmez!" Torri tersledi.

O'Toole başını salladı ve bir cık *cık* sesi çıkardı.

"Şimdi, sevgilim, ben sadece seni rahatlatmaya çalışıyorum. Duyduğuma göre onunla pek iyi anlaşıyor olmalısınız. Seni *sonsuza dek* burada bırakabilirmiş gibi geliyor."

Kendi en kötü korkularının devasa emir eri tarafından dile getirildiğini duymak Torri'nin midesinin düğümlenmesine neden oldu.

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun!" diye bağırarak ondan uzaklaştı. "O yüzden kapa çeneni ve beni yalnız bırak!"

"Burada bir sorun mu var?" Gece vardiyasının baş hemşiresi aniden yanı başında belirdi ve kaşlarını çatarak Torri'yi azarlamasına baktı. "Sesinizi yükseltmenizin bir *nedeni* var mı Bayan Morrison?"

"Sorununun ne olduğunu bilmiyorum, Hemşire Kathy." O'Toole incinmiş ve şok olmuş bir ifade takındı. "Az önce ona merhaba dedim ve bana *bağırmaya* başladı! Bilmiyorum, belki de sakinleştirilmesi gerekiyordur." Belirgin bir kafa karışıklığıyla kemikli omuzlarını silkti.

"Hayır, bu doğru değil." Torri sesinin sakin ve net çıkması için çabalıyordu ama kalbi hâlâ hızla çarpıyor ve midesi düğümleniyordu. Hemşireye çabucak, "Ben iyiyim," dedi. "Sakinleştiriciye ihtiyacım yok. -"Ben de tam televizyon izlemek için hasta odasına gidiyordum."

"Pekala... tamam o zaman." Hemşire ona yaramaz bir çocukmuş gibi kaşlarını çatı. "Kendinize dikkat edin Bayan Morrison. Gündüz vardiyasındaki personel bana bugün bazı nöbetler geçirdiğinizi söyledi. Gerekirse size sakinleştirici *veririm*."

Torri çaresiz bir öfkenin üzerine çöktüğünü hissetti. Yaramazlık yapan bir çocuk gibi muamele gören yetişkin bir kadındı. Burada hiçbir yetkisi yoktu, özgür iradesi yoktu. Kızgın hissetmeye *hakkı* vardı, lanet olsun! Ama bunu gösteremezdi - herhangi bir duygu göstermesi muhtemelen sakinleşmesine neden olacaktı.

Kim bilir O'Toole bana ne yapardı, diye düşündü, *eğer onu üzerimden atmak ya da kaçmak için hareket edemezsem.* Hemşire onu, erkeklerin barlarda masum kadınların içkilerine attıkları tecavüz ilacıyla tehdit ediyor da olabilirdi.

"İyi olacağım," dedi hemşireye sıkıca. "Ben sadece televizyon izleyeceğim."

Odasına dönmeyi tercih ederdi ama orada yalnız kalacaktı. Büyük emir eri görevdeyken mümkün olduğunca yalnız kalmamaya çalışıyordu ama tabii ki ışıklar söndüğünde elinden bir şey gelmiyordu.

Böylece salonda oturup televizyon izlemeye başladı, duvardaki ışıklı dikdörtgene bakarken hiçbir şey görmüyordu. Onun yerine

Düşünüyordu; beyinde tekrar tekrar dönüp duran tek bir düşünce.
Buradan nasıl çıkacağım?

OceanofPDF.com

ALTI

T Saat dokuzda ışıklar sönüyordu, bu yüzden dokuz buçukta herkes akşam ilaçları için hemşire istasyonunun önündeki plastik pencerede sıraya girdi. Torri de sıraya girdi, ancak her zaman teklif edilenleri reddetti. girmek *zorundaydınız*, böylece herkes hesaba katılabilir ve eğer ilacınızı reddettiniz.

Her gece -ve her sabah- nöbetçi hemşire Torri'ye içi hap dolu bir kâğıt bardak uzatmaya çalıştı ve Torri her gece ve her sabah bunu reddetti. Nöbetçi hemşire başını sallayıp kaşlarını çatıyor ve Torri'nin adının yanına büyük siyah bir X işareti koyuyordu. İlaç listesinde diğer tüm hastaların isimlerinin yanında ilerleyen düzgün onay işaretlerinden oluşan uzun çizgide göze çarpıyordu.

İlaçları O'Toole'un dağıtması dışında bu gece de farklı değildi. Torri başını sallayıp O'Toole'un uzatmaya çalıştığı küçük kâğıt bardağı reddedince, iri yarı hademe ona sırtıttı.

"Sorun değil, sevgilim - seni yatırmak için daha sonra geleceğim," diye mırıldandı ve ona bir öpücük kondurdu.

Torri'nin midesi hızla dönerken sıkıştı. Diğer personelden hiçbiri onun nasıl davrandığını görmüyor ? Yoksa sadece görmezden mi geliyorlardı? Belki O'Toole *onlara* da uyuşturucu temin ediyordu.

Her iki durumda da, yumuşak odadaki oral seksi görerek farkında olmadan O'Toole'un dikkatini çektiğinden beri olduğundan daha fazla korkuyordu. Chuck'ın onunla mutlu olmadığını biliyordu, ki bu iyi bir şey değildi - kocası onun St. Elizabeth'teki son savunma hattıydı. Ama şöyle diyordu,

"Beni rahat bırak yoksa kocama söylerim" demek, eğer söz konusu koca onu terk etmişse, pek bir anlam ifade etmiyordu.

Elbette, O'Toole ona kötü sözler söylemeye başladığı anda Chuck'ı aramıştı ama Chuck bunu onun hayal gücü olarak geçiştirmişti.

"Sence de aşırı tepki vermiyor musun Torri?" diye sordu, telefonu kapatıp işinin başına dönmek için sabırsızlanıyor gibiydi. "Yani, bir şeyler mi okuyorsun? Sırf adamın biri sana tuhaf bakıyor diye tedavini yarıda kesemem."

"Bundan daha fazlası var!" Torri ona anlatmaya çalıştı ama Amanda telefonu keserek diğer hatta önemli biri olduğunu Chuck bir bahane uydurup telefonu onun yüzüne kapattı.

O'Toole'un kendisini taciz ettiği ilk gecedan sonra, Chuck'ın gelip onu alacağını düşünerek tekrar aramıştı. Ama kocası onu yine hayal kırıklığına uğratmıştı.

"Gecenin bir yarısı beni karabasanlarımdan birinden uyandırırken göğsümü avuçladı, Chuck!" Torri ona alçak bir sesle, elini ahizenin üzerinde koruyucu bir şekilde kavrayarak söylemişti. "Gelip beni buradan çıkarmalısın! Bir sonraki denemesinde ne yapacağını bilmiyorum ve kimseye söylemeye cesaret edemiyorum çünkü bazı personele uyuşturucu satıyor olabileceğini düşünüyorum!"

"Ne kadar *paranoyakça* konuştuğunun farkında mısın?" Chuck sordu. "Dürüst olmak gerekirse, Torri, muhtemelen gece terörü yaşadığında yaptığın tüm o çırpınışlardan kendini korumaya çalışıyordu ve eli yanlış noktaya geldi. Zavallı adamı rahat bırak!"

"Onu rahat bırakır *mısın*?" Torri duyduklarına inanamamıştı. "Ben senin karınım, burada tehlikede olduğumu söylemek için seni arıyorum ve sen beni dinlemiyorsun!" diye haykırmıştı. "Bana ne olacağı umurunda bile değil mi?"

"Elbette umurumda tatlım, ama yapacak işlerim var." Chuck'ın sesi daha da sabırsızlaşmıştı. "Ayrıca, oradan çıkmak için her şeyi söyleyebileceğin konusunda uyarılmıştım. Ama gitmeden önce iyileşmen gerekiyor ve Dr. Burrows bana hala ilaçlarını reddettiğini söyledi."

"Çünkü beni bir zombiye dönüştürüyor!" Torri ağlamıştı. "Ve gece terörlerini ortadan kaldırmıyor, sadece onlardan uyanamama neden oluyor! Chuck, lütfen-"

"Üzgünüm tatlım, ama şimdi gerçekten gitmem gerekiyor," dedi kocası hızlıca ve telefonu kapattı.

Bugünkü korkunç konuşmadan önce Torri'nin onunla yaptığı son konuşma buydu. Suçluluk duygusuyla mı yoksa kendi deyimiyle "dramasıyla" uğraşmaktan yorulduğu için mi telefonlarına çıkmadığını merak ediyordu.

Her iki şekilde de durum aynıydı. Dünyada onu herkesten çok önemsemesi gereken tek kişi tarafından terk edilmişti ve yakınlarda gizlenen bir yırtıcı vardı.

Bu gece gözünü kırpmadan uyuyabileceğinden şüpheliydi.

OceanofPDF.com

YEDİ

Duyanık kalma çabalarına rağmen Torri sonunda uykuya daldı. Birkaç saat huzursuz bir uyku çekti ve sonra her şey başladı.

Gece terörü, her zaman olduğu gibi, onun da üzerine çöktü. Her şey olduğu yerde donup kalmış, tamamen felç olmuş gibi hissetmekle başladı. Sonra kötü hisler başladı - korkunç derecede tehlikeli bir şeyin yaklaştığı ve ondan kaçamayacağı hissi.

Birdenbire, dört ya da beş kat yüksekliğinde görünen bir çift kapının önünde durdu - görünmeyen bir tavanın esneyen gölgelerine doğru uzanıyorlardı. Koyu gri metalden yapılmışlardı ve üzerlerinde parlayan neon yeşili tuhaf desenler vardı.

Torri kapıların ardında ne olduğunu biliyordu ve bunu görmek istemiyordu. Ama kendine engel olamadı - kapılar ağır ağır açıldı ve bilinmeyen bir güç tarafından içeri sürüklendi.

İçini bir korku kapladı; girdiği karanlık odanın kendisine zarar vermek isteyen şeytani bir güçle dolu olduğunu biliyordu. Geri dönmek, geri gitmek istedi. Ama onu odanın içine sürükleyen aynı güç, şimdi de siyah taştan yapılmış uzun, geniş bir dizi basamağın dibine sürükledi.

Kendini, kapılarda gördüğü aynı parlayan, neon yeşili işaretlerle kazınmış devasa bir metal tahtın önünde dururken buldu. Tahtta oturan varlık gölgelerle gizlenmişti ve Torri içgüdüsel olarak ondan korkunç bir dehşet, korku ve umutsuzluk hissinin yayıldığını biliyordu. Olumsuz duygular yayıyordu; verdiği her kötü nefesle bunları havaya üflüyordu.

"Demek yine acını dindirmeme izin vermeye geldin," diye tısladı Her ŞeyinBabası. Giydiği gölgelerden oluşan pelerin yüzünü gizliyordu ama gözleri karanlığın içinde saf, şeytani bir kırmızıyla parlıyordu.

"Hayır!" Torri geri çalışarak nefes nefese kaldı. "Hayır, lütfen beni yalnız bırak!" "Ama *sen* sürekli *beni* görmeye gelirken nasıl yalnız bırakabilirim *ki*?"

Her Şeyin Babası öne doğru eğildi, gözleri kor gibi parlıyordu. "Çok *uysalsın* canım. Daha önce hiç bu kadar istekli bir kurbanım olmamıştı ve acın oldukça lezzetli. Yakında senin küçük gezegenine ulaşacağız ve o zaman seni bir güzel haşlayacağım..."

"Hayır! *Hayır!*" Torri şimdi çığlık atıyor, parlayan kırmızı gözler yaklaştıkça çırpınıyordu...

"Uyan artık, sevgilim. zamanı!"

Göğüslerini yoklayan soğuk bir el, çırpınan ve çığlık atan Torri'yi gece dehşetinden çekip çıkardı.

"Ne... kim..." Gözlerini kırıştırdı ve Mike O'Toole'un üzerine eğilmiş, karanlıkta bir fener gibi sırtıttığını gördü. Elini gömleğinin *altına sokmuş*, sanki vücuduna dokunmaya hakkı varmış gibi onu rahatça okşuyordu.

Dehşet ve iğrenme duyguları içini kapladı. İri yarı hademe daha önce hiç elbisesinin altına uzanmamıştı; sınırlarını bu kadar aşmaya cesaret edememişti. Soğuk parmakları göğüs ucunu çekiştirdi ve kendini tamamen ihlal edilmiş hissetmesine neden oldu.

"Dokunma bana!" Hâlâ sırtüstü yatıyordu; şimdi bir bacağını kaldırdı ve O'Toole'u ayağıyla başının yan tarafından yakaladı.

"Ah!" Elini çekti ve yaralı başını tuttu. "Seni küçük orospu!"

"Benden uzak dur!" Torri yatakta doğrulup bluzunu indirerek bağırdı. "Beni rahat bırak!"

Birdenbire biri ışıkları yaktı. Torri aniden gelen kör edici parlaklık karşısında gözlerini kırıştırdı.

"Burada neler oluyor?" diye sordu başhemşire. Elleri kalçalarında, Torri'nin yatağına doğru yürüdü. "Herkesi rahatsız ediyorsunuz ve tüm katın huzurunu bozuyorsunuz Bayan Morrison!"

"Sana neler olduğunu anlatayım, beni taciz ediyordu!" Torri titreyen parmağıyla O'Toole'u işaret etti. "Elini gömleğimin altına sokmuş, göğüslerime dokunuyordu!"

"Yalan söylüyor!" O'Toole hemen söyledi. "Ya da kafası karışık. Ben sadece ünitadaki diğer hastaları uyandırmadan önce onu uyandırmaya çalışıyordum, Hemşire Kathy!"

"Bu doğru değil!" Torri itiraz etti. "Yani, evet bir kabus görüyordum, ama ben uyurken bana dokunuyordu!"

"Siz uyurken mi?" Başhemşire ona şüpheli bir bakış attı. "Sanırım rüya görüyor olmalısınız Bayan Morrison. Mike asla bir hastayla uygunsuz bir şey yapmaz."

"Hayır, kesinlikle yapmazdım!" Mike ona yine o yaralı bakışını attı. "Açıkçası, öyle düşündüğümü sanman duygularımı incitti, sevgilim. Ama yarı uykulu olduğumu biliyorum," diye devam etti yüce gönüllülikle, bir elini şakağına götürerek. "Aksi takdirde, kafama asla tekme atmazdın."

"*Kafana tekme mi attı?*" Hemşire Kathy dehşete düşmüş görünüyordu.

O'Toole başını salladı ve yüzünü buruşturarak, "Sorun yok, iyiyim," dedi. "Adamım, beni gerçekten yakaladı!"

"Mike, sanırım gidip hemşire odasında otursan iyi olur. Emily'den sana bakmasını iste," dedi başhemşire.

"Elbette. Teşekkürler." O'Toole, hâlâ başının yan tarafını tutuyor ve sersemlemiş gibi dramatik bir şekilde sallanıyordu.

Başhemşire yatakta doğrulup oturan ve meydan okurcasına kaşlarını çatan Torri'ye döndü.

Torri'ye parmağını sallayarak, "Kendine dikkat etmelisin, Missy," dedi. "Personel bu tesiste pek çok kötü muameleye katlanıyor çünkü sorunlu hastalarla çalıştığımızı biliyoruz ama bunun da *bir sınırı* var. Şiddet içermeyen koşutta kalmak istiyorsan gidip insanların kafasına tekme atamazsın!"

"Ama ben yalan söylemiyordum, o *beni elliyordu!*" Torri şiddetle itiraz etti. "Dinle, bana inanıp inanmaman umurumda değil, sadece onu odamdan uzak tut!"

Hemşire Kathy, "Çılgılık nöbetlerinden birini geçirmeye başladığında başka biri gelip seni uyandırmaya cesaret edebilseydi bu daha kolay olurdu," diye tersledi. "Ne yazık ki, kadın personelin çoğu onlara saldıracağından korkuyor ve Mike, inatlaştığında başa çıkabilecek kadar büyük ve güçlü olan tek kişi."

Torri umutsuzca, "Bakın, eğlenmek ya da insanları uyandırmak için çılgılık atmıyorum," dedi. "Kabus görmeme engel olamıyorum!"

"Oh, evet yapabilirsin, Missy! Dr. Burrows'un sizin için yazdığı ilaçları alırsanız, her gece yaşadığınız bu tatsızlıkların önüne geçebilirsiniz!"

Hemşire sinirlenerek ona söyledi.

Torri, ilacın gece korkularını nasıl ortadan kaldırmadığını, sadece onlardan kaçamamasına neden olduğunu *tekrar* açıklamak istemiyordu. Sadece yalnız kalmak ve bir kâbustan uyandığında başka bir kâbusla karşılaşmaktan korkmamak istiyordu.

Tercümesi: AllFather'ın "acını tatmasından" uyandığında O'Toole'un sana tecavüz ettiğini görmek istemezsin, diye fısıldadı beyninin içindeki küçük bir ses.

Evet, bu yeterince doğrudu, Torri kendini hasta hissederek itiraf etti. Ama kimse ona inanmazken her iki kâbusun da gerçekleşmesini nasıl engelleyebilirdi?

Başhemşire odadan çıkarken -çıkarken ışıkları tekrar kapattı- Torri yan tarafına kıvrıldı ve gözlerini sıkıca kapattı.

"Ne yapacağım ben?" diye fısıldadı, umutsuz hissediyordu. "*Ne yapacağım ben?*"

OceanofPDF.com

SEKİZ

T Nana'nın da dediği gibi, küçük iyilikler için Tanrı'ya şükürler olsun ki o gece başka gece terörü olmadı ve Torri ertesi gün monoton rutinini tekrarlamak uyandı. St. Elizabeth'teki her gün *Groundhog Day* filminde yaşamak gibiydi, tek farkı komedinin olmamasıydı. diye düşündü. Her şey gri ve berbattı.

Sabah ilaçlarını reddetti ve ılıktan daha fazla olmayan bir duş aldı - hastaların kendilerine zarar vermelerini önlemek için tüm duşlarda sıcaklık kontrolleri vardı. Sonra kahvaltıya gitti - topak topak yulaf ezmesi, kuru tost ve çürük bir muz - ve yine Emile ve Gloria ile oturdu. Gloria yine "parlak" bir gün geçiriyordu, bu yüzden yulaf ezmesi için şeker veya tatlandırıcı ya da tost için küçük plastik sıkma çilek reçeli şişesini paylaşmayı reddetti.

Kahvaltıdan sonra Grup Hedefleri vardı. Grup terapisti Torri'den uzun vadeli hedefini paylaşmasını istediğinde Torri sadece başını salladı. "*Amacım bu lanet yerden defolup gitmek*" derse, ki gerçek amacı buydu, antisosyal olarak etiketlenecekti ve dünden sonra sicilinde daha fazla kara lekeye ihtiyacı yoktu.

Grup Hedeflerinden sonra Fiziksel Rekreasyon vardı. Ancak Torri dinlenme bahçesinde tek başına vakit geçirmeye çalıştığında, bir bakıcı onu takip etti.

"Merhaba, Bayan Morrison." Torri bahçenin köşesindeki akçaağaca bakarken ona gülümseyen Mazy'ydi.

"Merhaba, Mazy. Bir şeye mi ihtiyacın vardı? Dinlenme zamanı," dedi Torri dikkatle. Mazy'den hoşlanıyordu - neşeli hademe az sayıdaki hastabakıcıdan biriydi.

Kendisini tehdit altında hissetmediği ya da küçümsenmediği personel üyeleri - ama aslında sadece yalnız kalmak istiyordu.

"Dinlenme zamanı olduğunu biliyorum. Üzgünüm ama buraya yalnız geleceksen yanında olmalıyım." Mazy özür dilercesine omuz silkti. "Dr. Burrows'un emirleri."

Torri iç çekti.

"Bunun nedeni Tanya'nın üzerine bir ilmik çizerek mahvettiği resmim mi?"

"Bilmiyorum." Mazy omuz silkti. "Sadece yalnız olmaman gerektiğini biliyorum. Üzgünüm," diye tekrar ekledi. Çıplak kollarını ovuşturdu ve sonra ellerine üfledi. "Hava biraz serin, bütün dinlenme saatini burada mı geçireceksin? Spor salonunda bir sürü yerimiz var," diye ekledi umutla.

Yenilmiş hisseden Torri onu içeri kadar takip etti. Artık yalnız kalabileceği hiçbir yer yoktu, yalnız kalmak için gidebileceği hiçbir yer yoktu. Bu onu umutsuz ve depresif hissettiriyordu.

İyi ki Tanya'nın çizdiği gibi bir ilmiğim yok, diye düşündü. Sırf buradan kurtulmak için kendimi öldürebilirdim!

Sonra ne düşündüğünü fark edince şoke olduğunu hissetti. Gerçekten de intiharı mı düşünüyordu? İşler gerçekten de kendini bitirmek isteyecek kadar kötü müydü?

Oldukça kötüler, Torri kendi kendine itiraf etti. Ama vazgeçmek istemiyorum.

-Henüz değil.

Yine de dünyada her şeyin nasıl daha iyiye gideceğini göremiyordu.

Öğle yemeğinden sonra -sıcak spagetti, vıcık vıcık sarımsaklı ekmek ve cıvık, parlak turuncu bin ada soslu gevşek bir marul salatası- yine Sanat Terapisi'ne gitti. Ama başka bir tuval ve pastel boya almaya gittiğinde, görevli terapist onu durdurdu.

"Dr. Burrows daha *yapılandırılmış* bir sanatla uğraşmanızın daha iyi olacağını düşünüyor Bayan Morrison," diyerek tuvali ve pastel tebeşirleri aldı ve Torri'ye yetişkinlere yönelik bir boyama kitabı verdi.

"Ama... ama ben sanatı seviyorum," diye itiraz etti Torri. "Burada aklımı başımda tutan tek şey bu!"

Terapist kararlı bir şekilde, "Kimse senin akıl sağlığınla ilgili bir şey söylemedi, canım," dedi. "Dr. Burrows sadece *çizgilerin içinde boyama* yaparken daha rahat hissedeceğinizi düşünüyor." Boyama kitabına başıyla işaret etti

sayfalar dolusu siyah beyaz resimle doldurulmayı bekliyor.

Torri onu aldı ve bir kutu boya kalemiyle bir masaya oturdu, küçük, karmaşık desenleri doldurmak için çok yumuşak ve kördü. Çizgilerin içini boyamasını istiyorlardı. Tüm *dünya* onun çizgilerin içinde kalmasını istiyordu ama o bunu *yapamıyordu*. O farklıydı - bazı şeyleri *biliyordu* - Herkesin çılgınca olduğunu düşündüğü şeyler. Ve dinleyecek kimse yoktu, inanacak kimse yoktu. Kimse...

Sanat Terapisi odası aniden ortadan kayboldu ve Torri, Dünya'ya doğru hızla ilerleyen devasa siyah Baba Gemisi'ni izlemeye başladı. Geliyorlardı - uzaylılar geliyordu- ve bunu bilen tek kişi Torri'ydi. Ama onlara anlatmaya çalışsa, uyuşturucu pompalayıp deli diyeceklerdi. Onlar

-

"Bayan Morrison? Bayan Morrison, uyanın!"

Biri onu hafifçe sallıyordu. Bu yine Mazy'ydi ve yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"Ne?" Torri gözlerini kırptırdı. "Ne oldu?"

"Korkarım bir süreliğine dalmışsın. Sanat Terapisi sona erdi. Grup Terapisi odasına kendi başına gidebilir misin yoksa yardıma ihtiyacın var mı?"

"Ben... Ben iyi olacağım." Torri kurduğunu hissettiği dudaklarını yaladı. "Ben iyiyim." "Tamam o zaman." Mazy başını salladı ve gitti.

Torri tekrar gözlerini kırptırdı ve etrafına bakındı. Bu sefer tam bir *saat* mi kaybetmişti? Öyle olmalıydı - Sanat Terapisi'nin hemen başında masaya oturmuştu ve şimdi bitmişti.

Füg durumuna girmeden önce herhangi bir şey yapıp yapmadığını görmek için yetişkin boyama kitabına baktı. Eli, üzerinde çalışmaya başlamak üzere olduğu sayfayı kapatıyordu ama elini kaldırdığında, nefesinin boğazında düğümlenmesine neden olan bir şey gördü.

Siyah beyaz desenin üzerine parlak kırmızı boya kalemiyle **"Geliyorlar!"** yazılmıştır.

Torri dudağını ısırıldı. Tanrım, eğer Dr. Burrows bunu ele geçirirse, sonunu asla duyamayacaktı! Kimsenin bakmadığından emin olduktan sonra kitabın sayfasını hızla yırttı, birkaç kez katladı ve kazağının cebine soktu.

Sonra titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı ve bir şekilde Grup Terapisi odasına doğru yol aldı.

OceanofPDF.com

DOKUZ

A St. Elizabeth'te monotonluk hiç bitmedi. Ama bugün Grup Terapisinde yeni bir şey vardı. Daha doğrusu, yeni *biri* vardı.

Torri içeri en son girip sandalyeler boş bir yer ararken gözleri yeni bir hastaya takıldı.

Oturuyor olmasına rağmen, yeni hastanın oldukça uzun boylu olduğunu söyleyebiliyordu. Otuz ila otuz beş yaşlarında görünüyordu ve son derece siyah saçları vardı - o kadar siyahtı ki neredeyse mavi vurgular varmış gibi görünüyordu, diye düşündü Torri. Gözleri derin, delici bir maviydi ve yüz hatları sert ama yakışıklıydı. Koyu kirli sakalları güçlü çenesini örtüyordu ve iri, becerikli görünen ellerini sessizce kucağında kavuşturmuş, dosdoğru önüne bakıyordu.

Torri onu daha önce bir yerlerde gördüğüne dair garip bir hisse kapıldı. Yüz yüze değil ama televizyonda. Hasta Salonu'ndaki boş zamanlarında izledikleri akılsız sitcom'lardan birinde gördüğü bir aktör müydü? Kesinlikle bir aktör olabilirmiş gibi *görünüyordu*. Çenesindeki o küçük yarık ve o şehvetli ağızıyla, geniş omuzları ve kaslı vücudundan bahsetmiyorum bile, bir süper kahraman filminde rol alabilecek birine benziyordu.

kadar Grup Terapisti şöyle dedi,

"Ve şimdi size yeni bir arkadaşımı takdim etmek istiyorum. Bu Vic," dediğinde Torri onu daha önce nerede gördüğünü fark etti - ancak eski oda arkadaşı konuşana kadar fark etmemişti.

"Hey!" Tanya yeni hastaya bakarak ağızından kaçırıldı. "Sen şu Başkan'ı öldürmeye çalışan adam değil misin?"

Torri bir şokla eski oda arkadaşının haklı olduğunu anladı. Daha birkaç hafta önce haberlere çıkmıştı, bir adam -*bu* adam- aniden Oval Ofis'te belirmişti. Gizli Servis'in nasıl geldiği hakkında en ufak bir fikri yoktu; sanki bir anda Kararlı Masa'nın önünde cisimlenmişti. Silahsız olduğunu göstermek için ellerini kaldırmış ve açıkça şöyle demişti: "Sayın Başkan, barış için geldim..."

Muhabire göre daha sonra konuşmayı bıraktı. Gözleri kararmış ve Başkan'ın Gizli Servisi onu yere yatırdığında direnmeye bile çalışmamıştı.

"Hey, o neden burada?" Tanya terapistte sordu. "O tehlikeli biri, değil mi? Eğer Başkan'ı öldürmeye çalıştıysa, bizi öldürmeye çalışmayacağını kim söyleyebilir? Şiddet suçlularının yanına kapatılmalı!"

"Şimdi, Tanya," dedi terapist kaşlarını çatarak. "Vic hiç kimseye zarar vermedi ve Başkan'ı *ziyareti* sırasında üzerinde herhangi bir silah yoktu. Mahkemenin atadığı birkaç terapist tarafından şiddete başvurmadığına karar verildi ve yargıç bir süreliğine gelip bizimle kalmasını emretti. Tamam mı?"

Tanya kollarını göğsünde kavuşturdu ve "suikastçılar serbest dolaşıyor" gibi bir şeyler mırıldandı ama daha sonra çoğunlukla sustu.

Açıkçası Torri eski oda arkadaşının neden kendini bu kadar tehdit altında hissettiğini bilmiyordu. Yeni hasta iri yarı ve kaslı olmasına rağmen saldırganlaşma belirtisi göstermiyordu. Hatta neredeyse hiç konuşmuyordu. Terapist herkesin kendini tanıtmamasını istediğinde tek söylediği "Ben Vic," oldu. Bunun dışında tamamen sessizdi ve sadece masmavi gözlerinde uzaklara bakan bir ifadeyle pencereden dışarı bakıyordu.

Torri yeni hastaya bakmamaya çalıştı ama gözlerinin tekrar tekrar ona kaydığını fark etti. Gerçekte kimdi ve neden Başkan'a ulaşmaya çalışıyordu? Ayrıca, Gizli Servis'ten silahsız olarak geçmeyi nasıl başarmıştı? Amacı neydi?

Vic onun göz ucuyla kendisine baktığını fark etmemiş gibiydi ve Torri kendini onun resmini çizebilmeyi dilerken buldu. Bu klasik yüz hatlarıyla Vic, sanatı için harika bir konu olabilirdi - tabii bir daha boyama kitaplarını boyamaktan başka bir şey yapmasına izin verilirse, diye düşündü ekşiyerek.

Grup Terapisi hiçbir sorusuna cevap verilmeden sona erdi. Yeni hasta adından başka bir şey söylememişti. Tüm saat boyunca sessiz ve içedönüktü ve sadece herkes ayağa kalktığında kalkıyordu.

Bu, Torri'ye onun gerçekten ne kadar uzun ve geniş olduğunu görme şansı verdi.

Vay canına, O'Toole'dan bile büyük! diye düşündü, yeni hastanın muazzam boyuna bakarak. *Bir santim bile olsa boyu iki metre olmalı! Ve gerçekten iyi yapılı, profesyonel bir basketbol oyuncusuyla profesyonel bir güreşçinin karışımı gibi bir şey.*

Sıkıcı, bej rengi, herkese uyan tek beden önlük kaslı göğsüne dar geliyordu ve pantolonu sanki ona uyacak kadar büyük bir pantolon bulamamışlar gibi biraz kısaydı.

Vic tek kelime etmedi, sadece herkesi takip etti ve akşam yemeği için kafeteryada sıraya girdi. Torri onun diğer hastaların ne yaptığını izlediğini ve sözsüz bir şekilde onları taklit ettiğini gördü.

Emile yeşil plastik bir tepsi ve peçeteye sarılı bir spork alıp yemek sırasına girdiğinde Vic de aynı şeyi yaptı. Emile tepsisini buharlı masa penceresinin altına itip bir porsiyon yağlı taco eti, iki bayat mısır ekmeği, doğranmış domates, rendelenmiş marul, çedar peyniri ve bir porsiyon vişneli jöle aldığında Vic de öyle yaptı. O da Emile gibi bir çikolatalı süt aldı ve diğer adamın peşinden yemek sırasından çıkıp Gloria'yla aynı masaya oturdu.

Yeni hastanın her zamanki masasında oturduğunu görünce Torri'nin midesi küçük bir takla attı. Saçını ve makyajını kontrol etmesi gerektiği gibi saçma bir düşünceye kapıldı ve sonra kendi kendine güldü.

Olduğun yere bak Torri, saçının nasıl göründüğünü umursamayacak! Ayrıca, neredeyse hiç konuşmuyor. Sanki kendi küçük dünyasında kilitli kalmış gibi.

Kendisi de sıraya girdi ve akşam yemeği için aynı şeyleri aldı. -(vejetaryen seçenekleri vardı ama topak topak alfredo soslu karabuğday eriştesiydi, bu yüzden taco'ları tercih etti)-ve sonra nereye oturacağını merak ederek tereddüt etti.

Gerçekten de her zamanki masasından daha iyi bir seçenek yoktu. Hem yeni adam Emile'e katılmaya karar verdi diye neden orada oturmaktan vazgeçsin ki? Çenesini kaldıran Torri, gidip adamın tam karşısına oturdu.

Tabii ki masaya gelir gelmez Emile elini uzattı. Vic'in elini sıkmamıştı ama Torri onun erkeklerden çok kadınlarla tokalaşmak istediğini fark etmişti.

El sıkışma ritüelini tamamladıktan sonra oturdu ve tacolarını birleştirmeye başladı. Çürük çatalı taco etini küremek için kullanırken

kabukların içine girdiğinde, birinin onu izlediğini hissetti. Kafasını kaldırdığında, yeni hastanın canlı mavi gözlerinin tepsisine ve yaptığı hareketlere odaklanmış olduğunu gördü.

"Merhaba," dedi belli belirsiz. "İyi misin?"

Yeni hasta yavaşça başını kaldırıp ona baktı ve başını salladı. Ağzı çalıştı ve bir süre sonra bir kelime üretmeyi başardı.

"Selamlar." Derin, sıcak bir sesi vardı ve konuşurken dostça bir şekilde hafifçe gülümsedi.

"Selamlar," dedi Torri gülümseyerek. Yeni biriyle konuştuğu için mutlu olmanın aptalca olduğunu biliyordu ama St. Elizabeth'te haftanın her günü her şey o kadar sıkıcı ve aynıydı ki yeni bir yüz görmek güzeldi.

Vic tekrar konuştu.

"Nasıl..." Eliyle tabağını işaret etti. "Nasıl yapılır?" diye sordu sonunda.

"Oh, daha önce hiç taco yemedin mi?" Torri şaşırarak sordu.

"Eti ve peyniri alıp taco'nun üzerine koyarsınız; bunlar ilk iki katmandır. Sonra domatesleri ve marulları koyarsınız." Konuşurken her şeyi taco kabuğuna verimli bir şekilde yerleştirerek gösterdi.

Vic onu taklit etmeye çalıştı ama eline yüzüne bulaştırdı. Torri, herhalde her şeyi çatalla yemeye alışık değil, diye tahmin etti. Yine de, sonuç oldukça dağınık olsa da, taco malzemelerinin çoğunu kabuğunun içine almayı başardı.

"Şimdi yemek için mi?" diye sordu.

"Aslında olması gereken başka bir şey daha var."

Masada plastik bir sıkma salsa şişesi vardı - daha acısına izin yoktu. Ne yazık ki Gloria onu istifliyordu. Plastik şişeyi bir koltuğunun altına sıkıştırırken Torri'ye kötü bir bakış fırlattı.

Torri kaşlarını çatarak etrafına bakındı. Sonra odanın karşısındaki boş masayı fark etti. Çoğu zaman her türlü çeşniden yoksundu. Ancak bu sefer birisi masanın ortasına bir şişe hafif salsa ile tuzluk ve biberlik bırakmıştı.

Torri gidip diğer salsa şişesini getirmeye başladı ama bunu yaparsa Gloria'nın yaygara koparıp onu "çalıldığını" söyleyeceğini, bunun da akşam yemeğini son derece tatsız bir hale getireceğini biliyordu. Birden aklına bir fikir geldi, neden taşınmıyordu ki? Vic'in de gelmesini sağlayabilirse

kimse onu boş masaya oturmaktan alıkoyamazdı çünkü yalnız oturmayacaktı.

"Hadi," dedi yeni hastaya. "Yani, eğer istersen," diye ekledi tepsisini kaldırırken.

Kaşlarını çattı.

"Nereye... gidiyoruz?" diye sordu sonunda kelimeleri çıkararak.

"Takolarda ihtiyacın olan bir şey daha var ama başka bir yere gitmemiz gerekiyor.

Torri açıkladı. "Gelmek ister misin?"

Sessizce başını salladı. Tepsisini alarak ayağa kalktı ve onu boş masaya kadar takip etti.

Torri bir zafer duygusuyla tepsisini masaya bıraktı. Aylardır bu masaya gözünü dikmiş, burada oturabilmeyi dilemişti. Artık oturabilirdi ve kimse onu durduramazdı çünkü yalnız yemek yemiyordu!

Hafif bir rahatsızlık duymasına rağmen Vic onun sağ tarafındaki sandalyeye oturdu. Özellikle de ne kadar iri olduğu düşünülürse, rahat etmek için biraz yakındı ama onu sıkıştırmaya ya da alanına girmeye çalışıyor gibi görünmüyordu. Sanki bir sonraki adımda ne yapacağını görmek istercesine endişeyle onu izliyordu.

"Şimdi yemek için mi?" diye tekrar sordu.

"Henüz değil. Al." Torri plastik sıkma salsa şişesini kaptı ve taco'larından birinin üzerine biraz sıktı. Sonra şişeyi Vic'e uzattı. "Şimdi de sen," dedi Vic'in oldukça dağınık taco'sunu işaret ederek.

Kuşkuyla şişeyi aldı ve kokladı. Torri onun geniş omuzlarının "neden olmasın?" dercesine silkindiğini gördü ve sonra marulunun biraz döktü.

"İyi iş," diye onu cesaretlendirdi. "Onları nasıl yiyeceğini biliyor musun?"

Vic başını salladı.

"Sen... gösteri mi?" diye sordu

tereddütle. "Uh..." Torri kaşlarını

çattı.

Nereliydi ki taco yemeyi bilmiyordu? Ama çok iyi anlaşıyorlardı ve bunu sürdürmek istiyordu - belki de düzenli yemek arkadaşı olabilirlerdi ve bir daha asla Emile ve Gloria ile oturmak zorunda kalmazdı!

"Yemek yiyecek miyiz?" Vic endişeyle sordu. "Sen mi gösteriyorsun?"

"Doğru. Tamam, şöyle bir şey; yan tutup başınızı eğmeniz gerekiyor..."

Taco'sunu kaldırarak ona gösterdi ve sonra bir eliyle ona bir işaret yaptı. *Şimdi sen dene.*

Başını sallayan Vic, tıpkı onun yaptığı gibi taco'yu ağzına götürdü. Bir ısırık aldı ve çiğnerken yüzüne bir şaşkınlık ifadesi yayıldı.

"Güzel!" diye bağırdı, Torri'nin şimdiye kadar görmediği bir canlılıkla.

"Daha çok 'fena değil' diyebiliriz," diye izin verdi. "Ama buralarda, isteyebileceğinizin en iyisi bu."

Tacos'larının geri kalanını sessizce yediler -Vic ikincisini doğru bir şekilde bir araya getirmekle çok ilgiliydi- kırmızı derinliklerinde meyve kokteyli parçaları asılı duran lastik gibi vişneli Jell-O'ya gelmeden önce.

Vic çatalıyla onunkini dürttü ve sallanmasını izledi. Tekrar yaptı ve Torri onun kaşlarını çatıldığını gördü.

"Ne oldu Vic?" diye sordu ona. "Sorun mu?"

Başını salladı, sanki kendini nasıl ifade edeceğini düşünmeye çalışıyormuş gibi yüzünde bir konsantrasyon ifadesi vardı. Sonunda yine dikdörtgen şeklindeki vişneli jöleyi işaret etti ve kaşlarını kaldırdı.

"Yaşıyor mu?" diye sordu, tekrar dürterek.

"Jölen *canlı mı?*" Torri gülmek istedi ama sonra bunun dürüst bir soru olduğunu fark etti. Zavallı adam, gerçekten de bilmiyordu. Ve dünyayı istila eden uzaylıların hayalleriyle düzenli olarak işkence görürken o kimdi ki birine gülsün? "Hayır," dedi ona gülümseyerek. "O canlı değil, tatlı. Tatlı, sen ye," diye ekledi onun şaşkın bakışlarını görünce. "İzle." Çatalını jölenin içine daldırarak, kıpkırmızı bir topak çıkardı ve ağzına attı. Sonra Vic'e gülümsedi. "Gördün mü? Güzel!"

Kuşkuyla onun hareketlerini taklit etti. Jölenin dokusu onu duraksatır gibi oldu ama bir an sonra yutkundu ve ona gülümsedi.

"Fena değil," dedi.

Torri ona başıyla karşılık verdi. Yüzü yanlış-farklı hissediyordu- sonra ona sırtıttığını fark etti. Herhangi bir şeyden mutlu olmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, ağzının kenarlarını yukarı çevirmek için kullandığı kaslar tozlanmış ve kullanılmamış gibi hissediyordu. Ama koca adamın ona gülümseyişindeki kurnazca olmayan bir şey, onda da gülümseme isteği uyandırmıştı.

"Buralardan mısınız?" diye sordu hiç düşünmeden, sonra dudağını ısırdı. Nereden geldiği ya da buraya nasıl geldiği hakkında konuşmak istemeyebilirdi. Yine de bir tür başkanlık saldırısından sonra St. Elizabeth'e gelen ilk hasta olmayacaktı. John Hinckley Junior-

Ronald Reagan'a suikast girişiminde bulunan adam, akıl hastanesinin Şiddet Suçluları kanadında uzun süreli bir hastaydı.

Tabii ki Vic aslında kimseye saldırmamıştı, diye hatırlattı Torri kendi kendine. Ona nereli olduğunu sorduğu için üzgün görünmüyordu ama sanki ona nasıl cevap vereceğini düşünüyormuş gibi düşünceli bir şekilde kaşlarını çatmıştı. "Buradan olmaz," dedi sonunda. "Hayır...hayır..." Başını iki yana salladı,

sinirli görünüyor.

" değil," dedi Torri çabucak ve onu rahatlatmak için elini koluna koydu. "İstemiyorsan şu anda söylemek zorunda değilsin."

"Söylemek istiyorum. Ama yapamıyorum... kelimeler... gelmiyor," sonunda söylemeyi başardı.

Torri teşhisin ne olduğunu merak etti. İletişim kurmakta gerçekten zorlanıyor gibiydi - beyninin konuşma üreten kısmında bir sorun mu vardı?

"Kelimelerini bulduğunda bana daha sonra anlatabilirsin," dedi tekrar kolunu okşayarak. "Sorun değil, seni üzmesine izin verme."

Vic ona minnetle gülümsedi.

"Sen... nazıksın... Torri," dedi yavaşça.

Torri şaşırmıştı - Grup Terapisi'nde tanıştırıldığını fark ettiğini düşünmemişti. Pencereden dışarı öyle sabit bakıyordu ki, Torri onun kendi küçük dünyasında olduğunu sanmıştı. Ama belli ki koca adam görüldüğünden daha fazla dikkat kesilmişti.

"Teşekkür Vic," dedi ona gülümseyerek. "Sizinle tanıştığım memnun oldum."

Bir cevap vermeye çalışıyor gibi görünüyordu ama insanlar kalkarken sandalyelerin gıcırdaması yemeğin bittiğini işaret ediyordu. Torri ona tepsisini kirli tabakların konulduğu bölmeye nasıl gösterdi ve sonra birlikte yemek odasından çıktılar.

Dışarı çıktıklarında yeni hasta hiçbir şey söylemese de, yeni bir arkadaş edindiği hissine kapıldı.

ON

Torri o akşam hayatını önemli ölçüde aydınlatan iki iyi haber aldı. Birincisi, Dr. Burrows'un çağrıldığı ortaya çıktı. Acil bir durum için Şiddet Suçluları Birimi'ne gönderildiği için akşam yemeğinden sonra bire bir terapi için onu görmek zorunda kalmadı. Bunun yerine, istediği her şeyi yapmak için fazladan boş bir saati oldu.

İkinci iyi haber, ilaçlarını reddetmek için sırada beklerken iki hemşirenin kısık sesle konuştuklarını duyduğunda geldi. Belki hastaların çoğunun iş göremez durumda olmasından ya da plastik pencerenin arkasında olmalarından kaynaklanıyordu ama hemşireler sanki kimse onları duymuyormuş ya da anlamıyormuş gibi istedikleri konuda konuşmakta kendilerini özgür hissediyorlardı. Torri sadece kulaklarını açık ve başını eğik tutarak hastane dedikodularının çoğunu öğrendi.

"Mike bu gece nerede?" diye sordu hemşirelerden biri, ilaçları küçük kâğıt bardaklara doldurup pencereden geçirirken.

İkinci hemşire mırıldandı: "Kathy onu soruşturmayı beklemek üzere bir hafta uzaklaştırdı."

"Ne? Ama neden?" ilk hemşirenin sesi şok olmuş gibiydi.

"*Görünüşe* göre hastalardan biri onu kendisini taciz etmekle suçlamış," diye mırıldandı birinci hemşire. "Ve bu ilk kez olmadığı için, Kathy sonunda onu rapor etmek zorunda kaldı."

"Yani bütün bir *hafta* boyunca yok *mu*?" İlk hemşirenin sesi kuşkulu geliyordu. "Çılgılık atanı kim uyandıracak?"

Torri bir şokla *kendisi* hakkında konuştuklarını fark etti. Yine de başını eğdi ve duymamış gibi yaptı.

"Bilmiyorum ama *ben olmayacağım*," dedi ilk hemşire. "Mike'ın kafasına tekme attığını duydum!"

İkinci hemşire, "Bunu hak etmiş olabilir, zaman zaman eli ayağı birbirine dolaşıyor," dedi. "Ama yine de, uslu durmayan hastalarla ilgilenmeyi umursamayan tek kişi o."

Bu noktada, Torri sıranın önüne ulaştı, ilaçlarını reddetti ve ayrıldı, bu yüzden konuşmanın geri kalanını duymadı. Ama Mike O'Toole'un en az bir hafta, belki de yaptığı şey yüzünden onu kovmaya karar verirlerse *sonsuz* kadar işten çıkarılacağını bilmek bile kalbini önemli ölçüde aydınlatmıştı.

Bu gece hâlâ karabasanlar için endişelenmesi gerekebilirdi ama en azından tacizci hademenin tepesinde uyanmaktan korkmasına gerek yoktu.

Torri, dün geceden çok daha iyi bir gece olacağını düşündü. Şimdi keşke rüyalarını işgal eden AllFather'ın korkunç görüntüleri olmadan uyuyabilseydi...

ON BİR

B Şansı biraz dönmüş olsa da, yine de amansız gece terörlerinin onu ziyaret etmesini engellemeye yetmiyordu.

Uykuya dalar dalmaz, Torri tanıdık donmuşluk hissinin üzerine çöktüğünü hissetti ve ardından ürpertici bir dehşete kapıldı - kötü bir şeyin onun için geldiğini ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey olmadığını biliyordu. Bir kez daha, kendini neon yeşili işlemeleriyle büyük gri metal kapıların önünde dururken buldu. Bir kez daha, kapıların açılmak üzere olduğunu ve AllFather'ın "acısını tatmak" için beklediği korkunç taht odasına çekileceğini biliyordu...

Ancak korkunç derecede tanıdık gelen kâbusun o noktasında farklı bir şey vardı. Torri korku içinde kapıların açılmasını beklerken, kulağına bir ses geldi.

"Sorun ne, Torri? Burada ne işin var?"

Başını çevirdiğinde Vic'in orada durduğunu görünce şaşırdı. Ama bej rengi bir önlük giymemişti; koyu mavi, uzun kollu, önden düğmeli bir gömlek giymişti. Gömlek dar siyah bir pantolonun içine sokulmuştu, pantolon da dizlerine kadar gelen uzun siyah botların içine sokulmuştu. Muazzam boyundan ona bakarken yüzünde endişeli bir ifade vardı.

Torri önceki sorularına cevap vermediği için "İyi misin?" diye sordu.

"*Tabii ki iyi değilim!*" diye haykırdı, "Bu kapılar açıldığında, içlerine çekileceğim ve onu -Şeytan'ı- görmek zorunda kalacağım.

Bir." AllFather'ın adını yüksek sesle anmaktan hoşlanmıyordu - adını söylemenin onu kendisine getirebileceğine dair batıl bir korkusu vardı.

Vic kaşlarını çattı ve başını salladı.

"Anlamıyorum. Kapılardan mı 'emileceksiniz'? Ne tarafından? Kim tarafından?"

"Bilmiyorum." Torri başını salladı. "Tek bildiğim *oraya girmek istemediğim!*"

Şimdi terliyordu - gerçi bir rüyada nasıl terlenebilirdi, bilmiyordu. Ama korku onu ele geçirirken, nefesini çalarken ve kalbinin göğsünde çılgın bir ritimle çarpmasına neden olurken omurgası boyunca soğuk terin patladığını hissedebiliyordu.

"Eğer gitmek istemiyorsan, seni götürmelerine izin vermeyeceğim," diye söz verdi Vic.

"Ama... beni nasıl durdurabilirsin?" Torri kendi sesindeki umutsuzluğu duyarak sordu. Onu her gece AllFather'ın taht odasına çeken ve ona doğru çeken görünmez güçle savaşmak imkânsız görünüyordu. En azından *o* hiçbir zaman karşı koyamamıştı.

Tam o sırada, uzun metal kapılar açıldı ve gücün onu ileriye doğru sürüklemeye başladığını hissetti.

"Hayır!" diye soluk soluğa bağırdı ama tutunacak hiçbir şey yoktu; karanlığa sürüklenmesini engelleyecek hiçbir şey...

Birden Vic orada, tam önünde, onunla açık kapı arasında durdu. Uzun, kaslı kollarını ona doladı ve onu geniş göğsüne doğru çekti.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," diye gürleyerek onu kendine yakın tuttu. İnanılmaz derecede güçlü emiş gücü her ikisini de sürüklese de, güçlü durdu ve Torri'yi bırakmayı reddetti.

"Bunu nasıl yapıyorsun? Beni nasıl güvende tutuyorsun?" Ona baktı, kollarının beşiğinde korunduğunu hissediyordu ama yine de endişeliydi. Onu taht odasına çekmeye çalışan emiş daha da güçleniyor gibiydi.

"Gitmene izin vermeyeceğim." Vic onları sürükleyen rüzgârın sesini duyabilmek için sesini yükseltti. "Çabuk, olmayı tercih edeceğin başka bir yer düşün -iyi bir yer- ve bizi oraya götür."

"Bizi başka bir yere nakledebileceğimi mi düşünüyorsun?" Torri kuşkuyla sordu. "Yani zihnimle mi?"

Omuz silkti.

"Bu senin hayalin Torri, istediğin her şeyi yapabilirsin."

Rüyam... Bu bir rüya. Ben görüyorum!

Bu düşünce ona tam bir vahiy gibi geldi. Çünkü rüyalarda genellikle olduğu gibi, karabasanlar onu ele geçirdiğinde rüya gördüğünü asla bilmiyordu. Bunu ancak daha sonra, uyandığında anlamıştı. Rüya görüyor olabileceği ve rüyanın sonucunu değiştirebileceği düşüncesi hiç aklına gelmemişti - özellikle de rüyanın ortasındaiken.

Vic söyleyince bunun doğru olduğunu anladı; rüya görüyordu. Ve eğer bu rüyayı görüyorsa, o zaman onu kontrol edebilmeliydi.

İyi bir yer düşün ve bizi oraya götür, demişti. Torri gözlerini kapadı ve elinden geldiğince düşündü, ikisini hiçbir şeyin onlara zarar veremeyeceği güvenli bir yerde hayal etti.

"Nerede bu?" diye sorduğunu duydu Vic.

Gözlerini açarak etrafına baktı ve düğünçiçekleri ve papatyalardan oluşan bir tarlanın ortasında olduklarını gördü. Bir tarafta, tamamen çiçek açmış hanımeli sarmaşıklarıyla kaplı eski bir ahşap çit vardı; beyaz ve sarı çiçekler esen yumuşak meltemde hafifçe sallanıyordu. Çiçeklerle dolu çayıra bakan bir tepenin üzerinde eski moda, A iskeletli bir kulübe duruyordu. Belli ki bir süre önce inşa edilmişti, ama mükemmel durumda ve bakımlıydı - ninesinin dediği gibi, bir toplu iğne kadar temizdi.

"Neredeyiz biz?" Vic tekrar sordu. "Burası çok güzel," diye ekledi.

"Ninemin evindeyiz!" Torri sevinçle haykırdı. "Oh, *yıllardır* buraya gelmemiştim! En az bir yıldır - son altı ayını bakımevinde geçirdi ve ondan kısa bir süre sonra da beni akıl hastanesine tıktılar. Öldüğünde bana bıraktı ve Chuck onu satmak istedi ama ben dayanamadım. I-" Aniden durdu. Chuck her zaman çok heyecanlandığında 'ağzından kaçtığını' söylerdi. "Özür dilerim, böyle gevezelik etmek istememişim. Sadece onu tekrar gördüğüm için çok mutluyum."

Vic ona gülümsedi.

"Lütfen durma, sesini seviyorum."

"Ben de seninkinin sesini beğendim," diye itiraf etti Torri. Sonra şaşkınlıkla ona baktı. "Hey, burada tam cümlelerle konuşuyorsun. Neden böyle?"

Düşünceli bir şekilde alnını kırıştırdı.

"Bilmiyorum. Belki de bu bir rüya olduğu ve harici ses çıkış konuşma merkezlerim iletişim için gerekli olmadığı içindir."

"Whoa..." Torri onu durdurmak için elini kaldırdı. "Sanki bir tür robotmuşsun gibi konuşuyorsun."

"Teknik olarak ben daha çok bir sayborgum. Ama siz insanların sinema filmlerinizdeki kötü türden değil," diye hızla ekledi ve ona endişeli bir bakış attı. "*Terminatör* serinizden bazılarını izledim ve sizi temin ederim, ben hiç de öyle değilim."

"Yani bir gün ayaklanıp makinelerin zulmünü devirecek bir bebeğe sahip olmamı engellemek için beni öldürmek üzere zamanda geri gelmedin mi?" Torri kuru bir sesle sordu. Bilimkurgu filmlerini severdi ama Chuck her zaman onunla birlikte izlemeyi reddetmişti.

"Aynen öyle." Vic başını salladı.

"Peki, madem beni öldürmeye gelmedin, neden *geldin*?" Torri ona bakarak sordu. Gökyüzündeki parlak güneşe karşı gözlerini gölgelemek zorunda kalmıştı - burada, Nana'nın kulübesinde hava ilkbahar gibi görünüyordu, ancak uyanık dünyada sonbahar olduğunu biliyordu.

Vic ona bakarak, "Halkınızla iletişim kurmaya geldim, onlara bir tür takas teklif etmek için," dedi. "İstersen sana her şeyi açıklamaktan mutluluk duyarım. Ama belki de oturmalıyız? Farklı boylarımız ayakta konuşmamızı zorlaştırıyor."

Torri ona gülümseyerek, "Kesinlikle bir robot gibi *konusuyorsun*," dedi. "Ama elbette, hadi oturalım."

Vic etrafına bakındı ve sonra dikkatlice düğün çiçeği ya da papatya olmayan bir ot kümesinin üzerine oturdu. Bunu yaparken, ninesinin çocukken ona diktiği eski bir yamalı etek giydiğini fark etti.

Nana yorgan örmeyi, Torri de onu izlemeyi çok severdi. Büyükannesine, tıpkı onun yorganlarından biri gibi bir etek yapması için yalvarmış ve büyükanne de bunu kabul etmişti.

Ama ben bunu dokuz ya da on yaşındayken bırakmıştım, diye düşündü Torri, mavi, kırmızı, yeşil ve sarı renklerden oluşan geniş yamalarıyla çok renkli eteği üzerine otururken kaşlarını çatarak. *Şimdi bunu nasıl giyiyorum? Doğru ya, rüya görüyorum.*

Bu gerçeği kendine sürekli hatırlatmak zorundaydı; unutulması kolaydı çünkü her şey o kadar gerçektir ve Vic'le konuşmak o kadar doğal geliyordu ki.

"Dünyanıza Kindred denen bir ırk adına geldim," dedi Vic ona. "Onlar genetik tüccarlardan oluşan bir ırk. Kindred DNA'sındaki bir anomali nedeniyle %95'i erkektir, bu da sürekli olarak çiftleşecekleri ve bağ kuracakları yeni insansı türler aradıkları anlamına gelir."

"Bir dakika, sürekli 'onlar' deyip duruyorsun," diye dikkat çekti Torri. "Ama sen de Kindred'lardan biri değil misin? En azından robot olmayan kısmınız?"

"Aslında öyleyim." Vic sanki bu daha önce aklına gelmemiş gibi kaşlarını çattı. "Sanırım kendimi onlardan farklı görüyorum çünkü vücudumun organik kısımlarında birkaç tür Kindred DNA'sının karışımı olsa da, yarı pozitronik bir beynim var. Bu nedenle de bir Kindred savaşçısını tanımlayan özelliklerden yoksunum."

"Peki bu hangi özellik?" Torri büyülenmişti. Adamın ona anlattığı her şeyi sorgulamadan kabul etti; rüyasının sınırları içinde mükemmel bir anlam ifade ediyor gibiydi.

"Bir gelini çağırıp kendime bağlama yeteneğinden yoksunum," dedi Vic ve bir an için onun üzgün görüldüğünü düşündü. "Çünkü ben tamamen organik değilim," diye ekledi ve kaşlarını çattı. "Biliyor musun, ben de bundan önce hiçbir dişiyle Rüya Paylaşımı yapamadım. Acaba Tanrıça birbirimize yardımcı olabilmemiz için mi buna izin veriyor?"

"Rüya Paylaşımı' nedir?" Torri merakla sordu.

"İşte bu, şu anda yaptığımız şey." Büyük ellerini her şeyi işaret edercesine açtı. "Birbirimizin rüyalarını işgal ediyoruz

-Tıpkı şu anda benim sizinkini işgal ettiğim gibi."

"İstilacı değilsiniz, beni kurtardınız!" Torri itiraz etti.

Vic, "Ben sadece kendini rüyanın kötü kısmından çıkarmana ve bilinçaltında çok daha iyi, daha güvenli bir yere girmene yardımcı oldum," dedi.

"Evet, ama senin yardımın olmadan bunu asla yapamazdım. Buraya, Nana'nın kulübesine asla gelemedim." Kaşlarını çattı. "Biliyor musun, *aylardır* bu gece terörlerini yaşıyorum. Neden daha önce rüya gördüğümü hiç hatırlamadığımı ve oradan ayrılıp başka bir yere gitmediğimi bilmiyorum."

"Bilişsel rüya görmek çoğu insan için kolay değildir," dedi Vic. "Anladığım kadarıyla rüyalarınızın gidişatını kontrol edebilmeniz için bir süre pratik yapmanız gerekiyor."

Torri düşünceli bir ifadeyle, "Bundan sonra hatırlamaya çalışacağım," dedi. "Ama lütfen devam edin - bana bir Kindred olduğunuzu ama gerçek bir Kindred olmadığınızı çünkü 'gelin çağıramadığınızı' söylüyordunuz? Bu nasıl olabilir?"

"Ben bir izciyim," diye açıkladı Vic. "Bir Ziyaret Etkileşimli İletişimcisi."

"Oh, V...I...C! Anladım - adınız bir kısaltma!" Torri haykırdı.

Başını salladı. "Benim gerçek bir adım yok çünkü ben gerçek bir insan değilim. Komutanım tarafından 'VIC Birimi' olarak adlandırılıyorum."

"Bana yeterince gerçek görünüyorsun," dedi Torri öfkeyle. "Hem bu Kindred'lar neden kendileri gelmek yerine seni göndersinler ki?"

"Sadece çok özel durumlarda uykumdan uyandırılıp dışarı gönderiliyorum," dedi Vic ona. "Normalde bana ihtiyaç duyulana kadar Kindred Ana Gemisi'ndeki özel bir durağanlık odasında devre dışı kalırım."

"Ne gibi özel durumlar?" Torri merakla sordu.

Vic, "Genellikle sadece Kindred'in temas kurmak istediği tür düşmanca ya da ilkel olduğunda uyandırılırım," diye itiraf etti. "İnsanların ne yazık ki her ikisi de olduğunu bilecek kadar eğlence videolarınızı izledik."

"Hey-bu hiç hoş değil!" Torri itiraz etti.

"Ama korkarım ki bu doğru," dedi Vic. "Dünya'daki pek çok ülke, gezegeninizi defalarca havaya uçuracak kadar büyük nükleer cephaneliklere sahip. Ve bazı ülkelerde, ölüm ve öldürme silahlarının sayısı o ülkede yaşayanların sayısından daha fazla."

"ABD'den bahsediyor olmalısınız," dedi Torri iç çekerek. "Haklısın, *kesinlikle* bir silah sorunumuz var. Ama *o kadar* da ilkel değiliz."

Vic dürüstçe, "Kindred'larla karşılaştırıldığında öylesiniz," dedi. "Teknolojiniz oldukça sınırlı, henüz yıldızlararası uçuşu bile geliştiremediniz."

Torri, "Biz Ay'a gittik," diye belirtti.

"Gezegeninizden yaklaşık bir ışık saniyesi uzaklıkta," dedi Vic nazikçe. "Bu, bir çocuğun henüz tek bir adım atmışken 'yürüebiliyorum' demesi gibi bir şey."

"Eğer bu kadar ilkel ve düşmanca davranıyorsak, Kindred'ler neden bizimle bir şeyler yapmak istesin ki?" Torri bir elini kalçasına koyarak sordu. "Neden bizimle uğraşsınlar ki?"

"Dişilerinizi alışılmadık derecede çekici buluyoruz," diye mırıldandı Vic, gözleri uzun bir süre onunkilere kaydı. "Ve genetik olarak Kindred'larla uyumlu olacağınıza karar verildi. Size söylediğim gibi, Kindred ırkının %95'i erkek, bu da her zaman yeni gelinler aradıkları anlamına geliyor."

"Ne yani, Kindredler insan kadınlarla bir şey takas etmek mi istiyor?" Torri talep etti. "Bu korkunç! Gerçekten insanlığın bu kadar

Kadınları bir tür malmiş gibi satacak kadar ahlaksız mıyız?"

"Tabii ki hayır!" Vic ellerini "ateş etmeyin" anlamında kaldırdı. "Hiç de öyle değil, sana söz veriyorum Torri. Kindred'lar sadece Talep Dönemi için gelin *çağırma* hakkını kazanmayı umuyor. Bu, Kindred savaşçısı ve yeni gelininin birbirlerini tanıdıkları ve uyumlu olup olmadıklarını anladıkları bir dönemdir. Eğer değilse..." Ellerini iki yana açtı. "Gelin evine ve ailesine dönmekte özgürdür."

Torri isteksizce, "Şey... bu kulağa onları takas etmekten daha iyi geliyor," diye itiraf etti. "Ama Kindredler neyi takas edeceklerdi?"

"Çoğunlukla teknoloji," dedi Vic omuz silkererek. "Sadece tıbbi teknolojimiz bile en ölümcül hastalıklarınızın çoğunu tedavi edebilir. Elbette bu, gezegeninizden gelin *çağırma* şansına değer."

Torri ninesinin kanserden nasıl öldüğünü düşündü ve başını salladı.

"Evet, kadınları oraya, yani Ana Geminize gitmeye zorlamadığınız ve onları iradeleri dışında tutmadığınız sürece bu adil görünüyor."

"Kindred bunu asla yapmaz!" Vic bu fikir karşısında gerçekten dehşete düşmüş gibiydi. "Biz kadın hayatının kutsallığına ve onların kendi kaderlerini seçme hakkına inanırız. Hatta dişi bir tanrıya, Tüm Yaşamın Anası dediğimiz Tanrıça'ya taparız."

"canına, feminist uzaylılar." Torri güldü. "Bu rüya gittikçe daha da güzelleşiyor."

"Lütfen Rüya Paylaşımı yaptığımız için size anlattıklarımın gerçek olmadığını düşünmeyin," dedi Vic ciddiyetle. "Kindredler her dışının içinde Tanrıça'dan bir parça inanır; kadın yaşamını bu kadar değerli kılan da bu tanrısallık kıvılcımıdır."

"Vay canına. Keşke daha fazla insan erkek böyle hissetse," dedi Torri. "Özellikle de kocam," diye mırıldandı kendi kendine.

"Çiftleştiniz mi?" Vic belirgin bir şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı.

"Öyle de denebilir. Yaklaşık beş yıldır evliyiz, onunla üniversiteden hemen sonra tanıştım. Ama şimdi *burada*, St. Elizabeth'te olduğum için telefonlarıma çoğu zaman çıkmıyor ve dışarı çıkmama yardım etmeyi reddediyor." Ellerine baktı. "Ben... Buradan ne zaman ayrılabileceğimi bilmiyorum."

"Torri, çok *üzgün* görünüyorsun." Vic onun ellerinden birini nazikçe kendi büyük, sıcak ellerinin arasına aldı ve derin mavi gözleri endişeyle doldu.

"Ben sadece... son zamanlarda burada çok kolay zamanlar geçirmedim." Torri boştaki eliyle gözlerini ovuşturdu. "Özür dilerim, ağlamak istememiştim. Sadece... eskiden

bir kariyerim, bir hayatım ve istediğim *zaman* istediğim yere gidebilme özgürlüğüm vardı. Ama şimdi bunların hepsi gitti ve ben burada *sıkışıp* kaldım."

Vic ona neden St. Elizabeth'e sormadı, sadece elini tuttu ve mavi gözlerinde içten bir sempatiyle ona baktı.

"Seni uzun zamandır tanımıyorum ama seni üzgün görmek beni çok rahatsız ediyor," diye mırıldandı usulca. "Seni daha iyi hissettirmek için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Şimdiden yapıyorsun." Torri burnunu çekti ve tekrar gözlerini ovuşturdu. "Sadece konuşacak birinin olması bile çok güzel." Ona gülümsemeye çalıştı. "Teşekkür ederim. Bunun sadece bir rüya olduğunu biliyorum ama uzun zamandır gördüğüm en güzel rüya."

"Normalde ben de rüya görmem," diye itiraf etti Vic. "Ama seninkini istila etmeme izin verdiğin için teşekkür ederim." Kaşlarını çattı. "Acaba pozitronik kısım arızalandığı için beynimin organik kısmı daha fazla çalışmak zorunda mı kalıyor ve *bu* yüzden mi seninle Rüya Paylaşımı yapabiliyorum?"

Torri biraz gülerek, "Yine robot gibi konuşuyorsun," dedi.

"En azından rüyanda *konusabiliyorum*," dedi Vic. "Uyanık gerçeklikte her zaman kelime arıyorum. Ve iletişim eskiden benim uzmanlık alanımdı!"

Torri, onun kendisini teselli ettiği gibi onu da teselli etmek istiyordu.

"Eminim küçük bir terapiyle konuşmanı yeniden kazanabilirsin," dedi ve hâlâ tuttuğu elini sıkı.

"Muhtemelen. Ya da belki beynimin pozitronik kısmı eninde sonunda kendini onaracaktır." Vic umutlu görünüyordu. "Ne de olsa iletişim kopukluğunu ilk yaşadığımda hiçbir şey söyleyememiştim. Ama son birkaç gündür en azından birkaç kelimeyi bir araya getirebildim."

"Başkan'ın ofisindeyken olan bu muydu? Beynin mi bozuldu?" Torri sordu.

Başını salladı.

"Aynen öyle. Ve sonra Başkanınızın koruyucuları beni yere fırlattı. En başta neden geldiğimi açıklayamadığım için direnmemenin en iyisi olduğuna karar verdim. Ayrıca, onlarla dövüşürsem onlara zarar vermek istemediğime inanmayacaklardı."

Torri, "Beyninin seni terk etmek için tam o anı seçmiş olması çok kötü," dedi. "Eminim şu anda Beyaz Saray'da bulunan adam, yepyeni tıbbi teknolojiye sahip yeni bir uzaylı ırkıyla tanışmaya açık olacaktır."

Vic, "Ne yazık ki Kindred'lar artık Dünya'ya hiç gelmeyebilir," dedi. "Sonunda Ana Gemi'ye dönüp bana ne olduğunu onlara anlatmazsam, insanlar tarafından yok edildiğimi düşünecekler ve Dünya'genetik ticaret yapmak için fazla ilkel olduğuna karar verecekler." "O zaman buradan çıkmalı ve onlara anlatmalısın!" Torri haykırdı. "Sen

Benim gibi burada sıkışıp kalmanıza izin veremem."

Vic kaşlarını çatarak, "Beynimin kendini daha fazla iyileştirip iyileştirmeyeceğini görmem gerekiyor," dedi. "Bu kadar bariz konuşma eksiklikleriyle düşmanca bir uzaylı ortamında gezinmek zor olurdu."

Torri'nin dilinin ucuna onunla gideceğini, zamanı geldiğinde birlikte kaçabileceklerini söylemek geliyordu ki birinin omzunu sıktığını hissetti.

"Bayan Morrison? Bayan Morrison, artık kalkma vakti geldi," dedi tanıdık bir ses, rüya kaybolmaya başlarken. Parlak güneşli çayır, Nana'nın kulübesi ve Vic'in mavi gözleri... hepsi uçup gitti.

"Hmm?" Torri gözlerini açtı ve etrafına bakındı. Aziz Elizabeth'teki odasıındaydı ve yüksek pencereden zayıf sabah ışığı geliyordu.

"İyi misin?" Mazy endişeyle ona bakıyordu. "Dün gece sakın bir gece geçirdiğini duydum, bir kez olsun evi inletmemişsin," diye ekledi biraz gülümseyerek.

"Ben... Ben iyiyim." Torri doğruldu, bir elini saçlarında gezdirerek uyanmaya çalıştı.

Ne tuhaf bir rüya görmüştü! Yeni hastası Vic onu AllFather'dan kurtarmış ve sonra ikisi birlikte Nana'nın kulübesine gidip papatya tarlasında oturup konuşmuşlardı.

Bana bir robot olduğunu söylemişti - hayır, bir cyborg, diye hatırladı Torri. Ve Dünya'ya insan kadınları gelin olarak çağırmak isteyen bir uzaylı feminist ırkını temsil etmek için geldiğini. Ve tüm bunları Başkan'a anlatmaya çalışırken beyninin kırıldığını söyledi.

Ayrıca, dokuz yaşındayken büyükannesinin ona yaptığı yamalı eteği giyiyordu. Ne tuhaf bir rüya!

Garip ama hoş, diye düşündü Torri. Tabii ki bu doğru değildi - muhtemelen (Dr. Burrows'un deyimiyle) kendi umutlarını ve isteklerini boş bir sayfa olan yeni hastaya "yansıtıyordu". Ama çılgılık atarak uyanmak yerine normal bir şekilde uyanmak çok güzeldi.

Gece korkusundan çığlık attığı için bir başkası tarafından sarsılarak uyandırılmak Torri'nin umurunda bile değildi.

Umarım bugün kahvaltıda yine onun yanında oturabilirim, diye düşündü Vic'in rüyasında onun elini nasıl tuttuğunu . Haftanın herhangi bir günü onu rüyasında görmeyi AllFather'ı görmeye tercih ederdi!

OceanofPDF.com

ON İKİ

Vic, insanlar tarafından söylendiğinde ayağa kalktı, ancak ilk kez yaşadığı Rüya Paylaşımı deneyimi içinde güçlü bir şekilde kaldı. Rüya Paylaşımı

Beyninin organik kısmı -hâlâ doğru çalışan kısmı- Torri'nin rüyasında gördüğü canlı görüntülere eşlik edecek her türlü duyguyu üretiyordu. Normalde hissetmediği duygular, çünkü beyninin pozitronik veya yapay kısmı genellikle onu yöneten şeydi.

Örneğin, devasa uzaylı kapılarının önündeki korkusu onda güçlü bir koruma duygusu uyandırmıştı - onu tehdit eden her türlü tehlikeden onu güvende tutma arzusu.

Vic rüyasının o bölümünü hatırlayınca kaşlarını çattı. Geniş, siyahımsı gri kapılar, parlayan yeşil işaretleriyle ona bir şeyi hatırlatıyordu ama o yapamadım Hatırla Ne. Öyleydi o a yarış o bir kez karşılaşmış mıydı? Hatta düşmanca biriyle? Belki de Kindred'in bir düşmanı... Beyninin pozitronik yarısı zar zor çalışırken bunu söylemek imkânsızdı. Vic yıllar boyunca o kadar çok görevde ki, çok sayıda uzaylı ırkıyla karşılaşmıştı. Kindred DNA'sına sahip olmasına rağmen, aslında daha çok Ana Gemi'nin bir parçası gibiydi - sadece belirli görevlerde işe yarıyordu.

vesilelerle.

Ancak kısıtlamalarına rağmen, en güçlü Kindred savaşçısının bile sahip olmadığı pek çok özelliğe sahipti. Örneğin, kendini her yerde kamufle edebilme yeteneği ve makine, ulaşım ve bilgi sistemlerini manipüle edebilme kolaylığı mükemmel avantajlardı.

Bu özel yetenekleri onu muhtemelen düşman gezegenlere yapılacak gizli görevler için mükemmel kılıyordu. Tipik olarak yeni bir gezegeni keşfe çıkar, geri döner ve gördüğü her şeyi rapor eder, sonra da Ana Gemideki özel bölmesinde tekrar dondurulurdu. Bazen uyanışları arasında nesiller geçiyordu ve durağanlıktan çıkarıldığında gördüğü yüzler neredeyse her zaman farklıydı.

Ancak tüm görevlerine rağmen, Dünya gibi bir gezegene hiç gitmemişti. Ve Torri için yaşadığı duygulara benzer duyguları hiç yaşamamıştı.

Güçlü koruma duygusunun yanı sıra, onu ağlarken gördüğünde üzüntü duymuş ve onu rahatlatmak için derin bir ihtiyaç hissetmişti. Onu kollarına almak ve ağlarken ona sarılmak istemişti. Onun gözyaşları göğsünde bir şeylerin sıkışmasına neden oldu, sanki onun acısı onun acısıymış gibi. Ama daha yeni *tanışmışlardı* - bir şekilde kıvrımlı küçük Dünya dışısiyle Rüya Paylaşımı yapıyor olsa bile

-Bu yüzden onun yerine elini tutmakla yetinmişti.

Ama gülümsediğinde ya da kahkaha attığında-ah, *en iyisi* buydu. O zaman Vic de gülümsemek ve gülmek istiyordu. Koyu kahverengi gözlerinde ve gür dudaklarının kıvrımlarında odaklanan güzel, utangaç bir gülümsemesi vardı. Bu dudakların tadına bakmanın nasıl bir şey olacağını merak ediyordu... Bu gerçekten de çok tuhaf bir düşünceydi ve daha önce hiç aklına gelmemişti.

Bu sadece senin pozitronik yarının arızalanması, dedi kendi kendine. *Ayrıca, ona karşı bir çekim geliştirmenin bir anlamı yok - onun bir eşi var.*

Yine de arkadaşı ona pek iyi davranmıyor gibi görünüyordu. Torri onun iletişimine geri dönmeyeceğini ya da ikisinin de içinde bulunduğu tesisten çıkmasına yardım etmeyeceğini söylemişti.

Vic, Aziz Elizabeth'in amacının ne olduğundan henüz tam olarak emin değildi. İnsanlar yanlışlıkla liderlerine saldırdığını düşündüklerinde hapsedilmeyi ya da kapatılmayı beklemişti ama buradaki insanların tam olarak tehlikeli olduğunu düşünmüyordu. Yine de birçoğu biraz tuhaf görünüyordu.

Yine de Torri'de bir tuhafılık yoktu. Sadece sanki gizli bir keder onu bastırıyormuş gibi üzgün ve durgun görünüyordu. Ama kişisel çalkantılarına rağmen Vic'e karşı nazik davranmış ve kendisine sunulan garip insan yemeğini nasıl yiyeceğini göstermişti.

Daha önceki tutukluluğu sırasında su dışında her şeyi reddetmişti çünkü vücudunu hareket ettirmek için hala iyi bir enerji deposu vardı. Fakat

Artık depo tükenmişti ve insan yemeği yemek *zorunda kalmıştı*. Çok iyi değildi ama bazıları Torri'nin tanımladığı gibi "fena değildi". Ve en azından yemek zamanları birlikte olabilecekleri bir zaman ve yerdı.

Bugün İlk Öğün'de onunla oturacak mıydı? İnsanların "kahvaltı" dediği şeyde? Vic kesinlikle öyle umuyordu. Onun gülümsemesini görmek ve derin kahverengi gözlerine tekrar bakmak istiyordu. Ona *yakın* olmak ve onun tatlı, kadınsı kokusunu içine çekmek istiyordu. Hissettiği duyguların sadece organik kısmının bir kez olsun baskın olmasından kaynaklandığını kendine söylese de, onları hissetmekten kendini alıkoyamıyordu - ya da alıkoyamak istemiyordu.

Torri'yi tekrar görmek için sabırsızlanıyordu.

OceanofPDF.com

ON ÜÇ

V Torri kahvaltı sırasına girdiğinde ic çoktan boş masaya oturmuştu - çırpılmış yumurta, kızarmış ekmek, pastırma, portakal suyu. Torri ona umutla el salladı, Torri de ona gülümseyerek oturduğu yere geldi. kendi özel masaları olarak görmeye başladılar.

"Günaydın Vic," dedi tepsisini yere bırakırken. Bir gece önce onunla ilgili gördüğü tuhaf rüyaları bilse koca adamın ne düşüneceğini merak ediyordu. Bu düşünce yüzünün kızarmasına neden oldu ve yumurtalarına bakarak bunu gizlemeye çalıştı.

"Günaydın," dedi tereddütle. "Bugün... ıslıl ıslılın."

"Parlak mı?" Torri küçük bir kahkaha atarak başını kaldırdı. "Az konuşan bir adam için kesinlikle iyi kelimeler seçiyorsun!"

Vic ona gülümsedi, yüzündeki ifade masmavi gözlerini aydınlatıyordu. "Saçların..." dedi. "Çok güzel."

"Aman Tanrım!" Torri şimdi gerçekten kızarıyordu. Onu kahvaltıda görebileceğini bildiği için bugün saçlarını tararken daha fazla özen gösterdiğini itiraf etmekten biraz utanıyordu. "Teşekkür ederim," dedi gülümseyerek. "Şey... sen de gerçekten çok hoş görünüyorsun."

"Teşekkür... ederim," dedi duraksayarak ve başıyla tepsideki yemeği işaret etti. "Fena değil mi?" diye sordu.

"Birkaç şey eklediğimde daha iyi olacak," dedi Torri ona. Bugün yemek için kim hazırlık yaptıysa bu masanın kullanıldığını fark etmiş gibiydi çünkü tuz ve biberin yanı sıra küçük bir tabak tereyağı ve bir sıkma şişesi çilek reçeli vardı.

Torri çırpılmış yumurtaların üzerine tuz ve karabiber koyduktan sonra plastik çatalının arkasıyla tostunun üzerine tereyağı ve reel sürdü. Onu dikkatle izleyen Vic, yaptığı her şeyi kopyaladı. Sonra yumurtasından bir ısırık almayı denedi.

"Mmmm!" Onaylarcasına başını salladı. "Fena değil!"

"Baharatla çok daha iyi olur zaten." Torri gülümsedi. "Onları nasıl yaptıklarını gördüm, bilirsin, çırpılmış yumurtaları yani," dedi. "Taze değiller. Aslında kurutulmuşlar ve bu büyük file torbalarda geliyorlar. Arkadaki aşçılar onları uzun bir tencereye koyar ve üzerlerine kaynar su dökerler. Sularını aldıktan sonra-"

Aniden kendini durdurdu. Chuck'ın sesini duyar gibi oldu.

İşte yine başladın, Torri-ağızdan kaçıyorsun!

"zgnm," dedi Vic'e. "Muhtemelen tüm bunları bilmek istemezsin." Yanakları yanarak tekrar tepsisine baktı ve yumurtalarını karıştırdı.

Vic'in masanın öbür ucuna uzanıp Torri'nin elinin üzerine kocaman bir el koyması onu şaşırttı. Başını kaldırıp ona baktığında, Torri onun gözlerindeki endişeyi gördü.

"Lütfen... konuş. Sesini... seviyorum," dedi, gürleyen bariton sesiyle kelimeleri çıkarmakta zorlanıyordu.

Rüyasında ona söylediklerine o kadar benziyordu ki, Torri bir süre ona bakakaldı. Sonra kendine geldi ve tereddütle gülümsedi.

"Teşekkür ederim ama bunu söylemek zorunda değilsin. Kocam Chuck her zaman çok konuştuğumu söyler."

"Ben... yeterince... konuşmuyorum," dedi Vic ciddiyetle. "Senin konuşman... benim konuşmama yardımcı oluyor."

Torri kaşlarını çattı.

"Başkalarının konuşmasını duymanın konuşmana yardımcı olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu. Vic başını salladı.

"Diğerleri değil. Sadece... sen."

"şey... teşekkür ederim." Yanaklarının yeniden kızardığını hissediyordu ve aptalca davrandığı için kendini azarladı. şüphesiz Vic sadece nazik davranıyordu ve ayrıca son zamanlarda ne kadar aşağılık biri olsa da hâlâ bir kocası vardı. Chuck iyi ya da kötü kendi yemininde ciddi olmayabilirdi ama Torri kendi yeminini hafife almıyordu.

"Teşekkür ederim," dedi tekrar gülümseyerek. "şimdi tostunu dene, vıcık vıcık olmadan yesen iyi olur."

Ona ne demek istediğini göstermek için kendi tostundan bir ısırık aldı. Vic onu taklit etti ve çiğnerken gülümsedi.

" iyi... fena değil," dedi ilek reçelini göstererek. Torri gülümseyerek,
"zellikle de tatlıya dşknseniz," diye onayladı.
Sabah iyi bir başlangıç yapmıştı - dünden çok daha iyi diye düşündü.
Günün geri kalanının da aynı şekilde geçmesini umuyordu.

OceanofPDF.com

ON DÖRT

T o gün çok iyi geçti. Grup terapisi sırasında Vic onun yanında oturuyordu ve terapist Torri'ye o günkü hedefinin ne olduğunu sorduğunda Torri "Hedefim daha pozitif olmak" diyebilmek ve bunu gerçekten ifade edebilmek.

Vic sorulduğunda sadece, "Daha iyi konuş... yardımla," dedi ve Torri'ye gülümsedi, bu da onun kalbinin aptalca bir nedenden dolayı çarpmasına neden oldu.

Fiziksel Rekreasyon saatinde onunla birlikte bahçeye çıktı. Mazy kafasını dışarı uzattı ama Torri'nin yalnız olmadığını görünce sadece başıyla selam verip gitti.

Torri Vic'e muhteşem sonbahar yapraklarıyla süslü büyük akçaağacı gösterdi ve tereddütle onun resmini yaptığını ve nasıl mahvolduğunu anlattı. Vic sempatiyle başını salladı - arada sırada son derece kısa gözlemlerde bulunsa da mükemmel bir dinleyiciydi.

Öğle yemeğini özel masalarında birlikte yediler - ızgara peynirli sandviçler, domates çorbası, dilimlenmiş elmalar - ve Torri Vic'e sandviçini çorbaya nasıl batıracağını öğretti. Yemeği "Fena değil," diye telaffuz etti, bu aralarında bir şaka haline gelmeye başlamıştı.

Sanat Terapisi sırasında, Torri'nin artık resim yapmasına izin verilmediğini duymamış olduğu anlaşılan yeni bir terapist vardı. Torri onun cehaletinden yararlanarak 11 x 7 boyutlarında bir başka karton tuval ve kara kalem aldı. Vic'ten izin aldıktan sonra bir saat boyunca onu çizdi.

Tüm bu süre boyunca kıpırdamadan durması onu biraz şaşırttı. Üniversitede kaçırmayı başardığı birkaç sanat dersinde, ne zaman canlı bir deneğiniz olsa, en azından bir şey olmadan hareketsiz durmaları her zaman kolay olmuyordu.

zaman zaman seğiriyordu. Ama onu istediği poza soktuğunda, Vic neredeyse insanlık dışı bir hareketsizliğe bürünüyordu.

Açık pencereden büyük bir at sineği vızıldadığında ve terapist ve birkaç hasta onu tekrar kovalamaya başladığında bile, en ufak bir kas bile kıpırdamadı.

Torri'nin aklına -biraz da tedirginlikle- onun bir tür robot ya da cyborg olduğuna dair gördüğü tuhaf rüya geldi. Ama bu çok saçmaydı elbette. Rüyalar gerçek değildi.

Bu düşünceyi bir kenara itti ve çizim yapmaya geri döndü.

Terapi saatinin sonunda çizimi Vic'e gösterdiğinde, Vic'in gözleri şaşkınlık içinde açıldı.

"Çok... yetenekli..." dedi duraksayarak ve resmi işaret etti. "Tıpkı... bana benziyor."

"Teşekkür , resim yapmayı hep sevmişimdir. İyi bir konu bulunca da çok kolay oluyor," dedi Torri ve onun çalışmalarına duyduğu hayranlık karşısında yanaklarının yeniden ısındığını hissetti.

Tanrım, burada gerçekten ağırdan alması gerekiyordu! Kendini lisedeki yakışıklı yeni öğrenciye aşık olan bir kız gibi hissetmeye başlamıştı.

Sen evlisin, diye kendine tekrar hatırlattı. *Chuck'ın bir pislik gibi davranması önemli değil, o hâlâ yasal olarak senin kocan.*

Ve kim bilir belki de hâlâ umursuyordu. Ne de olsa geçen gün kız ona yeminlerini hatırlattığında oldukça heyecanlanmıştı. Belki bir süre sonra kendine gelir ve onu buradan çıkarırdı. Özellikle de birkaç geceyi daha kâbus görmeden geçirebilirse...

Günündeki tek karanlık nokta akşam yemeğiydi - ton balıklı erişte güveci, bezelye ve havuç, elma püresi ve bayat bir ekmek.

O ve Vic masalarında oturmuş konuşuyorlardı -daha doğrusu Torri konuşuyor, Vic de kendi sınırlı yöntemiyle cevap veriyordu- ve Tanya yeni hastanın yanındaki sandalyeye kaydı.

"Siz iki *aşk kuşuna* katılmamın sakıncası *var mı?*" diye sordu, gözleri kötü niyetle parıldıyordu.

Torri kaşlarını çatarak, "Aslında bu masa dolu," dedi. "Vic ve ben sadece arkadaşız, ona burada, St. Elizabeth's'te ipleri gösteriyorum."

"Saçmalık," dedi Tanya neşeyle. "Bütün gün sizi izledim, aynı köpeğin kışından çıkan iki bok kadar sıcakkanlısınız."

"Tanya, gerçekten yemek yiyoruz!"

Torri kızgınlığını sesinden uzak tutamadı. Eski oda arkadaşı, başkalarının eğlenmesine tahammül edemeyen türden biriydi. Tanya eğlenen birini görürse -ya da en azından ondan daha fazla eğlenen birini- gelip bunu mahvetmek *zorundaydı*.

"Evet, evet, her neyse." Tanya elini umursamaz bir tavırla salladı. "Her neyse, dediğim gibi, ikinizi izliyorum ve birlikte olmanız gerektiğini düşünmüyorum. Çünkü Başkan-katil-adam gerçekten çok tatlı, anlıyor musun? Bence o *benimle olmalı*." Vic'e sırtıttı ve kirpiklerini kırıştırarak uzun, gevşek, sarı saç örgülerini sıska, dövme yüzünün etrafında salladı. "Ne dersin, Başkan Katili? Gelip benim masamda yemek ister misin?"

Vic bir süre boş gözlerle ona baktı. Sonra başını sertçe salladı.

"Hayır."

"Bayan Prissy Pants burada oturuyor diye 'hayır' demek zorunda değilsin," dedi Tanya ona. Ayağa kalkarak Vic'in kaslı kolunu çekiştirmeye başladı. "Hadi PK, sana böyle sesleneceğim, tamam mı? PK, 'Başkan Katili'nin kısaltması. Şimdi *benimle* gel, PK-benim masamda çok daha eğlenceli."

Bunu söylerken Vic'in kolunu çekiştiriyordu. Hatta o kadar sert çekiyordu ki, arkasına yaslanıp tüm vücut ağırlığını Vic'i oturduğu yerden kaldırmak için harcıyordu.

Vic öylece oturdu, yüzünde acı dolu bir ifade vardı, sanki Tanya'dan ve onun pervasız gösterisinden utanıyor gibiydi.

"Tanya," dedi Torri kaşlarını çatarak. "Seninle gitmek istemediğini göremiyor musun?"

"Evet... öyle..." diye homurdandı Tanya, hâlâ çekiştiriyordu. "Bak PK, sana masanın altında oral seks yapacağım, hoşuna gider, değil mi?" Dudaklarını şehvetle yaladı. "Hadi koca oğlan, bana aletini göster."

Vic'in kolunu çekiştirmeyi bıraktı ve bir elini onun kucağına daldırdı, belli ki bej kumaş pantolonunun içine girmeye niyetliydi.

Vic sertleşti ve büyük bir eliyle bileğini kavradı. Ona ters ters bakarak alçak ve tehditkâr bir sesle "*Hayır*" diye tekrarladı.

Tanya istediği bir şeyi elde edemediğinde her zaman yaptığı şeyi yaptı; çılgılık atmaya başladı.

Vic onu hemen bıraktı ama bu çılgılık atmasını durdurmadı. Bunun yerine, masadan bir şeyler kapmaya başladı-ketçap ve hardal, tuz ve biber

-Ve onları yemek odasına fırlatırken bir yandan da avazı çıktığı kadar bağıırıyordu.

Yaklaşık otuz saniye içinde iki hasta bakıcı -Derrick ve Shaunda- koşarak geldi.

"Kes şunu, Tanya!" Derrick bağırdı. "Kes şunu, neyin var senin?"

"O! Beni yakaladı!" Tanya titreyen parmağıyla Vic'i işaret etti, gözlerinden yaşlar fışkırıyordu. "Canımı yaktı! Ona hiçbir şey yapmıyordum ama o beni yakaladı ve canımı yaktı!"

Vic'in gözleri büyüdü ve telaşlandı. Bir savunma bulmaya çalışıyor gibiydi ama kelimelerin gelmediği açıktı.

"Hayır, yapmadı!" Torri onu savunmak için araya girdi. "*Vic'i yakalamaya çalışan Tanya'ydı!*"

"Yalancı!" Tanya ona tükürdü. "Benden nefret ediyor çünkü erkeği *onun* yerine *beni* seviyor! Ama o bana *kötü davrandı!*" diye feryat etti ve yine Vic'i işaret etti. "Beni bileğimden yakaladı ve bükte ve gitmeme izin vermedi!"

"Çünkü elini onun pantolonuna sokmaya çalışıyordun!" Torri ona iğrenmiş bir bakış attı. "Biraz kendine saygın olsun Tanya, *saçma sapan* davranıyorsun."

Neyse ki, görevli hademeler Tanya'nın histriyonik davranışlarını birden fazla kez görmüşlerdi.

"Tanya, buraya gelip bu zavallı adamı rahatsız mı ettin?" Shaunda talep etti. "Diğer hastalara dokunman konusunda sana ne demiştik?"

"Önce o bana dokundu!" Tanya suratını asarak ısrar etti ama bu özel savaşı kaybettiğini bildiği açıktı. "O *beni* istiyor, yaşlı Torri'yi *değil!*"

Shaunda sert bir sesle, "Tek *istediği* yalnız kalmak," dedi. "Şimdi gidip oturup yemeğini bitirecek ve biraz terbiyeli davranacak mısın yoksa bu gece televizyon ve salon ayrıcalıklarını kaybetmek mi istiyorsun?"

Televizyon ve salon ayrıcalıklarını kaybetmek kimsenin hoşuna gitmezdi, Tanya'nın bile. Torri ve Vic'e nefret dolu son bir bakış attıktan sonra somurtkan bir tavırla masasına döndü ve yemeğin geri kalanını yemeğini didikleterek ve her ikisine de ters ters bakarak geçirdi.

Torri eski oda arkadaşının bu işin peşini bırakmayacağını hissediyordu ama şu anda yapabileceği bir şey yoktu. Vic'e omuz silkti ve yemek odasının karşısından gelen nefret dolu bakışları görmezden gelmeye çalıştı.

"Bunun için üzgünüm. Buraya ilk geldiğimde oda arkadaşıldık ve en başından beri benden nefret ediyordu," diye açıkladı.

Neredeyse "Benim sahip olduğum her şeyi o da istiyor" diyecekti ama kendini durdurdu. Çünkü elbette yeni bir arkadaş dışında Vic'e *sahip* değildi. Ve ondan ne kadar hoşlanmaya başlamış olursa olsun, onu gerçekten hiç tanıımıyordu.

"O..." Kelimeleri bulmakta zorlanıyor gibiydi. "Pek... şey değil," dedi sonunda.

Torri, "Buradaki insanların çoğu iyi değil," diye belirtti. "Tanya içinde şeytanlar olduğunu iddia ediyor ama dürüst olmak gerekirse bence o sadece şımarık ve çürümüş."

"Çürük mü?" Vic ona şaşkın bir bakış attı.

Torri, "Bu sadece kendi bildiğini okumak istediği ve istediğini elde edemediğinde öfke nöbeti geçirdiği anlamına geliyor," diye açıkladı.

Vic düşünceli bir şekilde başını salladı. "Hoş... değil," diye düzeltti.

"Hayır, korkarım ki ." Torri içini çekti. "Seni rahatsız etmesine izin verme. Sadece seni sinirlendirdiğini düşünürse seninle uğraşmaya devam edecektir."

Vic bu kez konuşmadan tekrar başını salladı. Torri bu olayın yeni arkadaşlıklarına gölge düşürmüş olmasından korkuyordu ama yemek bitip herkes kalkarken Vic ona tekrar gülümsedi.

"Seninle... yemek yemekten... keyif aldım," dedi.

"Ben de seninle yemek yemekten keyif aldım." Torri ona gülümsedi. "Biliyor musun, sanırım konuşman gerçekten geliyor."

"Deniyorum..." Başının yan tarafına vurdu. "Kelimeler... daha hızlı geliyor." "Umarım yakında," dedi Torri cesaretle.

Tepsilerini boşaltmaya gittiklerinde, ona tekrar gülümsedi ve Tanya'nın ona hâlâ attığı öldürücü bakışı görmemiş gibi davrandı.

O yönden kesinlikle bir sorun çıkacaktı ama buna hazırlıklı olmaya çalışmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu.

ON BEŞ

Bama garip bir şekilde, o hafta boyunca hiçbir sorun çıkmadı - ta ki en sonuna kadar.

Tanya kendi suyunda boğulmaktan ve zaman zaman odanın öbür ucundan Torri'ye kötü kötü bakmaktan memnun görünüyordu. O'Toole hâlâ -umarım kalıcı olarak- gitmişti ve Torri'nin artık gece kâbusları yoktu.

Belki de artık onlara sahip olmadığını söylemek pek doğru olmazdı, diye itiraf etti Torri kendi kendine. Onlara sahip olduğunu söylemek daha doğrudu ama Vic'le ilgili yeni hayalleri onları neredeyse başlamadan durdurmuştu.

Her gece kendini neon yeşili yazıları o uzun yabancı kapıların önünde bulduğunda, Kindred izcisi ortaya çıkıp onu kollarına alıyor ve onları başka bir yere götürmesini söylüyordu. Ve her gece, Torri gözlerini kapatır ve gece terörünü kendi iradesine boyun eğdirmek için kararlılığını kullanırdı.

Neredeyse her zaman ikisini büyükannenin kulübesinin dışındaki çayırılığa götürürdü. Orası huzurluydu ve çok güzeldi. Rüyalarında hep bahar mevsimini görürdü. Çocukluğundan bahseder ve Vic'e farklı çiçekleri gösterirdi. Hanımeli çiçeğinin ucunu çimdikleyerek çiçeğin uzun erciğini nasıl çıkaracağını ve ucundaki küçük tatlı nektar damlasını nasıl yalayacağını anlattı. Ona büyükannesini ve Aziz Elizabeth'ten önceki eski hayatını nasıl özlediğini anlattı. Ona Chuck'la ayrı düşmüş gibi hissettiğini ve evliliğinin şu anda nasıl bir yörüngede ilerlediğini bilmediğini anlattı.

Bu son bilgi Torri'nin normalde kendine saklayacağı bir şeydi. İlişkileri söz konusu olduğunda özel bir insandı,

Nana'nın dediği gibi "kirli çamaşırlarını ortaya dökmeekten" hoşlanmazdı.

Ama rüya görüyordu ve rüyalar gerçek değildi - o halde Vic'e Chuck'tan bahsetmenin ne zararı olabilirdi ki, diye düşündü kendi kendine. Ayrıca Vic harika bir dinleyiciydi, asla yargılamaz, sadece onu rahatsız eden şeyler hakkında konuşmasına izin verirdi.

Ama bütün konuşmayı Torri yapmadı. Vic de ona Kindred için çıktığı pek çok görevden bahsetti. Yabancı uygarlıklarla ilk temaslarına dair milyonlarca farklı büyüleyici hikâyesi varmış gibi görünüyordu

-Bunlardan bazıları Kindred için kalıcı dostluklarla sonuçlanmış, bazıları ise tam bir felaket olmuştur.

Torri onu bir hafta önce tanıştığı bir yabancıyı tanıma hakkından daha iyi tanıdığını hissedene kadar her şey hakkında konuştular ve konuştular. Vic'in yanında kendini güvende hissediyordu; korunuyor ve önemseniyordu. Uzun kapılarının önünde durduklarında Vic onu her zaman korumacı bir şekilde iri bedenine yaklaştırırdı ama Torri, ikisi de Nana'nın ayırının güvenliğine nakledildiklerinde bile ona dokunmaktan vazgeçmek istemediğini fark etti. Büyük Kindred izcisinin kollarının sığınağından ayrılmak ve aralarına mesafe koymak gittikçe zorlaşıyordu.

Torri uyanık olduğu saatlerde kendine dikkatli olması gerektiğini söylüyordu. Vic'i çok az tanıyordu ve elbette rüyaların gerçek olmadığından emindi. Ayrıca *hâlâ evliydi*. Ama tüm bunlara rağmen, Vic her yaklaştığında karnında hissettiğı çarpıntıya engel olamıyordu.

Onunla birlikte olmak -ki artık ikisinin de bireysel terapileri dışında her zaman birlikteydiler- onu daha mutlu, daha sağlıklı bir insan yapmıştı. Ya da belki de her gece birkaç saatlik kesintili uyku yerine tam yedi ya da sekiz saatlik keyifli, kesintisiz bir uyku çekiyordu. Füg durumları bile daha iyi hale gelmişti. Hâlâ oluyordu ama artık saatler yerine sadece birkaç saniye ya da bir dakika sürüyorlardı.

Personel ondaki değışikliğı fark etti ve Mazy ona "Bayan Günışığı" demeye başladı, yaparken de sırtıyordu. Görevlilerden bazıları ona daha nazik davranırken, bazıları da kaşılarını çatarak, Torri sabah akşam ilaçlarını reddetmeye devam ettiğinden, herhangi bir ilaç tedavisi söz konusu olmadığı halde bu değışikliğin nedenini merak ediyordu.

Dr. Burrows bile değışimi fark etti.

"Evet, Torri," dedi Vic'le arkadaşlığının ilk haftasının sonunda ona spekülâtif bir bakış atarak. "Görünüşe göre kesinlikle

biraz iyileşme var. Personelden duyduğuma göre neredeyse bir haftadır gece terörü yaşamamışsın."

"Bu doğru. Gün içindeki bayılmalarım -füğ durumları- da çok kısaldı," dedi Torri gururla. "Kendimi çok daha iyi hissediyorum, Dr. Burrows - sanırım yakında eve gitmeye hazır olacağım," diye umutla ekledi.

"Peki, bunu göreceğiz," diye mırıldandı, kaşlarını çatarak spekülatif bir şekilde ona baktı. "Bence kocanız da bu karara dahil olmalı, öyle değil mi?"

Torri çenesini kaldırarak, "Yapmalı mı yapmamalı mı bilmiyorum," diye cevap verdi. "Aylardır beni ziyarete gelmedi ve artık telefonlarıma da cevap vermiyor. Hayatımdan çıkmışken bana neler olduğu konusunda neden söz sahibi olsun ki?"

"Bu hiç iyi değil, Torri." Dr. Burrows kaşlarını çattı. "St. Elizabeth'ten ayrılırsanız bir destek sistemine ihtiyacınız olacak. Peki kocanızın, onunla son konuştuğunuzda benimsediğiniz inançlar yüzünden sizinle konuşmak istemediğini düşündünüz mü?" Öne eğildi ve parmaklarını masasına vurdu. "Hâlâ uzaylıların Dünya'yı hedef aldığına inanıyor *musunuz*?"

"Oh, hayır," dedi Torri hızla. "Tabii ki hayır!"

Dürüst olmak gerekirse, artık korkunç gece terörlerini yaşamayı bıraktığından ve füğ durumları çok daha kısa sürüp görmezden gelinmesi daha kolay hale geldiğinden, uzaylıların Dünya'ya saldırmaya geldiğine dair bir zamanlar sahip olduğu sarsılmaz kesinlikten şüphe duymaya başlamıştı. Belki de sorun Görülen Rüyalar değildi. Belki de kafasındaki tüm o görüntülere neden olan şey sadece uykusuzluktu.

Ama gerçekten neye inanıyor olursa olsun, Burrows'a duymak istediklerinden başka bir şey söylemeyeceği *kesindi*.

"Sanırım çok uykusuzdum, beynim bana oyunlar oynuyordu," dedi gülümseyerek. "Ama şimdi kendimi çok daha iyi hissediyorum, Dr. Burrows. Gerçekten eski hayatıma dönebileceğimi düşünüyorum."

"Yine de *yapabilir* misin?" Adam şüpheli bir kaşını ona doğru kaldırdı. "Az önce bana kocanızla artık konuşmadığınızı söylediniz. Peki işiniz sizi bekliyor mu? Üç ay uzak kaldıktan sonra, pozisyonunuzu dolduracaklarını düşünmüyor musunuz?"

Torri ona kaşlarını çattı.

"Beni buradan çıkmaktan vazgeçirmeye mi çalışıyorsunuz? Hastalarınızın iyileşmesini ve normal hayatlarına dönmelerini *istemiyor* musunuz? İyileştiğim için mutlu olacağınızı düşünmüştüm."

"Bunun doğru olduğuna inansaydım doğal olarak mutlu olurum." Dr. Burrows sandalyesinde kaykıldı ve kaşlarını çatı. "Yine de seni biraz daha tutmanın akıllıca olacağını düşünüyorum, Torri. Dışarıdaki hayatına çok çabuk dönmeni istemeyiz, hastalığın nüksedebilir."

Torri ona baktı.

Bir sebepten dolayı beni buradan çıkarmak istemiyor. Neden beni tutuyor?

Son seanslarında onu sigorta dolandırıcılığıyla suçlamıştı - bunun gerçekten mümkün olduğunu düşündüğü için değil, sadece çok kızgın olduğu için. Şimdi merak ediyordu.

"Bakın, Dr. Burrows," dedi sert bir sesle. "Başlangıçta beni buraya sadece bir gecelik gözlem için kalacağıma söz vererek getirdiniz. Sonra bir hafta oldu, sonra bir ay. Şimdi hayatımın asla geri alamayacağım üç ayını boşa harcadım."

"Boşa harcadığını söyleyemem." Kaşları daha da çatıldı. "İyileşmek için zaman ayırmak asla boşa zaman harcamak değildir."

"Ama burada benim için hiçbir şey yapmıyorsun," diye itiraz etti Torri.

"Sen

beni iyileştirmiyor."

"Belli ki öyleyiz. Terapi-"

"İyileşmemin nedeni terapi *değil*," dedi Torri kesin bir ifadeyle. "Ve bana dayatmaya devam ettiğin ilaçları almayacağımı biliyorsun." Öne doğru eğildi ve onun gözlerinin içine baktı. "Dr. Burrows, kocam durumdan çekildiği için beni savunacak başka kimse yok, bu yüzden kendimi savunmak zorundayım - *buradan çıkmak istiyorum.*"

Kaşlarını çatı ve sandalyesinde tekrar kaydı ve Torri onun son derece rahatsız olduğu fikrine kapıldı. Belli ki hastaların, özellikle de kadınların kendilerini savunmalarına alışık değildi.

"Torri," dedi kaşlarını çatarak. "Bir de benim açımdan bakın. Eğer seni taburcu edersem ve bir tür psikotik nöbet geçirirsen-"

"Psikotik bir nöbet geçirmeyeceğim!" Torri ısrar etti. "Ben Tanya gibi içinde şeytanlar olduğunu düşünen ya da bunun gibi çılgınca bir şey yapan biri değilim. Ben sadece bir dönem gece terörü yaşamış, bu da uyku yoksunluğuna neden olmuş, bu da birkaç hafif halüsinasyona yol açmış bir kadını. Ama gördüğünüz gibi artık bunları aştım." Ellerini iki yana açtı. "İyi bir gece uykusunun dünyadaki tüm ilaçlardan daha iyi olduğunun canlı kanıtıyım. *Daha ve eve gitmek istiyorum.*"

Dr. Burrows boğazını temizledi.

"Bir hafta sonra hâlâ iyi durumda olursan bu konuyu *konusuruz*."

Torri'nin içinden ona bir hafta daha beklemek *istemediğini* haykırmak ama öfkesini sertçe bastırdı. Evet, buradan gitmek istiyordu ama şimdi kalmak için de bir nedeni vardı.

Aptal olma, dedi kendi kendine sertçe. *Sırf Vic ve onunla ilgili gördüğün o çılgın rüyalar yüzünden bu yerde kalamazsın. Hangi terapist olsa, istediğin ve ihtiyaç duyduğun şeyleri ona yansıttığını söylerdi. Elbette iyi bir adam ama sırf ona yakın olmak için burada kilitli kalamazsın.*

Yine de Vic'i düşünmek -ve onu terk etme konusundaki isteksizliği- bu kez öfkesini kontrol etmesine yardımcı oldu.

"Pekâlâ," dedi sakın bir sesle. "Şimdilik bunu masaya yatıracağız ama tam bir hafta sonra tekrar devam etmeyi umuyorum."

Bu, bir banka müdürüyken bir toplantıyı yönetirken kullandığı iddialı ve kendinden emin konuşma tarzıydı ve Dr. Burrow'un yüzünden bundan hiç hoşlanmadığını anlayabiliyordu. Bu çok kötü oldu, dedi Torri kendi kendine. Artık paspas olmayı bırakmıştı, bundan böyle kendi ayakları üzerinde duracaktı. Ve Dr. Burrows ne derse desin buradan çıkacaktı.

Kadın gitmek için ayağa kalkarken, "Bir mesele daha var," dedi. "Evet?" Torri ona bir kaşını kaldırdı.

Rahatsız görünüyordu.

"Kocanızla ve imzalamanızı istediği bazı evraklarla ilgili."

Torri kaşlarını çatarak, "Eğer sigorta ile ilgiliyse, bununla kendisi ilgilenmek zorunda kalacak," dedi. "Ve elbette, beni burada tutmak için para ödemekten bıkarlarsa, her zaman gitmeme izin verebilirsiniz."

"Boş ver." Dr. Burrows elini umursamaz bir şekilde salladı. "Başka bir zaman bekleyebilir. Artık gidebilirsin, Torri."

"Teşekkür ederim." Torri başını salladı ve psikiyatristin ofisinden çıkmak için döndü. Burada bir hafta daha kalmaya katlanabilirdi, çünkü Vic'le birlikte olmayı seviyordu. Ama ondan sonra öyle ya da böyle buradan çıkacaktı.

ON ALTI

S Dr. Burrows'un ofisinden henüz çıkmış ve köşeyi dönmüştü ki, koridorun ortasında büyük, tehditkâr bir şekle neredeyse çarpıyordu.

"Neredeyse beni kovduruyordun, seni küçük sürtük." Mike O'Toole ona ters ters bakıyordu. "Senin yüzünden bir hafta maaşsız uzaklaştırma cezası aldım!"

"Bu benim suçum değil!" Torri hızla geri çekildi. Etrafına bakındı ama Dr. Burrows'un ofisi ana tedavi kanadının birkaç koridor aşağısındaydı ve her yer terk edilmişti.

"Evet, bu senin suçun, seni küçük amcık!" O'Toole tükürdü. "Sicilime kara bir leke sürdün!"

"Beni taciz etmemeliydin!" Torri parladı, hâlâ geri . "İğrençsin!"

"Seni ellemekten *fazlasını* yapacağım," diye hırladı O'Toole, eğilip yüzünü onun yüzüne dayadı. Nefesi bayat sigara gibi kokuyordu ve dişleri sararmıştı. "Cehennemin bu küçük dilimine geldiğine pişman olacaksın, sürtük!"

Torri'nin sırtı duvara çarptı ve çok geç fark etti ki O'Toole onu koridorun ıssız bölümünün derinliklerine doğru sürüklüyordu. Yardım için bağırmaya başladı ama tam o sırada O'Toole'dan bile daha büyük bir şekil loş koridorda hademenin omzunun üzerinden belirdi.

"Sorun mu var?" Derin, tehditkâr ses ancak Vic'e ait olabilirdi.

Torri, O'Toole'un dönüp kocaman hastaya baktığını görünce rahatladığını hissetti. O'Toole uzun boyluydu ama Vic daha uzun boyluydu ve göğüs ve omuzları daha genişti. Hasta bakıcıya dik dik baktı ve Torri bir an için onun mavi gözlerinde kırmızı bir parıltı gördüğünden emin oldu.

"*Sen de kimsin lan?*" O'Toole, Vic'in çatık kaşlı yüzüne bakarak sordu.

"Bu Vic - burada yeni ve aynı zamanda en iyi arkadaşım," dedi sonunda sesini bularak. "Gördüğünüz gibi bana karşı çok ama *çok* korumacı." diye ekledi.

Ne demek istediğini anlatmak istercesine, Vic'in derin göğsünden alçak bir hırıltı yükselmeye başladı.

"Torri'yi... yalnız bırak..." dedi yavaşça ve net bir şekilde, O'Toole'a bakarak. Görevlinin yüzü soldu ve hızla geri çekildi.

"Hey, ona hiçbir şey yapmıyordum, dostum!" diye itiraz etti, ellerini "ateş etmeyin" anlamında kaldırarak. "Sadece merhaba diyordum, hepsi bu."

Vic'in bunu yemediği açıktı.

"Uzak dur..." diye hırladı. Torri'nin yanına geldi ve kocaman bir kolunu koruyucu bir şekilde omuzlarına doladı. "*Sakin... dokunma!*"

O'Toole ona bir bakış daha attıktan sonra, soluk pembe önlüğü sıska bacaklarının üzerinde uçuşarak ıssız koridordan dışarı fırladı.

"Whew!" Torri, yüzünde hâlâ koruyucu bir ifade olan Vic'e baktı ve titreyerek güldü. "Teşekkürler, bir an için başımın gerçekten belada olduğunu sandım! Beni nerede bulacağını nasıl bildin?"

"Kalp atışını... duydum," dedi Vic, sanki başka birinin kalp atışını uzaktan duymak normalmiş gibi. "Çok hızlı atıyordu. Sesi... korkmuş gibiydi."

"Şey, korkmuştum," diye itiraf etti Torri. Vic hâlâ kolunu ona dolamıştı ve Torri tıpkı rüyalarında yaptığı gibi bir an için alnını Vic'in geniş göğsüne yasladı. Gerçekten kötü bir karşılaşma olabileceği için hâlâ titriyordu.

"Torri..." Vic ne diyeceğini bilemiyor gibiydi ama onu kendine çekti ve boştaki eliyle saçlarını okşadı. "Her şey... yoluna girecek," dedi. "Seni incitmesine... izin vermeyeceğim."

"Teşekkürler Vic." Kollarını Vic'in beline doladı ve ona doğru eğildi. Tanrım, adam çok güzel kokuyordu! Onun bu özelliğini daha önce fark edip etmediğini bilmiyordu; belki de rüyaları dışında ona hiç bu kadar yakın olmamıştı. Ama adamın deri ve baharat gibi sıcak, rahatlatıcı bir kokusu ve tanımlanamayan ama şüphesiz erkek olan temiz, erkeksi bir esansı vardı.

Bu, Torri' üç uzun aydan beri gördüğü ilk gerçek sarılmaydı ve içinde varlığından bile haberdar olmadığı bir açlığı besliyordu. Yalnız bir boşluk

St. Elizabeth'te kendisine nazikçe dokunacak kimse olmadan geçirdiği onca zaman boyunca büyümüştü. Vic de bunu hissediyor gibiydi, çünkü saçlarını şefkatle okşadı ve tüm vücudunu titreştiren o derin, gürleyen sesiyle adını mırıldandı.

"Torri..." diye mırıldandı ve kadın yumuşak bir şey hissetti ve adamın eğilip başının üstünü öptüğünü fark etti.

"Vic," diye fısıldadı ona bakarak. Loş koridorda gözleri neredeyse parlıyor gibiydi ve büyük, sıcak bir eliyle yanağını şefkatle kavradı.

"Torri," dedi tekrar, gözlerini kendi gözleriyle tutarak ve bir an için onu öpeceğini düşündü.

Ama yapamam, ona izin veremem, evliyim! diye hatırlattı kendine. Yine de gözleri çok maviydi ve çok güzel kokuyordu ve uzun zamandır kimse ona dokunmamıştı ve elleri çok nazikti...

Torri bütün gece orada durup Vic'e sarılabılır, kendi kendisiyle tartışabilirdi ama bulundukları koridorla kesişen koridordan gelen ayak seslerini duydu. Eğer bir hemşire ya da hasta bakıcı onları birbirlerine dokunurken yakalarsa, ikisinin de başı derde girerdi. Hastalar arasında dokunmaya -özellikle de yakın dokunmaya- bilinen nedenlerden dolayı izin verilmiyordu.

İsteksizce çekildi.

"Teşekkürler Vic," dedi başını kaldırıp ona bakarak. "Um... belki de şimdi salona gitmeliyiz. Televizyon izleriz ya da sana kâğıt oynamayı falan öğretirim."

Sarılmayı neden bitirdiğini anlamış gibiydi çünkü başını salladı ama gözlerini hâlâ onunkilerden ayırmıyordu.

"Kartlar... kulağa hoş geliyor," dedi o durgun sesiyle.

"Hadi o zaman. Karanlık bir koridorda birlikte bulunmamıza gerek yok. İnsanlar yanlış bir fikre kapılabilir." Torri bunu söylerken kızardı.

*Yanlış fikir mi, yoksa **doğru** fikir mi?* diye fısıldadı kafasının içindeki küçük suçlu bir ses. *Neredeyse seni öpmesine izin veriyordun. Evli olduğunu unutma, Torri! Yeminini hatırla!*

Evet, hatırlamak *zorundaydı*. Sonsuza dek burada kalmayacaktı; Vic'le yolları eninde sonunda ayrılacak ve Chuck'la evliliğini düzeltmeye çalışacaktı. Bunu yaparken vicdanında herhangi bir aldatma duygusu hissetmemesi daha iyiydi.

Ama Vic'le en azından bir haftam daha var, dedi kendi kendine. Gittikçe daha fazla ilgisini çeken bir adamla geçireceği bir hafta daha.

ve cezbedici.

O'Toole'dan da kaçınmak için bir hafta daha.

Eğer kendisi için neyin iyi olduğunu bilseydi, yeni arkadaşının yanından ayrılmazdı. En azından Vic yanındayken tacize uğramaktan ya da daha kötüsünden kurtulabilirdi.

Vic'in o iğrenç hademeyi kendisinden uzak tutacak kadar korkutmuş olmasını umuyordu.

Ama o gece farklı bir şey öğrendi.

OceanofPDF.com

YEDİ

TOrri o gece huzursuzdu, nedenini bilmesine de huzursuzdu. Bu ona, Nana'nın her zaman doğumdan hemen önceki huzursuzluğunu hatırlattı. Büyük fırtına.

"Ortada bir sorun var, Torri," derdi, kaşları çatılmış, yıpranmış ve çok sevilen yüzünü buruşturarak. *"İliklerime kadar hissediyorum..."*

Torri bu gece böyle hissediyordu - sanki kötü bir şey olacakmış gibi. Ama sonunda ince, huzursuz bir uykuya daldı. Ve sanki bekliyormuş gibi, gece terörü onu hemen ele geçirdi.

Kapılar önünde belirdi ve Torri kapıların diğer tarafında AllFather'ın kötü niyetli varlığını hissetti. Ama sonra nazik bir el omzuna dokundu. Arkasını döndüğünde Vic'in mavi elbise gömleği, dar siyah pantolonu ve uzun siyah botlarından oluşan Kindred üniformasıyla orada durduğunu gördü.

"Rüyada kimi gördüğünü biliyorum," dedi ve mavi gözleri sıkıntılıydı. "Bu işaretlerin ne anlama geldiğini biliyorum." uzun kapıları kaplayan parlayan yeşil gravürleri gösterdi.

"Öyle mi?" Torri kaşlarını çatı. "O zaman rüyamda kimi görüyorum? Ve bu işaretler ne anlama geliyor?"

"Bu gemi Kindred'in kadim bir düşmanına ait. Kapının üzerindeki yazılar da yıkım, kötülük, egemenlik ve boyun eğdirmenin işaretleri."

"Kimin hâkimiyeti altında?" Torri kaşlarını çatarak sordu. "Kime boyun eğdirme?"

Vic başını salladı, sıkıntılı görünüyordu.

"İsimlerini bilmiyorum! Beynimin pozitronik kısmı kendini iyileştirmeye başlıyor ama süreç henüz tamamlanmadı. Sadece onların kötü ve halkımın düşmanı olduklarını biliyorum. Eğer gerçekten Dünya'ya saldırmak için geliyorlarsa, Ana Gemi'yi uyarmalıyız. Gezegeniniz onlarla savaşacak kaynaklara sahip değil."

"Ama burada sıkışıp kalırsak Ana Geminizi nasıl uyarabiliriz? St. Elizabeth'te sıkışıp kalırsak?" Torri sordu.

"Bu gece gitmemiz gerekiyor," dedi Vic. "İnsanların benim onlar için bir tehdit olmadığına karar vermelerini daha fazla bekleyemem. Eğer halkıma ulaşım yardım göndermelerini söylemezsem, tüm gezegeniniz istila edilecek."

"Ama ne kadar uzakta olduklarını ya da gelip gelmeyeceklerini bile bilmiyorum," diye itiraz etti Torri. "Yani belki de tüm bu rüyalar uykusuzluktan kaynaklanıyordur ve şimdi daha fazla uyuduğum için kendimi daha iyi hissediyordumdur."

"Torri..." Yüzünü ellerinin arasına aldı ve ona ciddiyetle baktı. "Kendinden şüphe etme. Görülerinden şüphe etme. Bana bu yeteneğin sana annenin annesinden miras kaldığını söyledin - bu yetenek ailenin kadın soyundan geçiyor, bu da büyük olasılıkla Tanrıça'nın bir hediyesi olduğu anlamına geliyor. Eğer sana bir uyarı gönderiyorsa, bunu dinlemelisin."

"Ama-" Torri başladı.

Ama aniden rüya parçalanarak yok oldu ve Vic ortadan kayboldu. Büyük Kindred'ın yerinde Mike O'Toole'un sakallı, sırıtan yüzü vardı.

"Pişman olacağımı söylemiştim, sürtük!" diye tısladı ve Torri çılgılık atamasın diye bir eliyle ağzını kapattı. "Şimdi sana iyi bir ders vereceğim!"

SEKİZ

T Her şey çok hızlı geliyordu. Sadece bir dakika önce, bir rüyanın ortasındaydı, Vic ile ciddi bir sohbete dalmıştı ve Şimdi yatakta sırtüstü yatıyordu, büyük emir eri üzerine eğilmişti ve nemli bir el ağzını kapatmıştı.

beni! Beni yalnız bırakın! Torri çığlık atmaya çalıştı ama elinin arkasından boğuk bir *Mmph mm mmph* sesi çıktı. Torri çırpınmaya başladı ama O'Toole diğer eliyle Torri'nin bileklerini kavradı ve başının üzerinde birleştirdi.

"Onu yakaladın mı?" diye sordu loş odanın diğer tarafından bir ses.

"Evet, onu yakaladım. Şimdi ya konuştuğumuz şeyi yap ya da artık sana burun şekeri yok!" O' Toole tersledi.

Torri'nin vücudu korkudan kaskatı kesildi. Odada başka kim vardı ve ona ne yapacaklardı?

Tanya eğildiğinde cevabını çok geçmeden aldı.

"Pişman olacağını söylemiştim, kaltak!" diye tısladı, O'Tool'un tehdidinin bir yankısı olarak. Sonra ön kolunun iç kısmını vahşice ısırды, ta ki dirseğinden aşağıya koyu kan damlaları akana kadar. Ağzını koluna silen Tanya yatağın karşısındaki O'Toole'a baktı. "Tamam, hazırım!"

"Çabuk ol," diye hırladı ve elini Torri'nin ağzından çekti.

O daha çığlık atmadan Tanya kanlı ön kolunu Torri'nin dudaklarına sürterek onun iğrenerek tükürmesine neden oldu.

"Hey, ne-?" Ama Tanya çığlık atmaya başlamadan önce sorusunu bitiremedi.

"Beni ısırды! Beni ısırды! Aman Tanrım, *beni ısırды!*"

"Bütün bunlar da ne? Neler oluyor?" Gece vardiyasındaki başhemşire aniden kapıda belirdi ve ışık düğmesini açtı.

"Beni ısırıldı! Oda arkadaşırken bıraktığım bir şeyi almak için buraya geldim ve beni ısırıldı, gördün mü?"

Tanya kanlı ön kolunu başhemşirenin yüzüne salladı ve ağzı suçlayıcı bir kırmızıya bulanmış olan Torri'yi işaret etti.

Torri daha bir şey söyleyemeden, onu hâlâ zapt etmekte olan O'Toole, "Korkarım doğru," dedi. "Oradan geçiyordum ve olanları gördüm. Torri sebepsiz yere ona saldırdı!"

Başhemşire ona dar bir bakış attı. "Böyle olduğuna *emin* misin?"

"Hayır!" Torri açıklamaya çalışırken nefesi kesildi. "Ben asla-"

"Yalan söylüyor! Beni ısırıldı!" Tanya bağırarak Torri'nin bastırdı. Yüksek sesle feryat başladı - o kadar yüksek sesle ki Torri onun çığlıkları arasında düşündüğünü zar zor duyabiliyordu.

Başhemşire, Tanya'nın çıkardığı gürültüyü duyabilmek için sesini yükselterek, "Sanırım bir olay raporu tutmamız gerekiyor," dedi.

"Bunun bağlanması gerekiyor." O'Toole hâlâ itiraz etmeye çalışan Torri'ye başıyla işaret etti. "Bir tür nöbet geçiriyor - diğer hastalara da zarar verebilir."

"Hayır, onu asla ısırmadım! Ben ısırmadım, o kendini ısırıldı!" Torri bağırdı.

"Şimdi *neden* kendini ısırırsın ki?" O'Toole ona kuşkulu bir bakış attı ve sonra başhemşireye baktı. "Bunu *duyuyor* musunuz? Ağzında Tanya'nın kanı var ve bunu kendisinin yapmadığını söylemeye çalışıyor!"

Başhemşire Torri'ye bakarken başını salladı.

"Ve çok *daha iyi* durumdaydı. Bu da gösteriyor ki ne olacağını asla bilemezsiniz." İçini çekti ve O'Toole'a baktı. "Kısıtlamalar için birini göndereceğim. Onu kilitledikten sonra, bir olay raporu formu ve kelepçeler için evrak doldurmanız . Tanya, çığlık atmayı kes ve benimle gel ki kolunu tedavi edebileyim," diye tersledi.

"Evet, hanımefendi." Tanya başını salladı, aniden bir kuzu gibi uysallaşmıştı. Başhemşirenin ardından odadan çıkarken Torri'ye muzaffer bir bakış fırlattı.

"Bundan asla kurtulamayacaksın!" Torri, O'Toole'a ters ters bakarak, kalbinin hızla çarptığını söyledi. "Dr. Burrows'a seni yaparken gördüğüm her şeyi anlatacağım! *Şimdi* ne yaptığını da anlatacağım!"

O'Toole çirkin bir kahkaha attı.

"Bu küçük tek perdelik oyunu sahnelememi kim söyledi sanıyorsun, sevgilim?"

"Ne?" Torri öfkesinin bir kısmının korkuya dönüştüğünü hissetti. "Neden bahsediyorsun sen?" diye sordu.

Büyük hademe ona muzaffer bir alaycı bakış attı.

"Buradan *asla* , sürtük! Diğer hastaları ısırдыңın ve boktan bir ev daha çılgınca davrandığınız sürece çıkamazsın. Dr. Burrows'un sana *sonsuz* dek göz kulak olabileceği bir yerde kalacaksın."

O sırada başka bir görevli elinde kalın deri bağlarla geldi ve Torri'yi yatağa bağlamaya başladılar.

"Bana yardım edin!" Torri, O'Toole bileklerine ve ayak bileklerine kelepçeleri geçirirken kollarını ve bacaklarını tutan diğer hademeye yalvardı. "Yardım edin, ben bir şey yapmadım! Bana *kompl*o kuruluyor!"

"Evet, doğru." Diğer hademe, Sam adında, keçi sakallı, cılız bir adam, onun yalvarışlarından sıkılmış görünüyordu. "Biliyorum, biliyorum - gerçekten deli değilsin - sadece seni deli *gibi gösterdiler*, değil mi?"

"Bu doğru!" Torri kalın, dolgulu deri bağlara karşı mücadele etti. "Bırakın beni, lütfen!"

"Şimdi, şimdi, sevgilim - kalkıp diğer hastaları daha fazla incitmene izin veremem." O'Toole'un gözleri kötü niyetli bir neşeyle parlıyordu. "Yardımanın için teşekkürler Sam," diye ekledi diğer hademeye seslenerek. "Ben buradaki işimi bitireyim. Kathy'ye olay raporu formunu ve kelepçeler için gerekli evrakları doldurmak üzere bir dakika içinde geleceğimi söyle."

"Elbette." Diğer görevli omuz silkti ve Torri'yi O' Toole ile yalnız bırakarak gitti.

"Şimdi bir sonraki ziyaretim için tamamen hazırsın, sevgilim," diye mırıldandı ve Torri'yi alnından öpmek için eğildi - sigara izmariti gibi kokan ıslak, soğuk bir öpücük.

"Uzak dur benden!" Torri ondan uzaklaşmaya çalıştı ama el ve ayak bileklerindeki kalın deri kelepçeler onu yatağının dört köşesine kartal şeklinde bağladı.

"Seni *şimdilik* yalnız bırakacağım. Ama ortalık biraz sakinleşince geri geleceğim. O zaman küçük bir *randevumuz olacak*." O'Toole ona iğrenç bir şekilde sırıttı. "Sanırım *bunun* ne anlama geldiğini biliyorsun, hayatım. Oh, ve büyük arkadaşının karışması konusunda endişelenme," diye ekledi. "Onun kapısının kilitli olduğundan emin oldum ve biliyorsun ki biz her zaman erkekler ve kadınlar bölümü arasındaki kapıyı kilitleriz.

Gece. Yani *iki* kilitli kapı onu uzak tutuyor, bu da demek oluyor ki bağırsanız bile gelmeyecek. Aslında, *kimse gelmeyecek*. Sadece sen ve ben baş başa kalacağız."

"Eğer bana dokunursan-" diye başladı Torri.

"Sana *dokunmaktan* fazlasını yapacağım, sürtük." Büyük emir eri ona baktı. "Seninle işim bittiğinde, bir *hafta* boyunca yürüyemeyecek kadar ağrın olacak."

Sonra son bir kötü kahkaha atarak Torri'yi Tanya'nın kanı ağzında kururken ve çaresiz bir korku onu kara bir su gibi ağzına kadar doldururken karanlıkta yalnız bıraktı.

OceanofPDF.com

NINETEEN

"C *Hadi... hadi!"* Vic sağ eline bakıyor, konsantre oluyor ve işini yapmasını istiyordu.

Beyninin sağ yarısı ile birlikte sağ eli de pozitronik ağının bir parçasıydı. Ancak beynindeki bağlantılar koptuğunda, elinin ekstra işlevleri de koptu ve sıradan bir uzantıdan fazlası kalmadı.

Artık beyninin pozitronik kısmı yavaş yavaş kendini onardığına göre, bir elden daha fazlası olarak yeniden çalışması *gerekiyordu*. Çaresizce odanın kapısının kilidine bastırdı ve onu kendisiyle işbirliği yapmaya zorlamaya çalıştı.

Torri paylaştıkları rüyadan koptuğu anda bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı. Sadece aniden uyandığı için değil, Torri'yle o kadar uyumluydu ki kalbinin çılgınca attığını birkaç koridor öteden bile duyabiliyordu. Onun sesini de duyabiliyordu - gerçi Tanya adındaki kadının çıkardığı gürültüyü duymak zordu. Sanki Torri masumiyetine itiraz ediyor ve birinin -herhangi birinin- onu dinlemesi için yalvarıyor gibiydi.

Odasının kapısına gittiğinde, kapının çok kalın bir sürgüyle sıkıca kilitlemiş olduğunu gördü. Vic son derece güçlüydü - Kindred standartlarına göre bile - bu şekilde tasarlanmıştı. Ama pozitronik ağı devre dışıyken mevcut gücünün sadece yarısına sahipti. Omzu ağrıyana kadar kendini kapıya doğru attı ama sürgü sadece biraz eğildi. Kaba kuvvetle dışarı çıkmanın imkânı yoktu.

Bu sırada Torri'nin çığlık atarak yardım istediğini duydu ama kimse yardım etmedi. Sonra çığlıkları yerini sessiz hıçkırıklara bıraktı ki bu daha da kötüydü. Torri'nin

Hıçkırıklar Vic'in kalbini parçalıyor, ona ulaşmak için çıldırmasına neden oluyordu.

Şimdi çaresizlik içinde sağ elini eskiden olduğu gibi çalıştırmaya çalışıyordu. Beynindeki pozitronik ağın kendini yavaşça birbirine bağladığını hissedebilse de, yeterince hızlı gitmiyordu.

Koridorun ilerisinde, Torri'nin korku ve üzüntü dolu boğuk gözyaşlarını duyabiliyordu ve kalbi çaresiz bir öfkeyle kabardı. Değer verdiği dişi zarar görüyordu ve ona ulaşamıyordu! Tüm evrende bundan daha kötü bir şey olabilir miydi?

Vic öyle düşünmüyordu ama yapabileceği başka bir şey yok gibiydi...

OceanofPDF.com

YİRMİ

TOrri bağırdı, bağırdı ama kimse gelmedi. Sonunda, tıpkı karşı çekiştirmeyi bıraktığı gibi çığlık atmayı da bıraktı.

İkisini de yapmanın bir anlamı yoktu. Çığlık atmak sadece sesini daha da delirtiyordu - ayrıca hemşireler aylarca süren gece terörleri nedeniyle buna alışkındı. Ve gereksiz çekiştirme ve çekiştirmeler onu sadece yoruyordu.

Ama boğazından yükselen hıçkırıklara engel olamadı; gözlerinden taşan ve yanaklarından aşağı süzülen saf çaresizlik gözyaşlarına engel olamadı. Ne *yapacaktı* ki? O'Toole ona tecavüz etmek için geri dönecekti -buna söz vermişti bile- ama bunu söylediğinde kimse ona inanmayacaktı!

Torri kendini tamamen sıkışmış hissetti. Tanya'nın Torri'nin kendisini ısırdığı hikâyesi ve O'Toole'un Dr. Burrows'un kendisini St. Elizabeth'te tutma planının içinde olduğuna dair verdiği söz arasında kendini hayatında hiç olmadığı kadar çaresiz hissediyordu. Artık aklı başında olduğuna kim inanırdı ki? Buradan nasıl çıkacaktı? Baş psikiyatristin O' Toole ile gerçekten bir şekilde ilişkisi olup olmadığını bilmiyordu ama eğer öyleyse bu konuda yapabileceği hiçbir şey olmadığını biliyordu.

Artık burada yatıp O'Toole'un geri dönmesini ve ona ne isterse yapmasını beklemekten başka yapabileceği bir şey yoktu.

Sanki karanlık düşünceleri onu çağırmış gibi, hademe bir kez daha kapısında belirdi.

"Artık yapayalnızsın, sevgilim," diye homurdandı, kapıyı kapatıp arkasından kilitledi. "Ve şu sinir bozucu evrak işlerini de bitirdim. Görünüşe göre *randevumuzun* vakti *geldi*."

"Beni rahat bırak!" Torri'nin sesi boğuk bir fısıltıdan biraz daha fazlaydı.
"Dokunma bana!"

"Sana daha önce de söyledim, sana dokunmaktan fazlasını yapacağım..."
O'Toole kızın üzerine eğilmiş, bir eliyle pembe önlük pantolonunu indirirken
sinsi sinsi bakıyordu. "Şimdi onu alacaksın, kaltak. Ve her santiminden zevk
alacaksın..."

OceanofPDF.com

YİRMİ BİR

V Daha önce hiç bu duygulara kapılmamıştım; bir başkasının, özellikle de bir başkasının iyiliği için böylesine öfke ve korkuyla başa çıkmak zorunda kalmamıştım.

Kadın. Bunun başlıca nedeni, daha önce hiç bir dişiyle ilgilenmemiş olmasıydı.

Stresin beyninin organik kısmına aşırı yüklenmesinden korkuyordu ama içinde yükselen duyguları durduramıyor gibiydi. Torri'ye ulaşamazsa ne yapacaktı? Burada durup hiçbir şey yapmadan onun incinmesini ya da tecavüze uğramasını dinleyemezdi; bu onu delirtirdi! Ama yine de ne kadar zorlarsa zorlasın eli olması gerektiği gibi çalışmıyordu.

Sıradan bir savaşçı ne yapardı? Tamamen organik olan, Ana Gemide yapay bir rahimde büyümek yerine doğmuş olan biri?

Dua et, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Yardım için Tanrıça'ya dua et.

Ama Tanrıça, Tüm Yaşamın Anası, onun gibi birini dinler miydi? Organik kısmı Kindred DNA'sına sahipti ama çoğu savaşçı gibi Kindred ebeveynlerden doğmamıştı.

Vic bilmiyordu ama olasılıkların dışında olduğunu anlamıştı. Başını eğerek içten bir zihinsel dua gönderdi.

"Lütfen Tanrıça, benim gibi Kindred bir ailede doğmamış birini dinler misin bilmiyorum ama ilgilendiğim dişi tehlikede. Onu kurtaracak kaynaklara sahibim, keşke beynim kendini biraz daha hızlı onarsa. Lütfen, pozitronik parçamın olması gerektiği gibi çalışmasına ihtiyacım var - Torri'yi kurtarmalıyım. Lütfen!"

Vic çaresiz duasına cevap alamadı ama o anda beyninin içinde bir şeyler değişmiş gibiydi. Neredeyse onun sesini duyabiliyordu.

Pozitronik sinir ağı tekrar yerine oturdu ve iç sistemlerinin tekrar devreye girdiğini hissetti.

Bir rahatlama nidasıyla sağ elini bir kez daha kapıya bastırdı ve elinin topuğundan sıvı metal bir uzantının çıktığını hissetti. Anahtar deliğine girdi ve kilidin boyutlarını takip etti. Kısa bir süre sonra bir klik sesi duydu ve sürgü geri çekildi.

"Teşekkürler Tanrıça," diye mırıldandı Vic kısık sesle. İnsanların dediği gibi "işe geri dönmüştü". Önemseydiği dişiyi kurtarma zamanı gelmişti.

Sadece çok geç kalmamış olmak için dua etti.

OceanofPDF.com

YİRMİ İKİ

A O'Toole onunla birlikte yatağa tırmandığında Torri gözlerini sımsıkı kapadı ve ona bakmayı reddetti.

Kendini uzaklaştır! Kendi kendine çılgınca söyledi. *Başka bir yerde ol - kendini uzaklara götür, böylece bunun olduğunu hissetmek zorunda kalmazsın...*

Yapmayı düşünebildiği tek şey buydu. Çılgılık atmanın bir anlamı yoktu - hemşireler onun başka bir gece terörü yaşadığını düşünecek ve hiçbiri gelmeyecekti. Her neyse, çılgılık ve kavga etmek O'Toole'u ona tecavüz etmeye daha da heveslendiriyordu. Kızın bağırması, ağlaması ve gürültü yapması hoşuna gidiyor gibiydi -Torri ona bu zevki tattırmayı reddetti.

"Hey, sevgilim. Hey, seni küçük orospu," diye mırıldandı kulağına, bacaklarının arasına uzanırken nefesi sıcak ve bayattı. "Hey, benim için çılgılık at, neden atmıyorsun? Çılgılıklarını duymayı *sevdiğimi* biliyorsun."

Torri gözlerini açtı ve adamın yüzüne tükürdü.

Büyük emir eri geri çekildi. Ona ters ters bakarak tükürüğünü yanaklarından ve ağzından sildi.

"Seni küçük *amcık*, bunun bedelini *ödeyeceksin!*"

"Sen korkak bir pisliksin!" Torri hırladı. "Bir kadını sana vermeye *zorlamadıkça* hiçbir şey elde edemezsin!"

O'Toole'un yüzü öfkeyle buruştu.

"Benimle bu şekilde konuşamazsın sürtük, *kimse* Mike O'Toole ile bu şekilde konuşamaz!"

Yüzüne sert bir tokat atarak Torri'nin başını yastığın üzerinde geriye doğru salladı. Yanağında bir acı parlaması hissetti ve dudağı yarıldı, içini doldurdu

ağzı sıcak kanla doldu. O'Toole'a tükürdü, kanlı tükürüğü O'Toole'un pembe önlüğüne sıçradı, başı hâlâ darbeden dolayı çınılıyordu.

"Korkak!" diye tekrar soludu. Her ne kadar acı verici olsa da, ona tecavüz etmektense dövmesini tercih ederdi.

Ama O'Toole açıkça her ikisini de yapmaya niyetliydi. Tekrar bacaklarının arasını yokladı ve Torri onun soğuk, nemli parmaklarının uyluklarının iç kısmını okşadığını hissetti.

"Hayır!" Bacaklarını kapatmaya çalıştı ama kalın deri bağlar ayak bileklerini yatağın köşelerine tutturmuştu. Kapana kısılmıştı... kapana kısılmıştı ve saldırgandan kaçmanın hiçbir yolu yoktu...

Birden O'Toole'un omzunun üzerinde tanıdık bir şekil belirdi.

Bu Vic'ti ama Torri'nin onu hiç görmediği Vic. Gözleri yine parlıyordu ama daha önce loş koridorda gördüğü yumuşak mavi değildi. Bu kez yakıcı bir kırmızıydılar ve onu hiç görmediği kadar öfkeli görünüyordu.

Daha adını bile söyleyemeden, iri elleri O'Toole'un başının iki yanını bulmuştu.

Mengeneye benzeyen tutuş onu kavrayınca emir eri soluk soluğa kaldı. Ama daha mücadele etmeye başlayamadan Vic bir tarafa doğru keskin bir dönüş yaptı.

Mide bulandırıcı bir *çatırtı duyuldu!* Ve Torri birden saldırganın kafasının önü yerine arkasına baktığını fark etti.

Vic, tecavüzcü hademenin kafasını tamamen çevirmiş ve bu sırada boynunu kırmıştı.

Topal bedeni Torri'nin üzerinden sürükledi ve yatağın kenarına yığılmasına izin verdi. Sonra sağ kolunu yatağa bağlayan bağlara uzandı ve onları koparmaya başladı.

"Hayır Vic, kemerlerini açmalısın" diye söze başladı. Ama Vic kalın, dolgulu deriyi, başka birinin bir mendili ya da kâğıt havluyu yırtabileceği kadar kolay bir şekilde ikiye ayırınca kelimeler ağzında kayboldu.

Hızla diğer bağlara da aynısını yaptı ve Torri şaşkın bir sessizlik içinde izlerken onu tamamen serbest bıraktı. Son bağı da koparmayı bitirdiğinde gözleri biraz daha az parlıyordu.

"İyi misin?" diye sordu ve daha önce konuşmasını karakterize eden tereddütten hiçbirinin olmadığını fark etti.

"Sanırım öyle." Torri sonunda doğrulup el ve ayak bileklerindeki yırtık bağları çözmeye başladı. "Bunu nasıl... nasıl yaptın?"

diye sordu, başıyla bağları işaret ederek. "Yani, ilk etapta bana nasıl ulaştın? O... O'Toole kapıları kilitlediğini söyledi."

"O yaptı." Vic'in sesi hâlâ alçak bir hırıltıydı, sanki içinde bulunduğu aşırı öfke durumundan kendine gelmeye çalışıyordu. "Pozitronik ağım sonunda tekrar devreye girdi ve aramızdaki engelleri kaldırabildim."

"Bu yüzden mi... bu yüzden mi tekrar konuşabiliyorsun?" Torri sordu. "Yani, bilirsin işte, tereddüt etmeden?"

Vic başıyla onayladı ve ayak bileklerinin etrafındaki kayışları bağlamasına yardım etti.

"Özür dilerim, sanırım bunları daha önce çözebilirdim," diye gürledi kaşlarını çatarak. "Çılgılık attığını duyunca çok *sinirlendim* ve sana ulaşamadım. Sanırım Öfke'ye giriyordum - bunun benim türümden biri için mümkün olduğunu bilmiyordum."

"Tanrıya şükür zamanında geldin. O... o..." Torri başını salladı, boğazı düğümlendi. Az önce neredeyse başına gelecek olan şeyi hâlâ tam olarak idrak edememişti. Bunu düşünmek bile onu hasta hissettiriyordu.

"Sana zarar vermesine izin vermeyeceğimi söylemiştim. Sana ulaşmam bu kadar uzun sürdüğü için çok üzgünüm!" Son kayışı da çözmeyi bitirdi ve yere bıraktı. Eğilerek bir eliyle Torri'nin yaralı yanağını hafifçe kavradı. "İyi misin, Torri? Yürüyeblecek misin? Bu gece buradan kurtulmalıyız."

"Sen... gitmek mi istiyorsun? mı?"

Nedense bu fikir aklına hiç gelmemişti. Sadece normal yollardan çıkmayı düşünmüştü - iyi ve akli dengesinin yerinde olduğu beyan edilip taburcu edilmeyi. Ama şimdi O'Toole'un Dr. Burrows hakkında söylediklerini hatırlayınca, bu şekilde asla çıkamayacağını anladı.

St. Elizabeth'ten çıkmanın tek yolu uçmaktı. Ama özgürlükle aralarında hemşire odası ve resepsiyonda bir gardiyan varken nasıl ?

"Gitmek *istiyorum*," dedi Vic'e. "Ama bunu nasıl başarabileceğimizi bilmiyorum! Gitmeye çalışırsak hemşireler bizi görür. Ve onları atlatmayı başarsak bile, resepsiyonda hâlâ bir nöbetçi var ve kapılar geceleri kilitli tutuluyor."

"Bırak da bunları ben düşüneyim. Benimle gelir misin? Gidip Ana Gemi'deki Kindred'ları Bela'nın yolda olduğu konusunda uyarmalıyız."

Dünya'ya."

"Ana Gemi mi?"

Vic' kendisiyle rüyalarında konuştuğu gibi konuştuğunu geç de olsa fark etti. Pozitronik beyni, Ana Gemi ve Kindred hakkında her şeyi. Ama sadece rüyaydı, değil mi? Gerçek olamazlardı, değil mi?

"Rüya mı görüyorum?" diye sordu etrafına bakarak.

Ama bu, geçen hafta gördüğü rüyalara hiç benzemiyordu. Nana'nın kulübesi, papatya ve düğün çiçeği tarlası neredeydi? Eğer bu bir rüyaysa, bir kâbustu. Yanağı ve dudağı hâlâ zonkluyordu ve O'Toole'un yatağının kenarına yığılmış, kafası korkunç bir baykuş gibi iki yana dönmüş çarpık bedenini hâlâ görebiliyordu.

"Rüya görmüyorsun," dedi Vic kararlılıkla. "Ve biri gelip seni kontrol etmeden ve saldırganın cesedini bulmadan hemen gitmeliyiz." Endişeyle ona baktı. "Sana zarar vermeyi... başaramadı, değil mi? Buraya zamanında gelebilmek için dua ettim."

Torri ona "Evet," diye güvence verdi. "Ama haklısın, onu bulduklarında ikimizi de Şiddet Suçluları koğuşuna koyacaklar. Buradan çıkmamız gerekiyor ama ikimizi de görünmez yapmazsan bunu nasıl yapacağımızı bilmiyorum."

Vic'in şehvetli ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi.

"Benimle gel ve endişelenme. Pozitronik ağımlı tekrar devreye girdiğine göre hiç sorun yaşamayacağız."

YİRMİ ÜÇ

T Odasından çıktıklarında Orri kendini yine bir rüyadaymış gibi hissetti - son derece tuhaf bir rüyadaydı. Vic onun elini tuttu ve koridorda sessizce ama hızlıca yürüdüler, sanki odalarının dışında olmaya hakları varmış gibi geceleri odalar.

Pencerede kimse olmadığı için hemşire odasını geçmeyi başardılar ama tam başka bir koridora döndüklerinde Torri korktuğu sesi duydu; yerde lastik tabanlı ayakkabıların yumuşak gıcırtısı. Hemşirelerden ya da bakıcılardan biri geliyordu ve saklanacak hiçbir yer yoktu!

"Vic! Biri geliyor, ne yapacağız?" diye fısıldadı olabildiğince yumuşak bir sesle.

Vic hiç üzgün görünmüyordu.

"Duvara yaslan ve seni korumama izin ver," diye talimat verdi. "Kendini olabildiğince küçült."

Torri bunu nasıl yapması gerektiğini bilmiyordu ama kolları iki yanında olacak şekilde sırtını soluk pembe duvara dayadı. Vic de sırtını ona dönerek vücudunu mümkün olduğunca kendi vücuduyla örttü.

"Ne yani, burada öylece *duracak* mıyız?" Torri fısıldadı.

"Çok sessiz olun ve kıpırdamadan durun," diye talimat verdi.

Ve sonra garip bir şey olmaya başladı - renk değiştirmeye başladı. Sıkıcı bej önlükleri birdenbire duvarla aynı soluk pembe renge büründü. Ama değişen sadece giysileri değildi; Torri'nin izlediği gibi, bronz teni ve siyah saçları da soluk pembeye dönüşmüştü; duvarla uyum sağlamak için tam olarak doğru renkti.

O sırada bakıcılardan biri köşeyi döndü ve onlara doğru yürüdü. Vic'in ve hâlâ onun arkasına sığınmış olan Torri'nin yanından ikinci bir bakış atmadan geçip rutin işine devam etti.

"Whew!" Bekçi bir başka köşede kaybolup tekrar yalnız kaldıklarında Torri rahat bir nefes aldı. "Bunu nasıl *yaptın*?"

Soluk pembelik akıp giderken Vic ona gülümsedi ve eskisi gibi görünmeye başladı.

"Sana söyledim, pozitronik ağımlı kendini onardığına göre artık pek çok şey mümkün. Hadi gidelim."

Ana girişe gelene kadar koridorda ilerlemeye devam ettiler. Torri'nin tahmin ettiği gibi, güvenlik görevlisi ön masanın arkasındaki güvenlik monitörlerinin önünde oturuyordu. Yüzünde sıkılmış bir ifade vardı ama tamamen uyanıktı ve işini yapıyordu, yani ana hasta alanlarını ve geceleri kilitli olan ön kapıyı gösteren monitörleri izliyordu. Bununla birlikte, önündeki masanın üzerinde bir spor oyunu oynayan küçük bir taşınabilir televizyon da vardı. Ona da en az monitörler kadar sık bakıyor gibiydi.

"Onu nasıl geçeceğiz?" Torri fısıldadı.

"İşte böyle." Vic'in vücudu bir kez daha değişmeye başladı. Ancak bu sefer duvarlarla uyum sağlamak için pembeye dönüşmedi. Onun yerine biraz daha kısaldı ve kısa siyah saçları uzun ve havuç-turuncu oldu. Aynı renkte uzun bir sakalı da çıktı.

Birkaç saniye içinde Mike O'Toole tam önünde duruyordu.

Torri nefesini tuttu ve elini ağzına götürdü. Soluk, renksiz gözlerinden, çırpınan soluk pembe önlüğüne kadar her ayrıntı mükemmeldi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı titreyerek. "Vic? Hâlâ *sen misin*?"

"Hâlâ benim," diye mırıldanarak ona güven verdi. "Bu formu aldığım için üzgünüm, ama kadın bakıcıların hepsinden daha büyük ve bu yüzden kopyalamam daha kolay."

"Anlıyorum." Torri titreyerek başını salladı. "Yap... yapman gerekeni yap." Vic de başıyla onayladı.

"Güvenlik görevlisinin adı ne? Dikkatini dağıtacak bir şey söyleyeceğim, belki bana bir şey getirmesini isteyeceğim. Başka tarafa baktığında ön kapıya koş ve orada sessizce dur. Seni saklamak için zamanında döneceğim."

"Oh, bu Gus. O'Toole'un kamyonetinin anahtarlarını sana vermesini isteyebilirsin - tüm çalışanlar anahtarlarını resepsiyona bırakır.

vardiyalarına başlıyorlar. Belki evde bir şey unuttuğunuzu ve gidip almanız gerektiğini söyleyebilirsiniz," diye önerdi Torri.

O'Toole'un bir kamyonu olduğunu biliyordu -ya da bir kamyonu olduğunu, kendi kendine hatırlattı- çünkü Hasta Salonu'nun pencerelerinden çalışanların park yeri görülebiliyordu ve O'Toole'u arabayla gelirken gördüğünde her zaman bir sonraki geceden korkmuştu.

"Mükemmel bir fikir." Vic başını salladı. "Hazır mısın?" "Olabileceğim kadar, sanırım," dedi Torri.

"Güzel. Gidip dikkatini dağıtacağım."

Vic köşeyi dönüp Aziz Elizabeth'in tarihini anlatan küçük bir müzenin kurulduğu lobiye girdi. Mülkteki eski binaların maketlerinin yanı sıra, hastanenin İç Savaş'tan önce nasıl hizmete açıldığını ve inşa edildiğini anlatan bazı büyük tabelalar vardı. Bu büyük tabelalardan biri girişin hemen bir tarafındaydı -Torri onu hedef seçmeye karar verdi- güvenlik görevlisinin dikkati dağılır dağılmaz arkasına saklanacaktı.

"Merhaba Gus," dedi Vic, "O'Toole kılığına girmiş" halde lobiye girerken. "Nasılsın?"

"Oh, merhaba, Mike. Senin için ne yapabilirim?" Gus, gümüş grisi saçları ve şaşı gözleriyle yaşlı bir adamdı - muhtemelen neredeyse her zaman üniforma gömleğinin göğüs cebinde katlanmış halde duran gözlüklerini takmayı sevmediği için.

"Evde halletmem gereken bazı işler var," dedi Vic, artık ölmüş olan hademenin mükemmel bir taklidini yapıyordu, diye düşündü Torri. "Anahtarlarımı alıp beni dışarı çıkarabilir misin? Oldukça önemli," diye ekledi, endişeli görünüyordu.

"Oh, peki, tamam, elbette." Gus başını salladı ve masanın arkasındaki anahtar panosuna bakmak için arkasını döndü. Kaşlarını çattı ve gözlüklerini takmak için el yordamıyla doğru takımı aradı.

Torri onu izliyor, fırsat kolluyordu. Hastane dedikodularından, "üzerinizde anahtar bulundurmayın" politikasının, Şiddet Suçluları koğuşundaki hastalardan birinin bir hademenin anahtarlarını çalıp başka bir hastanın gözünü oymak için kullanmasından sonra eklendiğini biliyordu.

Güvenlik görevlisi arkasını tamamen döner dönmez Torri sessizce lobiye daldı ve daha önce gözüne kestirdiği büyük tabelanın arkasına saklandı. Yaklaşık bir metre boyunda ve iki metre genişliğindeydi, bu yüzden çömeldi.

Yaşlı güvenlik görevlisinin tabelanın metal çerçevesinin altından çıkan çıplak ayaklarını fark etmeyeceğini umarak tabelanın arkasına geçti.

"Oh-işte buradalar." Sonunda Gus, O'Toole'un kamyonetinin anahtarlarını buldu ve Vic'e verdi.

"Teşekkürler." Vic anahtarları aldı, başını salladı ve ön kapıya doğru yürüyerek güvenlik görevlisinin "onu dışarı çıkarmasını" bekledi. Gus çıkar çıkmaz kapıyı açtı ve içeri serin bir Sonbahar havası girdi. Gidiyormuş gibi yaptı, sonra geri döndü ve vücuduyla güvenlik görevlisinin görüşünü engelledi. "Hey, hangi oyunu izliyorsun?" diye sordu, masanın üzerindeki küçük televizyona başını sallayarak.

Gus da gözlerini televizyona dikti. "Oh, bu-"

Torri cümlesinin geri kalanını duymadı. Güvenlik görevlisinin dikkati televizyona sabitlenir sabitlenmez, tabelanın arkasından sıçrayarak çıktı ve açık havaya fırladı.

Özgürlük! Tanrım, çok *iyi* hissettiriyordu. Dışarının dondurucu soğuğu umurunda değildi - kuru yaprak kokulu serin sonbahar havasından derin nefesler aldı ve üç uzun aydan beri ilk kez kilitli olmama hissinin tadını çıkardı.

Ama ne kadar mutlu olsa da burası gerçekten soğuktu. Merdivenlerden hızla indi, keşke önlüğünü ve kazağını giyme şansı olsaydı, en azından giydiği ince gecelikten daha sıcak olurdu. Ayrıca ayakkabı giymek de iyi olurdu. Ama dışarı çıkmak için o kadar acelesi vardı ki bunu düşünememişti.

O'Toole kılığındaki Vic kapıyı arkasından kapatıp merdivenlerden koşarak inene kadar titreyerek ön kaldırımındaki çalıların arasına çömeldi. Torri onu izlerken, gerçekten de ölü bir hademeyi inanılmaz bir şekilde taklit ettiğini düşündü. Sadece dış görünüşü değil, konuşma biçimi ve fiziksel hareketleri de. Eğer bilmeseydi, orada duranın Vic değil de O'Toole olduğunu düşünebilirdi.

Bu benzerlik tüylerini diken diken ediyordu, bu yüzden ona yaklaştığı anda büyük Kindred tekrar Vic'e dönüşüp elini uzattığında son derece rahatladı.

"Hadi gidelim," diye mırıldandı. "Bu anahtarlar hangi araca ait?"

Torri çalıların arkasından çıktı ve onun elini eliyle kavradı.

"Çalışanların park yeri bu tarafta. O'Toole'un kullandığı büyük siyah kamyonun arka askısından aptal kamyon somunları sarkıyor."

"Kamyon fıstığı mı?" Vic'in yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi.

Torri, "Bunlar kamyonun arkasından sarkan büyük, kalıplanmış testisler gibi," diye açıkladı.

"Ama neden?" Adam o kadar şaşkın görünüyordu ki gülmek istedi. "Dünya'daki araçlarınızın cinsiyetleri var mı? Onlar da benim gibi yarı organik yarı pozitronik mi? Buraya ilk geldiğimde öyle görünmüyorlardı."

"Hayır, hayır-arabalar ve kamyonlar sadece makinedir," dedi Torri ona.

"Kamyonunuzun arkasına büyük bir çift sahte testis asmak sadece aptalca bir maço şeyidir. Yoldan geçen herkese 'bakın ne kadar büyük taşaklarım var' demek gibi bir şey." "İnsan erkekleri büyük testislere sahip olmak *ister* mi?"

Vic kaşlarını çatarak sordu. "Savaşa girerseniz bu bir sorumluluk olmaz mı?"

Onlar, sonra

erkek anatomisinin savunmasız bir parçası."

Torri, "Onlar sadece diğer insanların kendilerinde *olduğunu düşünmelerini* istiyorlar," diye onu temin etti. "Bakın, işte kamyoneti."

Çalışanların park yerine doğru ilerlemişlerdi ve O'Toole engelli alanına park etmişti; ne kadar aşağılık biri olduğu düşünülürse hiç de şaşırtıcı değildi, diye düşündü Torri ekşiyerek. Kamyon büyük ve siyahtı, yanlarında ve alt takımında kalın bir çamur tabakası vardı. Sonbahar yağışlı geçmişti.

Kamyonun arka askısından bir çift gümüş "kamyon somunu" sarkıyordu ama Torri'nin dikkatini çeken şey, arka tamponun ve plakanın da çamur sıçramasıyla gizlenmiş olmasıydı. Bu iyiydi - onları arayanları yanıltabilirdi - yine de öyle umuyordu.

"Hadi, gidelim." Vic'e başıyla onay verdi. "Araba kullanmayı biliyor musun?"

"Bir Dünya aracı mı? Henüz fırsatım olmadı ama ulaşım sistemleri konusunda çok iyiyimdir. Bana sadece trafik düzeninizin kurallarını söyleyin, bana bir şey olmaz."

"Peki... ." Torri omuz silkti. Onunla tartışmayacaktı - ikisini de tek başına asla kaçmayı umamayacağı bir yerden çıkarmıştı. Eğer arabayı o kullanmak istiyorsa onun için sorun yoktu.

Bayat sigara ve ekşi, dökülmüş bira gibi kokan kamyonun kabinine girdiler. Ama Vic kontak anahtarını kullanmak yerine elini kontağın üzerine koydu ve kamyonun motoru sessiz bir gök gürültüsü gibi gürleyerek hemen çalıştı.

Torri, "Vay canına, bunu nasıl yaptığını sorardım ama sanırım daha çok pozitronik beyninle ya da ağınlı ya da her neyse onunla ilgili," diye mırıldandı.

Vic ona çok insani görünen bir sırıtışla karşılık verdi.

"Aynen öyle. Şimdi, gemimi buradan yaklaşık yarım gecelik mesafede bir dağ sırasına indirdim -sanırım sizinkiler onlara 'Blue Ridge' diyor-. Sanırım sizin 'manzara gözetleme yerlerinden' birine bıraktım."

Torri ona kuşkulu bir bakış attı.

"Ne yani, uzay geminizi park ettiğiniz yerde bıraktığınızı mı söylüyorsunuz?"

kimse görebilir mi?"

Gülümsedi. "Merak etmeyin, kamufle edildi. Üstün Kindred teknolojisinin ilkel insanların eline geçmesine izin veremeyiz."

"Ah, doğru-teşekkürler." Torri güldü. Sonunda St. Elizabeth'in dışında özgür -gerçekten özgür- olduğunu anlamaya başlamıştı! "Beni oradan çıkardığın için teşekkür ederim," dedi Vic'e. "Ben... kendi başıma çıkabilir bilmiyorum."

"Rica ederim, Torri." Koltuğun diğer ucuna uzandı ve onun elini tuttu. "Gidelim mi? Seni Ana Gemi'ye götürmek ve halkımla tanıştırmak için sabırsızlanıyorum."

"Vay canına... Kulağa çok *tuhaf* geliyor. Kendimi bir bilim kurgu filmindeymişim gibi hissediyorum." Başını salladı, hâlâ her şeyi anlamaya çalışıyordu. "Tamam, hadi gidelim. Keşke *bunun içinde* gitmek zorunda olmasaydım." Hâlâ üzerindeki kan lekeli geceliğe bakarak yüzünü buruşturdu. "Demek istediğim, gelişmiş bir uzaylı kültürüyle tanışacaksam, beni görmelerine izin vermek için seçeceğim şey tam olarak bu değil."

Vic özür dileyerek, "Sana daha uygun kıyafetler giymeni söylemeyi akıl edemediğim için özür dilerim," dedi.

"Merak etme, ikimiz de oradan çıkmaya odaklanmıştık ve sıkıcı bej önlüklerimi özleyecek değilim. Keşke daha fazla kıyafet almanın bir yolu olsaydı. Bir dakika, bugün günlerden ne?" Torri kaşlarını çatarak sordu.

Kaşlarını çatı.

"Sanırım haftalık insan takviminize göre bugün Cuma."

"Mükemmel!" Bir heyecan dalgası hissetti. "Chuck bowling ligi için dışarıda olacak. O yüzden evime uğrayabiliriz ve ben de oradan birkaç kıyafet alabilirim."

Vic kaşlarını çatı.

"Bunun kabul edilemez bir risk olduğunu düşünmüyor musun? Ya arkadaşın bizi yakalarsa?"

"Chuck evde olmayacak," diye söz verdi Torri ona. "Son üç yıldır her gece bowling oynuyor, *hiç* kaçırmıyor." Üzüntüyle iç çekti. "Elbette, *eskiden* Cuma günleri buluşma gecemiz olurdu, ama o bowlinge başlamaya karar verdikten sonra öyle olmadı. Bazen o zaman birbirimizden uzaklaşmaya başladığımızı düşünüyorum, anlıyor musun?"

Vic'in orada öylece oturup sessizce dinlediğini ve kamyonun motorunun çalıştığını fark edince dudağını ısırıldı.

"Özür dilerim." Ellerine baktı. "Evliliğimin nasıl cehenneme döndüğünün nedenlerini ve niçinlerini duymak istemediğinize eminim."

"Torri, konuşmak istediğin her şeyi duymaya hazırım," diye mırıldandı. Uzanarak Torri'nin elini büyük ve sıcak elinin içinde nazikçe sıktı. "Ve eğer gerçekten eski evine gidip kıyafet almak istiyorsan ve bunun bir risk olduğunu düşünmüyorsan, o zaman gideriz. Bana sadece yolu söyle."

"Teşekkürler Vic." Ona gülümsedi ve nezaketini takdir etti. Chuck'ın, kendisini tıktığı akıl hastanesinden başka bir adamla kaçtığını öğrendiğinde ne diyeceğini merak ediyordu. Muhtemelen en kötüsünü düşünecekti ve ona gerçeği açıklayıp açıklayamayacağını kim bilebilirdi ki?

Denemek isteyip istemediğini kim bilebilirdi ki?

Kocasıyla ilgili düşünceleri kafasından uzaklaştırmaya çalışan Torri çenesini kaldırdı ve omuzlarını dikleştirdi.

"Tamam," dedi. "Hadi gidelim."

YİRMİ DÖRT

Vic haklıydı - "Dünya araçları" konusunda yeni olmasına rağmen mükemmel bir sürücüydü. Torri ona yolun hangi tarafından gideceğini söylediğinde ve trafik ışıklarındaki farklı renklerin ne anlama geldiğini bilmeden, sanki hayatı boyunca O'Toole'un devasa siyah kamyonunu kullanmış gibi yollarda sorunsuzca ilerledi.

Dikkat çekmemek için arka yollardan gittiler. Odasından çıkmadan önce Vic, O'Toole'un cansız bedenini Torri'nin yatağının altına itmiş ve yırtık bağları gizlemek için yorganı yukarı çekmişti. Ama emir erinin ölümü ve Vic'in yanı sıra kendisinin de ortadan kaybolması er ya da geç fark edilecekti.

Torri daha sonrasını umuyordu. Hemşirelerden hiçbirinin gelip onu kontrol etmek istemediğini biliyordu ve güvenlik görevlisi Gus da O'Toole'un gece yarısı ayrıldığını düşünüyordu. Yani biri yatağın altına bakana kadar hademenin öldürüldüğünü fark edemeyeceklerdi.

O'Toole'un ölümü karşısında hissettiği suçluluk duygusunun yokluğuna biraz şaşırılmıştı. Ne de olsa onun adına öldürülmüştü. Ama yine de, o sırada ona tecavüz etmeye çalışıyordu ve kim bilir daha kaç çaresiz kadın hastayı istismar etmişti. Torri'ye göre, hak ettiğini bulmuştu.

Gördüğü tüm rüyaların gerçek olduğu ve Vic'in gerçekten de uzaylı bir izci *olduğu* gerçeğine gelince, bunu biraz daha zordu. Ama Nana'yla birlikte büyüdüğü ve Rüyaları Görmek'le ilgili kendi deneyimi sayesinde -Torri'nin kolayca açıklanamayan şeylere inanma konusunda epey pratiği vardı.

Yani hayatındaki yeni adam gelin pazarlığı yapmak için gönderilmiş bir uzaylı gözcü ve gerçekten de Dünya'ya doğru gelen kötü uzaylılar var, ne olmuş yani? Bununla başa çıkabilirsin, dedi kendi kendine kararlılıkla. Her şey yoluna girecek.

En azından öyle umuyordu.

Oldukça dolambaçlı bir yoldan geçtikten sonra evine vardılar. Beklendiği gibi, Chuck'ın arabası garaj yolunda değildi - bowling ligiyle dışarıda olmalıydı. Geçen yıl bir kupa bile kazanmışlardı; kocası kupayı çalışma odasındaki rafta gururla sergiliyordu.

Torri, tüm hafta sonu süren ve şehir dışında New Mexico'daki bir tatil köyünde düzenlenen büyük turnuva için gelip onu izlemek istemişti. Ancak Chuck her zaman izlenmenin onu oyundan soğuttuğunu söylerdi, bu yüzden ertesi Pazartesi kupayı eve getirdikten sonra zaferini onunla birlikte kutlamıştı.

"Yandaki garaj yoluna park et," diye Vic'i yönlendirdi. "O ev satılık, yani orada kimse yaşamıyor."

Çoğunlukla erken kalkan birkaç komşusu olan bir tür gizli çıkmaz sokakta yaşadığı için memnundu - DC'ye gidip gelmek sabahları şakaya gelmezdi. Yani çoğu kişi çoktan yatmıştı.

Evinin anahtarları yanında değildi ama yedek anahtar hâlâ bir çalının altındaki sahte taşın içindeydi. Kapıyı arkalarından kapattı, alışkanlıkla yeniden kilitledi ve Vic'i evine götürdü... ama neredeyse içeri girer girmez durdu.

"Bu çok garip." Oturma odasına kaşlarını çatarak baktı.

"Bir sorun mu var?" Vic arkasından yaklaşarak sordu. "Chuck mobilyaları yeniden düzenlemeye karar vermiş olmalı."

Kocasıyla birlikte seçtikleri kahverengi deri koltuk ve sandalyelerin değiştirilmiş olmasına kaşlarını çatarak baktı. Bu hiç Chuck'ın yapacağı bir şey değildi -her zaman bir odanın nasıl dekore edildiğinin umurunda olmadığını söylerdi. Sonra gözüne başka bir şey takıldı.

"Nedir bu?" Kanepeye doğru yürüyerek pahalı görünümlü, bebek mavisi bir kadın kazağı aldı. "*Bu* benim değil," dedi kaşlarını çatarak.

"Belki de arkadaşın sana getirmek için almıştır?" Vic önerdi.

Torri başını salladı.

"Chuck pastellerden nefret ettiğimi biliyor. Genelde sadece mücevher tonları giyerim. Bana asla böyle bir şey almaz."

Kazağı yere bıraktı ve son dört yıldır evim dediğı eve doğru ilerledi. O ve Chuck bu evi evliliklerinin yaklaşık bir yılında birlikte satın almışlardı. Torri banka müdürlüğüne terfi ettikten sonra 30 yıllık ipoteğı 15 yıla çevirmişlerdi; romantik planları emekli olmadan önce evin borcunu ödemekti, böylece bir gün dünyayı gezebileceklerdi.

Ama Chuck başka biriyle romantik planlar yapıyor gibi görünmeye başlamıştı.

Mutfakta, kenarında parlak pembe ruj lekesi olan bir kahve fincanı buldu. Alt kattaki banyoda da aynı renkte bir ruj tüpü ve içinde uzun sarı tüyler olan bir saç fırçası buldu.

Torri midesinin çukurunda kötü bir his hissetmeye başladı. Aziz Elizabeth'te kilit altındayken Chuck onu aldatıyor muydu? Evin etrafında bulup durduğu kadınsı dokunuşları başka nasıl açıklayabilirdi ki?

Belki de sadece bir hatadır. Belki işten bir arkadaşı geldi ve yanlışlıkla birkaç şey bıraktı. Belki de arkadaşlarından birinin karısıydı.

Torri'nin beyni çılgınca çalışarak ruju, kazağı ve yeniden düzenlenmiş mobilyaları açıklamaya çalıştı. Olaylara çok fazla anlam yüklüyor olmalıydı, değil mi?

Sonra yemek masasının üzerinde öyle bir şey buldu ki, her şey aklından uçup gitti. Bir yığın evrakı ve en üst sayfasında kalın harflerle "**Evliliğın Feshi için Dilekçe**" yazıyordu.

"Bunlar ne?" Vic kalın kâğıt yığınını karıştırırken sordu.

Torri uyuşmuş dudaklarının arasından, "Boşanma işlemleri," diye fısıldadı. Avukat değildi ama bir banka müdürü olarak pek çok yasal ve resmi evrak görmüştü. Neye baktığını biliyordu.

"Boşanma derken... çiftleşmeniz sona ermesi mi?" Vic şaşırmış gibiydi. "İnsanlar bunu *yapar* mı?"

Torri hâlâ uyuşmuş hissederken, "Evet, yapıyoruz, her yapıyoruz," dedi. Chuck'ın bunu *kendisine* yapacağını hiç tahmin etmemişti. "Son telefon konuşmasından sonra çok üzölmüş olmalı," diye mırıldandı, yarı kendi kendine. "Ve evrak işlerini halletmeye karar verdi."

Ancak Chuck'ın doldurduğu tarihe baktığında, neredeyse üç ay öncesine ait olduğunu gördü.

"Hey, bunları ben St. Elizabeth'e kabul edildikten hemen sonra doldurdu!" diye haykırdı. "Ertesi *gün* gibi!"

"Bir süredir çiftleşmenize son vermeyi planladığını mı düşünüyorsun?" Vic sessizce sordu.

"Kesinlikle öyle görünüyor. Bakın, boşanmak için öne sürdüğü sebepler 'şiddetli geçimsizlik' ve 'delilik'. Bana zaten deli diyordu ve ben daha yeni kabul edilmiştim!" Torri öfkeyle haykırdı. Vic'e döndü. "Biliyor musun, bana sadece bir gecelik gözlem için gittiğime dair yeminler etti ve sonra bu bir haftaya, sonra bir aya ve sonra da *üç* aya dönüştü! Sanırım beni orada öylece *bırakmak* istemiş olabilir."

"Torri, bunun ne kadar üzücü olduğunu anlayabiliyorum ama kıyafetlerini alıp gitmemiz gerekiyor," dedi Vic nazıkçe. "Bir insanı öldürdüm - cesedi bulunduğunda, ikimiz de onun ölümüyle bağlantılı olarak aranacağız."

"Doğru, haklısın. Bu doğru. Özür dilerim." Torri derin bir nefes aldı ve titreyerek dışarı verdi. "Tamam, yatak odam üst katta. Gidip üstümüze bir şeyler alalım ve buradan gidelim."

İkinci kata çıktılar ve ana yatak odasına girdiler. Torri kapının girişinde durdu ve baktı.

Büyük boy yatağın üzerinde yepyeni bir yorgan takımı vardı; gördüğü anda nefret ettiği lavanta moru bir yorgan. Soluk mor dantel yastıklar ve Chuck'ın kendisi için asla seçmeyeceğinden emin olduğu kalp şeklinde tüylü pembe bir yastık da vardı.

"Neler oluyor burada?" diye mırıldandı kendi kendine. Gömme dolaba gidip kapıyı açtı ve kendi giysilerinin yerinde olmadığını gördü. Onun yerine başka birinin kıyafetleri asılıydı - Torri'den çok daha zayıf, kısa etekleri ve pahalı el çantalarını tercih eden birinin.

Eskiden kendi kullanışlı, saçma sapan siyah çantasının durduğu kancadan sarkan bir *Louis Vuitton*, bir *Valentino*, bir *Prada* ve son olarak iki bin dolardan daha ucuza mal olamayacak bir *Saint Laurent* gördü.

Torri kendini hasta hissetti. Bunu açıklamanın hiçbir yolu yoktu. Chuck onu aldatmakla kalmamış, metresini evlerine, *yatak odalarına* taşımıştı!

"Torri? İyi misin?" Arayan Vic'ti, hemen arkasındaydı. Sesi endişeli geliyordu.

"Bunlar benim kıyafetlerim değil, tamam mı?" diyerek asla satın almayacağı ipekli bluzları, kısa etekleri ve pahalı el çantalarını gösterdi. "Bunlar başka bir kadına ait. Chuck *başka bir kadını* evime taşıdı!"

O anda, ön kilitte bir anahtarın belirgin sesini ve ardından alt kattaki kapının sallanarak açıldığını duydu.

OceanofPDF.com

YİRMİ BEŞ

"Q "Çabuk, ışıkları kapat ve saklan!" Vic ona tısladı. "Gerekirse bizi kamufle ederim ama gözden uzak olmak daha iyi."

Torri dolabın ışığını kapattı ve onlar da yarı karanlıkta, ikisi de nefeslerini kontrol etmeye çalışıyordu. Dolabın kapısı panjurlu ahşap bir tasarıma sahipti, bu yüzden ahşap çıtaların arasından bakabiliyor ve yatak odasında neler olup bittiğini görebiliyordu.

Bir dakika sonra merdivenlerden gelen ayak seslerini ve Chuck'ın şu sözlerini duydu,

"Burada bir yerde bıraktığımı biliyorum..." Yatak odasında belirdi ve yastıkların altına ve yatak kıyafetlerinin arasına bakmaya başladı.

"Aptal telefonunu unuttuğun için eve kadar gelmek zorunda kaldığımıza *inanamıyorum!*" diye cevap verdi tanıdık bir ses.

Kocasının arkasından yatak odasına giren sekreteri Amanda'ydı.

Yatak odasında Chuck'ın telefonunu ararlarken Torri bağdırmamak için dudaklarını ısırdı. Onu aldattığı kişi *bu muydu?* Evrak işlerini ve dosyalamayı bile doğru düzgün yapamayan ve bütün gününü manikürüyle uğraşarak geçiren bu küçük sarışın sürtükle mi? En azından Torri'ye hep böyle yakınırdı. Ve işte Torri'nin arkasından onunla görüşüyordu! Ama ne zamandır?

Chuck, "Bak, Manda bebeğim, bırak onu bulayım ve gidelim," dedi. Biraz bira göbeği olan ve tepesinde seyrelemiş kahverengi saçları olan iri bir adamdı. Gri bir takım elbise giyiyordu ve Torri onu son gördüğünden beri -ki bu aylar önceydi- birkaç kilo almış gibi görüldüğünü düşündü.

"Equinox'taki rezervasyonumuzu kaçırmamak iyi olur, Chuckie!" Amanda suratını astı. "*Aylardır* oraya gitmek istiyordum ve artık deli karın da ortadan kaybolduğuna göre, nihayet bir yerlere gitmek için gizlice dolaşmak zorunda kalmayacağız!" "Bebeğim, son üç yılda hiç randevu gecesini berbat ettim mi?" Chuck onu sıska belinden yakaladı ve parlak pembe dudaklarına şapırtılı bir öpücük kondurdu.

"Şimdiye kadar yapmadın, ama her zaman *ilk* sefer vardır." Kirpiklerini ona doğru kırıştırarak şaka yaptığını belli etti.

Üç yıl mı? Torri kendini daha da hasta hissetti. Bunca zamandır kocasının bowling oynadığından emindi; hatta geçen yılki doğum gününde ona yeni bir bowling topu almış ve o da buna bayılmış gibi davranmıştı! Peki ya o aptal kupa? Ya hafta sonu New Mexico gezisi?

"Deli karından bahsetmişken, aşağıda boşanma evraklarını gördüm," dedi Amanda, Chuck'ın cep telefonunu aramaya devam etmesini izlerken kaşlarını çatarak. "Dosyaya koyabilmek için ona ne zaman imzalatacaksın? Unutma, yıl sonuna kadar evleneceğimize *söz vermiştin*."

"Sakin ol bebeğim-Dr. Burrows'un başlangıç olarak ona ilk evrak setini imzalatması gerekiyor-para benim adıma geçtikten *sonra* boşanmaya devam edebiliriz."

Para mı? Ne parası? Ve başka hangi evraklar? Torri merak etti. Sonra Dr. Burrows'un Chuck'ın imzalamasını istediği evraklarla ilgili bir şeyler söylediğini hatırladı. O zaman bunun sigorta formlarıyla ilgili olduğunu düşünmüştü ama belki de değildi...

"Bir düşünün... beş *milyon* dolar ve hepsi bizim için!" Amanda kıkırdadı ve dantelli lavanta yatak örtüsünün üzerine uzanıp ayaklarını havaya kaldırdı. "Uzun zamandır gözüme kestirdiğim *Hermes* çantayı almak için sabırsızlanıyorum!"

"Teknik olarak dört nokta beş, Dr. Burrows payını aldıktan sonra," diye düzeltti Chuck onu. Güldü. "Biliyor musun, Torri'nin büyükbabasının her zaman deli olduğunu düşünürdüm, piyasayla böyle oynardı. Ama ihtiyar ölmeden önce gerçekten iyi yatırımlar yapmış. Teşekkürler Pete Dede!" bağırdı ve Torri onun sarhoş ya da sarhoş olmaya çok yakın olduğunu anladı.

"Ona bu kadar çok teklif etmemeliydin," diye dudak büktü Amanda. "Beş milyonun tamamını *bizim* için saklamalıydın, Chuckie!"

Chuck, "Benimle çalışması için ona bir neden vermeliydim," diye belirtti. "Ayrıca, hayatının geri kalanında her gece Torri'ye ve onun çılgın gece terörlerine katlanmak zorunda olan kişi o. Bunu yapabilen herkes benim kitabımda yarım milyon doları *hak eder*. Bak buldum!"

Cep telefonunu muzaffer bir edayla havaya kaldırdı ve Amanda'ya sırtıttı.

"*Sonunda.*" Amanda yataktan fırladı ve eteğini düzeltti. "Gitmeye hazır mısın? Geç kalmak istemiyorum!"

"Hazır," diye Chuck. "Hadi gidelim, bebeğim." Arkalarından ışıkları kapatarak yatak odasından çıktılar.

Torri dolabın sınırlarından onların gidişini izledi, o kadar çok duygu hissediyordu ki onları kontrol etmek zordu. Kendini hasta, üzgün, kızgın ve ihanete uğramış hissediyordu.

Tüm evliliği bir yalandı ve görünüşe göre bir süredir öyleydi.

OceanofPDF.com

YİRMİ ALTI

"Torri..." Vic söze başladı ama sonra ne diyeceğini bilemedi. Az önce tanık oldukları şey onu dehşete düşürmüştü. Sadece Torri'nin başka bir kadınla birlikte olmuş, ayrıca onu maddi olarak dolandırmayı ve hayatının geri kalanında akıl hastanesinde bırakmayı planlamıştır.

Torri afallamış görünüyordu ve onu suçlamıyordu. Herhangi bir dişiye kendi eşinin ona davrandığı gibi davranmayı hayal bile edemezdi. Bu kalpsiz ve yanlış - yapay bir organizma olan Vic bile bunu görebiliyordu.

"Torri," diye yeniden başladı. "Eğer konuşmak istersen..."

"Söyleyecek ne var ki?" diye sordu donuk bir ifadeyle, ellerine bakarak. Dolabın neredeyse zifiri karanlığında bile Vic onun yanaklarından sessizce süzülen gözyaşlarını görebiliyordu.

Vic kaşlarını çatarak, "Söyleyecek çok şey var, sen söylemeye hazır olduğunda," dedi. Onu üzgün ve acı içinde görmek göğsünde yine o gergin hissi yaratmıştı. Hem onun adına kızgındı hem de onu teselli etmek istiyordu ama bunu nasıl yapacağından pek emin değildi.

"Biliyor musun, paradan haberim bile yoktu?" diye fısıldadı. "Ninemin ölümünden sonra o kadar yıkılmışım ki, Chuck'a gidip vasiyetiyle ilgili avukatla görüşmesi için yalvardım - bununla başa çıkamayacağımı hissediyordum. Tabii ki gitti - sanırım bana bu kadar çok şey bıraktığını o zaman öğrendi."

"Sana mirasın hakkında hiçbir şey söylemedi mi?" Vic sordu.

Kadın başını salladı.

"Az önce bana kulübesini bıraktığını söyledi - hani şu seni rüyalarımızda hep götürdüğüm kulübe?"

Vic sempatik bir şekilde başını salladı.

"Burası çok güzel bir yer," diye mırıldandı.

"Evet, Chuck satmamı istedi. Şimdi satmadığıma memnunum." Burnunu çekti. "Her şey bittikten sonra, en azından hala yaşayacak bir yerim olacak."

Vic kaşlarını çatarak, "Hâlâ seninle çiftleşirken nasıl başka bir eş alabildiğini anlamıyorum," dedi. "İtiraf etmeliyim ki kafam *çok* karıştı. İnsanlar başka potansiyel eşlere engelleyen bir tür bağ kurmuyorlar mı?"

"Bond mu?" Şimdi kafası karışmış gibi görünen oydu. "Hayır, herhangi bir bağımız yok. Yani, mihrapta *yemin* ediyoruz. Zor zamanlarda bile birbirimize bağlı kalacağımıza ve birbirimizi hastalıkta ve sağlıkta seveceğimize yemin ediyoruz." Tekrar burnunu çekti. "Sanırım Chuck bir süredir bu yeminleri bozuyor."

"Sanırım öyle," diye mırıldandı Vic. Başını iki yana salladı. "Bağları sormamın nedeni, Kindredlerin eşleriyle telepatik olarak iletişim kurmalarını ve zaman zaman birbirlerinin duygularını hissetmelerini sağlayan bir ruh bağı kurmaları. Bu onların aşkını derinleştiriyor ve başka bir eş bulma fikrini düşünülemez hale getiriyor."

"Görünüşe göre bu da toplumunuzun biz insanlardan daha gelişmiş olmasının bir başka yolu," dedi Torri donuk bir sesle. Gözlerini kırıştırdı. "Evliliğimizin yarısından fazlasında beni aldattığına ve benim bunu anlayamayacak kadar aptal olduğuma inanamıyorum!"

"Torri..." Büyük giysi dolabının zemininde birlikte oturuyorlardı ve şimdi Vic onun yanağını kavradı ve yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. Gözlerinin içine bakarak mırıldandı: "Aptal *değilsin*. İyi ve sevgi dolu bir kalbin var ve kandırıldın, hepsi bu."

"*Bir şeyler döndüğünü* anlamalıydım. Sadece beni St. Elizabeth'te terk ettikten sonra değil, ondan önce bile," dedi kırık bir sesle. "Her Cuma gecesi bowling oynuyormuş gibi yapıyordu, oysa geceyi *onunla* geçiriyordu. Eve bir *bowling kupası* bile getirdiğini biliyor *musun*? Yani, bunu kim yapar? Kim bir yalanı bu kadar ileri götürür?"

Omuzları titrerken elleriyle yüzünü kapatarak hıçkırmaya başladı.

Vic'in kalbi onun acısı için sızladı. Muhtemelen bu duyguları yaşamaması gerektiğini biliyordu ama onları durduramıyordu. Torri'yi üzgün görmek neredeyse katlanabileceğinden daha fazlaydı. Başka ne yapabileceğini bilmediğinden, beyninin organik kısmının ona söylediklerine kulak verdi

teselliye ihtiyacı vardı ve onu kucağına aldı. Torri yüzünü onun göğsüne çevirdi ve hıçkırarak hıçkırarak ağlarken Vic ona sarıldı.

"Seni incittiği için çok üzgünüm tatlım," diye mırıldandı uzun kahverengi saçlarına, titreyen omuzlarını okşarken. "Çok üzgünüm." Bunu daha önce hiç yapmamıştı -bir kadına bu şekilde sarılmamıştı- ama o kadar doğru hissettirmişti ki sorgulamadı bile. Kadının teselliye ihtiyacı vardı ve o da bunu verdi; bu kadar basitti.

Torri karanlıkta hıçkırarak hıçkırarak ağladı ve bir süre Vic'in göğsüne kıvrıldı. Vic onun sırtını sıvazladı ve acısını elinden geldiğince hafifletmek için ona sarıldı. İçindeki yeni duygular onu doldurmaya devam ediyordu. Sadece onun acısı için üzülmekle kalmadı, aynı zamanda öfkeyle de doldu. Onu bu kadar kötü inciten eşini öldürebilmeyi diledi - bir bakıma, O'Toole'un yapmaya çalıştığı kadar kötü bir şekilde.

Burada erkekler dişilere karşı neden bu kadar acımasızdı, diye merak etti. İnsan erkeklerinin dişilerine kötü davranmalarına neden olan bir tür genetik hata mıydı? Bir insan nasıl olur da kollarındaki dişi kadar tatlı, güzel ve narin birine zarar vermek isteyebilirdi?

Onu bir daha incinmekten korumak istiyorum, diye fark etti. Onun yanında kalmak, onu güvende tutmak ve mutlu etmek istiyorum.

Ama tabii ki bu imkânsızdı. Görevi tamamlandıktan ve Ana Gemidekilere bilgilerini ilettikten sonra, kendisine tekrar ihtiyaç duyulana kadar uyumak üzere staz odasına geri gönderilecekti. İlk kez varlığının bu yönünden pişmanlık duyduğunu fark etti ama bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Torri'yi göğsüne yakın tutmaktan, elini okşamaktan ve karanlıkta ağlarken ona yatıştırıcı sözler mırıldanmaktan başka bir şey yapmadı.

Sonunda Torri doğruldu ve gözlerini sildi.

"Ağladığım için özür dilerim." Yumuşak sesi hâlâ gözyaşlarıyla hafifçe boğuklaşıyordu. "Ben sadece... evliliğimin başının belada olduğunu biliyordum. Sanırım ne kadar büyük bir sorun olduğunu bilmiyordum."

Vic dikkatle, "Duyduklarımız kesinlikle rahatsız ediciydi," diye onayladı. Küçük, tırtıklı bir kahkaha attı.

"Evet, kocanızın metresini evinize taşıdığını ve mirasınızı çalıp sizi hayatınızın geri kalanında bir akıl hastanesinde çürümeye terk etmeyi planladığını öğrenmek, olabildiğince sıkıntılı bir durum." İçini çekti. "Kıyafetlerimden geriye bir şey kalıp kalmadığına bakmak istiyorum ve sonra muhtemelen gitmeliyiz."

"Muhtemelen," diye kabul etti Vic, ama ona sarılmayı bırakmak istemediğinden kıpırdamadı.

"Ne düşünüyorsun?" Torri kısık bir sesle sordu. "Beni St. Elizabeth'ten yanında getirdiğin için pişman mısın? Artık kendi kocamın benim hakkımda ne düşündüğünü bildiğine göre?"

"Tabii ki hayır!" Vic kaşlarını çatarak ona baktı. "Gerçekten ne düşündüğümü bilmek istiyorsan, gitmemiz gerektiğini biliyorum ama sana sarılmayı bırakmak istemiyorum," diye ekledi nazıkçe, yanağını okşayarak. "Kokunu ve yumuşaklığını üzerimde hissetmeyi seviyorum."

Torri onu şaşırtarak, "Ben de senin kokunu çok seviyorum," diye itiraf etti. "Hangi kolonyayı sürdüğünü bilmiyorum ama harika kokuyor. Sana yaklaşmak ve asla istememe neden oluyor. Umarım söylemem tuhaf değildir," diye ekledi çabucak.

Vic, "Hayır, tabii ki ," diye karşılık verdi. Ama kadının sözleri onu şaşırtmıştı. Onun için Bağlanma ya da Çiftleşme Kokusu yapıyor olabilir miydi? Bir Kindred'in vücudunun yalnızca bir dişiyi kendisine bağlamak istediğini hissettiğinde çıkardığı koku?

Ama bu imkânsız. Bağlayıcı bir kokum olduğunu bile bilmiyordum. Olsa bile, birini kendime bağlayabilmemin imkânı yok, diye düşündü. Elbette, vücudu çoğunlukla organikti ve genetik yapısında Kindred DNA'sının bir kombinasyonu vardı. Bu yüzden teknik olarak bir Bağlanma Kokusu yapmasının mümkün olduğunu düşündü. Ama yapay bir varlıkla -doğmak yerine yaratılmış bir varlıkla- nasıl ruh bağı kurabilirdiniz? Onun bir ruhu *var* mıydı ki?

Vic bilmiyordu. Ve bu soru onu daha önce hiç rahatsız etmemiş olsa da, şimdi çok rahatsız ediyordu.

Bir Bağlanma Kokusuna ve bir ruha sahip olup olmamanız önemli değil, diye hatırlattı kendine. *Bu görevi de diğerleri gibi sonlandıracaksın - hiperbarik durağanlık odana dönüp Kindred'in düşman bir gezegende keşif yapmana ihtiyaç duyacağı bir sonraki seferi bekleyeceksin. Yani Torri'yi kendine bağlayabilsen bile, onunla kalman yine de imkânsız olurdu.*

Ama oturup düşünecek zamanları yoktu. Harekete geçmeleri gerekiyordu.

"Torri," diye mırıldandı. "Arkadaşının yaptığı şeyin canını yaktığını biliyorum ama

Ana Gemiye Bela'nın yolda olduğu konusunda uyarmaya odaklanın."

"Onların adı bu mu? Kötü uzaylıların mı?" diye sordu gözlerini silerek. "Daha önce hatırlayamadığını söylediğini biliyorum."

Vic başını salladı. "Keşke ne kadar uzakta olduklarına dair bir fikrimiz olsaydı. Önceki rüyalarında sana herhangi bir işaret verdiler mi?"

Torri başını salladı.

"Hayır... Kötü Olan -yani AllFather- az önce geleceğini söyledi." Sesi biraz titriyordu. "Bunu düşünmekten hoşlanmıyorum," diye itiraf etti.

"Seni suçlamıyorum," dedi Vic suratsızca. "Scourge hoş bir konu değil. Hadi," diye ekledi nazikçe, kendisi ayağa kalkarken onu da ayağa kaldırarak. "Bakalım sana giyecek bir şey bulabilecek miyiz ve buradan ayrılacağız."

"Git ve asla geri gelme!" Sesi şimdi biraz daha güçlüydü ve Vic öfkenin üzüntünün önüne geçtiğini hissetti. Bu iyi bir şeydi; eşinin ona kötü davranması yüzünden öfkelenmeye hakkı vardı.

"Kesinlikle," dedi ve son bir rahatlatıcı sarılma için onu kendine çekti. Torri ona sarıldı, küçük, kıvrımlı vücudu uzun bir süre onun daha büyük, daha sert formuna bastırdı.

Vic düşüncesizce onun çenesini geriye yatırdı ve ıslak göz kapaklarını nazikçe öptü.

"Çok güzelsin, harikasin, sıcakkanlısın ve şefkatlisin," diye mırıldandı, gözlerinin içine bakarken yanağını okşadı. "Onun sana yapmaya çalıştığı şeyi hak etmiyorsun, tatlım."

"Teşekkür ederim." Kalp atışları hızlanmıştı ve ona yeni bir gözle bakıyordu; nedense Vic'in kalbinin daha hızlı atmaya başlamasına neden olan bir gözle.

Ama şu anda aralarındaki çekime ayıracak zamanları yoktu. İnsan yetkililer onları takip etmeye başlamadan önce gemisine geri dönmeleri gerekiyordu. Şu anda bile çaldıkları aracı arıyor olabilirlerdi. Ayrıca yapması gereken bir iş vardı - Bela geliyordu ve Ana Gemi alarma geçirilmeliydi.

Vic isteksizce Torri'nin gitmesine izin verdi.

Dünya istila edilmeden önce Kindred'ları zamanında buraya getirmek istiyorlarsa acele etmeleri gerekiyordu.

YİRMİ YEDİ

TOrri, Amanda'nın giysileriyle dolu dolabı karıştırdı ve sonunda arka tarafta birkaç karton kutu buldu. Birisi üzerlerine keskin kalemle "Goodwill" yazmış. Onları , Sonunda kıyafetlerine ne olduğunu öğrendi.

"Sanırım bunları henüz bırakmamış olmaları iyi bir şey," dedi kuru bir sesle, atılmış eşyalarını karıştırırken. Birkaç kazak ve kot pantolon, birkaç iç çamaşırı ve sütyen, birkaç ayakkabı ve çorap çıkardı. Ayrıca uyumak için bir gecelik de buldu. Bütün giysiler birbirine karışmıştı, katlanmamışlardı bile. Belli ki Amanda ve Chuck onun her şeyini kutulara tıktırmış ve Amanda'ya yer kalsın diye dolabın arkasına tıktırmışlardı.

Muhtemelen bunu St. Elizabeth'e geldiğim ilk gece yapmışlardır, diye düşündü acımasızca. Yırtıcı Amanda'nın daha fazla beklemek isteyeceğinden şüpheliydi. Özellikle de Chuck en başından beri onu orada tutmak için Dr. Burrows'la anlaşmışken.

Artık dışarıdaydı ve bir daha geri dönerse lanetlenecekti! Gören Rüyalar geri gelip ona tekrar eziyet etmeye başlasa bile, bir daha *asla* özgür iradesini kaybettiği herhangi bir tesise kapatılmasına izin vermeyecekti.

Kıyafetlerini yine dolabın arkasında duran eski bir spor çantasına yerleştirdikten sonra kendini neredeyse gitmeye hazır hissetti.

Vic'e, "Sadece hızlıca yıkanmam gerekiyor, sonra işim bitecek," dedi. "Chuck'ın giyebileceğin eski eşyalarını bulup bulamayacağıma bakmamı ister misin?"

Kocasının -hayır, *eski kocasının- kıyafetlerinin* ona uyup uymayacağından emin değildi ama Vic'in üzerinde hâlâ St. Elizabeth'teki hastalara verilen sıkıcı bej önlükler ve yumuşak tabanlı slip-on ayakkabılar vardı.

Başını iki yana salladı.

"Ben iyiyim. Gemimde yedek bir üniformam var."

"Tamam o zaman, bir dakikaya geliyorum."

Torri yıkanmak ve üstünü değiştirmek için banyoya girdi. Vic onu kelepçelerden kurtardıktan sonra Tanya'nın kanının çoğunu ağzından silmişti ama yine de yüzünü sıcak suyla yıkamak iyi gelmişti.

Amanda henüz banyoyu yeniden dekore etmemişti ama Torri'nin tüm kişisel eşyalarını lavabonun altındaki doldurmuştu. Torri çekmeceyi karıştırdı ve bir fırça, bir diş fırçası ve diş macunu ile biraz makyaj malzemesi buldu; bunları daha sonra Kindred'lerle tanışmak için daha şık görünmek amacıyla kullanmaya karar verdi.

Ayrıca bacaklarında sık sık kullandığı tüy dökücü losyon *Nair*'in eski bir şişesini de buldu. Bir anlık dürtüyle içindekileri duş kabiniindeki yarısı dolu şampuan şişesinin içine boşalttı. Bu kaba ve önemsiz bir hareket olabilirdi ama Chuck da onun mirasını çalmayı ve hayatının geri kalanında onu bir akıl hastanesine kapatmayı planlıyordu!

Yaptığı son şey duş kabininin yanındaki küçük keten dolabı açmak oldu. Parmak uçlarında durarak en üst rafın arkasına kadar uzandı ve aradığını bulabilmek için dua etti.

Onu rahatlatmak için, tozlu köşede eski yüz bezlerinin arkasında buldu. Kıvrımlı kenarlarında melek resimleri olan küçük, yuvarlak bir çini kaptı bu.

Nana bunu ona balayına çıkmadan hemen önce gizli bir düğün hediyesi olarak vermişti.

Torri'ye, "Chuck'la her şeyi paylaştığınız ve tüm paranızı tek bir hesaba yatırdığınız evliliklerden birini yapmak istediğinizi biliyorum," dedi. "Ama ben her zaman bir kızın acil durumlar için kendine fazladan biraz para ayırmasının iyi olacağına inanmışımdır. Bu yüzden bunu aramızda bir sır olarak saklamamı istiyorum."

Küçük porselen kabı açtığında, Torri bir rulo yüz dolarlık banknot ve daha büyük bir rulo yirmilik banknot görünce şok olmuştu. Nana ve Büyükbaba Pete her zaman sade yaşamışlardı (onlardan kalan mirasın sürpriz olmasının bir başka nedeni de buydu.) Parayı geri vermeye çalışmış ama Nana kararlı bir şekilde reddetmişti.

"İyi olacağım," demişti Torri'ye. "Bu senin gizli zulan - acil durumlar için sadece için. Bana söylemeyeceğine söz ver - şimdi söz ver!"

Torri söz vermişti ve sözünü *tutmuş*, Chuck'a "Nana'nın gizli zulasından" asla bahsetmemişti. Şimdi bunu yaptığı için memnundu. Parayı spor çantasına tıktırdı ve büyükannesine bir teşekkür mesajı gönderdi. Büyükannesinin ona küçük bir servet bıraktığını muhtemelen Chuck'tan emin olmadığı için söylemediğini tahmin ediyordu - Chuck'a hiçbir zaman *tam* olarak ısınamamıştı.

Büyükannem erkekler hakkında her zaman en iyisini bilirdi, onu dinlemeliydim, diye düşündü Torri pişmanlıkla. Büyükannesinin Vic'ten hoşlanacağına bahse girerdi; uzaylı bir sayborg olmasına aldırmazdı bile.

Düşünecek olursak, Torri'nin kendisi de buna aldırılmıyordu. Daha fazla insan erkeğinin onun gibi olmaması çok kötü diye düşündü. Çok büyük ve güçlü olmasına rağmen, büyük Kindred izcisi inanılmaz derecede nazikti. Ağlarken onu dolapta nasıl kucakladığını düşünmeden edemiyordu... saçlarını okşayışını, onu yatıştırışını ve gözyaşlarını öpüp uzaklaştırışını...

Ama sen evlisin, diye fısıldadı kafasının arkasındaki suçlu küçük ses.

Artık değil! Torri ona sertçe söyledi.

Chuck boşanmak istiyorsa, pekâlâ boşanabilirdi. Ve ilişkilerini çoktan geride bıraktığı için -sonuçta bitmeden yaklaşık üç yıl önce- o da boşanabilirdi.

Şu andan itibaren Vic'in yakışıklı olduğunu düşündüğü ya da dokunuşunun ona hissettirdiklerinden hoşlandığı için kendini suçlu hissetmeyecekti. Bu dakikadan itibaren resmen *boşanmış* olduğuna karar verdi.

Çenesini kaldırarak banyo aynasında kendine baktı. Kararlı görünen bir kadın ona bakıyordu. Yanağında O'Toole'un ona tokat attığı yerde bir iz vardı ve alt dudağı biraz şişmişti ama bunun dışında son üç aydır olduğundan çok daha iyi görünüyordu.

O berbat önlükler yerine yine normal kıyafetler giyiyordu; bir kot pantolon ve siyah saçları ve kehribar rengi gözlerine çok yakışan şarap rengi bir kazak. Saçları taranmış ve düzgündü, makyajsız olsa da yüzü temizdi.

"Akıl hastanesinden yeni çıktığımı düşünürsek fena değil," dedi yansımasına. Kendisini aylardır hiç olmadığı kadar hafif hissettiğini fark edince şaşırdı. Sadece St. Elizabeth'ten değil, Chuck'tan da kurtulmuştu.

ve uzun zamandır tekdüze giden bir evlilik. Yıllardır kocasıyla arasına örülen duvarı aşmaya çalışıyor ve aralarındaki samimiyete ne olduğunu merak ediyordu; artık biliyordu ve kocasıyla *işi bitmişti*.

Chuck'ı ve başarısız evliliğini geçmişte bırakacak ve gerçekten seksi bir cyborg ile inanılmaz bir macera yaşayacak ve bu süreçte Dünya'yı kötü istilacılardan kurtarmayı umacaktı.

Bu kesinlikle yeni bir başlangıçtı.

Torri uzun zamandır olmadığı kadar mutlu ve kendinden emin bir şekilde banyodan çıktı. Vic sabırla onu bekliyordu ama onu gördüğünde iki kez baktı ve gözleri büyüdü.

"Torri, çok farklı görünüyorsun!" diye mırıldandı. "Bu yeni kıyafet sana *çok* yakışmış."

"Teşekkür ederim." Torri kızardı ve onun için küçük bir dönüş yaptı. "Hadi, gitsek iyi olacak."

Kadın ona elini uzattı ve Vic elini tutup parmaklarını birbirine doladı.

"Gidip dünyayı kurtaralım," dedi Torri ona. "Ve bir daha asla ama *asla* bu eve geri dönmeyeceğim."

YİRMİ SEKİZ

T Vic'in gemisini bulmak için çıktıkları yolculuğun ilk bölümü olaysız geçti. Kimse denemeden DC bölgesinden ve onu çevreleyen topraklardan çıktılar.

onları durdurmak için. Kentsel yayılmanın eteklerindeki uykulu küçük kasabalardan geçerken bir kez benzin almak için durdular ve sadece birkaç saat içinde dağlara doğru yol aldılar.

Gece arabada yolculuk etmek Torri'nin uykusunu getirirdi ve uzun ve yorucu bir akşam olmuştu. Uyumamaya çalışsa da başı sallanmaya başlamış ve göz kapakları sarkmıştı.

Hayır, uyanık kalmalıyım, dedi kendi kendine. Rüya görmek istemiyorum, uyanık kalmalıyım.

Kendini çimdiklemeyi denedi ve hatta yüzüne biraz soğuk hava üflemek için bir an pencereyi açtı. Ama bu onu sadece ürpertti ve hemen pencereyi kapatıp kollarını kendine doladı.

"Üşüdün mü?" Vic ona bir bakış attı. "Seni ısıtmamı ister misin?"

"Oh, yapabilir misin?" Torri daha da yaklaştı ve sol eliyle dümen tutmaya devam ederken sağ kolunu ona doladı. Bir kez daha adamın sıcak kokusu onu sardı ve kadın soğuk yüzünü adamın yanına bastırarak derin derin nefes aldı. Tanrım, o kadar güzel kokuyordu *ki* ve ona bu kadar yakın olmak o kadar rahat, o kadar *doğru* hissettiriyordu *ki*...

Bildiği bir sonraki şey, parlayan, neon yeşili işaretleri olan uzun uzaylı kapılarının önünde durduydu. Ve bu sefer, Vic orada değildi.

Ona yardım et.

Kapılar açılıp içeri sürüklendiğinde Torri korkudan nefesi kesildi. Eski korku onu siyah, bulanık bir su gibi doldurdu ve görünmez güç onu AllFather'ın tahtına giden merdivenlerden yukarı çekerken dehşetinin arttığını hissetti.

"At lassst, geri döndün." AllFather'ın parlayan kırmızı gözleri görüş alanını doldurdu. "Uzun süre uzak kalamayacağımı biliyordum," diye tısladı. "Ve çok yakında, Dünya'da geçirdiğin haftalardan birinden daha kısa bir süre içinde acını dindireceğim..."

"Torri? Torri, uyan, !"

Bir el onu sarsıyor ve biri ona sesleniyordu.

Torri gözlerini kırıştırtarak büyük siyah kamyonun yolun kenarına çekildiğini fark etti. Vic onu omuzlarından tutmuş, endişeyle yüzüne bakıyordu.

"İyi misin?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Çok kötü bir rüya görüyordun ama araba kullandığım için seninle paylaşamadım."

"Ben... Ben özür dilerim." Torri başını salladı. "Bu kötü bir taneydi! Yine AllFather'dı." Ona baktı, ani bir korku onu ele geçirmişti. "Benimle konuştu - bir haftadan kısa bir süre içinde burada olacağını söyledi!"

"Bu hiç iyi değil," dedi Vic acımasızca. "Ama hâlâ vaktimiz var. Gemime varır varmaz Ana Gemi'yi arayıp bizim için yer açmalarını isteyeceğiz. Saniyeler içinde orada olabiliriz."

"Ama önce geminize *gitmemiz* gerekiyor." Torri tekrar esnemeye başladığını fark edince şaşırdı. Gördüğü kâbusun tüm canlılığına rağmen hâlâ yorgunluktan bitkin düşmüştü. "Hayır, tekrar uykuya dalmak istemiyorum! Bu karabasanlar *en kötüsü*," diye inledi.

Vic, "Ben de uyuyabildiğim ve Dream Share'i seninle paylaşabildiğim sürece uykudan korkmana gerek yok," diye belirtti. "Belki de gece için durmalıyız. Gemim hâlâ bir saat uzaklıkta, en azından."

"Burada kamyonu uyuyamayız, gözden uzak bir yere gitmeliyiz. Bir dakika bekleyin." Torri kaşlarını çattı ve etrafına bakındı. *Cumberland Gap* 5 yazan bir tabeladan birkaç metre ötede durmuşlardı. "Cumberland Gap mi? Nana'nın kulübesinden çok uzakta değil!" Torri haykırdı.

Birden, tanıdık A-çerçeve kulübeyi tekrar görmeyi arzuladı. Orada büyükannesi ve büyükbabası Pete ile çok mutlu saatler geçirmişti.

"Geceyi orada geçirebilir miyiz?" Vic sordu. "Yarın yeniden başlayabiliriz. Gemime ulaşip Ana Gemi'yle iletişim kurduğumuzda sorunlarımız çözülmüş olacak."

"Ben de tam olarak bunu düşünüyordum," dedi Torri. "Tamam, şuradan sola dön..."

Çok geçmeden dolambaçlı toprak yoldan aşağı inip tanıdık kulübenin geldiler. Küçük bir açıklığın ortasında büyük bir A harfi gibi yükseliyoretrafını büyük meşe ve akçaağaç ağaçları çevreliyordu. Ön tarafı tavandan tabana cam pencerelerle ışıldıyordu ve büyük A'nın bir tarafına büyük bir dikdörtgen inşa edilmişti - Büyükbaba Pete'in kendisinin eklediği ekstra odalar.

Anahtarı yoktu ama Torri kapıyı açmak için kapı kolunu doğru şekilde sallamanın püf noktasını biliyordu. Büyükbaba Pete ölene kadar kapı kolunu değiştireceğine yemin etmişti ama bir türlü bunu başaramamıştı.

Torri kendini tanıdık mekâna bıraktığında kalbinin küt küt attığını hissetti. Büyükannesinin yaptığı son konserve partisinden kalan hafif tarçın kokusunu hâlâ alabiliyordu. Kanserin onu ateş gibi yakıp kavurduğu son altı aya kadar aktif kalmıştı ve yeme fırsatı bulamayacağını bildiği halde yıllık konservelerini hazırlamakta ısrar etmişti.

"Bunlardan bir ısırık aldığında beni düşün," demişti Torri'ye, tarçınlı elma kavanozlarını Büyükbaba Pete'in onun için yaptırdığı özel kilerde saklarken. "Ve seni ne kadar çok sevdiğimi hatırla."

"Hatırlıyorum nine," diye fısıldadı Torri, tanıdık mekâna bakarken gözleri yaşardı. Burayı satması için baskı yaptığında Chuck'a boyun eğmediği için memnundu.

"Bununla ne yapmamız gerekiyor? Orada yaşayabilmemiz için işimize yeterince yakın değil," demişti. "Sadece banka hesabımızı boşaltıyor."

"Ben öderim," demişti Torri. Kamu hizmetlerinin emin olmuş, paranın otomatik olarak gelmesi için onları özel hesabına bağlamıştı. Şimdi bunu yaptığı için memnundu. Hâlâ elektrik, ısı ve akan su vardı; sadece bir gece geçirecek olsalar bile bunların hepsini bol bol kullanmayı planlıyordu.

Vic, kulübenin A şeklindeki ana bölümünün yüksek katedral tavanına bakarak, "Burası çok güzel bir ev," dedi. "Rüya Paylaşımı yaparken beni daha önce hiç içeri getirdiğini sanmıyorum."

"Hayır, çoğunlukla çayırda kaldık, değil mi?" Torri mırıldandı. "Sanırım içeri girmenin beni üzeceğini, çünkü ninemi çok özleyeceğimi düşündüm. O burada olmadan çok *boş* hissediyorum."

"Özür dilerim." Vic rahatlatıcı bir kolla onun omuzlarına sarıldı. "Ona çok yakındın, değil mi?"

Torri başını salladı.

"Annem öldükten sonra o ve büyükbabam Pete beni büyüttü. O harikaydı." İç çekti. "Şey, *gerçekten* sıcak bir duş almak istiyorum ve sonra muhtemelen yatağa gitmeliyiz." Ona baktı. "Sen de duş almak ister misin?"

"Bir tanesine hayır demezdim," diye itiraf etti. "Ama önce sen git - birden fazla banyo tesisi yoksa?"

"Hayır, korkarım ki ." Torri başını salladı. "sorunu, tasarımı çok havadar olmasına ve içeriye bolca doğal ışık almasına rağmen çok fazla yer olmaması. Bu yüzden Pete Dede ben onların yanına taşındıktan sonra bir ek bina inşa etti." Kulübenin dikdörtgen bölmesine açılan bir kapının bulunduğu eğimli duvarın yan tarafını başıyla işaret etti. "Benim eski odam şurada. Gel hadi."

Torri eski yatak odasının ışığını yakarken Vic de onu izledi. Ninesi burayı lisedeki gibi muhafaza etmişti. Duvarlarda erkek müzik grubu posterleri vardı ve şifonyerin üzerindeki küçük gümüş bir tepsinin üzerinde -içindekiler muhtemelen şimdiye kadar kurumuş olan- parlak oje şişelerinden oluşan küçük bir koleksiyon duruyordu. Yatak orta boydu ve üzerinde ninesinin çok sevdiği kırkyama yorganlarından biri vardı.

"Burası senin odan, burada mı uyuyacaksın?" Vic ona sordu. Torri başıyla onayladı.

"Nana yan odada olmadan burada uyumak garip gelecek ama tanıdık bir yerde olmak güzel, anlıyor musun?"

Vic başıyla onayladı. Odanın içinde erkek gruplarının posterlerine baktı. "Bu insanlardan herhangi birini tanıyor musun?"

"Şey... kişisel olarak değil. Bunların hepsi gençken sevdiğim müzisyenlerin resimleri," diye açıklamaya çalıştı. "Lütfen beni on altı yaşındayken seçtiğim posterlerle yargılamayın, tamam mı?"

"Tabii ki hayır." Vic omuz silkti, geniş omuzları yuvarlandı. Nerede uyumamı istersin?" diye sordu.

"Oh, şey... evdeki diğer tek yatak odası Nana'nınkiydi. Ben sadece... onun yatağında birinin uyuması fikrinden hoşlanmıyorum, eğer senin için de uygunsa,"

Torri özür dileyerek konuştu.

"Anlıyorum," dedi. "İstersen yerde uyuyabilirim."

"Zemin mi? Tabii ki hayır!" Torri haykırdı. "Düşünüyordum da..." Yanaklarının ısındığını hissetti. "Şey, sanırım *benimle* yatabileceğini düşünmüştüm. Yani, seks ya da onun gibi bir şey değil," diye hızla ekledi. "Sadece *uyumak*. Eğer... bu senin için sorun değilse?"

Vic ona sıcak bir gülümseme verdi.

"İyiden de öte, Torri," dedi usulca. Torri yanaklarının daha da ısındığını hissetti.

"Tamam, kendini evinde hisset. Ben gidip bir duş alacağım ve geceliğimi giyeceğim."

"Seni burada bekleyeceğim," diye mırıldandı Vic.

"Uzun sürmez," diye söz verdi Torri. Spor çantasını alarak kulübenin ana bölümüne geri döndü ve Pete Dede tarafından havadar bir banyoya dönüştürülmüş olan küçük üst alana çıkan döner merdiveni tırmandı.

Giysilerini çıkaran Torri, aylardır aldığı ilk sıcak duşa girdi. Buharlı suyun vücuduna yağmasına izin vermek ve saçlarını ilaç gibi kokmayan bir şampuanla yıkamak büyük bir zevkti. Ayrıca bacaklarını, koltuk altlarını ve kasık bölgesini tıraş etme fırsatını da buldu. St. Elizabeth'te bir bakıcı onu izlemediği sürece herhangi bir tıraş bıçağı kullanmasına izin verilmiyordu, bu yüzden son üç aydır tıraş olmamıştı. Yeniden pürüzsüz olmak harika hissettiriyordu - her zaman kendini böyle tercih etmişti.

Nana'nın kabarık beyaz havlularından biriyle kendini hızlıca kurulayarak ve saçlarını yüzünün etrafına koyu dalgalar halinde düşecek şekilde fönleyerek bitirdi. Ecza dolabında hâlâ yarısı dolu bir şişe vücut losyonu vardı, onu da cildine sürdü. Sonra ipeksi, beyaz bir gecelik giydi ve aynada kendine baktı.

Düğün gecesine hazırlanan bir gelin gibi görünüyorum, diye düşündü ve kendi aptallığına gülümsedi. *Ya da belki de ateşli bir randevuya hazırlanan bir kız*, diye ekledi kafasının içindeki küçük bir ses, bu da Torri'nin kızarmasına neden oldu.

Aptal olma, dedi kendi kendine. *Uyuyacağız ve yapacağımız tek şey bu.*

Ama ince elbisenin kıvrımlarını sergilemek için göğüslerine ve kalçalarına nasıl oturduğunun farkındaydı. Meme uçlarının uçları ipeksi kumaştan açıkça ve herhangi bir şey giymemişti.

Külot da yoktu, bu yüzden elbise yeni tıraş edilmiş amının tümseğine de yapışmıştı. Çıplak tenine karşı serin hissettirdi ve daha hassas bölgelerinin üzerinde duygusal bir şekilde kaydı.

Havlusunu askıya astı ve Vic'e başka bir havlu almak için küçük çamaşır dolabına baktı. Başka bir havlu ve bir çift eski eşofman altı buldu, onları da kaptı.

Eski yatak odasına geri döndüğünde Vic'in yatakta oturmuş onu beklediğini gördü. Vic odaya adımını attığında nefesini içine çekti.

"Ne zaman daha güzel olamayacağını düşünsem beni şaşırtıyorsun," diye mırıldandı, masmavi gözleri vücudunda bir aşağı bir yukarı gezinirken.

"Teşekkür ." Torri zevkten kızardığını hissetti. "Duş sırası ," diye ekledi.

"Hemen geliyorum," diye söz verdi.

"Oh, senin için eski bir eşofman altı buldum-eğer içinde uyumak için o dar önlüklerden daha rahat olacağını düşünüyorsan." Torri yıpranmış gri eşofman altını taze havluyla birlikte uzattı. "Onlar büyükbabamındı," diye açıkladı. "Uzun boylu bir adamdı, senin kadar uzun değildi ama yine de uyabilir."

"Teşekkür ederim, deneyeceğim." Vic başını salladı ve elindekileri ondan aldı. Kaşlarını çatı. "Umarım bu kadar ince bir uyku kıyafetiyle üşümezsin."

"İyi olacağım," dedi Torri ona, ama dürüst olmak gerekirse şimdiden titremeye başlamıştı. Isı açıktı ama kabin gibi bir alanı yalıtırmak zordu. Isıyı etkili bir şekilde tutmak için çok fazla pencere vardı.

"Yatağa gir ve ısın," dedi Vic ona. "Birazdan döneceğim, ben dönüp sana katılmadan önce uyumamaya çalış," diye ekledi.

"Deneyeceğim," diye söz verdi Torri. Aslında uykuya dalmanın bir sorun olacağını sanmıyordu. Yolculuk sırasında ne kadar uykulu olsa da şimdi kendini tamamen uyanık hissediyordu.

Vic de uykuya dalıp kâbusu normal bir rüyaya dönüştürmesine yardım etmeden önce uykuya dalıp başka bir Gören Rüya görmek istemiyordu.

Ve yapacağımız tek şey de bu, sadece birlikte hayal kurmak, dedi Torri kendi kendine kararlı bir şekilde.

Ama adamın gözlerinin vücudunda nasıl gezindiğini ya da ona şunları söylerken sesinin nasıl hafifçe kısıldığını düşünmeden edemiyordu

ne kadar güzel olduğunu. Büyük Kindred'in ondan etkilendiği açıktı... belki de neredeyse onun ondan etkilendiği kadar.

Asıl soru şuydu: Bu çekime göre hareket etmeli miydi, etmemeli miydi?

OceanofPDF.com

YİRMİ DOKUZ

Y "Sen sadece onun yanında uyuyacaksın ve onunla Rüya Paylaşımı yapacaksın, başka bir şey yapmayacaksın," dedi Vic önlüklerini çıkarıp dumanı tüten duşa girdi.

Ama Torri'nin giydiği ince geceliğin dolgun göğüslerine ve kalçalarına nasıl yapıştığını düşünmeden edemiyordu. O, Ana Gemi'nin Kindred'larının "Elit" dedikleri türdendi -Tanrıça'nın çoğundan daha dolgun kıvrımlarla kutsadığı bir kadın. Pek çok Kindred erkeği Seçkinleri son derece çekici bulurdu, özellikle de onlara diğer tüm dişilerden daha fazla saygı duyan İkiz Kindredler.

Vic bunu daha önce hiç düşünmemişti, çünkü *hiçbir* kadını çekici bulmamıştı. Ama beyninin pozitronik yarısı yerine organik yarısıyla geçirdiği zaman onu değiştirmiş gibi görünüyordu. Ya da belki de onu değiştiren sadece Torri'nin kendisiydi.

Her ne sebeple olursa olsun, ince, ipeksi beyaz elbisenin çok güzel bir şekilde sergilediği yumuşak, dolgun kıvrımlarını hatırladıkça şaftının sertleştiğini ve hazır olda beklediğini fark etti. Ona dokunmak nasıl bir şey olurdu? O dolgun göğüslerini avuçlarının içine almak ve parmaklarıyla ya da diliyle meme uçlarının sıkı noktalarını okşamak?

Nefes nefese kalıp onun için inler miydi, daha fazlasını yapması için yalvarır mıydı? Aminin yumuşak tümseğini avuçlamak ve parmaklarını kaygan derinliklerine doğru kaydırmak nasıl bir his olurdu? Eğer onu memnun ederse onun için ıslanır mıydı? Ona doğru şekilde dokunursa onun için boşalır mıydı?

"Tanrılar!" Vic kendi kendine mırıldandı. *Daha önce* hiç böyle düşünmemiş, böyle *arzular duymamıştı*. Elbette, Kindred DNA'sına sahip olması, ilk cinsel

İçgüdüğü kadına zevk vermektir ve kadın anatomisi hakkında her şeyi biliyordu ama daha önce hiç bir kadınla birlikte *olmamıştı*. Bunun başlıca nedeni, Torri'yle karşılaşmadan önce bir kadınla birlikte olmayı hiç *istememiş* olmasıydı.

Artık her türlü cinsel arzu, istek ve ihtiyacı olduğunu fark etmişti. Torri'yle birlikte gerçekleştirmeyi dilediği fantezilerden bahsetmiyorum bile.

Ama bir eşi var, diye hatırlattı kendine. Gerçi eşi ondan boşanmak üzereydi ama bu Vic'e hâlâ tuhaf geliyordu. Birini artık sevmemeye nasıl *karar verebilirdiniz?*

Kendisi aşkı hiç yaşamamıştı ama çok sayıda Kindred savaşçısı ve gelinini görmüştü ve kendi Kindred DNA'sı nedeniyle bağı içgüdüsel olarak anlıyordu. Kurdukları bağ o kadar güçlüydü ki sadece ölüm onu koparabilirdi. Buna karşılık, insanların kurduğu ilişki zayıf ve kolayca koparılabilir gibi görünüyordu.

Bu onu Torri'nin eşine karşı öfkeliyordu. Böylesine güzel ve değerli bir dişiye nasıl bu kadar ahlaksızca incitebilirdi?

Eğer o bana ait olsaydı, onu el üstünde tutardım, diye düşündü, kendini sabunlarken ve sertleşmiş şaftını görmezden gelmeye çalışırken. *Her gece ona zevk verir, ağızla ve dilimle ona tapardım...*

Tanrım, böyle bir şeyi düşünmesine izin vermemeliydi! Kafasında şaftının ağrımaya neden olan görüntüler belirdi; onun önünde diz çökmüş, yüzü bacaklarının arasına gömülmüş, yumuşak, tatlı küçük amını yalarkenki görüntüler. Neredeyse onun iniltilerini ve zevk soluklarını duyabiliyordu; onunla buluşmak için kalçalarını kaldırırken, şişmiş kıvrımlarını okşamasına izin vermek için kalçalarını iyice açarken yumuşak parmaklarının saçlarını çektiğini hissedebiliyordu...

Bunu yapamam, dedi Vic kendi kendine, beyninin organik kısmını canlı fantezilerden uzaklaştırmaya çalışarak. *Yapamayacağını biliyorsun. Eğer onun tadına bakarsan, ona sahip olmak ve onu kendine bağlamak isteyeceksin. Ve bu fiziksel olarak mümkün olsa bile, onu elinde tutmana asla izin verilmeyecek. Durağanlığa geri dönmeli ve senin keşif becerilerine ihtiyaç duyan bir sonraki Kindred neslini beklemelisin. Bir eş bulup diğer savaşçılar gibi yaşamaman gerekmiyor, bu senin görevin değil.*

Bunların hepsinin doğru olduğunu biliyordu ama beyninin organik kısmı ona Torri'nin bacaklarını onun için açtığı, amını okşayıp emerken inlediği görüntüleri göstermeye devam etti. Düşünü bitirdiğinde, onu daha önce hiç bir kadını istemediği kadar çok istediğini biliyordu...

OceanofPDF.com

OTUZ

A Vic gittikten sonra Torri yorganın altına ve serin, pamuklu çarşafların arasına girdi. Titredi, bir topun içine kıvrıldı. Tanrım, nasıl olduğunu unutmuştu.

Sonbahar ve kış geceleri burası çok soğuk olabiliyordu! Vic'in duşa girmesinin uzun sürmeyeceğini umuyordu; en azından onun iri ve sert vücudunun yatakta yanında olması içini ısıtacaktı.

*Doğru ya, onu sadece üşüdüğün için yanında istiyorsun, diye fısıldadı kafasının içindeki şüpheci küçük ses. Çok **eminim**, Torri.*

Sesi ve onunla birlikte gelen yasak düşünceleri uzaklaştırmaya çalıştı. Vic muhtemelen ona karşı böyle bir şey hissetmiyordu bile. Sadece tatlı davranıyordu -muhtemelen aklını Chuck'tan ve onun yaptığı korkunç şeylerden uzaklaştırmaya çalışıyordu.

Ama eski kocasıyla ilgili düşünceler bile hissettiği arzusun önüne geçemiyordu. Gözlerini kapatarak bacaklarının arasına uzandı ve giydiği yumuşak ipeksi geceliğin içinden amının tümseğini okşadı. Tanrım, yeniden temiz traşlı olmak harika bir histi! Teni çok pürüzsüzdü ve ince elbisenin tenine verdiği his çok duyusalı. Keşke ona dokunan Vic'in eli olsaydı...

"Uyumaya hazır mısın?"

Derin, gürleyen sesi Torri'nin nefesini kesip gözlerini açmasına neden oldu. Vic yatak odasının kapısında duruyordu ve üzerinde sadece gri eşofman altı vardı. Kaslı göğsü çıplaktı ve geniş omuzlarına birkaç damla su yapışmıştı. Mavi-siyah saçları nemliydi. Yatağın başucundaki tek lambanın sıcak ışığında kocaman görünüyordu ve tamamen ağız sulandırıcıydı.

Elini bacaklarının arasından hızla çekti, ne yaptığına dair bir fikri olup olmadığını merak ediyordu. Yorganın altında olmasına rağmen kendini suçlu hissetti - ya adamın bir tür x-ray görüşü varsa ve kendine dokunduğunu görebiliyorsa? Başka pek çok yeteneği daha vardı - bu kesin bir olasılıktı.

"Tabii," dedi, rahat görünmeye çalışarak, ama yanaklarının suçlu bir kızarıklıkla ısındığını hissedebiliyordu. "Görüyorum ki eşofmanlar sana uymuş," diye ekledi başıyla onları işaret ederek.

"Evet, diğer tesiste bana verdikleri dış giysiden daha iyi, teşekkür ederim" diye mırıldandı. "Şey... seninle yatağa girmemin bir sakıncası var mı?"

"Hayır, tabii ki hayır!" Torri ona yer açmak için biraz yana kaydı ve yanındaki yatağı okşadı. "Yakında yatağa geleceğini umuyordum," diye ekledi. "Yani, seni yatakta yanımda istediğim için değil - gerçi buna gerçekten aldırımıyorum. Sadece çok büyük ve sıcak olduğun için ve burası soğuk olduğu için," diye bitirdi.

"İhtiyacın olursa sana vücut ısımdan biraz vermekten mutluluk duyarım," diye teklif etti Vic, yatağa onun yanına kayarak. "Seni ısıtabilmem için daha yakına gelmek ister misin?" diye ekledi, kaslı kolunu davetkâr bir şekilde uzatarak.

Torri minnetle, "isterim," diye cevap verdi.

Kolunun altından kayarak yanağını onun geniş göğsüne yasladı ama göğüslerini ona bastırmamaya dikkat etti. Ona yaklaşıyormuş gibi görünmek istemiyordu.

Ama Vic onu daha yakın istiyor gibiydi. Kolunu kızın omuzlarına doladı ve onu kendi tarafına çekti.

"Bu iyi mi?" diye sordu ona bakarak. "Diğer şekilde yeterince ısınamayacağından korkuyordum."

"Sorun değil. Yani, birbirimize nasıl bastırduğımıza aldırmadığın sürece." Torri göğüslerinin onun yan tarafına baskı yaptığını, meme uçlarının göğsüne sürtündüğünü hissedebiliyordu.

"Hiç de değil. Aslında vücudunun benimkine değmesi hoşuma gidiyor," diye gürlledi Vic. "Umarım bu seni rahatsız etmiyordur," diye ekledi, biraz endişeyle ona bakarak.

"Hayır, hayır, hiç de değil," diye güvence verdi Torri. "Ben de senin vücudunun benimkine karşı hissini seviyorum. Gerçekten büyük ve sıcaksın ve çok güzel kokuyorsun," dedi ona karşı kıpırdanarak. "Umarım bunu söylememin bir sakıncası yoktur."

"Benim için fark etmez." Vic ona doğru döndü, böylece göğüs göğüse geldiler. "Bu benim için yeni ama son derece zevkli."

Torri dudağını ısırarak, "Bunu ben de zevkli buluyorum," diye itiraf etti. "Yani, bir erkeğin bana sarılmasından bu yana gerçekten uzun zaman geçti."

Vic, "En az üç ay, tesiste kaldığınız süre bu kadar olduğuna göre," dedi.

"Bundan daha uzun." Torri iç çekti. "Kabuslar görmeye başlamadan ve kendimi St. Elizabeth'te bulmadan önce bile, Chuck ve ben, *bilirsin işte*, uzun zamandır görüşmüyorduk."

"Hayır, bilmiyorum." Adam merakla kaşlarını çattı. "Dilinizdeki nüansları her zaman anlayamıyorsam beni bağışlayın, çok uzun zamandır konuşmuyorum."

"Tabii ki. Uzun zamandır *sevişmediğimizi* söylemek istemiştin," diye açıkladı Torri. "Ama mesele sadece bu değildi, artık bana *sarılmıyordu* bile."

"Kucaklaşmak mı?" Vic sordu.

"Bana yaklaşılmazdı, şu anda senin yaptığın gibi bana sarılmazdı," diye açıkladı. "O zamanlar beni artık çekici bulmadığını düşünmüştüm. Şimdi her şeyi sekreteri için sakladığını biliyorum." Yüzünü buruşturdu.

"Sana bakmak bile içimi sızlatacak kadar güzelken nasıl da seni çekici bulmaz?" Vic mırıldandı. Kızın yanağını kavradı ve çenesini yukarı kaldırarak gözlerinin buluşmasını sağladı. "Senin gibi bir dişiye sahip olsaydım, ona asla eşinin sana davrandığı gibi davranmazdım. Her gün zevk almalı ve el üstünde tutulmalısın, tatlım." Sesi yumuşak, derin bir gürültüydü ve konuşurken mavi gözleri yarı kapalıydı.

"Şey... teşekkür ederim," diye mırıldandı Torri nefes nefese. Adamın dikkatle yüzüne odaklanmış gözleriyle karşılaştığında kalbi aniden çarpmaya başladı. "Ama bunu sadece kendimi daha iyi hissetmem için söylemek zorunda değilsin," diye ekledi.

"Sana sadece boş iltifatlarda bulunmuyorum," diye gürledi Vic. "Seninle birlikteyken hissettiklerimi başka hiçbir dişi için hissetmedim Torri." Huzursuzca kıpırdandı. "Sen bende... daha önce hiç hissetmediğim kadar çok duyguya neden oluyorsun."

"Yani hiç aşık olmadın mı? Kız arkadaşın olmadı mı?" diye sordu Torri. "Yani, aşık olduğumuzdan ya da senin kız arkadaşın olduğumdan falan değil," diye hızla ekledi. "Demek istediğim, şey... hiç bir kadınla birlikte oldun mu?"

Vic başını salladı.

"Ve seninle tanışana kadar bunu hiç *istemedim*. Hayattaki tek görevim Kindred'lar için düşman gezegenlerde keşif yapmaktı, başka bir şey için yaratıldığıma inanmıyordum. Ama şimdi... Merak ediyorum."

"Neyi merak ediyorsun?" Torri'nin kalbi hâlâ çarpıyordu.

Vic ona baktı, derin mavi gözleri ağır ağır kapanıyordu.

"Bir kadına dokunmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum," diye mırıldandı usulca. Konuşurken parmak uçlarını hafifçe omzunda ve kolunda gezdirerek tüylerinin diken diken olmasına neden oldu. "Vücudunu okşamak... dudaklarını öpmek... adımı inletene kadar onu tatmin etmek..."

"Oh..." Torri dudağını ısırdı ve ona karşı kıpırdandı. Tanrım, onun gözlerinin içine bakarken bunları söylediğini duymak onu *gerçekten* tahrik ediyordu! Meme uçları göğüslerinin uçlarında küçük noktalar halindeydi ve amı ıslak, sıcak ve şişmiş hissediyordu.

"Umarım bunları sana anlatmamın bir sakıncası yoktur," diye mırıldandı Vic. "Sadece... seninle tanışmadan önce hiçbir kadından etkilenmemiştim. Ve şimdi kendimi daha önce hiç yapmadığım şeyleri düşünürken, daha önce hiç arzulamadığım şeyleri arzularken buluyorum."

Torri nefes nefese, "Sen... nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istiyorsan beni öğebilirsin," dedi. "Benim için sorun değil. I-"

Ama Vic onun sözünü bir öpücükle kesti. Yanağını kavrayarak dudaklarını onunkilere bastırmak için eğildi.

Torri önce dondu kaldı, sonra onu açıklıkla öptüğünü fark etti. Ağzının tadı hafifçe tarçın gibiydi ve dudakları aynı anda hem sıcak, hem nazik hem de istekliydi.

Kendini adama daha fazla bastırdı, göğüslerinin adamın geniş göğsüne sürtünmesi hoşuna gidiyordu; adama bu kadar yakın olmak, sonunda adamın ağzını üzerinde hissetmek meme uçlarını karıncalandırıyor, amını ıslatıyordu...

Tanrım, neredeyse onunla tanıştığım ilk günden beri bunu istiyordum, diye itiraf etti kendi kendine. *Onu tatmak ve onun da beni tatmasını istedim. Bana karşı o kadar iyi, o kadar **doğru** hissediyor ki!*

Bu doğrudu - ilk öpüşmenin garipliklerinden hiçbiri yoktu - özellikle de bunun Vic'in ilk öpüşmesi olduğunu düşünürsek. Ağzları birbirine uymak için yaratılmış gibiydi ve onun tadını çok sevmişti.

Deneyimsizliğine rağmen beceriksiz ya da kararsız değildi. Aslında ne istediğini tam olarak biliyor gibiydi. Dilinin ucu dudaklarının kenarında hafifçe gezindiğinde, Torri hemen ona açıldı. Onu keşfetti

nazikçe ve sonra dilinin ucunu emerek onu sırayla keşfetmeye davet etti.

Torri kendini ona doğru bastırırken her tarafının sıcak ve soğuk olduğunu hissetti. Aziz Elizabeth'te geçirdiği korkunç zaman boyunca cinsel dürtüleri onu tamamen terk etmişti. Şimdi geri dönmüştü ve aylardır bastırdığı arzusun içini doldurduğunu fark etti.

Vic'in iri, sıcak elleri Torri'nin kollarında, yanlarında ve kalçalarında geziniyor, onu kendine doğru çekerken huzursuzca okşuyor ve okşuyordu. Torri de Vic'in geniş, çıplak sırtını okşuyor, onu kendine doğru çekiyordu. Sanki ikisi de birbirlerine doyamıyorlardı. Genç kızlığından beri bu kadar yoğun ve arzulu bir şekilde seviştiğini hatırlamıyordu. Sanki vücudu onun dokunuşuyla canlanmıştı ve daha fazlasını talep ediyordu... çok *daha fazlasını*.

Sonunda öpüşme kesildi ve her ikisi de nefessiz kaldı.

"Bu... söyleyecek söz bulamıyorum," dedi Vic sonunda, yanağını okşayarak. "Seni öpmeme izin verdiğin için teşekkür ederim, Torri."

"Bu gerçekten ilk öpücüğün müydü? Yani, çünkü sen *gerçekten, gerçekten* Bu konuda iyiyim," dedi Torri, onun dokunuşuna doğru eğilerek.

Başını salladı.

"Dediğim gibi, daha önce hiç kimseyi öpmek *istememiştim*. Sanırım pozitronik ağım çökmüşken ve beynimin organik kısmı iş , seni çekici bulmamı sağladı. Ve şimdi, pozitronik ağım kendini onarmış olsa da, seni düşünmeden edemiyorum," diye mırıldandı.

Torri dudağını ısırarak, "Ben de *seni* çok düşünüyorum," diye itiraf etti. Ona daha yakın olmak, onu tekrar öpmek istiyordu. Ancak günlük hayatında çok iddialı olmasına rağmen, yatak odasında bir erkeğin saldırgan ya da başlatıcı olmasına daha alışkındı.

Ama Vic'in bakire olduğu ve ilişkiyi başlatmaya alışık olmadığı anlaşılıyordu. Onları bir sonraki adıma -kendisinin ve lisedeki arkadaşlarının dediği gibi "ikinci aşamaya"- nasıl geçirebileceğini merak ediyordu.

"Biliyorsun," dedi onun gözlerinin içine bakarak. "Tüm bunların senin için *yeni* olduğunu anlıyorum. Ve merak ettiğin diğer şeylerden bazılarını öğrenmek istemen benim için sorun değil. Yani, bilirsiniz, bir kadına dokunmanın nasıl bir şey olduğunu merak ettiğinizi söylemişsiniz. Ve bu tür şeyler," diye bitirdi, yanakları kızarak ısınmaya başlamıştı. Çok mu ileri gitmişti? Çok mu ileri gitmişti?

Ama Vic öyle düşünmüyor gibiydi. Bakışları yoğun ve arzu doluydu.

"Güzel vücuduna dokunmama ve bu gece sana zevk vermeme izin verecek misin?"

"Eğer... eğer istersen," diye fısıldadı Torri nefes nefese.

"Tatlım," diye mırıldandı, yanağını okşayarak, "sana dokunmak istediğim kadar hiçbir şey istemedim. Yatak örtüleri araya girmeden seni tatmin edebilmem için oturabilir miyiz?"

Bu sırada Torri iyice ısınmıştı, hatta sıcaktan bunalmıştı, o yüzden hiç aldırmadı.

"Elbette," diye mırıldandı. "Neden sen yatak başlığına oturmuyorsun, ben de senin kucağına oturayım?"

"Kulağa mükemmel geliyor," diye homurdandı Vic. Doğrulup yatağın başlığına yaslandı ve Torri onun kucağına tırmanıp yüzünü ona dönerek zayıf kalçalarının üzerine oturdu.

Kalbi deli gibi atıyordu ve bu pozisyonun onu ne kadar savunmasız ve seksi hissettirdiğinin aşırı farkındaydı. Üzerindeki ipeksi gecelik, göğüs uçlarını zar zor örtecek şekilde aşağı doğru çekilmişti. Etek kısmı kalçalarının etrafından yukarı doğru itilmişti, böylece amını zar zor örtüyordu. Ama bu hoşuna gitmişti, hatta *bayılmıştı*. Yeniden uyanan cinsel yanı hâlâ *daha fazlasını* talep ediyordu.

"Şimdi," dedi, sesi biraz soluksuz çıkıyordu. "Bana neyi merak ettiğini, bana nasıl dokunmak istediğini göster. Yani, bir kadına nasıl dokunmak istediğini," diye hızla ekledi.

"O güzel, dolgun göğüslerine dokunmak istiyorum." Vic'in derin sesi arzudan boğuklaşmıştı. "Sıkı meme uçlarını parmaklarımın arasında yuvarlamak ve göğüslerinin ellerimi nasıl doldurduğunu hissetmek istiyorum."

"Yap ," diye ısrar etti Torri. "Dokun bana Vic, umurumda değil."

Bunu kanıtlamak için göğsünü dışa doğru bastırarak ona dolgun göğüslerine daha iyi erişim sağladı. Adam onları büyük, sıcak elleriyle avuçlarken, meme uçlarının sıkı noktalarını nazikçe okşarken, tüm vücuduna zevk kıvılcımları gönderirken ve amını daha da ıslak ve sıcak hale getirirken yumuşakça inledi.

"Tanrım, göğüslerin ne kadar dolgun ve yumuşak," diye gürledi Vic, ipeksi geceliğin içinden onu okşarken gözleri arzuyla yarı kapalı bir şekilde. "Meme uçlarını okşadığımda kalbinin daha hızlı attığını duyabiliyorum."

"Ben... Kalp atışlarımı duyabildiğine inanamıyorum!" Torri fısıldadı, yumuşak uçlarını hafifçe çekiştirirken bir inilti daha ısırdı.

"Sana uyum sağladım," diye mırıldandı. "Kendime engel olamıyorum. Seni duymaktan kendimi alamıyorum. Seni *istemekten kendimi* alamıyorum." Onu tekrar öptü, aynı anda göğüslerini ve meme uçlarını okşadı, Torri'nin zevk ve ihtiyaçla kucağında kıvranmasına neden oldu. "Onların tadına bakabilir miyim?" diye sordu, elbisesinin üstünden hafifçe çekiştirerek. "Tatlı meme uçlarını emebilir miyim, Torri?"

"Tanrım, *evet,*" diye nefes aldı Torri. Neyse ki ipeksi gecelik esnek bir malzemeden yapılmıştı. Üst kısmı göğüslerinin altında durana kadar aşağı çekebildi ve büyük Kindred için onları tamamen açığa çıkardı.

"Tanrım, çok güzel... çok tatlı," dedi boğuk bir sesle. "Yaklaş tatlım, o güzel göğüslerini ağzıma getir."

Torri öne doğru eğilerek göğüslerini Vic'e yaklaştırdı. Vic bir an için yüzünü Torri'nin yumuşak yamaçları arasına sürttü. Onun sert yanaklarının yumuşaklığına ve sıcak nefesinin tenine değmesi hoşuna gitmişti. Sonra meme uçlarından birini ağzının derinliklerine kadar emdi ve tek seferde alabildiği kadarını aldı.

Derin emme, göğsünden amına doğru zevk kıvılcımları gönderdi ve aynı anda diğer meme ucunu hafifçe çekiştirirken Torri çaresizce inledi.

"Vic!" diye inledi, onun kucağında kıvranıyordu. Giydiği ince eşofman altından çıplak amına sürtünen penisin sertliğini hissedebiliyor ve bu onu daha da ıslatıp ateşlendiriyordu.

Meme uçlarını değiştirdi ve tekrar yaptı; önce sert ve derin bir şekilde emdi, sonra dilinin kızın hassas ucunun etrafında yavaş ve sakın daireler çizmesine izin verdi.

Yine de Torri'ye bu daha önce hiç yapmadığı bir şeymiş gibi gelmedi. Aslında, bir profesyonel gibi görünüyordu. Ona dokunma ve tadına bakma şekli vücudunu öyle derin bir zevkle aydınlattı ki neredeyse elektrik çarpacaktı. Bir meme ucundan diğerine gidip gelirken nefes nefese kaldığını ve parmaklarını onun kalın, siyah saçlarında hevesle gezdirdiğini fark etti.

Sonunda Vic geri çekildi, arzuyla biraz nefes nefese kalmıştı. Masmavi gözleri neredeyse siyaha kadar açılmıştı ve Torri'ye attığı bakış o kadar yoğundu ki Torri'nin içini yakacak gibiydi.

"*Daha fazlasını* bilmek istiyorum," diye *usulca* homurdandı. "Meme uçlarını emmek ve tatmak yeterli değil. Yumuşak amını okşamak ve benim için boşaldığını hissetmek istiyorum, Torri."

"Yap o zaman," diye fısıldadı Torri. Titreyerek adamın sağ elini tuttu ve bacaklarının arasına, geceliğinin altına koydu.

yeni tıraş edilmiş kedi tümseği.

"Tanrılar, tatlım, çok ıslak ve sıcak hissediyorsun," diye yumuşakça inledi Vic, parmakları onu daha iyi kavrayabilmek için kıvrılırken. "İçine dokunmak istiyorum - am dudaklarını aralamak ve seni keşfetmek istiyorum," diye homurdandı gözlerinin içine bakarak.

Torri tekrar, "Yap," diye fısıldadı, kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi hissediyordu. "Yap Vic, yapmanı *istiyorum*."

Yavaşça, dış kedi dudaklarını araladı ve kaygan derinliklerine nazik bir parmak kaydırды.

"Kadın anatomisi üzerine çalıştım ama daha önce hiç böyle bir dişiye dokunmamıştım," diye mırıldandı. "Söyle bana, bu senin Tanrıça İnci'n mi?"

O konuşurken, bir parmak ucuyla yavaşça ve nazikçe klitorisinin zonklayan düğmesini daire içine aldı.

"Oh!" Torri'nin nefesi kesildi, kalçaları sabit, yumuşak basınçla istemsizce pompalandı. "E-evet," sonunda dışarı çıkmayı başardı. "Eğer Tanrıça Pearl derken *klitorisini kastediyorsan*."

"Çok hassas olduğunu anlıyorum," diye mırıldandı Vic. "Belki de doğrudan dokunmak için fazla hassas. Bu şekilde hoşuna gidiyor mu? Böyle okşamam hoşuna gidiyor mu?"

Konuşurken parmak uçları kadının zevk düğmesinin etrafında kaymaya devam etti ve Torri'ye dikkatle bakarak gözlerini onunkilerle birleştirdi.

"Evet! Evet, hoşuma gidiyor, *bayılıyorum*," diye inledi. "Böyle devam edersen beni *boşaltacaksın*."

"Mmm..." Vic ona uykulu bir gülümseme verdi. "Ben de *tam olarak* bunu yapmak istiyorum. Sen benim için boşalana kadar seni tatmin etmek istiyorum, tatlım. Ben sana dokunurken parmaklarımın her boşal."

Torri, "Böyle konuşmaya ve bana dokunmaya devam edersen kendime engel olamayacağım," diye nefes nefese kaldı.

"Mmm, sana ne yapmak istediğimden bahsetmem hoşuna gidiyor mu?" diye sordu, kaşlarını ona doğru kaldırarak. "Sana zevk verirken arzularımı duymak hoşuna gidiyor mu?"

"Evet," diye inledi Torri. "Evet, lütfen-durma!"

"Kaygan iç kıvrımlarını okşamayı ne kadar sevdiğimi söyleyeyim mi?" diye sordu usulca. "Ya da sana *gerçekten* ne yapmak istediğimi söyleyeyim mi?"

"Ne... Bu da ne?" Torri nefes nefese kaldı. Onun seks yapmak istediğini söylemesini bekliyordu ve dürüst olmak gerekirse muhtemelen hayır demezdi. Ama Vic onu şaşırtmıştı.

"Amını okşamak istiyorum," diye homurdandı usulca. "Başımı bacaklarının arasına gömmek ve dilimle am dudaklarını aralamak istiyorum. İçinin derinliklerini yalarken tatlı kedi balını kaynağından tatmak istiyorum."

"Oh!" Torri'nin nefesi kesildi. Birdenbire aldığı zevk doruğa çıkmıştı. Islak amını okşarken büyük Kindred'in gözlerine bakmanın ve o derin, gürleyen sesiyle ona edepsizce konuştuğunu duymanın kombinasyonu çok fazlaydı.

Kendini orgazmın eşiğinde hissederken adamın geniş omuzlarını kavradı. Denize çekilmek gibi bir histi bu -sıcak bir okyanus dalgası gibi üzerine yuvarlanan ve her kalp atışında onu daha derine sürükleyen kaçınılmaz bir zevk dalgası.

"Vic!" diye inledi, çaresizce onun parmaklarına yaslanırken. "Oh, Vic, evet! Çok sert geliyorum!"

"Bu iyi," diye homurdandı, gözleri sıcak ve ağır kapalıydı. "Benim için gel, tatlım. Ben senin küçük, yumuşak amını okşarken parmaklarımla gel..."

Torri çaresizce haykırdı ve zevki tekrar yükselirken ikinci bir orgazmı onu zorladı. Bu kez iki uzun parmağının aşağı kaydığını ve içine girdiğini hissetti, kanalının sonuna kadar sorunsuzca itti ve onu tekrar soluk soluğa inletti.

Vic boğuk bir sesle, "Tanrım, tatlım, her sıkıldığını hissedebiliyorum," diye homurdandı. "Keşke içinde parmaklarım yerine şaftım olsaydı." Öne doğru eğildi, ağzını sıcak, nefessiz bir öpücükle aldı, amının derinliklerine pompalandı, dalgalar gibi çekirdeğine nüfuz etti.

Zevk onun üzerinde yuvarlandı...

Torri daha önce hiç çoklu orgazm yaşamamış olmasına rağmen bir şekilde tekrar boşaldı. Bunun Vic'in zeki parmaklarından mı, müstehcen konuşmalarından mı, derin ve lezzetli öpücüklerinden mi yoksa üçünün birleşiminden mi kaynaklandığından emin değildi. Ama zevk sürekli devam ediyor gibiydi.

Sonunda, nefes nefese adamın kollarına yığıldı, alını adamın geniş omzuna yaslandı.

"Oh... Oh, Vic," diye yumuşakça inledi. "Bu çok, çok iyiydi. Daha önce hiç bir kadına dokunmadığına inanamıyorum!"

"Yine de yapmadım," diye söz verdi ciddiyetle. "Ama Kindred DNA'sına sahibim - üç şeyde iyiyiz: uzaylı dilleri, ulaşım sistemleri ve bir dişiye nasıl memnun edeceğimizi bilmek. Bunlar bizim Tanrıça vergisi yeteneklerimiz ve bunları iyi bir şekilde kullanmaya çalışıyoruz."

"Bu gece yeteneklerini kesinlikle iyi kullandın." Torri hâlâ orgazmın etkisiyle nefes nefese kalmıştı. "Yine de şu anda daha fazlasını kaldırabilir miyim bilmiyorum," diye itiraf etti.

"Amin zevkten şişmiş ve hassaslaşmış," diye onayladı Vic parmaklarını nazikçe çekerken. "İyileşmek için biraz zamana ihtiyacın var."

Sonra, onu şaşırtacak şekilde, parmaklarını ağzına soktu ve bariz bir zevkle onun sularını emdi.

"Tanrım, tadın hayal ettiğim kadar güzel," diye hırladı kısık sesle. "Keşke o küçük, yumuşak amcığını okşamak için kendime güvenebilseydim."

"Neden... neden yapamıyorsun?" Torri nefes nefese sordu. Aşağı inmekten korkmayan erkeklerden hoşlanıyordu - gerçi pek çoğuyla birlikte olmamıştı. Chuck evliliklerinin başlarında bunu isteksizce yapsa da bundan kesinlikle hoşlanmamıştı. Bir erkeğin onu tatmasından bu yana yıllar geçmişti ve Vic'in bacaklarının arasına girmesi fikri onu heyecanlandırıyordu.

Ama büyük Kindred üzgün bir şekilde iç çekti.

"Korkarım amının tadına bakmama izin verirsem seni kendime bağlamak isterim - ya da seni bağlamaya *çalışırım*. Ve ben bunu yapamam."

"Yapamaz mısın? Neden olmasın? Yani, yapmanı *istediğimden* değil," dedi Torri hızla. "Yani, birbirimizi hâlâ o kadar iyi tanımıyoruz."

"Birbirimizi o kadar iyi tanıyoruz ki keşke seni kendime bağlayabilsem," dedi Vic sessizce. "Ama fiziksel olarak seni kendime bağlayabilecek durumda olsaydım bile -ki bundan emin değilim- yine de bunu yapamazdım. Bu görev bittikten sonra Ana Gemi'deki hiperbarik durağanlık odama döneceğim. Orada gözlerimi kapatacağım ve Kindred savaşçılarının bir dahaki sefere bana ihtiyaç duyup beni uyandırana kadar uyuyacağım. Gördüğün gibi," diye ekledi üzüntüyle, "Seni tatmama izin vermezsem daha iyi olur - bu sadece seni çok fazla istememe neden olur."

"Oh, Vic..." Nedense Torri ağlayacak gibi hissetti. Kendine aptal olmamasını söyledi. Onun evlenme teklif etmesini ya da buna benzer bir şey yapmasını beklemiyordu. Ama birlikte olmalarının tamamen imkânsız olduğu düşüncesi nedense kalbini sızlatıyordu.

Yavaşça onun kucağından indi ve sırtı ona dönük olacak şekilde yan yattı.

"Torri? İyi misin?" Endişeyle onun üzerine eğildi. "İyi misin?"

Seni gelinim olarak çağıramadığım ve kendime bağlayamadığım için üzgün müsün?" "Hayır... belki. Bilmiyorum." İç çekti ve kendi içine sıkıca kıvrıldı.

"Sanırım birlikte olma *ihtimalimizin* bile olmaması beni üzüyor. Yani, birbirimizi uzun zamandır tanımadığımızı biliyorum ama

sadece seninle *doğru* hissediyorum. Yani, Chuck'la ya da birlikte olduğum herhangi biriyle olduğundan daha doğru."

"Benim için de doğru bir his, tatlım." Vic bir kolunu ona doladı ve onu kendine çekti, böylece iri vücudu onunkiyle kaşıklaştı. "O kadar doğru ki neredeyse *korkutucu*," diye mırıldandı. "Bu duygulara sahip olabileceğimi hiç bilmezdim - o kadar güçlüler ki beni eziyorlar."

"Ben de biraz bunalmış hissediyorum," diye itiraf etti Torri. "Neden ışığı söndürüp bana sarılmıyorsun, tamam mı? Şu anda sadece sana yakın hissetmek istiyorum. Hâlâ yapabiliyorken. Yarın Ana Gemi'ye gideceğiz ve sonra sen uykuna geri döneceksin ve ben seni bir daha asla göremeyeceğim."

Son kelime boğazına takılan küçük bir hıçkırıkla sona erdi. Kendine tekrar aptal olmamasını söyledi ama büyük Kindred'ı kaybetme ve onu bir daha görememe fikrinin içini dolduran kayıp hissine engel olamadı.

"Ben de sana yakın hissetmek istiyorum," diye mırıldandı Vic. Uzanıp lambayı kapattı ve yatak odasını karanlığa gömdü. Sonra tekrar onun etrafında kıvrıldı ve Torri'nin büyük, sıcak bedeni tarafından tamamen kuşatıldığını ve korunduğunu hissetmesini sağladı. "İyi geceler tatlım," diye mırıldandı ve onu yanağından nazıkçe öptü.

"İyi geceler Vic," diye fısıldadı.

Ama bunun birlikte geçirdikleri hem ilk hem de son gece olduğunu bildiğinden, uyuyabilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekti.

OTUZ BİR

"Y *Başarısız oldunuz!" diye homurdandı* Karanlık Baba'nın paralel evrenden gelen sesi. *"Dünya'yı terk etmek üzereler ve Kindred Ana Gemisi. Yakında Kindred Dünya'yı kurtarmaya gelecek ve her şey eskisi gibi olacak!"*

"Affet beni baba!" diye yalvardı *Ten'gu'nun* Gözü'nün içindeki filiz. "Ama Kindred izcisinin kendi kendini iyileştirebileceğini nereden bilebilirdim?"

"Mazeret istemiyorum!" diye kükredi Karanlık Baba. *"Seni o evrene Kindred'lara zarar vermen için gönderdim - ki bunu tamamen başaramadın!"*

"Tekrar denememe izin verin!" diye yalvardı Scion. "Güç topluyordum ve etrafımdaki zaman girdabı hâlâ onların zaman çizelgesine ulaşmama izin veriyor. Seni memnun etmem için bana bir şans daha ver."

"Bunu düşüneceğim," diye isteksiz bir cevap geldi. *"Peki topladığınız bu güçle ne yapacaksınız?"*

"Gözcünün gemisini bir şekilde etkisiz hale getirebilirim," diye önerdi Scion. "Gözcüyü Ana Gemi ile iletişim kuramaz hale getirmek için."

"Öyle yap," diye emretti Karanlık Baba. *"Ve beni bir daha hayal kırıklığına uğratma!"*

Göz onaylarcasına göz kırptı. Sonra geçmişe odaklandı ve ikinci kez geriye doğru uzanarak verebileceği kadar çok hasar verdi...

OTUZ İKİ

Sonunda uykuya daldığında, Torri o gece hiç Rüya Görme Rüyası görmedi. Rüyalarında Vic'i bulmayı özlemişti. onunla çayırdaki vakit geçirmişti ama bir kez olsun rüyasız bir gece geçirmek rahatlatıcıydı. Uyandığında kendini dinlenmiş ve yenilenmiş hissediyordu ama ilk başta kafası karışmıştı.

Bir dakika, neredeyim ben? diye merak etti, pencereden gelen sabahın loş gri ışığında odanın içinde etrafına bakınırken. *Nana'nın evine nasıl döndüm?*

Sonra Vic'le birlikte Aziz Elizabeth'ten çılgınca kaçışlarını, rüyalarının gerçek olduğunu öğrenişlerini ve Nana'nın kulübesine gidişlerini hatırladı. Son olarak, bir gece önce yaşadığı duygusal deneyimi ve büyük Kindred'in ona nasıl nazikçe dokunduğunu ve onu nasıl sertçe boşalttığını hatırladı.

Ama o birlikte geçirdiğimiz tek geceydi ve şimdi her şey bitti, diye düşündü üzüntüyle.

Bugün onun uzay gemisine geri dönecekler (bunu düşünmek hâlâ garip geliyor) ve ardından Kindred Ana Gemisi'ne uçarak Dünya'ya gelmeleri ve Bela'yla savaşmaları için yalvaracaklardı. Sonra Vic'in işi bitecek ve Kindred'in düşman bir gezegende keşif yapması için ona ihtiyaç duyacağı bir sonraki sefere kadar soğuk hava deposuna geri konulacaktı.

Bu düşünce Torri'nin ağlayacak gibi hissetmesine neden oldu ama sonra derin bir nefes aldı. Eğer bu birlikte geçirdikleri son günse, bunu üzümlerle boşa harcamayacaktı. Bunun yerine, arkasını döndü ve yüzünü onun geniş göğsüne bastırarak sıcak, harika kokusunu içine çekti - bu kokuyu sonsuza dek hafızasına kazımaya çalıştı.

Vic hâlâ uyuyordu, yüzü rahat ve masum bir uykudaydı. Onu içine çekmek Torri'nin her yerinde karıncalanma ve sıcaklık hissetmesine neden oldu - Tanrım, çok *güzel* kokuyordu. Tüm Kindred'ların böyle harika bir kokuya sahip olup olmadığını merak etti. Eğer öyleyse, yakında gelin olarak çağıracaklarını umduğu Dünyalı kadınlar onlara karşı koyamazdı.

Feromon gibi bir şey, diye düşündü, ona yaklaştıkça. Onu her kokladığımda kemiklerini kırasım geliyor!

Bu ona Vic'in bir gece önce ona yavaşça, nazıkçe dokunuşunu düşündürdü ve kendini yeniden ateşlenirken ve rahatsız olurken buldu. Keşke sevişebilselerdi, onu hatırlamak için harika bir şey olurdu. Ama büyük Kindred gerçek penetratif sekse özel bir önem veriyor gibiydi. Sürekli "bağlanmaktan" ve bir "ruh bağı" kurmaktan bahsediyordu ama bunu yapabileceğini düşünmüyor gibiydi.

Dün gece çok şey yaptı, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Ve sen de bu iyiliğe tam olarak karşılık vermedin. Neden ona seni hatırlayacağı bir şey vermiyorsun?

Torri bu düşünceyi son derece çekici buldu. Vic seks yapmaları gerektiğini düşünmüyor gibiydi ve bir bakıma o da buna katılıyordu; eğer gerçekten sevişmelerine izin verirlerse, zamanı geldiğinde ayrılmak çok daha acı verici olacaktı. Ama Ana Gemi'ye gitmeden önce birlikte başka bir şey yapmamaları için hiçbir neden yoktu.

Adamın ondan önce hiçbir kadına ilgi duymadığını ve bu nedenle tamamen deneyimsiz olduğunu söylediğini hatırladı.

*Eminim daha önce hiç oral seks yapmamıştır, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. **Bu** onu uğurlamak için kesinlikle güzel bir anı olurdu.*

Başını yorganın altına eğerek dikkatlice adamın bacaklarının arasına uzandı. Adam çoktan sertleşmişti, sabah odunu olduğunu tahmin etti. Yavaşça, onu ürkütmemek için, eşofman altının esnek bel bandını aşağı çekti, böylece ona dokunabildi.

Vay canına, kocaman! Porno yıldızı gibi kocaman!

Torri gördüklerine inanmakta güçlük çekiyordu. Adamın siki kalçalarının arasında kalın bir sopa gibi yükseliyordu, hepsini boğazından aşağıya almasına imkân yoktu, ağzına alabilse bile şanslı sayılırdı.

Ama hiçbir zaman bir meydan okumadan geri adım atan biri olmamıştı. Ve ayrıca, onun lezzetli, erkeksi kokusu burada daha güçlüydü ve onu

daha da fazla. Yavaşça, nazikçe, dilini sikinin geniş, erik şeklindeki başının üzerinde gezdirmeye başladı.

Bir daha asla birlikte olamasalar bile ona unutamayacağı bir sabah .

OceanofPDF.com

OTUZ ÜÇ

Vic yavaşça uyandı ve kalçalarının arasında sıcak, ıslak bir emme hissi duydu. İlk başta bir rüya düşündü - ki bu da başka bir şeydi.

Torri ile Rüya Paylaşımı'na başlamadan önce hiç olmamıştı. Pozitronik ağının kırılması zor olmuştu ama bunun gerçekleşmiş olmasından memnundu. Aksi takdirde asla rüya göremeyecek, bu kadar çok duygu hissedemeyecek ve ona bu şekilde bakmayı öğrenemeyecekti.

Ama yumuşak, ıslak emme, aklını alt yarısını örten renkli yorganın altında neler olduğuna geri çekti. Tanrım, çok *iyi* hissettiriyordu! Sanki sıcak, ıslak bir ağız onu yalıyor ve emiyordu.

Vic kendini tutamayarak yorganı geriye attı. Torri kalçalarının arasındaydı, sikini okşuyor ve başını yalayıp emiyordu. Bir an durakladı ve ona duygulu bir gülümseme verdi.

"*Günaydın*. Ne zaman merak ediyordum."

"Torri, ne... ne yapıyorsun?" Nefesi boğazında düğümleniyordu çünkü kadın onu okşamaya ve öpmeye devam ediyordu.

"Dün gece bana verdiğin şeyin bir kısmını sana veriyorum," diye mırıldandı. "Beni üç kez boşalttığın ve ben karşılık vermediğim için kendimi kötü hissettim."

"Yine de yapmak zorunda değilsin," diye itiraz etti Vic, ama kadın durursa ölecekmiş gibi hissediyordu. "Seni boşaltmak için amını okşamak ve tatlı meme uçlarını emmek benim için bir zevkti."

"Mmm, seni emmek *benim için* bir zevk," diye mırıldandı. "Öyleyse neden arkana yaslanıp tadını çıkarmıyorsun?"

Vic kadının dediğini yaptı ama gözlerini kalçalarının arasındaki kıvrımlı küçük kadının şehvetli görüntüsünden alamıyordu, yalıyor, emiyor ve

Şaftını okşuyordu. Sabah ışığı altın rengine dönmüştü ve güzel siyah saçlarının üzerinde parlıyor, onları ateşli kırmızı vurgularla canlandırıyordu. Dolgun göğüsleri adamın kalçasına sürtünüyordu ve onu emerken bakışlarını onunkilerden ayırmıyordu, güzel kehribar rengi gözleri adamın aldığı zevkle doluydu.

İstediğinden çok daha kısa bir süre sonra Vic orgazma yaklaştığını hissetti.

"Tanrılar, tatlım," diye mırıldandı, yumuşak, ipeksi saçlarını okşamak için uzandı. "Ağzın üzerimde çok iyi hissettiriyor! Sanırım... sanırım yaklaşıyorum."

Boşaldığında geri çekilmek isterse diye onu uyarmaya çalışıyordu. Ama Torri sadece çabalarını ikiye katladı, uzun, yavaş vuruşlarla şaftını okşadı ve Vic ihtiyaç ve arzudan çıldıracağını düşünene kadar dilini horozunun başının etrafında döndürdü.

Yaşadığı sürece -ki durağanlıkta geçirdiği zaman nedeniyle bu yüzyıllar sürebilirdi- Dünya'nın altın güneş ışığı odaya dökülürken güzel küçük dışisinin onu emişini asla unutamayacağını biliyordu.

"Oh, Tanrılar, Torri geliyor," diye inledi ve tohumunu fişkırtırken taşaklarında biriken baskının nihayet serbest kaldığını hissetti.

Vic daha önce de arada boşalmıştı ama bu bir zevk eyleminden çok fiziksel bir refleks gibiydi. Bu seferki tamamen zevkle ilgiliydi; değer verdiği güzel bir kadının onu ağzına ve ellerine almasının verdiği zevk.

-Orgazm onu ele onu izlemenin zevki.

O anda, daha önce hiç izin vermediği kadar savunmasızdı. Sabah ışığında onu sevgiyle yalamaya ve emmeye devam ederken kendini tamamen harcadı.

Ve onu asla unutmayacağını biliyordu.

OTUZ DÖRT

TOrri yutkunmaya razı olarak kendini şaşırttı - ki bu daha önce hiçbir sevgilisiyle yapmadığı bir şeydi, Chuck bile evlilikleri iyi durumdaydı.

Ama Vic'in prekumunun gerçekten hoşuna giden eşsiz bir tadı vardı - aynı anda hem tatlı hem de tuzlu. Daha fazlası için geri gelmesini sağlayan lezzetli bir bağımlılık yapıcı niteliği vardı. Bu yüzden Vic boşalmak üzere olduğu konusunda onu uyardığında, emmeyi bırakmak istemedi.

Dilinin üzerine gelen ilk sıcak fişkırımda refleks olarak yutkundu. *Mmm*, onun boşalmasının tadı prekumundan bile daha güzeldi! Gerçekten hoşuna giden bir kremi tadı vardı. İnsan erkeklerinin dölleri sümüksü, kaygan ve öğürme isteği uyandıran cinstendi. Ama Vic'inki erimiş tuzlu karamelli dondurma gibiydi; pürüzsüz, tuzlu, tatlı ve kesinlikle çok lezzetliydi.

Tanrım, buna bağımlı olabilirim, diye düşündü, adam onun adını inleyip saçlarını okşarken emmeye ve yutmaya devam ederken. Ağzına boşalırken onun iri, kaslı vücudunun gerginleşmesini izlemek çok seksiydi.

Onun boşalmasının tadını sevmesi iyi bir şeydi, çünkü *çok* fazla boşalmıştı. Görünüşe göre Kindred'ler insan erkeklerinden çok daha fazla tohum üretiyordu ve adam sonsuza dek boşalıyor gibiydi.

Sonunda Vic bitirdi. Nefes nefese, aşağı baktı ve yüzündeki bir tutam saç okşadı.

"Teşekkür ederim tatlım," diye mırıldandı, derin sesi zevk ve minnettarlıktan boğuklaşmıştı. "Bu... hayal ettiğim her şeyin ötesindeydi."

"Daha önce hiç oral seks yapmayı hayal etmedin mi?" Torri eğlenerek sordu. Evrende böyle bir fantezisi olmayan tek erkek o olmalı, diye düşündü. Ama onun ilk olması ve bundan bu kadar zevk alması hoşuna gitmişti. Ona baktı ve yüzündeki memnun ifadeye gülümsedi.

Vic onun kendisine bakışını sevmiştir.

"Bir dişiyi tatmayı düşünmüştüm ama bir dişinin *beni* tattığını hiç hayal etmemiştim," diye itiraf etti. "Ağzın ve ellerin üzerimde *harika* hissettiriyor."

"Artık dün gece neler hissettiğimi biliyorsun." Torri ona gülümsedi ama yüz ifadesinin biraz hüzünlü olduğunu da düşündü. "Sadece sana beni hatırlaman için şey vermek istedim," diye fısıldadı. "Bugün birlikte geçireceğimiz son gün olduğu için."

"Birlikte geçirdiğimiz zamanı hatırlamam için bana bir şey vermene gerek yoktu, seni asla unutamazdım." Vic uzanıp onun yanağını okşadı. "Sabah ışığı seni böyle yıkarken çok güzelsin," diye mırıldandı. "Seninle ilgili bu anıyı sonsuza dek kalbimde saklayacağım."

"Oh, Vic..." Birdenbire onun kollarındaydı, yüzü onun göğsüne gömülmüştü. "Keşke daha fazla zamanımız olsaydı," diye fısıldadı. "Uykuya geri dönmeni istemiyorum, böylece seni bir daha asla göremeyeceğim."

"Ben de daha fazla zamanımız olmasını isterdim. Ama gelin almak benim görevim değil," diye mırıldanarak kızın saçlarını okşadı. "Ben bir izciyim - varlığımın tek amacı bu."

"Biliyorum. Sadece seni çok özleyeceğim." Biraz hıçkırdı, sonra duygularını dizginlemek için çaba sarf ediyor gibiydi. "Özür dilerim, son günümüzü üzümlere geçirmek istemiyorum. Aç mısın?"

Vic başını salladı.

"Yiyebilirim," diye itiraf etti, ama dürüst olmak gerekirse, daha fazla Dünya mutfağını dört gözle beklemiyordu. Çoğunlukla tatsız ve kötü baharatlıydı - gerçi Torri'nin duygularını incitmekten korktuğu için bunu söylemiyordu.

"Güzel." Gülümsedi ve gözlerini ovuşturdu. "O zaman kalkalım ve kahvaltı için bir şeyler bulabilecek miyiz bakalım. Hadi bakalım."

Vic onun gülümsemesine karşılık verdi ama kendi duyguları da onun gözlerindeki hüznü yansıtıyordu. Uzun, çok uzun hayatında bir kez olsun, başka bir şey olmayı diledi

ne olduğunu. Keşke sadece bir izci değil de gerçek bir Kindred olsaydı.
Ama dilemekle işler yoluna girmezdi. İç çekerek onu mutfağa kadar takip .

OceanofPDF.com

OTUZ BEŞ

NAna her zaman iyi stoklanmış bir mutfağa sahipti ve aylardır ortalıkta olmamasına rağmen hâlâ üzerinde çok şey vardı. İçindeki un Hava geçirmez teneke kutu hâlâ tazeydi ve dondurucuda pastırma, kilerde de ninemin kendi konserve tarçınlı elmaları vardı.

"Krep," dedi Torri, elindeki malzemelere bakarken başını sallayarak. "Pastırma ve kahve de var ama korkarım toz krema sevmiyorsanız sade içmemiz gerekecek."

Vic kibarca, "Ne pişirirseniz seve seve yerim," dedi. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

Torri sırtarak, "Sadece orada otur ve güzel görün," dedi. Güzel görünmek mi?" Vic kaşlarını çattı.

"Bunu nasıl yapacağım?" Torri elini umursamaz bir tavırla salladı.

"Büyükannem ve büyükbabamın anlattığı eski bir şaka. Büyükbaba Pete mutfakta yardım edip edemeyeceğini sorar ve bazen Nana onu çalıştırır. Ama eğer yapmasını istediği bir şey yoksa, ona sadece orada oturmasını ve güzel görünmesini söylerdi. Aslında bunun anlamı, ben yemek yaparken senin de burada oturup bana eşlik etmeni istiyorum," diye açıkladı.

"Oh, bunu yapabilirim." Vic başını salladı ve evin A şeklindeki büyük çerçevesinin arka kısmında yer alan mutfağa baktı. "Burası çok iyi tasarlanmış bir yemek hazırlama alanı," dedi. "Gerçi aletleriniz şimdiye kadar gördüklerimden farklı."

"Ne yani, mikrodalga fırınınız ve ocağınız yok mu?" Torri pastırmayı çözdürüp krep hamuruna başlarken sordu. O da

Nana'nın acil durumlar için sakladığı toz yumurtaları kullanmak zorunda kalacaktı ama umarım sorun olmazdı.

Vic, "Dalgalarımız var - yiyecekleri çok hızlı pişirmek için yüzlerce küçük lazer yayıyorlar," diye açıkladı.

"Kulağa gerçekten yüksek teknoloji ürünü gibi geliyor," dedi Torri. "Umarım Ana Gemi'deyken bunu görebilirim." Başını iki yana salladı. "Bunu söylemek hâlâ kulağa çok *tuhaf* geliyor. Kendimi bir bilimkurgu filminde yaşıyormuş gibi hissediyorum!"

"Evet, Kindred'lar bilim kurgu çoğunu izledi," dedi Vic. "Çoğu her şeyi tamamen yanlış anlıyor. Ama ilkel bir bilime sahip olmanıza engel olamıyorsunuz," diye kibarca ekledi.

Torri, dökme demir tavada domuz pastırmasını pişirmeye başlarken homurdandı ve krepler için yuvarlak, dökme demir bir ızgara çıkardı. Tarçınlı elmalar ocağın arkasındaki tencerede ısınmaya başlamıştı bile.

"Çok teşekkürler. Eminim Dünya'nın tüm liderleri ne kadar geri olduğumuzu ve bizi sadece kadınlarımız için istediğinizi duyunca mutlu olacaklardır" dedi.

"Bu doğru değil," dedi Vic ciddiyetle. "Teknolojik olarak ne kadar gelişmiş olurlarsa olsunlar ya da olmasınlar, her türden öğrenecek çok şey var. Halkınızla kültürel alışveriş yapmaktan mutluluk duyacağız. Biz-" Durdu ve havayı kokladı, gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu *muhteşem* koku da ne?"

"Bu, dostum, domuz pastırması kızartmasıdır." Torri memnuniyetle sırıttı. "Fena değil, ha?"

"Pastırma mı? St. Petersburg'da servis edilen gevşek yağlı et şeritlerinden mi bahsediyorsun? Elizabeth'in mi?" diye sordu.

"Her şeyden önce pastırmanın tadının böyle olmaması gerekir," dedi Torri kararlı bir şekilde. "Ona orada ne yaptıklarını bilmiyorum ama *kesinlikle* doğru pişirmemişler. Pastırma gevrek ve lezzetli olmalı, gevşek ve vıcık vıcık değil."

Konuşurken mükemmel çıtırlıkta olan pastırmayı üzerinde kâğıt havlu olan bir tabağa aktardı ve ardından krepleri çevirdi. Kahvaltı neredeyse hazırды.

"Başka güzel kokular da var." Vic yüzünü kaldırıp derin derin içine çekti. "Tatlı, sıcak ve rahatlatıcı - nedir bu?"

Torri ona, "Büyük ihtimalle ninemin tarçınlı elma reçelinin kokusunu alıyordur," dedi. "Kreplerin üzerine servis etmek için biraz ısıtıyorum."

Konuşurken, kabarık, altın sarısı krepleri başka bir tabağa aktardı ve ardından tarçınlı elmaları bir servis kasesine döktü.

Vic, tabakları masaya getirmesine yardım etmek için ayağa kalktı ve Torri'yi gülümseten bir hevesle her şeyi kokladı. Nasıl yapacağını bilmiyordu.

Nana'nın yanına taşınmadan önce yemek pişiriyordu ama büyükannesi ona öğretmesi için ısrar etmişti.

"Kulağa eski moda ve aptalca gelebilir ama bir erkeğin kalbine giden yol gerçekten de midesinden geçer," demişti Torri'ye. "Ve yemek pişirmeyi öğrenmek başlı başına bir ödüldür; biraz yemek pişirme bilgisine sahip olduğun sürece asla aç kalmazsın ya da her yerde servis edilen fast-food'larla yaşamak zorunda kalmazsın."

Torri, ninesinin sözlerini hatırlayarak gülümsedi ve Vic'e tarçınlı elmalarla kaplı kabarık kreplerle dolu bir tabak ve yanında çıtır pastırma servis etti.

Pastırmadan bir ısırık aldı ve keyifle gözlerini kapadı.

"Torri, bu çok lezzetli!" diye mırıldandı, çiğnemeyi bitirdiğinde. "Teşekkür ederim. Krepleri de dene," diye önerdi.

Vic tarçınlı elmalı kreplerden bir ısırık aldı ve mutlulukla inledi. "Çok güzel! Ve St. Petersburg'da bize servis ettikleri yemeklerden çok *farklı*. Elizabeth'in," diye belirtti.

Torri, "Orada servis ettikleri şeyler yemek *bile* sayılmazdı," diyerek aynı fikirdeydi.

"Pek iyi değildi," diye itiraf etti Vic. "*Tüm Dünya* yemeklerinin böyle olduğunu sanırdım."

"Artık farklı olduğunu biliyorsun." Sırıttı. "Yumulun, büyük bir gün bizi bekliyor."

Vic başını salladı ve hevesle yedi, her şeyden ikinci kez aldı, bu Torri'nin kalbini iyi etti, özellikle de Nana'nın tarçınlı elmalarından daha fazla istediğinde.

"Bunları büyükannenin kendisinin yaptığını mı söylüyorsun?" diye sordu ve elmalardan bir ısırık daha alarak tadına baktı.

Torri başını salladı.

"Her zaman kendi meyve ve sebzelerini toplar ve konserve yapardı. O... bunları yaptığında zaten kanserdi," diye ekledi bir damla gözyaşını silerek. "Bunları asla yiyemeyeceğini biliyordu ama ne zaman tadına baksam onu düşünmemi söylerdi."

"O zaman iki kat daha özeller," dedi Vic ciddiyetle. "Torri, bir izci olarak görevimin bir parçası da yeni bir gezegenin kültüründen ve yemeklerinden örnekler getirmektir. Kindred Yüksek Konseyi'nin denemesi için büyükannenin tarçınlı elmalarından getirebilir miyiz?"

Torri gözyaşlarının arasından güldü.

"Eminim ninem, konservelerinin uzaylı bir ırkla ilk temasın bir parçası olmasından onur duyardı. Bilim kurguyu severdi, biliyor musunuz? Star Trek onun favorisiydi - Kaptan Kirk'e çok aşıktı."

"Sanırım bahsettiğiniz Dünya videosunu biliyorum," dedi Vic. "Kindred'ların çoğu daha çok Mr. Spock'a benzeyen mizaçta insanlarla karşılaşmayı umuyordu."

Torri masayı toplamak için ayağa kalkarken kuru bir sesle, "Hayallerini yıktığım için özür dilerim," dedi. "Ama korkarım insanlar pek de *mantıklı* yaratıklar değiller."

"Hayır, ama ilgi çekici." Vic de ayağa kalktı. Torri lavabonun başında duruyordu ve Vic kollarını arkadan Torri'ye dolayarak ona sımsıcak sarıldı.

"İlgi çekici, ha?" Torri başını çevirip ona gülümsedi, adamın iri ve sert vücudunun kendisine bu kadar yakın olmasıyla kendini korunmuş ve kuşatılmış hissetmesine bayılıyordu.

"Mmm-hmm," diye mırıldandı Vic. "Aynı zamanda güzel, zeki, şefkatli ve tamamen karşı konulmaz." Eğilerek kızın saçlarını kenara itti ve boynunu nazikçe öptü.

Torri usulca inledi. Boynu onun için her zaman erojen bir bölge olmuştu ve büyük Kindred'in tenindeki sıcak ağzı tüm vücuduna zevk kıvılcımları gönderdi.

"Eğer buna başlarsan buradan *asla* çıkamayız," dedi ona nefes nefese.

"Biliyorum, özür dilerim." Vic geri çekildi ve kadın onun kaşlarının çatık olduğunu gördü.

Kaşları çatılmıştı ve masmavi gözleri hüznle doluydu. "Sadece sana tekrar dokunmak, sana sarılmak istedim."

"Oh, Vic..." Torri bulaşıkları bıraktı ve kollarını onun beline doladı. Adam o kadar büyüktü ki bir kas dağını kucaklamak gibi bir şeydi ama aslında aralarındaki boyut farkı hoşuna gitmişti; kendini küçük ve korunmuş hissetmesini sağlıyordu.

Ona nasıl bu kadar çabuk bağlandığını merak etti. Birbirlerini gerçekten sadece bir haftadır tanıyorlardı. Nasıl olmuştu da kalbinin eksik bir parçası gibi hissetmişti?

"Seni çok özleyeceğim," diye mırıldandı, ona sarıldı ve sıcak kokusunu içine çekti. "Seni kaybetme fikrinden *nefret ediyorum*."

Vic onun saçlarını okşayarak, "Ben de nefret ediyorum," diye mırıldandı. "İlk kez kendimi görevimi tamamlamak ve durağanlığa geri dönmek konusunda isteksiz buluyorum."

Torri iç çekti.

"Eğer Scourge'ların yolda olduğu gerçeği olmasaydı, senden görevini unutmanı ve benimle kalmanı isterdim. Ama sanırım bu oldukça bencilce olurdu, değil mi?"

"Gezegeninizin kaderi pamuk ipliğine bağlı," diye ciddiyetle onayladı Vic. "Scourge yırtıcı bir tür. Eğer onlar buraya gelmeden Ana Gemiği getirmesek, gezegeninizin kaynaklarını yok edecek ve tüm sakinlerini öldürecek ya da köleleştirecekler."

"Ugh!" Torri titredi. "Sanırım gitsek iyi olacak." Tekrar iç çekti. "Bulaşıkları bitireyim, mutfağını kirli bırakırsam ninem derimi yüzer." Hüzünle gülümsedi. "Sonra da Kindred'lara barış teklifi olarak onun tarçınlı elmalarından birkaç kavanoz hazırlayacağım. Umalım da Yüksek Konseyiniz de onları sizin kadar sevsin."

"Bence diğer Kindred'lar Dünya'yı ve sunduğu pek çok şeyi çok sevecekler," diye mırıldandı Vic, onun yanağını hafifçe okşayarak. Eğilerek ona kısa, tatlı bir öpücük verdi. "Hadi, temizlenmene yardım edeyim, sonra da gitmemiz gerek."

OTUZ ALTI

Tona göre Nana'nın kulübesinden Vic'in gemisini bıraktığı yere kadar olan yolculuk sadece bir saat sürecekti. Parlak Sonbahar güneşinin altında ilerlerken Torri içini çekti. Yaprak mevsiminin doruğundaydılar ve yüksek dağ geçitleri bir renk cümbüşüne bürünmüştü: altın, kırmızı ve vermillion yapraklar her şeyi kaplıyor.

Yolculuğun büyük bölümünde yalnızdılar, Blue Ridge'e tırmandıkça sadece ters yöne giden birkaç arabanın yanından geçiyorlardı. Sonra, Torri tam temiz bir kaçış yapabileceklerini düşünmeye başlamışken, arkalarından bir polis arabası hızla geldi.

"Uh-oh..." Torri omzunun üzerinden bir bakış attı. Hâlâ O'Toole'un kamyonetindeydiler -eğer cesedi bulunduyorsa, ki muhtemelen şimdiye kadar bulunmuştur- polis aracını arıyor olmalıydı.

"Bir sorun mu var?" Vic sordu. Dikiz aynasına baktı ve kaşlarını çatı. "Görünüşe göre insan yetkililer bizi buldu."

Torri umutla, "Belki de sadece bir tesadüftür," dedi. "Belki de sadece arkamızdan gelmiştir ve bizi rahat bırakacaktır."

Ancak bir an sonra polis aracının ışıkları yandı ve sireni çalmaya başladı.

"Bizi rahat bırakacaklarını sanmıyorum," dedi Vic acımasızca.

"Ne yapacağız şimdi?" Torri kendini hasta hissediyordu. "Bizi durdurmalarına izin veremeyiz! İnsanlarının yardımına gelmeden önce Bela'nın gelmesi halinde Dünya'nın yok olacağını kendin söyledin!"

"Açıklamaya çalışsak yetkililerin bizi dinleyeceğini sanmıyorum." Vic sordu.

Torri homurdandı.

"Bu kocaman bir '*Hayır*' olurdu. Neden St. Elizabeth'e yatırıldım sanıyorsunuz? Çünkü Chuck'a uzaylıların dünyayı fethetmeye geldiğine dair rüyalar gördüğümü söyledim. Dünya'daki insanlar bilim *kurgudan* hoşlanıyor olabilir ama *kurgu* kısmına çok önem veriyorlar. İstilaya gelen kötü uzaylılarla savaşmak için iyi uzaylıları bulmaya gitmek üzere Dünya'dan ayrılmamız gerektiğini söylersek *kimse* bize inanmaz."

"O zaman onlardan kaçmamız gerekecek," dedi Vic acımasızca.

"Ama nasıl?" Torri sordu. "Kamyonun boş görünmesi için ikimizi de kamufle edebilir misin?" diye umutla sordu.

Başını iki yana salladı. "Keşke yapabilseydim, ama sadece kendi görünüşümü değiştirebilirim. Gemimin park ettiği yer hemen ileride. Bu aracı hemen yanına çekeceğim ve onların dikkatini dağıtacağım. Bu araçtan çıkıp gemiye girmek için elinizden geleni yapmalısınız."

"Ama güvende olacak mısın?" Torri endişeyle sordu. "Bu ülkede polisler silahlı, biliyorsun ve seni vurabilirler. Dikkatli olmalısın Vic!"

"Elimden geldiğince dikkatli olacağım ama dediğin gibi, bizi durdurmalarına izin veremeyiz," dedi suratsızca. "Şuraya bakın, bu benim gemim."

İlerideki Manzaralı Gözetleme Noktasını işaret etti. Ana yolun kenarında, dağın bakan küçük, kavisli bir park alanıydı. Turistler orada durup geniş manzaranın fotoğraflarını çekmeyi severler.

Bugün hiç turist yoktu. Torri orada park etmiş sadece tek bir araba gördü. Şık, gümüş rengi ve çok modern görünümlüydü. Aslında Vic'in gemisi olduğunu bilmeseydi, bunun bir tür Avrupalı lüks spor sedan ya da onun gibi bir şey olduğunu düşünebilirdi.

"Gemimin hemen yanına park edeceğim," dedi Vic ona, Gözcü'ye girdiklerinde. "Ve kapıları senin için uzaktan açacağım. Olabildiğince çabuk ve sessizce içeri gir."

"Ama ya sana ateş ederlerse?" Torri'nin midesi düğümlenmişti ve polis arabası arkalarından yaklaştıkça polis sirenlerinin monoton uğultusu giderek artıyordu.

"Merak etmeyin, gemimin dış gövdesi son derece sağlamdır," dedi Vic ona. "Sizi her türlü mermili silahtan koruyacaktır."

" ben *senden* bahsediyorum!" Torri itiraz etti. "Ya ateş ederlerse *Sen?*"

Vic basitçe, "Çarpılmamak için elimden geleni yapacağım," dedi. Kamyonu kapattı. "Şimdi ben yetkililerin dikkatini dağıtmaya çalışırken sen de dışarı çık."

O konuşurken, vücudu hızla değişmeye başladı. Birkaç saniye sonra kamyonun sürücü koltuğunda Vic değil Mike O'Toole oturuyordu.

Torri en mantıklı olanın kılık değiştirmek olduğunu düşündü. Ne de olsa O'Toole kamyonetin gerçek sahibiydi ya da *öyleydi*. Ama St. Elizabeth'te kendisine eziyet eden ölü hademenin yanı başında belirdiğini görmek yine de tüylerini ürpertmişti.

"Tamam, herkes arabada kalsın ve ellerinizi görebileceğim bir yerde tutun," diye bağırdı biri. Bu tek bir polisti ve silahını çekmemiş olsa da eli her an çekmeye hazır bir şekilde silahının üzerindeydi.

Torri bir an için dondu kaldı. Tüm içgüdüleri polisin dediğini yapması ve otoriteye itaat etmesi gerektiğini söylüyordu. Ama sonra yakalanırsa ne olacağını düşündü. Dünya birkaç gün içinde istila edilmekle kalmayacak, aynı zamanda büyük olasılıkla Aziz Elizabeth'e geri gönderilecekti.

Hayır, oraya asla geri dönmeyeceğim! diye düşündü şiddetle. Bu ona kapısını açma ve sessizce yere inme gücü verdi. Spor çantasını bir koluyla şiddetle kavrayarak yanındaki gümüş uzay gemisi arabasına doğru kaydı.

Polis memuru şimdi kamyonun sürücü tarafına yaklaşıyordu ama yine de kamyonun yolcu tarafındaki kapısının açıldığını duydu.

"*Sana olduğun yerde kal dedim!*" diye tehditkâr bir şekilde bağırdı.

"Sorun değil, memur bey - kız arkadaşımın gerçekten gitmesi gerekiyor, anlıyor musunuz?" O'Toole gibi Vic de kolayca söyledi.

Görevlinin sesini ve konuşma şeklini bu kadar iyi taklit etmesi ürkütücüydü, diye düşündü Torri ve sonra şık metal arabaya daha yakından bakarak kapı kolunu aradı.

Bulabildiği hiçbir şey yoktu ve tam paniklemeye başlamıştı ki, elini kapının üzerine koydu ve kapı yumuşak bir şekilde yana kayarak daha önce hiç görmediği yüksek teknolojili bir iç mekânı ortaya çıkardı. Vic'in ona bir uzay gemisine sahip olduğu konusunda doğruyu söylediğine dair herhangi bir şüphesi kaldıysa bile, bu "arabanın" içine bir kez bakması onları ortadan kaldırdı.

Bir uçağın kokpitine benziyor, sadece daha karmaşık, diye düşündü Torri, tuhaf görünümlü aletlere bakarken. Kendisi için çok büyük olan ve bir tür ultra yumuşak süetle kaplanmış gibi hissettiren lüks koltuğa kayarken hiçbir şeye dokunmamaya dikkat etti.

Polis ona "Hey, buraya gel!" diye bağırdı ama geminin kapısı arkasından sessizce kapanmaya başlamıştı bile.

Vic'in nazikçe, "Heyecanlanmayın memur bey," dediğini duydu. Şık uzaylı aracının fûme camlı penceresinden baktığında, Vic'in iki elini de "ateş etmeyin" anlamında kaldırdığını gördü. "Sanırım bir tür *kişisel eşya* almaya gitti, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur," diye ekledi ve anlamlı bir şekilde göz kırptı.

Memur görünüşe göre Vic'e odaklanmaya ve Torri'yi şimdilik yalnız bırakmaya karar verdi.

"Siz Michael O'Toole musunuz?" diye sordu.

"Ehliyetimde öyle yazıyor, görmek ister misin?" Vic dostça sordu. "Evet, var. Ehliyet ve ruhsat hemen şimdi ve komik işler yapmak yok." memur tersledi. İri bir adamdı -gerçi gerçek haliyle Vic kadar iri değildi, Torri bunu gördü. Ve elini hâlâ silahının kabzasından çekmemişti.

Vic etrafı araştırdı ve kamyonun ruhsatını bulmayı başardı ama tabii ki O'Toole'un ehliyeti yoktu.

"*Kahretsin*," dedi, cüzdanı kendinden gerçekten iğrenmiş gibi bir sesle. "Cüzdanımı diğer pantolonumda unutmuş olmalıyım. Özür dilerim memur bey."

Memur ona ters ters bakarak, "*olacaksın*," diye homurdandı.

"Beni neden durdurduğunuzu sorabilir miyim?" Vic sordu, görünüşe göre hâlâ zararsız görünmeye çalışıyordu.

"Dün gece St. Elizabeth Akıl Hastanesi'nde bir cinayet işlendi ve bir adam kaçırma olayı yaşandı," diye homurdandı memur, kaşlarını çatarak. "Bu konuda bir şey biliyor musun?"

"Korkarım hayır." Vic omuz silkti. "Yani, orada çalışıyorum ama büyükannemi ziyaret etmek için dün gece vardiyamın ortasında çıktım. Buradan çok uzakta olmayan bir kulübesi var; gerçekten hastaydı ve bana ihtiyacı vardı."

Torri şık gümüş geminin sınırlarından polisin yüzündeki kızgın şaşkınlığı görebiliyordu. Vic'in söylediklerine inanıp inanmaması gerektiğinden emin olmadığı belliydi. Bir yandan, konuştuğu kişi cinayet kurbanına benziyordu, ama diğer yandan, dün gece güvenlik görevlisi Gus tarafından ayrılırken görülmüştü. Bütün bunların mümkün olmasının tek yolu O'Toole'un tek yumurta ikizi olmasıydı, ki olmadığından oldukça emindi. Kafası karıştığı için memuru suçlamadı, sadece ateş etmeye başlamamasını umdu.

Vic'e, "Hemen kamyondan in ve ellerini görebileceğim bir yerde tut," dedi.

Vic kamyonun şoför kapısını açtı ve ellerini havaya kaldırarak aşağı indi.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu masumca.

"Şimdi benimle geliyorsun. Bayan arkadaşın da öyle - her kimse artık," diye tersledi memur. "Yavaşça arkana dön ve ellerini arkana koy."

Vic dönmeye başladı, sonra hızla geri döndü. Neredeyse bir bulanıklığa dönüşecek kadar hızlı bir hareketle memurdan bir şey kaptı. Torri *silahın* elinde gümüş gibi parladığını gördü ve Vic onu dağın yamacından aşağı fırlattı. Sanki hızlı bir top fırlatmış gibi maviliklere yelken açtı, güneş ışığında göz kırptı ve herhangi bir insanın fırlatabileceğinden çok daha uzağa düştü.

"Üzgünüm memur bey, ama acelem var ve beni durdurmanıza izin veremem."

O konuşurken Vic tekrar kendine döndü. Bu ani dönüşüm memurun durup ona bakmasına neden oldu, gözleri şoktan büyümüştü.

"Hey-" diye başladı.

Ama Vic çoktan kamyonun etrafından dolaşmış ve Torri'nin yanındaki şık gümüş gemiye tırmanmıştı.

"Kemerini bağla," diye tembihledi ona. "Buradan hemen çıkmamız gerekiyor."

Aşağı baktığında, oturduğu yolcu koltuğuna beş noktadan bağlanmış bir emniyet kemeri olduğunu gördü. O tüm kayışları yerine oturtmaya çalışırken, Vic de karmaşık görünümlü bir dizi aleti hızla manipüle ediyordu. Bir süre sonra gemi havaya doğru yükselmeye başladı.

"Hey! Hey!" Yerde yatan memur Vic'in değişimini görmenin şokunu atlatmış görünüyordu. Onlara öfkeyle bakıyordu. Bir süre sonra arabasına doğru koştu ve elinde bir tüfekte geri döndü.

"Acele et!" Torri korkuyla yalvardı. Vic'in ona gemisinin mermileri saptırabileceğine dair söz verdiğini biliyordu ama bunu *gerçekten* test etmek istemiyordu.

"Merak etme, birazdan menzile dışına çıkacağız," diye söz verdi Vic. "Çok hızlı gitmek istemiyorum, sana zarar verebilirim."

"Tüfek patlaması da öyle!" Torri'nin nefesi kesildi. "*Git!*"

Omuz silkti.

"Pekala."

Gemi, Torri'ye midelerini aşağıda bırakmış gibi hissettiren bir şekilde yukarı doğru fırladı. Bu deneyim ona lunaparkta bindiğiniz "Dehşet Kulesi" gezintilerini hatırlattı, sizi bağlayıp daha da hızlı düşürebilmek için hızla yukarı kaldırıyorlardı. Sadece ilk yükselişten sonra bir düşüş olmamasını umuyordu.

Aşağıdan bir pompalı tüfek sesi geldi ve ardından polis iki namluyu da onlara doğru boşaltırken bir tane daha patladı, ancak hiçbir atış gemiye isabet etmedi - en azından Torri'nin hissedebildiği kadarıyla.

Kaşlarını çatarak şu anda altlarındaki böcek kadar olan subaya baktı. Neden bazı insanlar her zaman önce ateş edip sonra soru sormak isterdi? Uzaylılara ait olduğu açıkça belli olan bir gemiyi görmenin polisi ateş etme konusunda iki kez düşündüreceğini sanırdı. Ama görünüşe göre öyle olmamış.

"Rahatlayabilirsin, artık menzil dışındayız," dedi Vic ona. Hâlâ soğukkanlı ve sakin görünüyordu, sanki kenara çekilip vurulmak önemli bir şey değilmiş gibi.

Torri'nin kalbi davul gibi çarpıyordu ama ona zayıf bir gülümseme vermeyi başardı.

"Çok güzel bir uçuştı. Geminiz inanılmaz!"

"Teşekkür ederim." Ona gülümsedi. "Bu sadece standart bir uzun menzilli keşif gemisi."

Torri etrafına bakınarak, "Bu deneyimle ilgili hiçbir şey bana göre standart değil," diye mırıldandı. Arkasına baktığında şaşkınlıkla "Arka taraf daha mı büyük?" diye sordu. Gemiye ilk bindiğinde arka koltuk bölümü normal bir sedandan daha büyük görünmüyordu. Şimdi ise oldukça genişlemiş, neredeyse bir karavan ya da karavan gibi bir yaşam alanına dönüşmüştü.

Vic, "Mekik ne tür kamuflaje ihtiyaç duyduğuma bağlı olarak genişleyip daralabiliyor," diye açıkladı. "Standart boyutlarda bir Dünya aracı gibi görünmesini sağlamaya çalıştım. Ama şimdi tekrar gerçek boyutuna ve şekline genişleyebiliyor." "Bana bir tur attıracak mısın?" Torri sordu. "Tüm o bilimkurgu araçlarını görmek için sabırsızlanıyorum. Burada olması gereken aletler!"

Vic kaşlarını çatarak, "Belki birazdan," dedi. "Önce Ana Gemiyle temasa geçip bizim için uzayı katlamalarını istemem gerekiyor. Birkaç güneş sistemi ötedeler, raporumu bekliyorlar ve ben onları arayana kadar yaklaşmayacaklar," diye ekledi.

"Oh, uh, tamam." Torri omuz silkti. " değil."

"Teşekkür ederim. Şimdi ben sadece..." Vic, küçük bir ekrana benzeyen karmaşık görünümlü bir aletle bir şeyler yaparken yüzünde konsantre olmuş bir ifade vardı. Ekranın üzerinde uzaylı görünümlü bir yazı belirdiğinde kaşlarını çatı. "Yedi Cehennem'de ne var?" diye mırıldandı.

"Ne oldu? var?" Torri endişeyle sordu.

"İletişim bağlantım kopmuş gibi görünüyor." Vic bariz bir hayal kırıklığıyla kaşlarını çatı ve birkaç şey daha denedi. Ama küçük ekran inatla karanlık kalmaya devam etti. Bir süre sonra, Torri'nin daha önce hiç duymadığı sert, gırtlaktan gelen bir dilde küfretti.

"Vic?" diye sordu endişeyle. "Onlara ulaşamazsak bu ne anlama gelir?"

Başını kaldırdı, yüzü ciddiye.

"Bu, Ana Gemi'yle irtibata geçip Bela'nın yolda olduğunu haber vermenin hiçbir yolu olmadığı anlamına geliyor. Başımız belada demektir."

OceanofPDF.com

OTUZ YEDİ

TOrri kendini hasta hissetti. Aziz Elizabeth'ten kaçmak için çektikleri onca zahmet ve silahlı polisten kıl payı kurtulmaları ve şimdi de görevlerinin bozuk bir telefon yüzünden başarısız mı olacak?

Gördüğüm rüyalar gerçek olacak, diye düşündü umutsuzca. Ya AllFather beni gerçekten arayıp ? Ya onu gerçekten görmek zorunda kalırsam?

Peki ya Dünya'nın kendisi? Sevdiği herkes - tanıdığı herkes - tüm dünyadaki herkes öldürülecek ya da köleleştirilecekti!

Ama tam düşünceleri iyice kararmaya başlamıştı ki Vic uzanıp elini dizine koydu.

"Merak etme Torri, henüz pes etmiyoruz," dedi mavi gözlerinde kararlı bir parıltıyla.

"Değil miyiz? Ne ?" Torri sordu. Kaşlarını çatı, alnı konsantrasyonla çatıldı.

"Eğer doğru hatırlıyorsam, güneş sisteminizin hemen dışında Tau Çeyreği'nde ortaya çıkan sabit bir solucan deliği var."

"Güneş sisteminin hemen dışında mı? Ama oraya gitmemiz yıllar ve yıllar almayacak mı?" Torri itiraz etti.

Vic'in ağzının kenarları belirgin bir eğlenceyle yukarı kalktı.

"Dünya teknolojisini kullanıyor olsaydık belki. Ama bir Kindred gemisinde bu hiç de uzun sürmez."

"Tamam. Diyelim ki bu solucan deliğinden geçtik," dedi Torri. "Diğer tarafa geçtiğimizde ne yapacağız?"

"Gemiği tamir ettirin tabii ki," dedi Vic. Kaşlarını çatı. "Sanırım bunun için en iyi seçeneğimiz Gemma Alfa Üç. Gemmitler çok yetenekli teknisyenlerdir." Kaşları çatıldı. "Umarım onlara ödeme yapacak kadar param vardır."

"Gemiği tamir ettikten sonra Kindred'leri arayıp onlardan yardım isteyebilir miyiz?" Torri umutla sordu.

"Aynen öyle." Başını salladı.

"Ve hala zamanında yetişebileceğimizi mi düşünüyorsun?"

"Umarım öyledir." Vic içini çekti. "Dün gece gördüğün Rüya'dan biliyoruz ki Bela'nın Baba Gemisi Dünya'ya bir haftadan daha az bir mesafede. Onlar gelmeden önce en azından birkaç günümüz olmasını umuyoruz."

"Pekâlâ, o zaman gidelim," dedi Torri hevesle. Alt dudağını dişledi. "Biliyor musun Vic... Böyle hissetmenin doğru olmadığını biliyorum ama biraz olsun rahatladım."

"Rahatladın mı?" Adam ona şaşkın bir bakış attı.

"Hemen ayrılmak zorunda olmadığımızı," diye açıkladı Torri. "Seninle en azından bir günüm daha var."

Yüzünde sıcak bir gülümseme belirdi ve onun elini tutarak parmaklarını birbirine doladı.

"Ben de seninle daha fazla vakit geçireceğim için mutluyum, tatlım. Bir görevin sona ermesi için hiç bu kadar isteksiz olmamıştım."

"Görünüşe göre uzatılmış. Ve sanırım yol boyunca bonus bir macera yaşayacağız." Torri ona sırtı. "Hey, madem benim güneş sistemimden geçeceğiz, Satürn'e uğramamızın bir yolu var mı? Her zaman halkalarını görmek istemiştir."

"Bunu kesinlikle yapabiliriz," diye söz verdi Vic. "Sadece solucan deliğine doğru bir rota çizmemiz izin verin ve yolda halkalı gezegeninizin yanından geçmeyi de ekleyeceğim."

Karmaşık aletlerle çalışırken Torri suçlu bir heyecan . Evet, dünyanın başı dertteydi ama Bela'nın oraya varmasına en azından birkaç gün vardı. Ve bu arada, Soydaşlarıyla daha fazla zaman geçirecek ve yabancı bir gezegen görecek! Ne kadar heyecan verici değil mi? Sadece büyükannesine söyleyebilmeyi diliyordu.

Nana buna bayılırdı, diye düşündü görüntü ekranından uzayın uçsuz bucaksız karanlığındaki yıldız örtüsüne bakarken. *Her zaman bir uzay gemisi gelip onu bir maceraya götürmeyi teklif etse, bu şansı kaçırmayacağını söylerdi.*

Torri Őimdi bu Őansı elde ediyordu ve bunu boŐa harcamamaya kararlıydı. Daha önce hićbir insanın grmedići Őeyleri görecek ve bunları Vic'le birlikte yaŐayacaktı.

Harika olacaktı ve her Őeyin sonunda büyük Kindred'e sonsuza dek veda etmek zorunda kalacaćını unutmaya ćalıŐacaktı.

OceanofPDF.com

OTUZ SEKİZ

Saturn'un halkaları muhteşemdi ve solucan deliği uzayın karanlığında dönen mavi bir girdap gibi görünüyordu. İçinden uçmak biraz korkutucuydu ama Vic Torri'nin elini tuttu ve ona her şeyin yolunda gideceğine dair söz verdi.

tamamen güvenli.

"*Dengesiz bir solucan deliğinden geçmek istemezsiniz,*" dedi dönen girdaba girdiklerinde. "Çünkü nereden çıkacağınızı bilemezsiniz ve solucan deliği kapanırsa, evrenin hangi kısmına inmiş olursanız olun orada sıkışıp kalırsınız. Hatta muhtemelen alternatif bir evrende."

"Kulağa korkunç geliyor!" Torri haykırdı. "Bambaşka bir evren mi?"

Başını salladı. "Bunun olduğunu duymuştum. Ama endişelenmeyin, haritası çıkarılmış ve doğrulanmış sabit bir solucan deliği gayet iyidir. Bunu evrenin bir bölümünden diğerine açılan bir kapı gibi düşünün. Siz insanlar buna "kısa yol" diyorsunuz.

Torri gülümseyerek, "Sanırım *kestirme* demek istediniz," diye düzeltti onu. "Ama güvenli olduğunu söylediğin sürece sana güveniyorum."

Vic ciddiyetle, "Teşekkür ederim, güvenilir biri olarak görülmek güzel," dedi. "Bakın, şimdiden deliğin sonuna ulaşıyoruz."

O konuşurken, gemi dönen mavi girdabın diğer ucundan uzayın farklı bir bölümüne fırladı.

"Ve işte varış noktamız. Gemma Alfa Üç." Vic önlerindeki görüntü ekranında küçük kırmızımsı bir noktayı işaret etti. "Oraya vardığımızda muhtemelen daha sıcak giysilerinizden memnun kalacaksınız," diye ekledi.

Torri'nin kazağı. "Onların güneşi kırmızı bir dev ve Dünya'nın yıldızı Sol kadar ısı yaymıyor."

"Ama oksijen atmosferi var mı? Yani orada nefes alabilecek miyim?" Torri endişeyle sordu.

"Elbette! Yine de gezegenin yüzeyinde yürürken kendinizi biraz daha hafif hissedeceksiniz - Dünya'nın yerçekiminin yaklaşık sekizde yedisine sahip."

Torri güldü.

"Harika, hiç uğraşmadan kilo verebiliyorum. Buranın sakinleri nasıl?"

"Şey..." Vic tereddüt etti. "Gemmitlere bakmak size biraz *tuhaf gelebilir*. Anatomileri neredeyse insansı ve gezegenlerinde eskiden çok büyük yırtıcılar vardı, bu yüzden kendilerini korumak için oldukça şaşırtıcı bazı adaptasyonlar geliştirdiler. Şimdi, elbette, yırtıcıların hepsi öldü, ancak adaptasyonlar kaldı."

"Sanırım bana ne söylediklerini söylemen gerekecek," dedi Torri. "Çünkü onların dilini anlamam mümkün değil."

"Bu konuda size yardımcı olabilirim." Vic düşünceli görünüyordu. "Uzun menzilli mekiklerin çoğu, mekiği kullanan savaşçının dilini öğrenmesi özellikle zor olan bir türle iletişim kurması gerektiğinde kullanılmak üzere bir miktar çeviri bakterisiyle donatılmıştır."

"Çeviri bakterileri mi?" Torri ayağa kalkıp geminin arka tarafını aramaya giderken sordu.

"Bilinen evrendeki neredeyse tüm dilleri anlamanızı sağlayan bakteriler," dedi ve küçük siyah bir kutuyla geri döndü.

"*Kendi* dünyamdaki yabancı diller de dahil mi?" Torri heyecanla sordu. Sonunda Dünya'ya döndüğünde BM tercümanı ya da onun gibi bir iş bulmak ne kadar havalı olurdu?

Vic, sanki dünyadaki herhangi bir dili konuşmak ve anlamak önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti.

"Tabii ki. Herhangi birinin ne söylediğini anında anlayacaksınız çünkü bakteriler kan-beyin bariyerinizi geçecek ve beyninizin konuşmayı kontrol eden bölümlerinde yaşayacak. Size anında çeviri yapacaklar ve yabancı dilde cevap vermenize izin verecekler, ancak size kendi ana dilinizi konuşuyormuşsunuz gibi gelecek."

"Kan-beyin bariyeri mi?" Torri, bir ucunda çok uçlu bir iğne olan oldukça büyük bir şırıngayı ortaya çıkarmak için açtığı küçük siyah kutuya şüpheyle baktı. "Bunun güvenli olduğundan *emin* misin?"

"Elbette, tüm insanımsı türler için güvenlidir," teminat verdi Vic. "Ama eğer almak istemezseniz, Gemmitlerden herhangi biriyle konuşmak isterseniz sizin için tercümanlık yapabilirim," diye ekledi.

"Hayır..." Torri derin bir nefes aldı. "Hayır, sana güvendiğimi söyledim ve bunda ciddi dim. Devam et, sapla bana."

Kazağının kolunu yukarı itti ve ona çıplak sol kolunu uzattı.

Vic çok uçlu iğneyi kolunun üst kısmına batırırken, "Sadece hafif bir sızı hissedeceksin," dedi.

Bir an acı duydu, derisinin altında soğuk bir his oluştu ve sonra her şey bitti. Torri herhangi bir tepki verip vermeyeceğini görmek için bekledi ama kendini iyi hissediyordu. Aslında, tamamen normal hissediyordu, ki bu biraz hayal kırıklığıydı.

Belki de bende işe yaramadı, diye düşündü. Biriyle konuşması gerekirse Vic her zaman ona tercümanlık yapabilirdi.

Gökyüzündeki pembemsi kırmızı nokta, tıpkı Dünya gibi kıtaları ve okyanusları olan bir gezegen olana kadar büyüdükçe büyüdü. Renkleri hariç. Dünya uzaydan mavimsi beyaz görünürken, Gemma Alfa Üç çok daha kırmızı ve turuncuydu, üzerinde mor ve beyaz girdaplar vardı.

Ya Mars gibi topraklarında çok fazla demir var ya da bitki örtüsü ve okyanusları gerçekten ilginç renklerde, diye düşündü Torri Vic gemiyi yabancı dünyanın atmosferine yönlendirirken.

"Bakalım," diye mırıldandı kaşlarını çatarak. "Bu gezegeni ziyaret edeli epey zaman oldu ama Gemmitler uzun ömürlü bir tür - umarım aradığım tamirci hâlâ yaşıyordur."

Alçaktan uçarak, Dünya'dakileri utandıracak gökdelenlerin bulunduğu kalabalık bir kentsel alanın üzerinden geçtiler. Torri, Dünya'daki binalardan daha büyük ve daha geniş olduklarını, sanki insanlardan daha büyük insanları barındırmak için tasarlandıklarını düşündü. Çoğu gri ya da kahverenginin tonlarındaydı ama turuncu, kırmızı ve mor yapraklı sarmaşıklarla kaplı gibi görünüyorlardı. Ama yaprakların her biri bir araba kadar büyük görünüyordu - Gemma Alfa Üç'te *her şey* daha mı büyüktü?

" arada, Gemmitler ne kadar büyük?" diye sordu Vic'e, o daha da alçakta, bir tür pazar yeri gibi görünen bir alanın üzerinde daire çizerken.

"Ah... sanırım gergedan denen Dünya hayvanının büyüklüğü kadar," dedi düşünceli bir şekilde. "Ama endişelenmeyin, saldırgan değiller," diye ekledi.

"Yine de, özellikle de tatlılar söz konusu olduğunda, biraz alıcı ve açgözlü ."

"Tatlılar mı?" Torri kaşlarını çatarak sordu.

"Tatlı yiyecekler. Gemmitlerin ağızlarının tam ortasında 'tatlı diş' dedikleri şey vardır," diye açıkladı Vic. "Tatlı ya da şekerli herhangi bir şeyin varlığını hissediyor ve bunu elde etmek için büyük çaba sarf ediyorlar."

"İlginç," dedi Torri. "Birine 'tatlıya düşkün' dediğimizde, şekerleme, pasta ve benzeri şeyleri gerçekten sevdiğini kastederiz."

Vic, "Gemmitler hamur işleriyle ünlüdür," diyerek onu temin etti. "Belki biz buradayken biraz deneyebilirsin. Tüm Tau Çeyreği'nin en iyisi olduğu söyleniyor."

"İsterdim," dedi Torri. "Ama şu senin tamirci arkadaşına ulaşmamız ne kadar sürer?"

"Ona tam olarak 'arkadaşım' diyemem ama daha önce iş yaptık ve birbirimize saygı duyuyoruz," dedi Vic. "Şurası onun dükkânı, aşağıda." uzun, bodur binayı işaret etti. "Arka tarafına ineceğim," diye ekledi. "Ve ondan iletişim bağlantısına bir göz atmasını isteyeceğim."

"Gemide mi kalayım yoksa seninle mi geleyim?" Büyük Kindred nihayet gemisini, çeşitli onarım veya bakımsızlık durumlarında bir grup başka uzay gemisinin bulunduğu bir arsanın ortasındaki açık bir noktaya indirirken Torri endişeyle sordu. "Yani, ikiniz iş konuşacağınıza göre."

"Fiyat pazarlığı daha sonra yapılacak," diye güvence verdi Vic. "Önce onu incelemesi ve sorunun ne olduğunu görmesi gerekiyor. Benimle gelin, bence bu gezegeni seveceksiniz. Eşsiz bir yer."

"Pekâlâ." Torri ikna olduğu için mutluydu. Aslında gemide kalmak istemiyordu ama Vic iş konuşurken onu rahatsız etmek de istemiyordu.

Vic geminin kapılarını açtı ve soğuk bir rüzgar eserken titredi. içinde.

Torri, "Sanırım üzerime bir kazak daha giysem iyi olacak," dedi. Dişleri zaten gevezelik ediyorlardı.

"Bütün çantanı getir," diye tavsiye etti Vic. "Ben taşıyım, bir Gemmitli görüp göz dikebilecekken kişisel eşyalarınızı aracınızda bırakmanız iyi olmaz. Ekstra pazarlığa ve büyük zorluklara yol açar."

"." Torri omuz silkerek spor çantasından bir kazak daha çıkardı - kırmızı bir kazaktı bu - ve onu, büyükannesinin bir yıl Noel'de "havalı" görüldüğü için aldığı şık siyah kaşmir kazağın üzerine hızla giydi. Böylece soğuk Gemmite rüzgârından iki kat yalıtılmış olarak spor çantasını omzuna asan Vic'e uzattı.

Gemiden indiler ve Vic onun elinden tutarak uzaylı tamircisinin otoparkında park etmiş olan gemi labirentinin içinden geçirdi. Devler için yapılmış gibi görünen devasa gemilerden, Torri'nin dikkatle üzerinden geçmek zorunda kaldığı oyuncak model roket gemisine benzeyen küçücük bir tanesine kadar her şekil ve boyuttaydılar.

Gökyüzü, ona Mars atmosferiyle ilgili gördüğü resimleri hatırlatan bulutlu bir turuncuydu. Ama ayaklarının altında kırmızı toz yerine, uçlarında tüylü turuncu yapraklar bulunan mor, çimen benzeri bir bitki örtüsü vardı.

Sonunda dükkânın girişine geldiler. Burası, çeşitli onarım durumlarında daha da fazla gemiyle dolu olan uzun binada kesilmiş bir kemerden ibaretti.

"Alo? La'Gross?" Vic içeri girdiklerinde seslendi. Torri, Vic'in derin sesinin boşlukta yankılandığını düşündü; tamirci dükkânı bir depo kadar büyüktü.

Aniden, sol taraflarındaki bir geminin arkasından devasa bir şekil çıktı.

"Eh, sen misin Kindred?" diye gürledi.

Torri başını kaldırıp uzaylıya baktı, hem de çok yukarılara. Gemmitli teknisyenin grimsi pembe derisi devasa gövdesinin her tarafına sarkmış gibiydi. Vic Gemmitlerin bir gergedan büyüklüğünde olduğunu söylemişti ama *arka ayakları üzerinde duran* bir gergedan büyüklüğünde olduklarını söylemeyi ihmal etmişti. Tamirci ikisinin de üzerinde yükseliyor, geniş, küt parmaklarını yağlı bir beze siliyordu. Bir deve bakıyormuş gibi hisseden Torri'ye neredeyse on beş metre boyunda görünüyordu.

Ama onunla ilgili en tuhaf şey - muazzam büyüklüğü ve sarkık pembemsi gri derisinin yanı sıra - devasa, yemek tabağı büyüklüğündeki yüzündeki tüm özelliklerin Torri'nin avuç içi büyüklüğünden daha büyük olmayan küçük bir alana sıkıştırılmış olmasıydı.

Bu kadar küçük gözlerle nasıl görebiliyor ve koca vücudunu ayakta tutmak için o küçücük ağızla nasıl yeterince yemek yiyebiliyor?" diye düşünmeden edemedi.

"La'Gross! Seni tekrar görmek güzel," dedi Vic içtenlikle, devasa uzaylıya bakarak. "Son görüşmemizden bu yana işinizin büyüdüğünü görebiliyorum."

"Son karşılaştığımızda genç bir delikanlıydım, işe yeni başlamıştım," diye gürledi La'Gross. Küçük ağzına rağmen, Torri'ye gök gürültüsünü hatırlatan derin ve gür bir sesi vardı. "Şimdi beni sona yaklaşıırken görüyorsun. Yakında dört oğlum yönetimi devralacak ve ben de güneşin altında uzanıp geçmişteki zaferlerimi düşünmek için kovulacağım. Ama boş ver, boş ver. Senin için ne yapabilirim, Kindred?"

"Gemimdeki iletişim bağlantısı bozuldu," diye açıkladı Vic. "Çabuk tamir edilmesini istiyorum. Scourge'lar bu güzel kadının gezegenine doğru yola çıktılar..." Torri'yi işaret etti. "Ve onlardan gelmelerini istemek için Ana Gemi'ye ulaşabilmeliyim."

"Buna gelince, kendi iletişim cihazımı kullanmanıza memnuniyetle izin veririm," diye gürledi La'Gross. "Elbette makul bir ücret karşılığında."

Vic üzüntüyle, "Keşke teklifinizi kabul edebilseydim ama sadece benim iletişim bağlantım Ana Gemi'ye ulaşacak şekilde kodlanmış," dedi. "Bu yüzden, Bela Torri'nin gezegenine ulaşmadan önce hemen tamir edilmesini istiyorum."

La'Gross, "Scourge'lar kötü haber - bu konuda başka bir yol yok," diye kabul etti. "Peki ama 'Torri' denen sevimli küçük kadın kim? Onu bu ışıktaki tam olarak göremiyorum."

Sonra, Torri'nin şokuna rağmen, La'Gross'un kendisi hareket etmese de minik, sıkıştırılmış yüzü aniden ona doğru geldi. Yüzünün etrafındaki pembemsi gri deri sakız gibi gerilerek en az bir metre uzunluğunda bir fil hortumuna dönüşmüştü ve bu da minik yüzün Torri'nin hizasına kadar inip gözlerinin içine bakmasını sağladı.

Vic'in Gemmitlerin korunmak için bazı garip özellikler geliştirdiklerine dair söylediklerini hatırlayarak nefesini tuttu. Belki de yaklaşan yırtıcılara karşı omuzlarının üzerinden bakabilmelerini sağlamak için yüzleri bu şekilde gerilmişti.

"Um... merhaba," dedi gergin bir şekilde, gülümsemeye çalışarak. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum, ben Dünya'dan Torri."

"Demek sen... Demek sen..." Minik dudakları birbirine çarpıyordu, sanki tamirci güzel bir şey tadıyormuş gibiydi. Gözleri kesinlikle uzaylıydı, Torri'ye spekülatif bir şekilde bakan yarık turuncu göz bebekleri vardı. "Çok sevimli bir yaratık," dedi Vic'e. Uzun, esnek deri gövdesi büyük Kindred'e bakmak için yana dönerken. "Ödeme yapıyor mu?" "Kesinlikle *hayır*." Vic kaşlarını çatarak uyardı. "Tamirat için ödeme yapacağım kendim."

"Ah, ne yazık." Kocaman omuzlar silkildi. "Ama nasıl istersen, nasıl istersen."

"Yakında halledebilir misin? Vic sordu. "Torri'nin dünyasının kaderi tehlikede."

La'Gross kararlı bir şekilde, "Hemen bir göz atacağım, ancak kapsamlı bir inceleme yapmam için bana zaman vermelisiniz," dedi. "Neden leydinize güzel şehrimizin manzaralarını göstermiyorsunuz? Bugün pazar günü; ödemeniz hazırsa seçebileceğiniz pek çok mal var."

"Bir göz atarız," dedi Vic. "Ne zaman dönmeliyiz?" "Bir bakayım..."

Minik yüz düşünceli bir şekilde gözlerini kısarak başlarının üzerinde uzanan ve bir tür uzaylı zaman parçasına benzeyen şeyi inceledi - duvarın tepesinde asılı duran uzun beyaz bir dikdörtgen. Çeşitli çizgi ve nokta desenleri dikdörtgenin uzunluğu boyunca uzun bir sıra halinde ilerliyordu. Dikdörtgenin bir ucuna yakın bir yerde, pembe noktalar topluluğunun yanında parlayan bir ok duruyordu.

La'Gross'un minik yüzü bir süre saati inceledikten sonra, "Neredeyse kapanış saati geldi," dedi. "Bana en az bir saat kadar zaman verin ve sonra geri gelin."

"Teşekkür , La'Gross." Vic minnetle başını salladı.

"Eski bir dost için her şeyi yaparım." Derinin esnek gövdesi geri çekildi ve minik yüz bir kez daha tamircinin geniş, yassı kafasının ortasına tünedi. "Hadi şimdi git, satıcılar gitmeden pazarın tadını çıkar."

"Birazdan görüşürüz," diye söz verdi Vic. Sonra Torri'yi dükkânın içinden geçirip açık alana çıkardı.

OTUZ DOKUZ

T Gemmit Pazarı, her iki yanında sıra sıra tezgâhlar bulunan açık hava bit pazarı gibi renkli bir yerdi. Neyse ki Gemmite satıcılarının ve kadınların çoğu oturuyordu ve tezgâhlar da buna göre inşa edilmişti; aksi takdirde o kadar uzun olurlardı ki Torri her birinin ne sattığını asla göremezdi. Bu , ona tezgâhların

hayal edebileceği ve edemeyeceği her türlü iyiliğe sahipti.

"Satılık parıltılı manşetler! En kaliteli parıltılı manşetleri buradan alın!" diye bağırdı bir tüccar. Elinde uzun, altın saplı ve bir ucunda tüylü pembe lifler olan bir alet sallıyordu.

"Satılık Chilla-vools!" diye bağırdı başka bir tüccar. "Chilla-vools burada!"

Elinde orta boy bir köpek büyüklüğünde turuncu bir sincaba benzeyen ama gözleri çok daha büyük olan ve parlak yeşil renkte parlayan bir şey tutuyordu. Kuyruğu vücudunun iki katı büyüklüğündeydi ve kürk ya da kıldan ziyade kıllardan yapılmış gibi görünüyordu - her yere dikenli turuncu bir bolluk içinde yapışmışlardı.

"O şeyler de ne?" Torri Vic'e sordu. "Bir çeşit evcil hayvan mı?"

Büyük Kindred cevap veremedi, tüccarın yüzü, La'Gross'un yüzünün daha önce dönüştüğü aynı, esnek, sakız çiğneyen fil hortumuyla ona doğru uzandı.

"Kaliteli bir Chilla-wool edinmekle ilgilendiğini mi söyledin canım?" diye sordu minik yüz, Torri'ninkini dürtmek istercesine. "Şey..." İstemsiz bir

şekilde geri adım attı. "Aslında, ben sadece

Biliyorum ne onlar onlar. Ben değil gelen Bu gezegen," o eklendi, daha ziyade

Gereksiz yere.

"Peki, size şunu sorayım, evinizde hiç borularınız tıkanıyor mu?" diye sordu tüccar. "Özellikle de aylık tahliyenizden sonra?"

"Şey... bazen, sanırım," dedi Torri, ancak "aylık tahliye" ile ne kastettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Ama bunun Chilla-voool ile ne ilgisi olduğunu anlamıyorum." Parlayan yeşil gözleriyle kendisine bakan parlak turuncu sincap yaratığı işaret etti. Karanlıkta görebiliyor muydu? Böyle gözlerle, bundan hiç şüphesi yoktu.

"Neden, *her şeyin* onlarla ilgisi var!" diye haykırdı tüccar. "Tek yapmanız gereken bu küçük arkadaşı tahliye giderinize -ya da tıkalı olan herhangi bir gidere- itmek ve kuyruğuna bir çimdik atmak. Söz konusu borunun içinden geçecek ve ön pençeleriyle yoldaki her türlü *tıkanıklığı* açacaktır. Kıl fırçalı kuyruğu arkasından sürüklenirken geri kalanını temizleyecektir."

*Aman Tanrım, bu şey bir tür **tuvalet sincabı** mı?* Torri uzaylı yaratığa hayret ve iğrenme karışımı bir duyguyla baktı. Zavallı şey, ama aynı zamanda *ıyyy!*

"Ona böyle kötü bir iş yaptırmak Chilla-voool için adil görünmüyor," diye belirtti.

"Oh, *bayılıyor!*" diye açıkladı tüccar. "Neden, genetik olarak bunun için tasarlandı! Şu pençelere ve kuyruğuna bir bakın."

Öne doğru eğilerek Chilla-voool'u yaklaştırdı. Avucunun üzerine oturdu ve uzun ön dişlerini Torri'ye doğru gıcırdatarak hızlıca geri adım atmasını sağladı.

"Teşekkürler, ama evimdeki boruların onun için yeterince büyük olacağını sanmıyorum," dedi nazik olmaya çalışarak.

"Ah, ne yazık. Elimde biraz daha küçük bir tane var ama korkarım ısırmaya meyilli," diye teklif etti tüccar. "Eğer ilgilenirseniz onu biraz daha ucuza elden çıkarabilir ve ağır eldivenler verebilirim."

"Teşekkür ederim ama bunun benim için işe yarayacağını sanmıyorum. Ama Chilla-voool'un ne olduğunu açıklamak için zaman ayırdığınız için minnettarım," dedi Torri kibarca.

" ederim, canım." Sakız gövdesinin üzerindeki minik yüz geri çekildi ve tüccar mallarını yeniden pazarın geneline haykırmaya başladı. "Chilla-voools! Kaliteli Chilla-voool'larınızı buradan alın!"

"Şimdiye kadar pazarı nasıl buldun?" Vic, uzun dükkân sıralarında gezinirlerken ona sordu.

"Çok fazla!" Torri haykırdı. "Ninem ve ben hep bit pazarlarına, takas dükkanlarına ve bu tür şeylere giderdik. Ama başka bir gezegendekini ziyaret edebileceğimi hiç düşünmemiştim."

Vic gülümsedi.

"Eğlenmenize sevindim. Bakın, sanırım ünlü Gemmite pastanelerinden birini görüyorum."

İleride, uzun bir tahta üzerinde düzinelerce ağız sulandıran hamur işinin sergilendiği bir tezgahı işaret etti.

"Ooo!" Torri'nin hemen ilgisini çekti. Hamur işleri, koyu maviden parlak pembeye ve çimen yeşiline kadar farklı renklerde olan bir tür parlak hamurdan yapılmış gibi görünüyordu. Ve onlara doğru sürüklenen aroma kesinlikle *cennet* gibiydi. Vic'in kokusunun yanında, şimdiye kadar kokladığı en güzel şeydi.

Dükkâna vardıklarında, sıkılmış görünen Gemmitli bir kadın hamur işlerinin sergilendiği panonun önündeki taburede oturuyordu. En azından Torri onun bir kadın olduğunu *varsayıyordu* -Gemmitlerde bunu söylemek oldukça zordu. Ama başının tepesinden başlayıp dalga dalga geniş omuzlarına kadar inen uzun, kıvrıkcık yeşil saçları vardı ve minik dudakları koyu pembeye boyanmıştı. Ayrıca, Gemmit erkekleri üstsüz olma eğilimindeyken, bu kadının üzerinde metrelerce kalın yeşil dantelden yapılmış gibi görünen ve dağ gibi göğüsleri örten bir bluz vardı.

Ama Torri'nin gözleri sürekli hamur işlerine takılıyordu. Özellikle bir tanesi vardı ki, çapı bir ayaktan daha fazla olan eşmerkezli halkalar halinde birbirine yapışmış çok sayıda küçük puf böreği topundan oluşuyor gibiydi. Bir tür parlak sırla birbirine yapıştırılmış hamur işi toplarının ortasında, kırmızımsı mor bir reçelle dolu bir kase vardı. Torri'ye toplardan birini çekip almak, reçele batırmak ve ağzına atmak gibi bir fikir olduğu açık görünüyordu. Kendi ağzı da bunu denemek için sulanıyordu.

Pasta standının önüne geldiklerinde Vic'e, "Çok *lezzetli* görünüyor," dedi.

"Beğendin mi canım?" Sıkılmış görünen Gemmite kadın yüzünü sorgularcasına Torri'ye doğru uzattı.

Ama artık Torri uzaylıların yüzlerini kendi yüzüne doğru itmelerine alışmaya başlamıştı ve neredeyse hiç irkilmiyordu.

"Evet, *harika* görünüyor," diye belirtti.

"Şey..." Kadın dudaklarını büzdü ve alnı düşünceli bir şekilde kırıştı. "Bir öpücük karşılığında sana veririm," dedi sonunda. "Evet, öyle olmalı

yaklaşık beş yorn-bir öpücük."

"Öpücük mü?" Torri şaşırmıştı. Gerçekten de bu tuhaf kadını ya da Gemmit'lerden *herhangi birini* öpmek istemiyordu. Tuhaf, gergin sakız suratlarıyla tamamen yabancıydılar. Ama bunu kırıcı olmadan nasıl söyleyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. "Şey... Seni gerçekten *tanımıyorum*," dedi sonunda. "Yani-"

Minik ağız açıldı ve gürültülü bir kahkaha attı.

"Şuna bakın! Öpmesi gerekenin *ben olduğumu* sanıyor!" diye haykırdı pasta satıcısı kadın. "Hayır, hayır, tatlım," diye devam etti, gözlerinin kenarları eğlenerek kırışıyordu. "Erkeğini öpmelisin demek istedim!"

"Vic'i öperken beni izlemek mi istiyorsun? Pastanın böyle mi ödememi istiyorsun?" Torri'nin kafası karışmıştı; Gemmitler röntgenci falan mıydı?

"Enerji sayacını doldurmaya yardımcı oluyor, değil mi?" Kadın hamur işlerinin sergilendiği panonun altına uzandı ve yaklaşık iki ayak boyunda ve bir ayak genişliğinde metal bir mekanizma çıkardı. Terri'ye, havanın ne kadar soğuk ya da sıcak olduğunu görmek için evin yan tarafına asılan eski moda bir dış mekan termometresine benziyordu. Yukarıdan aşağıya doğru dikey olarak uzanan kırmızı bir çizgi vardı ve Gemmite kadının dediği gibi "enerji ölçerin" yaklaşık yarısında duruyordu.

"Gemmitler hem enerjilerini hem de besinlerini duygulardan alırlar," diye açıkladı Vic. "Özellikle de fiziksel eylemlerin yol açtığı güçlü duygulardan. Bazıları şiddet içeren veya acı veren eylemlerden kaynaklanan duyguları tercih ederken, bazıları da şehvetli veya cinsel eylemlerin neden olduğu duyguları tercih eder."

"Yani... ya seksle ya da şiddetle ödeme yapabiliyorsun?" Torri kaşlarını şaşkınlıkla kaldırarak sordu.

Vic başını salladı. "Aynen öyle."

"Bazıları şiddeti sever, daha fazla enerji verir ama tadı tuzlu ve acıdır. Romantizm tatlıdır ve ben tatlı şeyleri severim canım," diye ekledi Gemmite kadın Torri'ye sırtarak. "Ne sattığımı anlayamıyor musun?" Başıyla nefis görünen hamur işlerini işaret etti.

"Yani... farklı eylemler farklı *tatlarda* farklı duygular *mı yaratıyor*?" Torri şaşkınlıkla kaşlarını kaldırarak sordu.

"Aynen öyle. Sizin gezegeninizde insanların enerji sayaçları yok mu?" Pasta satıcısı kadın şaşırmış görünüyordu.

"Hayır. Tüm enerjimizi *yiyeceklerden* alıyoruz," diye açıkladı Torri.

"Nehepsi mi? Bu çok verimsiz!" Torri'nin karşısındaki küçük, gergin yüz kaşlarını çattı. "Torri'yi öldürmek için ne kadar yemek yemem gerektiğini biliyor musun?"

Duygulardan enerji çekemezsem devam edebilir miyim? Bütün günümü yemek yiyerek geçirir ve hamur işlerimi pişirmeye hiç vaktim olmazdı!" diye haykırdı Gemmite kadın.

"Um..." Torri buna ne diyeceğini bilemiyordu ama gergin pembemsi gri yüz tekrar Torri'nin yüzüne çarptı.

"Pastanın parasını ödemek istiyor musun, istemiyor musun tatlım? Sadece bir öpücük-beş *yorns-tek* istediğim *bu*. Ama *ciddi* olmalısın." Gemmitli kadın "enerji ölçerinin" yanından uzun bir boruya bağlı bir tür huni çıkardı ve sorguyla Torri'ye doğrulttu.

Torri Vic'e baktı, Vic de omuz silkip ona gülümsedi.

"Eğer istersen böreğin parasını ödemene seve seve yardım ederim," diye mırıldandı.

Torri hiçbir zaman sevgi gösterilerinden hoşlanmamıştı ama büyük Kindred'ı tekrar öpme fırsatını kaçırmayacaktı. O sabah evden ayrıldıklarından beri birbirlerine pek dokunmamışlardı ve Torri, tatlı görünlü pastaya olduğu kadar ona da aç olduğunu fark etti.

"Buraya gel o zaman," diye mırıldandı. Ona ulaşmak için parmak uçlarında durdu, kollarını boynuna doladı ve bir öpücük için onu aşağı çekti.

Vic hevesle eğildi ve dudakları buluştuğunda Torri aralarında zevk kıvılcımlarının dolaştığını hissettiğine yemin etti. Sanki aralarında bir tür *enerji* üretiyorlardı, diye düşündü, büyük Kindred'ın geniş göğsüne yaklaşıp kendini tamamen sıcak öpücüğe bırakırken.

"Mmm..." Vic usulca homurdandı, öpücüğü derinleştirirken büyük, sıcak ellerini Torri'nin sırtında ve omuzlarında aşağı yukarı gezdirdi. Torri inledi ve dudaklarını onun dili için ayırdı, ondan daha fazlasını istiyordu-her zaman *daha fazlasını...*

"Bu iyi o zaman, tatlım! Parasını ödedin, hem de fazlasıyla," dedi kulağına bir ses.

Torri öpücüğü kesip döndüğünde Gemmite kadının yüzünü kendi yüzünün hemen yanında gördü; hâlâ Vic'in kollarına sarılmış olduğu için bu oldukça rahatsız ediciydi.

"Um...tamam," dedi nefes nefese. "Ee... haber verdiğin için teşekkürler."

"Bakalım tadı nasılmış, uzaylı romantizminin tadını her zaman *sevmişimdir*," dedi Gemmite kadın. Gergin yüzü kafasına doğru geri çekildi ve

ölçüm cihazının huni benzeri eklentisini dudaklarına götürdü ve deneysel olarak emdi.

Torri'nin Vic'le paylaştığı öpücük yüzünden yarı doluluktan dörtte üç doluluğa yükselmiş olan sayaçtaki kırmızı çizgi, Gemmite kadın emdikçe düştü.

Huniyi ağzından çekti ve dudaklarını onaylarcasına şapırdattı.

"Lezzetli ve *çok* besleyici! Bütün gece gibi hissediyorum. kaliteli duygu budur!" dedi Torri'ye gülümseyerek.

"Teşekkür ederim," dedi Torri. Birinin Vic'le öpüşmesini kaliteli bir şarapmış gibi değerlendirmesi garip gelmişti ama en azından kadın mutluydu.

"Seç bakalım canım," dedi Gemmite kadın, sosis gibi parmakları olan iri bir elini hamur işleriyle dolu tahtanın üzerinde gezdirerek. "İsteddiğini al, parasını *fazlasıyla* ödedin."

Torri gözüne kestirdiğini seçti - eşmerkezli daireler halinde dizilmiş çok sayıda minik top ve ortasında küçük bir reçel kabı vardı. İnce, buruşuk mavi bir kağıdın üzerindeydi ve çok büyük olduğu için iki eliyle tutmak zorunda kaldı.

"Al, bu şekilde asla yiyemezsin," dedi Vic pratik bir şekilde. "Neden senin için tutmama izin vermiyorsun?"

Torri, üzerinde kocaman hamur işi olan ince mavi kâğıdı dikkatle iri ellerine aktardı. Ardından kabarık pasta toplarından birini çekip çıkardı ve ağzına attı.

"*Mmmm*," diye zevkle inledi, hamur işi dilinin üzerinde erirken. "Krispy Kreme çöreği gibi ama daha da iyi!"

"Bir tane de burra-burra reçeli deneyin," dedi Gemmite kadın gururla. "Bu benim kendi tarifim. Her gün taze yapıyorum."

Torri bir top daha kopardı ve kırmızımsı mor reçelin içine daldırdı. Tadı aynı anda hem tatlı hem de keskindi. Tadı ninesinin yaptığı yabani siyah ahududu reçellerine benziyordu, diye düşündü, içine biraz da egzotik baharat atılmıştı ki daha da iyi olsun.

Pastacıya "Çok lezzetli!" dedi.

"Beğendiğine sevindim canım." Gemmite kadın ona gülümsedi. "Şimdi git ve pazarın geri kalanının tadını çıkar. Yakında kapanacak, biliyorsun, bu yüzden daha fazla şekerleme veya ıvır zıvır almak istiyorsan, yola çıksan iyi olur."

Torri ona gülümseyerek, "Teşekkür ," dedi. Başka bir pasta topu aldı ve reçele batırıp Vic'in ağzına götürdü. "Al, bunu dene."

O da mecburen ağzını açtı ve zevkle çiğnedi.

Pasta tezgâhından uzaklaşırlarken, "Çok lezzetli," diye mırıldandı. "Ama ben hâlâ büyükannenin tarçınlı elmalarını daha çok seviyorum."

Torri, "Nana'nın elmaları yenilmez," diye kabul etti. "Ama bu pasta oldukça yakın."

Sıra sıra dizilmiş tezgâhları , hamur işlerini yediler ve serin havada sohbet ettiler. Alacakaranlık çökmeye başlamıştı ve bazı tüccarlar toparlanıp ayrılırken, diğerleri karanlıkta minik yıldızlar gibi parıldayan ışık ağlarıyla standlarının üstünü örtmekle yetindi.

Torri'ye göre, büyük Kindred ile kol kola yürümek, tatlı bir şeyler yemek ve yabancı tüccarlar mallarını bağırırken birbirlerine yakın olmak büyülü bir histi.

Bunu asla unutmayacağım, diye düşündü. *Yüz yaşına kadar yaşasam bile.*

Tezgâh sırası boyunca ilerlerken hoşuna giden birkaç şey daha buldular. Bir tanesi kalın ve sıcak tutan, karmaşık işlemeli bir şaldı. Satıcı, dokunması inanılmaz derecede yumuşak ama çok ısıtıcı olan kabarık bir tür uzaylı yününden dokunduğunu söyledi.

Doğal bir yalıtkan olduğu ve vücut ısısının her zerresini içeride tuttuğu söyleniyordu; bu da böylesine soğuk bir gezegende faydalı olurdu, diye düşündü Torri. Ayrıca şal, Vic'in gözlerinin rengini hatırlatan koyu mavi bir zemin üzerine işlenmiş pembe, kırmızı, turuncu ve sarıdan oluşan özenli desenleriyle güzel bir işçilik sergiliyordu.

"İster misiniz?" diye sordu satıcı onlara, çok daha uzun olması dışında pastacının kullandığıyla hemen hemen aynı görünen enerji ölçere uzanarak.

"Evet, lütfen." Torri hevesle başını salladı.

"Ödemeyi seksle mi yoksa şiddetle mi alacaksınız?" Vic kaşlarını çatarak sordu. "Hangisini istersen," dedi satıcı. "Ama eğer ödemeyi Romantizm, iyi bir iş çıkarman gerekecek. En az *yirmi* beş *yorn* istiyorum. daha azını isteyerek sizi aşağılamayacağım."

"Yirmi beş *yorn mu?*" Torri kaşlarını çatarak sordu. "Bize bunun ne kadar olduğunu gösterebilir misiniz lütfen?"

"Tabii ki. Buraya bak..." Satıcı, kırmızı çizginin yarının hemen altında olduğu taksimetresini gösterdi. "İşte tek bir *yorn*," dedi,

yaklaşık iki santimetre genişliğinde bir bölümü göstererek. "Şal için bunlardan yirmi beş tanesine ihtiyacım olacak." Ve metre üzerinde çok daha yüksek bir noktayı gösterdi.

Torri gözleriyle alanı ölçerken kaşlarını çatı. Pasta için ödediklerinden çok daha fazlaydı. Ama bunun mantıklı olduğunu düşündü, çünkü şalın el işlemesi saatler sürmüş olmalıydı. Vic'e baktı.

"Bunu yapabileceğimizi düşünüyor musun?" Bir kaşını kaldırdı.

"Sadece bir öpücükle mi? Muhtemelen olmaz. Ama benim de sana dokunmama izin verirsen, bunu başarabiliriz."

"Nereme dokunacaksın?" Torri dudağını ısır. İri Kindred'ın ellerini üzerinde hissetmek hoşuna gidiyordu ama burada hâlâ herkesin içindeydiler.

Mavi gözleri yarı kapalı hale geldi.

"Göğüslerin," diye mırıldandı. "Sanırım belden aşağı bir şey yapmadan yeterince enerji üretebiliriz."

Torri dudağını ısır. Şalı *gerçekten* istiyordu - yabancı bir dünyaya yaptığı ilk ve tek seyahati hatırlamak için harika bir hatıra olacaktı. Ama Vic'in onu herkesin içinde okşamasına izin verdiği için hâlâ utanıyordu.

Büyük Kindred onun tereddüt ettiğini hissetmiş gibiydi.

"Şalın parasını ödemek için bana vurmayı ya da tokat atmayı tercih ediyorsan, bunu yapabilirsin," diye teklif etti. "Satıcı ödemeyi seks ya da şiddet olarak kabul edeceğini söyledi."

"Sana vurayım mı, tokatlayayım mı? Hayır!" Torri bu fikir karşısında dehşete kapılarak haykırdı. "Kesinlikle hayır, seni *incitmek* istemiyorum."

"Çok çabuk iyileşirim," dedi Vic ona. "."

"Bu umurumda değil, elde etmek için sana zarar verecek kadar kötü *bir şey* istemiyorum!"

"O zaman ya şalı unutacaksın ya da öpüşürken sana dokunmama izin vereceksin." Vic ona bir kaşını kaldırdı. "Hangisini tercih edersin?"

Torri alt dudağını dişledi. Şalı *gerçekten* istiyordu - sadece harika bir hatıra olacağı için değil, burası gerçekten *soğuk olduğu* için! Kızıl dev güneşin çok fazla ısı ya da ışık yaydığını düşünmemişti ama battığına göre hava hissedilir derecede soğumuştı.

"Pekâlâ," dedi sonunda Vic'e. "Sadece... belli etme, tamam mı?"

"Öpüşürken seni bedenimle koruyacağım," diye söz verdi Vic, sesi yumuşaktı

Hırıltı. "Böylece kimse seni tatmin ettiğimi göremez."

Torri, adam ona doğru uzandığında ve kadın isteyerek adamın kollarına atıldığında içinden bir arzu dalgası geçtiğini hissetti.

Bu kez ağzının tadı tatlıydı, tıpkı birlikte bitirdikleri pasta gibi ve onu daha da tutkuyla öptü. Adamın dili dudaklarının arasına girdiğinde Torri inledi, kız onun tadına bakarken o da adamın tadına bakıyordu. İri bir eli sağ göğsünü kavradı ve adam meme ucunu okşarken Torri hafifçe nefes aldı.

Ancak iki kazak ve giydiği sutyenin arasından elini hissetmek zordu. Sabırsızlıkla adamın elini kendi elinin içine aldı ve aşağı doğru kaydırarak alt kazağının etek ucunun altına soktu.

Vic onun ne istediğini anlamışa benziyordu çünkü elini hevesle yukarı kaydırıp tekrar göğsünü avuçladı, bu sefer araya büyük kazaklar girmemişti.

"Daha fazla!" Torri aceleyle onun dudaklarına doğru mırıldandı. Halka açık bir yerde, uzaylı pazarının ortasında olduklarını ve insanların onları izliyor olabileceğini unutmuştu. Tek düşünebildiği onun ellerini üzerinde ne kadar çok istediği, *onu* ne kadar çok istediği idi.

Vic onun neye ihtiyacı olduğunu anlamış gibiydi. Sutyeninin dantelli kabının altına uzandı ve çıplak göğsünü avuçladı. Onu öpmeye devam ederken, sıkı meme ucunu parmaklarının arasında yuvarladı, Torri'nin ağzına inlemesine ve ona karşı kıvranmasına neden oldu. Tanrım, bu çok *iyi* hissettirdi! Adamın iri ellerini üzerinde hissetmek hoşuna gitmişti. Dışarı çok soğuk olmasına rağmen, hala sıcak ve çok *naziktiler*.

Chuck ona nasıl dokunacağını hiçbir zaman tam olarak bilememişti; her zaman biraz fazla sertti. Buna karşılık, büyük Kindred, vücudunun tepki vermesini sağlamak için ona nasıl dokunacağını biliyor gibiydi. Şal satıcısı kadın şalın parasını ödediklerini söylediğinde Torri, Chuck'ın onu okşayıp öpmesinden aldığı zevkin içinde tamamen kaybolmuştu.

"Hmm?" Torri mırıldandı ve satıcı kadın şalın parasının ödendiğini tekrarladı. Kadın gülümseyerek şalı uzattı ve eskisinden çok daha dolgun olan sayacını okşadı.

"Kaliteli romantizm," dedi, tıpkı pastacının söylediği gibi. "Gerçek aşk yani! İkinizle de iş yapmak bir zevkti."

Torri yumuşak, sıcak şalı omuzlarına sararak, "Teşekkür ederim," dedi. O kadar büyüktü ki rahatlıkla battaniye olarak kullanabilirdi ve Vic'in onu öpmesine izin vererek bir hatıra için para ödediğine inanamıyordu.

herkesin içinde göğüslerini okşamak. Ama bu Gemmite'lerin tuhaf bir yöntemiydi ve Roma'dayken...

"Bu sana çok yakışmış," dedi Vic, uzun kollarından birini Torri'nin omuzlarına atarken şalı okşayarak. Torri'nin kulağına mırıldandı: "Parasını ödemene yardım etmek de hoşuma gitti."

Torri yanaklarının hissetti. "Ben de keyif aldım," diye itiraf etti.

İç çekti.

"Keşke pazar yerinde daha fazla vakit geçirebilseydik ama sanırım tezgâhların ve stantların çoğu kapanıyor. Ayrıca, La'Gross'un garajına dönme zamanı geldi, böylece gemiyi tamir etmek için ne kadar fiyat verdiğini görebiliriz."

"Çok mu olacak?" Torri endişeyle sordu. "Ödemenize yardım edebilir Bu miyim?
mu

?" Vic kaşlarını çatı.

"Hayır, bu senin sorumluluğun değil. Merak etme, idare edebilirim. Benim daha önce."

Torri itiraz etmek istedi ama yüzünde çok kararlı bir ifade vardı.

Ama eğer mallar ve hizmetler farklı miktarlarda duygu-enerji ya da *yorna* mal oluyorsa, bir uzay gemisini tamir ettirmek ne kadara mal olurdu? Araba tamirlerinin -ne kadar küçük olursa olsun- Dünya'da bir kutu Krispy Kreme donut ya da yeni bir bluzdan çok daha pahalıya mal olduğunu biliyordu. Peki Vic gemisinin iletişim sistemini tamir ettirmek için nasıl ödeme yapmayı planlıyordu?

Torri bilmiyordu ama korkuyordu...

KIRK

"W Bunu söylediğim için üzgünüm Kindred, ama bu bir onarım vakası değil - tüm sistemi yandı bitti - olmak zorunda bir dolu

Değiştirme," dedi LaGross, sesi gerçekten üzgün geliyordu.

"Pekâlâ." Vic soğukkanlılıkla başını salladı. "Değiştirecek parçaların var mı?" "Şanslısın ki biliyorum. Kindred'larla iyi iş yapıyorum ve İhtiyacınız olan parça."

"Bunun için ne kadar istiyorsun?" Vic kaşlarını kaldırarak sordu. "Peki onarım için ne kadar?"

"... parça ve işçilikle birlikte, diyebilirim ki... oh, beş yüz yorn," La'Gross dedi ki. "Bundan daha azını isteyerek size hakaret etmeyeceğim."

"Beş yüz mü?" Torri haykırdı. Vic'e endişeyle baktı. "kadar parayı nasıl ödeyeceksin?"

"Geçen sefer yaptığım gibi," dedi Vic. Başını sallayan Gemmite teknisyenine baktı.

"Pekala o zaman, ödeme odasına gidelim."

Onları yarı sabit birkaç geminin yanından geçirdi, bir koridordan aşağıya indirdi ve yaklaşık bir apartman dairesi büyüklüğünde yuvarlak bir odaya soktu. Odanın bir duvarında, pastacının ya da şal tüccarının kullandıklarından çok daha büyük, devasa bir enerji ölçer asılıydı. Sayaç zaten sıfıra ayarlanmıştı ama uzunluğu boyunca tik çizgileri ve uzaylı işaretleri vardı; bunlar, biri duygular hissetmeye başladığında kırmızı enerji çizgisinin nereye akacağını gösteriyordu. Ölçüm cihazının en tepesinde, Torri dikkatle baktığında 500 rakamına dönüşen işaretler vardı, şüphesiz aldığı çeviri bakterileri sayesinde.

Yani onarım masraflarını karşılamak için Vic'in o devasa metrenin tamamını doldurması gerekecekti! Torri gözleriyle yaptığı tahmine göre metrenin boyunun kendisinden en az iki kat daha uzun olduğunu düşündü. Bunu nasıl başaracaktı?

Odanın etrafına bir göz atınca korkunç bir cevapla karşılaştı. Bir tür tel panoya asılmış, sadece işkence aletleri olarak tanımlanabilecek şeyler vardı. Bıçaklar, mızraklar, kılıçlar, kıskaçlar, birine vurmak veya dövmek için kullanılan birçok farklı alet ve hatta uçlarından sığır sopası gibi kıvılcımlar sıçrayan uzun metal çubuklar vardı!

En kötüsü de, odanın tam ortasında bir kesme tahtası duruyordu. Vic'in bel hizasında, yani Torri'nin göğüslerine kadar gelen büyük, düz bir bloktu ve koyu, kırmızımsı bir kahverengiye boyanmıştı. Tahta kenarlarında, sanki yüzeyinden kan akmış ve aşağıdaki zemine kaymış gibi uğursuz görünümlü damlalar vardı.

Torri izlerken, Vic askı tahtasına doğru yürüdü ve büyük, ağır görünümlü bir balta seçti. Sonra doğrama tahtasına geri döndü, sol elini tahtanın lekeli yüzeyine koydu ve baltayı yukarı kaldırdı.

"Dur!" Torri, silahı indirmeden hemen önce bağırdı. "Hemen dur!"

Vic durdu, balta hâlâ havadaydı.

"Endişelenmene gerek yok tatlım," diye güvence verdi ona. "Kestiğim her şeyi yeniden çıkarabilirim. Yenilenme benim yeteneklerimden biri."

"Umurumda değil, bunu yapmanı istemiyorum!" Torri inatla söyledi.

"Orada

başka bir yolu olmalı."

". Hangi yolu öneriyorsunuz?" diye sordu yumuşak bir sesle.

"Neden, şal için ödediğimiz gibi! Ve böreğin!" Torri haykırdı. Başını kaldırıp La'Gross'a baktı. "Romantizmde -yani sekste- de ödeme almıyor musunuz? Herhalde sadece şiddeti kabul etmiyorsunuzdur!"

La'Gross düşünceli görünüyordu, minik yüzü sakız gibi gövdesinin üzerinde bir o yana bir bu yana uzanıyordu.

"Müşterilerimin çoğu şiddet kullanarak ödeme yapmayı *tercih ettiği* için genellikle yapmıyorum - daha hızlı, biliyorsunuz. Ama taksimetreyi istediğin şekilde doldurabilirsin, benim için fark etmez." Kocaman omuzlarını silkti. "Yine de aklınızda bulunsun, onu doldurmak için çok fazla kaliteli seks yapmak gerekecek."

"Sorun değil, yapabiliriz!" Torri çenesini kaldırdı. "Yapabileceğimize eminim." La'Gross yine omuz silkti.

"Sen bilirsin, denemek hoşuna gider. Hadi o zaman."

Torri'nin düşündüğü gibi, onları acı ödeme odasından çıkarıp koridorun diğer ucundaki başka bir büyük odaya ulaşana kadar başka bir uzun koridordan geçirdi.

Bu oda da yuvarlaktı ve duvarda asılı devasa bir *yorn* metre vardı, ancak kan lekeli bir kesme bloğu yerine ortasında devasa yuvarlak bir yatak vardı. Ve işkence aletleriyle dolu bir tahta yerine, zevk aletleri mi vardı?

Torri ekrana kararsızca baktı. Bunlar meme ucu kelepçeleri miydi? Ve kelepçeler? Ve bir raket, ayrıca bir ucunda egzotik görünümlü gökkuşağı tüyleri olan uzun bir deri sap? Tüm bunlara ek olarak, serçe parmağı büyüklüğünde bir taneden, bir filin eşine hizmet etmek için kullanabileceği bir şeye benzeyen birkaç taneye kadar farklı boyutlarda dildolar gördü. "Burası biraz tozlu," dedi La'Gross özür dileyerek. "Neredeyse hiçbiri Müşterilerimin çoğu seksle ödeme yapmak istiyor. Ama her şey temiz ve çalışır durumda."

"Sayacı doldurmak için ne kadar zamanımız ?" Torri yatağın arkasındaki kavisli duvarda asılı duran devasa *yorn* metreye bakarak sordu.

"Geceyi burada geçirebileceğinizi söyleyelim, olur mu?" La'Gross minik yüzünü sakız gibi çiğnediği gövdesinin üzerinde onlara doğru döndürerek, "Bu bana geminizi tamir için zaman kazandırır," dedi. "Bu bana geminizi tamir ettirmek için zaman kazandırır Kindred," diye ekledi Vic'le konuşurken. "Ve sen ve güzel hanımın, sayacıyı doldurmak için zamanınız olacak."

"Anlaştık." Vic ciddiyetle başını salladı. "Sabrınız için teşekkür ederim, La'Gross."

"Hiç de değil, hiç de değil." Tamirci kocaman, yağ lekeli eliyle bir kışkırtma hareketi yaptı. "Ve eğer sayaç yetersiz kalırsa, yarın sabah her zaman biraz acı ile doldurabilirsiniz."

Vic tekrar başını salladı.

"Teşekkür ederim. Ödemenin tamamını aldığınızdan emin olacağım."

"Yapacağını biliyorum," dedi La'Gross onaylayarak. "Akrabalar güvenilirdir

-Bu yüzden sizin gibilerle iş yapmaya devam ediyorum. Gün doğumuna kadar vaktiniz var."

Sonra onlara bir kez daha başını salladı ve yuvarlak odanın metal kapısını arkasından bir çınlamayla kapatarak çıktı.

KIRK BİR

"N Ne?" Torri önce *mısırlarla* doldurmaları beklenen devasa enerji ölçere, sonra da enerji ölçerlerle dolu panoya baktı. zevk cihazları.

"Şey..." Vic kaşlarını çattı. "Bence bir stratejiye ihtiyacımız var ve kendimizi hızlandırmalıyız. Sayacı doldurmak için birden fazla orgazm deneyimi gerekecek."

Torri başını salladı. "*Herhangi bir* çiftin o metreyi tek bir denemede nasıl doldurabileceğini anlamıyorum."

Vic düşünceli bir şekilde dudaklarını büzdü.

"Eğer çift bir Kindred savaşçısı ve onun Bağlanma Seksi yapan dişisi olsaydı bu mümkün olabilirdi ama bunu denememiz gerektiğini sanmıyorum."

"Oh, doğru..." Torri usulca söyledi. "Gerçek seks yapma riskini almak istemiyorsun çünkü beni kendine kalıcı olarak bağlayabilirsin."

"*Kısmen* öyle," diye itiraf etti Vic. "Yarı yapay olduğun için seni kendime bağlayabilir miyim bilmiyorum ama eğer bağlarsam, ben staz haline geri döndüğümde yarı kopmuş bir ruh bağıyla baş başa kalırsın. Bu senin için adil olmaz, çünkü ben gittikten sonra asla başka bir erkekle bağ kuramazsın."

Torri başka bir erkekle birlikte olmak *istemediğini* söylemek için ağzını açtı... ve tekrar kapattı. Büyük Kindred'ı o kadar uzun zamandır tanımıyordu. Ona ikisinin ömür boyu birbirine bağlanmasını istediğini söylemek muhtemelen yanlıştı - anladığı kadarıyla bu bir "bağ" kurmanın öncülüydü.

"Ve eğer seni kendime bağlamaya çalışır ve başaramazsam, bu da acı verici olabilir," diye devam etti Vic. "Yani bana öyle geliyor ki, seninle penetratif seks yapmamalıyız."

bu gece."

"Ama o zaman... o kocaman sayacı nasıl dolduracağız?" Torri duvardaki boş sayacı işaret etti.

"Her seferinde biraz," dedi Vic düşünceli bir şekilde. "İkimizin de çoklu orgazmik olduğunu biliyoruz..."

"Affedersiniz? *Öyle miyiz?*" Torri şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı.

"Dün gece benim için birden fazla kez orgazm oldun," diye belirtti, sorusundan açıkça etkilenmemiştir. "Ve tüm Kindred erkekleri çoklu orgazmiktir

-Yani, tekrar boşalmadan önce orgazmlar arasında bir iyileşme dönemine ihtiyacımız yoktur."

"Gerçekten mi?" Torri, o sabah onu emmeyi bitirdikten sonra hemen yumuşamadığını nasıl fark ettiğini düşündü. Ama bunu kesinlikle onun çoklu orgazm olmasına bağlamamıştı.

"Evet, gerçekten," dedi Vic hafifçe. "Bu yüzden, bağ kurmaya çalışmadan birbirimizi olabildiğince çok orgazm edene kadar zevk almamızı öneriyorum. Ne dersin tatlım?"

"... hadi deneyelim." Torri çenesini kaldırdı. "Ne de olsa bütün gece bizim. Ee... bu bir gece ne kadar sürer ki?" Vic düşünceli

bir şekilde kaşlarını çatı.

"Yaklaşık... on Dünya saati diyebilirim?"

"Güzel, sayacı doldurmak için on saatimiz var." Başını sallayarak duvardaki *yorn* metre. "Hadi gidelim."

Vic onun gözlerinin içine bakarak, "Sanırım bunun büyük bir kısmını hemen doldurmanın bir yolunu biliyorum," diye mırıldandı.

"Um...nasıl?" Torri nedense yanaklarının ısındığını fark . Adamın ona attığı o ateşli bakıştı -aklında ne vardı?

Yakında öğrenecekti.

"Bu sabah beni nasıl tattığını hatırlıyor musun?" Vic sordu, hatırlayınca gözleri yarı kapalı kaldı.

"Elbette." Torri ona doğru bir adım attı ve ellerini onun geniş göğsünün üzerine koydu. "Bunu tekrar yapmamı ister misin?" diye sordu, ona ve küçük yaramaz bir gülümseme verdi.

"Belki sonra." Vic onun yanağını okşadı. "Ama başlangıç olarak *sen.*"

Torri'nin kalbi çarpmaya başladı. Tadına bakılmasından hoşlanmadığı için değildi.

-Bu konuda iyi olan ya da bunu yapmak isteyen bir erkekle birlikte olmayalı çok uzun zaman olmuştu. Chuck'ın bu konuda

her zaman berbat bir iş çıkardı, böylece istemeyi bıraktı.

-Bu strateji onun için oldukça işe yaramıştı.

Ama Vic buradaydı ve bunu yapmak istiyordu.

Ve eğer diliyle de elleriyle olduğu kadar iyiye, çılgın bir yolculuk olacak, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Torri bunun muhtemelen doğru olduğunu kabul etmek zorundaydı ama yine de bu konuda biraz gergin hissediyordu.

"İstediğine *emin* misin?" diye sordu .

"Tatlım..." Vic onun yanağını okşadı. "Tatlı kokunu aldığım ilk andan beri seni tatmak istiyorum. Ama bu seni rahatsız ediyor mu? Bacaklarını benim için açma ve yumuşak küçük amını dilimle okşamama izin verme fikri?"

"Hayır," diye kekeledi Torri. Onun gözlerinin içine bakarken bu ateşli kelimeleri mırıldanması kalbinin daha da hızlı çarpmasına neden oldu. "Şey, belki *biraz*," diye düzeltti. "Yani, hoşuna gideceğini nereden biliyorsun? Bunu hiç yapmadın -daha önce bir kızın tadına bakmadın- değil mi?"

"Hayır, tatmadım ama bende Kindred DNA'sı var," diye açıkladı Vic. "Ve Kindred erkeklerinin dişilerinin tadına bakmak gibi biyolojik bir *ihtiyaçları* vardır. Bu aralarındaki çekimi güçlendirir ve bir Kindred savaşçısı henüz onu kendisine bağlamamışsa dişinin yoldan sapmamasını sağlar."

"Sen... beni tatmak mı *istiyorsun*?" Torri kaşlarını belirsizce kaldırdı. "Gerçekten mi?"

"*Gerçekten mi*?" Derin sesi yumuşak, aç bir hırıltı gibiydi. "Hadi tatlım, yatağa gidelim."

"Peki... tamam. Ama önce gece kıyafetlerimizi giymemiz gerekmez mi? Bütün geceyi burada geçireceğimize göre?"

"İyi fikir," diye kabul etti Vic. "Neyse ki çantan hâlâ bende." Sanki bir milyon yıl önceymiş gibi gelen eski evinde hazırladığı spor çantasını kaldırdı.

"Teşekkürler. Savaşları doldurmaya başlamadan önce üzerimi değiştirmek için kullanabileceğim bir tuvalet var mı acaba?"

"Eminim vardır. Belki bu kapıyı denersiniz?" Vic yuvarlak duvarlardan birinde daha önce görmediği bir kapıya doğru yürüdü ve kapıyı çekip açtı. İçeride garip görünümlü bir uzaylı tesisatının yanı sıra mavi camla kaplı dev bir duş kabini vardı.

"Vay canına, şu giderin büyüklüğüne bak," dedi Torri, Vic'in iki katı boyunda biri için yapılmış olan bölmeye adını atıp yerdeki insan deliği büyüklüğündeki gidere bakarak. Gemmite'in bu kadar

Tuvalet sincabı satıcısı, yaratığının bir Gemmite giderini temizlemek için doğru boyutta olduğunu iddia etmişti. Gür fırçası bu büyüklükteki borularda gerçekten iyi iş çıkarabilirdi, yine de Torri yaratık için üzülyordu. Bu kesinlikle hoş bir iş *değildi*.

"Suyu açmak için kumandalara nasıl ulaşıyorsun?" diye sordu Vic, o da devasa büyüklükteki duş kabinini inceliyordu.

"Uzanırsam ulaşabilirim," dedi, parlak mavi cam duvara gömülü bronz musluğa bakarak. "Ee... ama o zaman sen duş alırken ben de burada seninle birlikte olmak zorunda kalırım," diye ekledi.

Torri, yanaklarının yeniden ısındığını hissederek, "Sen aldırılmazsan ben de aldırmam," diye mırıldandı.

Değer verdiği adamla birlikte duş almak her zaman yapmak istediği romantik şeylerden biriydi. Ama Chuck duşlarının iki kişi için yeterince büyük olmadığını iddia etmiş ve bunu hiç denemek istememişti.

Torri, *bunun burada iyi bir bahane olmayacağını* düşünerek devasa duş kabinine baktı. *Bu duşa muhtemelen on kişi sığardı.*

Vic ona gülümseyerek, "Seninle duş almaktan mutluluk duyarım, tatlım," diye mırıldandı.

"Peki o zaman... Sanırım soyunsak iyi olacak," dedi Torri nefes nefese.

"Sanırım yapmalıyız," diye homurdandı Vic. Derin mavi gözlerinde yine o aç bakış vardı ve Torri onun daha önce bir kadını tamamen çıplak görüp görmediğini merak etti. *Ayrıca kendisini çıplı çıplak görmesine izin vermek konusunda ne hissettiğini de* merak ediyordu. Evet, bir gece önce onu şeffaf geceliğiyle görmüştü ama bu farklıydı. Devasa banyo çok *aydınlıktı*.

"Işıkları kısmanın bir yolu var mı?" diye sordu Vic. "Sanırım burası bu kadar aydınlık olmasa birlikte duş alırken daha rahat olurum."

Büyük Kindred uzaylı banyosunun etrafını araştırdı ve sonunda duvarın yukarısında, bir Gemmit'te bel hizasında olması gereken bir tür düğme buldu. Düğmeyi çevirdi ve ışıklar parlak beyazdan, duş kabininin duvarlarıyla uyumlu, boğucu yumuşak bir maviye dönüştü.

Torri, "Şimdi kendimi suyun altındaymışım gibi hissediyorum," dedi.

"Yine de güzel

-Hoşuma gitti."

Kocaman bir havlu yığını bulana kadar etrafı araştırdı. Bir tanesini açtığında, battaniye büyüklüğündeydi ve ipekle karıştırılmış pamuk topları gibi hissettiren kabarık, yumuşak bir malzemeden yapılmıştı.

Çabucak giysilerini çıkarıp spor çantasının üstüne düzgünce katladı ve ardından büyük havlulardan birine sarındı. Üzerini tamamen örtüyordu ve bu Torri için sorun değildi; odanın ısıtmalı olduğu belli olmasına rağmen büyük banyo oldukça soğuktu.

Duş kabinine doğru döndüğünde Vic'in çoktan kabinin içinde durmuş onu beklediğini gördü. Büyük Kindred'in tamamen çıplak olduğunu görünce nefesini tuttu.

Lanet olsun! Bahse girerim tüm vücudunda bir gram bile yağ yoktur! diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses.

Gerçekten de Vic'in kıyafetsiz hali bakmaya değer bir manzaraydı. Uzun, kaslı bacaklarından yontulmuş karın kaslarına, geniş göğsüne ve geniş omuzlarına kadar, yalnız bir kadının ıslak rüyasının gerçeğe dönüşmesi gibi görünüyordu.

Ayrıca, *gerçekten* çok iyi asılıydı. Elbette Torri o sabah ona dokunmuş ve tadına bakmıştı ama onu duş kabininde çırılçıplak durmuş, kendisini beklerken görünce gözleri devasa shaftına takılmadan edemedi.

Bu gece sevişmemeye karar vermeniz iyi oldu, diye o küçük, alaycı ses. *O şeyi içine nasıl sığdıracak bilmiyorum!*

Ona doğru yürürken Torri, büyük Kindred'in *endamına* bakmamaya çalıştı. Nana'nın "baharatlı kitaplar" dediği Harlequin romanları yığnında erkek anatomisinin o kısmından hep böyle söz edilirdi.

Vic'in kendi vücudunu onunki kadar beğeneceğini umuyordu ama beğeneceğinden emin değildi. Ne de olsa Aziz Elizabeth'te kalmadan önceki halinden biraz daha kıvrımlıydı ve başlangıçta pek de minyon sayılmazdı.

Yine de, önceki gece onu şeffaf geceliğiyle görmek hoşuna gitmişti, diye hatırlattı kendine. Belki de havluyu bırakıp bu işi zamanı gelmişti. En azından kendi kendine böyle söylüyordu, ama her nasılsa havluyu göğsüne bastırduğunda havlu sıkıca üzerinde kalmıştı.

"Hazır mısın?" diye sordu Vic'e ulaştığında.

"Hazırdan da öte, tatlım." Sesi şehvetin alçak hırıltısıydı. "Hazır olduğunda havlunu da çıkarabilirsin."

"Oh..." Torri tekrar kızardığını hissetti. Adamın duşa başlamaya hazır olduğunu *kastetmişti*. Ama en azından onu çıplak görmeyi beklediği açıktı. Beklemeyi ve su geldiğinde havluyu çıkarmayı planlıyordu.

koşuyordu, bu yüzden hemen içeri girebilirdi, ama belki de bandajı şimdi koparmak daha iyiydi.

Dudağını ısırıp çenesini kaldırarak havlunun ayaklarının dibine düşmesine izin verdi. "Tanrılar, tatlım..." Vic'in derin mavi gözleri onun üzerinde bir aşağı bir yukarı dolaştı. çıplak vücut. "çok güzelsin!"

Torri özür dileyerek, "Ben pek *zayıf*," dedi.

"*Biliyorum*," diye hırladı Vic açlıkla. "Sen bir Elit'sin -Tanrıça'nın ekstra cömert kıvrımlarla kutsadığı bir dişi. Onları görmeme izin verdiğin için teşekkür ederim."

"Oh, şey..." Torri başını eğdi, hâlâ kızarıyordu. "Elit "in ne olduğunu tam olarak bilmiyordu ama büyük Kindred bunu iyi bir şeymiş gibi söylemişti, bu yüzden bunu bir iltifat olarak kabul etmesi gerektiğini tahmin etti.

"Buraya gel, seni bana karşı hissetmek istiyorum."

Vic onu kollarının arasına aldı ve o da kendi isteğiyle boşaldı, kendisinden çok daha uzun olduğu için çıplak göğüslerini onun göğsüne değil kaslı karın kaslarına bastırdı. Adamın sert erkekliğinin (Nana'nın "baharatlı kitaplarından" bir başka terim) karnını dağladığını hissedebiliyordu ama uzaklaşmadı. Onun kollarına sarılmak, sıcak, çıplak tenini kendi teninde hissetmek ve onun vahşi, erkeksi kokusunu içine çekmek çok iyi hissettiriyordu.

Vic de aynı şekilde hissediyor gibiydi çünkü eğilip onun kulağına fısıldadı,

"Mmm, birbirimize uyma şeklimizi seviyorum, tatlım. Kollarımda kendini çok iyi hissediyorsun."

"Benim de hoşuma gidiyor," diye itiraf etti Torri, yanağını onun göğsüne sürterek. "En azından bir gece daha birlikte olduğumuz için çok mutluyum."

"Ben de öyle. Bu geceyi her zaman pozitronik ağımda tutmak istiyorum," diye mırıldandı.

Torri gülümsemekten kendini alamadı. Adamın bir an neredeyse robotik, bir an ise tamamen insan gibi konuşabilmesine bayılıyordu. Bunun beyninin iki yarısının birlikte çalışmasından kaynaklandığını düşünüyordu - onun deyimiyle pozitronik ve organik - ama bu onu kesinlikle eşsiz kılıyordu.

"Bütün gece burada sana sarılarak durabilirim, ama sanırım duşu başlatmalıyız," dedi Vic sonunda, onun boynuna sokularak.

"Sanırım öyle. Nasıl çalıştıracağını buldun mu?" Torri sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında sordu.

"Sanırım bronz kol suyu açıyor ve panel de sıcaklığı kontrol ediyor." Vic başının çok üzerindeki bir kolu ve düz bir paneli işaret etti.

yanındaki siyah panel. "Hadi içeri girelim, bakalım ayarlayabilecek miyim?"

Birlikte mavi camlı duş kabinine girdiler ve Vic mavi camlı kapıyı kaydırarak kapattıktan sonra kola uzandı. Kolu aşağı doğru çevirdi ve ani bir su seli başlarından aşağı dökülmeye başladı.

"Oh!" Torri'nin nefesi kesildi. "Oh, *hayır!*"

, dondurucu soğuktu ve ikincisi *çok fazla* su vardı!

Bir kutup şelalesinin altında durmak gibiydi.

"Üzgünüm!" Vic zaten siyah sıcaklık paneliyle çalışıyor, sıcaklığı hoş bir sıcaklığa gelene kadar ayarlıyordu ama başlarına düşen su miktarı hâlâ çok fazlaydı.

"Boğuluyormuşum gibi hissediyorum!" Torri sele karşı sesini duyurabilmek için bağırdı. "Suyun daha hafif akmasını sağlamanın bir yolu var mı?"

"Bir de ben deneyeyim." Kolu tekrar kurcaladı ve sağanak akışı hafifletti. Sonunda güzel, ılık bir duş alabilmişlerdi ama yine de Torri'nin daha önce girdiği hiçbir duşa benzemiyordu. Duş kabininin çok büyük olmasının yanı sıra, duş başlığı da yoktu; su tepelerindeki tavandan aşağıya doğru yağıyordu.

"İşte." Vic ona döndü, kaşlarını kaldırdı. "Bu senin için uygun mu, tatlım?"

"Evet, teşekkür ." Torri ona gülümsedi ve ıslak yüzünden uzaklaştırdı. "Aslında bu gerçekten çok güzel, artık bir gemi inşa etmek ve her hayvandan iki tane bulmak zorunda hissetmiyorum!"

"Özür dilerim, bu göndermeyi anlamadım." Vic o kadar şaşkın görünüyordu ki Torri gülmek zorunda kaldı.

"Boş ver. *Demek istediğim*, şimdi bir selin ortasındaymışız gibi hissetmediğim için çok güzel." Etrafına bakındı. "Sence bir yerlerde sabun var mıdır?"

"Bir bakalım." Büyük duş kabininin etrafına baktılar ve Vic duşun uzak tarafındaki mavi camda bir yarığı işaret etti. "Sanırım bu bir dağıtıcı."

Torri'yi yarığa doğru götürdü ve elini yarığın hemen altına yerleştirmek için kolunu kaldırdı; yarık Torri'nin başının yaklaşık bir metre üzerindeydi. Yarıktan garip bir höpürdetme sesi geldi ve elini aşağı indirdiğinde Torri yarıktan koyu mavi, opalesan bir sıvının taşığını gördü.

"Bunun sabun olduğuna emin misin?" diye sordu şüpheyile bakarak. Daha çok pişirme derslerinde insanların keklerin üzerine döktüğünü gördüğünüz ayna sırlı şeylere benziyordu.

Vic kokladı.

"Sıvı sabun gibi *kokuyor* ve aynı kıvamda gibi görünüyor." Torri de kokladı.

"Fena değil. Aslında, sanırım hoşuma gitti."

Sabun maddesi çiçeksi ya da tatlı kokmuyordu; daha taze ve temizdi. Ona ormandan akan bir dağ deresini anımsattı, bu da güzeldi.

"Sanırım bir denesek iyi olacak," dedi. Vic ona gülümsedi.

"Misafirim ol, tatlım."

"Teşekkür ." Torri ona bir kaşını kaldırdı. "Yapacağım."

Avucundaki ışıltılı, koyu mavi sıvıdan bir miktar aldı ve geniş göğsünü bununla yıkamaya başladı.

Vic bariz bir eğlenceyle ona baktı. "*Beni* yıkayacak mısın?"

"Eğer sakıncası yoksa." Torri daha fazla sabun alıp ellerini adamın geniş omuzlarında ve uzun kollarında gezdirmeye başlarken çapkınca ona baktı.

"Tabii ki umurumda değil, yumuşak küçük ellerinin üzerimde olmasına bayılıyorum," diye homurdandı. "İyiliğine karşılık vermeme aldırmadığın sürece."

Ona yine o aç bakışını atıyordu; midesinde kelebeklerin uçuşmasına neden olan bakışını.

Torri nefes nefese, ", " diye kabul etti. "Ama önce ben gideceğim."

Daha fazla sabun almak için arkasından dolaşarak geniş sırtını yıkamaya başladı. Gemmite sabunu pek köpürmüyordu ama çok sevdiği o hafif, taze, dağ baharı kokusuna sahipti.

Ayrıca büyük Kindred'in sert vücudunun her yerine dokunmaktan da hoşlanıyordu. Ellerini onun sıkı ve kaslı kışının üzerinde gezdirirken, gerçekten de harika bir vücuda sahip olduğunu düşündü.

Vic omzunun üzerinden bakmak için başını çevirdi.

"Eğleniyor musun tatlım?" diye mırıldandı ona gülümseyerek.

"Torri ona çapkın bir bakış attıktan sonra bacaklarının arasına uzandı.

Büyük Kindred inlemekle solumak arasında bir ses çıkardı ve önce kaskatı kesildi. Sonra bacaklarını ayırarak kadının erişimine izin verdi.

Torri onun yeni pozisyonundan sonuna kadar yararlandı. Sabunlu parmaklarını adamın kalçalarının arasına kaydırarak, orada asılı duran ağır keseyi gıdıkladı, sonra da avuçladı

avucunun içine aldı ve taşaklarını hafifçe okşadı. Aynı zamanda, ince belinin etrafına uzandı ve diğer eliyle uzun şaftını kavradı. O kadar kalındı ki, parmakları başparmağıyla tam olarak buluşmuyordu, ama Torri bunun onu durdurmasına izin vermedi. Yukarı doğru okşadı, sabunu en iyi şekilde kullanarak onun büyük sikini okşadı.

"Oh, *Tanrım*, tatlım!" Vic inledi. Torri onu okşamaya devam ederken sabunun geri kalanı elinden sıkıldı ve öne doğru eğilerek iki avucunu da denge için mavi cam duvara dayadı.

Bu yeni duruş, Torri'ye bir güç hissi veren, onunla ne isterse yapmasına izin vermeye açık olduğunu açıkça ortaya koydu. Böylesine büyük, kaslı bir erkeğin kendisini onun ellerine bıraktığı düşüncesi, seks sırasında daha önce hiç hissetmediği bir şekilde seksi ve güçlü hissetmesini sağladı.

Chuck her zaman üstte olmak, seks sırasında her durumda lider olmak konusunda ısrar etmişti ve Torri de çoğunlukla buna izin vermişti. Vic'in istediği her şeyi yapmaya açık olması, kendini keşfetme ve liderliği ele alma konusunda özgür hissetmesini sağladı ve Torri bundan *çok* hoşlandığını fark etti.

"Yani çoklu orgazmik olduğunu mu ?" diye sordu ona, onu okşamaya ve okşamaya devam ederken.

"Bütün... bütün Kindred erkekleri öyledir," diye inledi Vic. "Tanrım, tatlım-eğer böyle devam edersen..."

"Seni boşaltayım mı?" Torri tatlı tatlı sordu. "Ama sen aldırmazsın, çünkü bütün gece boyunca tekrar tekrar gelebilirsin, değil mi?"

"Benimle ne istiyorsan yap," diye usulca homurdandı Vic. Ona baktı, mavi gözleri arzu ve ihtiyaçla yarı kapalıydı. "İstersen beni boşaltabilirsin. Sadece sıranın sende olduğunu bil, tatlım."

O derin sesiyle söylediği sözler Torri'nin midesini bulandırdı ama okşamayı bırakmadı.

"Benim sıram' geldiğinde bana ne yapacaksın?" diye sordu alaycı bir şekilde.

"Mmm... önce ellerimi tatlı, kıvrımlı vücudunun her yerinde gezdireceğim," diye homurdandı Vic, ona aç bir bakış daha atarak. "Sonra da sen benim için iyice ıslanana kadar o tatlı meme uçlarını emeyeceğim. *Ondan* sonra, kalçalarını ayıracağım ve yumuşak küçük amcığına dil banyosu yaptıracağım."

"Oh..." Torri fısıldadı. Tanrım, onunla açık saçık konuşması onu o *kadar* tahrik ediyordu ki! Ve bunu yaparken ona dokunmaktan hoşlandığını fark etti. Kalın şaftının dibinden geniş, eriksi gövdesine kadar okşadı.

şeklindeki başını ve sonra tekrar aşağı indirdi, aynı zamanda hala diğer avucunda tuttuğu ağır topalarını gıdıkladı.

"Tanrılar, tatlım... boşalacak... *boşalacak!*" Vic'in gözleri kapandı ve koca vücudundaki tüm kaslar gerildi. Torri şaftının elinde daha da şiştiğini hissetti ve sonra bir sıcak krema fişkırması karnını yıkadı - sonra bir tane daha ve bir tane daha.

Adamın boşalmaya devam etmesini huşu içinde izledi. O sabah Kindred'in insanlardan daha fazla tohum üretmesi gerektiğini düşündüğünü hatırlıyordu; şimdi bundan emindi. Vic susuz kalıp merak edene kadar boşalmaya devam . Sonunda fişkırtmayı bıraktı ve hâlâ nefes nefese gözlerini açtı.

"Tanrım, tatlım - bu inanılmazdı," diye mırıldandı kısık sesle. "Bana hiç senin gibi dokunan bir kadın olmamıştı."

Torri ellerini geri çekerek, "Sana hiç *kimse* dokunmadı ki," dedi.

"Hayır ve şimdiye kadar hiç istemedim... *sana* kadar."

Döndü ve onu tekrar kollarının arasına aldı. Eğilerek onu tutkuyla öptü, elleri çıplak vücudunda huzursuzca aşağı yukarı hareket etti. Torri onun tekrar karnını dağladığını hissedebiliyordu; az önce orgazm olmuş olmasına rağmen biraz bile aşağı inmemişti.

"Gerçekten de çoklu orgazm yaşıyorsun," dedi ve öpüşme nihayet sona erdiğinde hayranlıkla aşağı baktı.

"Sen de öylesin," diye mırıldandı Vic. "Bu gece bundan emin olacağım, tatlım. Şimdi yıkanma sırası sende."

Mavi cam duvardaki sabun yarığına uzanarak kaygan, parlak, ayna sırlı sabundan bir avuç daha aldı ve büyük avuçlarının arasında ovuşturdu. Sonra Torri'ye uzandı.

"Buraya gel, seni düzgünce sabunlayabilmem için sırtının önüne gelmesini istiyorum," diye hırladı.

Adam onu çevirip sert vücuduna yaklaştırırken Torri usulca inledi. Omuzları ve başı adamın göğsüne yaslanmıştı ve adamın sert aletini sırtının alt kısmında hissedebiliyordu.

Sonra Vic onu yıkamaya başladı.

İri elleriyle çıplak göğüslerini avuçlayarak başladı, kaygan sabunu hassas tümseklerinin üzerinde kaydırды ve sıkı meme uçlarını hafifçe çekiştirerek bitirdi.

Torri inledi ve ona karşı geriye yaslandı, ona daha iyi erişim sağlamak için göğüslerini dışarı itti. Adamın ona dokunma şeklini seviyordu - okşama ile masaj arasında bir yerdeydi ve büyük elleri ona çok iyi geliyordu - çok bilgili, nazik ve aynı zamanda sert. Yine, ona en büyük zevki vermek için ona nasıl dokunacağını biliyor gibiydi. Bu gerçekten de bir Kindred özelliği *olmalı*, diye düşündü.

Ve ona dokunduğunda Vic kulağına mırıldandı.

"Mmm, güzel göğüslerinin ellerimi doldurmasına bayılıyorum, tatlım," diye usulca homurdandı. "Onları çekiştirdiğimde meme uçlarının ne kadar sertleştiğini seviyorum." Konuşurken her iki hassas tepe noktasını başparmakları ve parmakları arasında sıkıştırdı ve Torri'nin meme uçlarından doğrudan amına doğru zevk kıvılcımları gönderdi.

İnledi ve klitorisinin ihtiyaçla zonkladığını hissederek kalçalarını birbirine bastırdı.

"Vic! Oh *Tanrım...*"

"Seni yıkamama izin vermek hoşuna gidiyor mu?" diye mırıldandı, hâlâ göğüslerini okşuyor ve okşuyordu. "Her yerini yıkamam hoşuna gidiyor mu tatlım?"

"Evet," diye nefes nefese kaldı Torri. "Elimde değil, biliyorsun." "O zaman bacaklarını benim için açmaya ve vücudunu yıkamama izin vermeye hazır mısın?"

yumuşak küçük kedi?" Vic onun kulağına hırladı. "Açılmaya ve beni içeri almaya hazır mısın?"

"Ben... Sanırım öyle," diye nefes nefese kaldı.

"Güzel." Vic'iri, sıcak elleri Torri'nin titreyen karnından iç bacaklarına doğru kaydı. "Benim için açıl, Torri," diye mırıldandı. "Açıl ve benim için boşalana kadar o küçük, yumuşak amını okşamama izin ver."

Çaresizce inleyen Torri kendisine söyleneni yaptı. Bacaklarını açtığı anda, adamın önce iç uyluklarına masaj yaptığını hissetti. Sonra büyük bir eli içeriye doğru kayarak amının tümseğini kavradı. Bir gece önce tıraş olduğu için bir kez daha memnun oldu. Adamın iri, sabun kayganlığındaki elinin pürüzsüz etinin üzerinde gezinmesi çok hoşuna gitmişti.

Vic boğuk bir sesle, "Tanrım, o küçük, yumuşak amcığına bayılıyorum," diye homurdandı. "Şimdi beni içeri almaya hazır mısın Torri? Yumuşak kıvrımlarını okşamama izin vermeye hazır mısın?"

"Tanrım, evet!" diye inledi koca parmakları amına girip ağrıyan klitorisinin etrafında dönmeye başladığında. "Evet, Vic-lütfen durma!"

"Sen benim için boşalana kadar durmayacağım," diye söz verdi onu okşamaya devam ederken. "Tanrım, çok ateşli ve ıslaksın, tatlım! Parmaklarıma doğru açılmana bayılıyorum. Dilim için açıldığında da seni tatmak için sabırsızlanıyorum."

Torri tekrar inledi. Birden uçuşunun kenarına gelmişti; büyük Kindred'ın klitorisinin etrafında nazikçe, acımasızca dönmesi onu orgazma daha da yaklaşıtıyordu. Tanrım, ona tam olarak nasıl dokunacağını nereden biliyordu? Chuck onun klitorisini iki eli ve bir el feneriyle bile bulamamıştı! Ama Vic, hiç deneyimi olmamasına rağmen, tam *olarak* nerede olduğunu ve orasının okşanmasından nasıl hoşlandığını biliyor gibiydi.

"Vic!" diye inledi, ilk zevk dalgası ona çarptığında kalçaları sarsıldı. "Tanrım, *Vic!*"

"Doğru, tatlım - benim için gel," diye homurdandı, onu okşamaya devam ederek. "Bu sadece başlangıç, seni *bütün gece boyunca boşaltacağım.*"

Torri inledi ve ona karşı kıvrandı. Onunla birlikte kalmasına, hareket etmesine engel olamadığında bile sürekli okşamayı bırakmamasına bayılıyordu. Adam onun orgazmını nasıl çıkaracağını biliyor gibiydi, ta ki sonunda zevk azalmaya başladığında Torri ona doğru sarkana kadar. Bu kadar sert boşaldığı için nefessiz kalmış ve biraz başı dönmüştü ve bacaklarındaki tüm güç tükenmiş gibiydi.

"Vay canına, bu... çok yoğundu." Bir adım atmaya çalıştı ve aşağı inmeye başladı - kasları jöle gibi hissediyordu.

"et, tatlım! Merak , seni tuttum."

Vic hızlı bir hareketle onu kollarının arasına aldı ve geniş, çıplak göğsüne yaklaştırdı.

"Hey, beni taşımak zorunda değilsin, yürüeyebilirim," diye itiraz etti Torri ama pek de umursamadı. Kıvrımlarını beğenen ve onu bu şekilde taşıyabilecek kadar güçlü bir adamla birlikte olmak güzeldi.

Vic sert bir sesle, "Kendini biraz toparladığında yürüeyebilirsin," dedi.

Onu duş kabininin önüne kadar taşıdı ve suyu kapatabilmek için dikkatlice ayağa kaldırmadan önce iyi olduğundan emin oldu. Sonra battaniye büyüklüğündeki havlulardan biriyle onu iyice kuruladı ve onu tekrar kaldırmadan önce ikinci bir havluyu kendi beline sardı.

"Şey..." Torri ona baktı. "Şimdi ne olacak?"

"Şimdi yatağa gidiyoruz," diye homurdandı usulca, dikkatle gözlerinin içine bakarak. "Ve sonunda seni tadabileceğim."

OceanofPDF.com

KIRK İKİ

Vic, Dünya'daki görevine insan dişi formunu kapsamlı bir şekilde incelemişti, bu yüzden tüm erojen bölgeleri biliyordu. Ama o Onlara gerçekten dokunmayı ya da değer verdiği bir dişiyi memnun etmekten kadar zevk almayı hiç beklemiyordu. Aslında, beyninin pozitronik kısmı nedeniyle bir dişiyi önemsemeyi hiç beklemiyordu. Ama söz konusu Torri olduğunda, organik yarısı doğal olarak kontrolü ele alıyor gibiydi.

Kıvrımlı küçük Dünya dişisinin tadına bakmanın tehlikeli olduğunu biliyordu; bu sadece onunla bağ kuramayacağını bildiği halde bağ kurmak istemesine neden olacaktı. Ama artık bunu umursamıyordu; tek istediği yüzünü onun kalçalarının arasına gömmek ve yumuşak, küçük amcığını inleyip adını söyleyene ve onun için tekrar tekrar boşalana kadar okşamaktı. Elleri ve parmaklarıyla onu orgazm etmek iyiydi ama tüm Kindredlar gibi onun da asıl arzuladığı, değer verdiği dişiye diliyle tapınmaktı.

Yine de onu tatmak için açlığa rağmen, içgüdüsel olarak tekrar boşalmaya hazır olmasının biraz zaman alabileceğini anladı. Tanrıçası Pearl ona az önce yaşattığı orgazmdan dolayı hassastı, bu yüzden ilk başta işleri yavaş ve nazikçe yapmak önemliydi.

Onu dikkatlice devasa yatağa yatırdı ve sonra yanına tırmandı. İkisi de hâlâ havlulara sarılıydı ama Torri'nin havlularını onu tekrar çıplak bıraktı ve çıplak, kıvrımlı vücudunu seyre daldı.

Tanrım, kız çok güzel, diye düşündü, sanki kendisiyle aynı fikirdeymiş gibi şaftı daha da sertleşiyordu. Onun dolgun kıvrımlarını, güzel göğüslerini ve amının yumuşak tümseğini seviyordu.

Onun dudaklarını da seviyordu. Ona doğru eğilerek bir süre onu derinden öptü, ağzını keşfetti ve sonra onu da keşfetmeye teşvik etmek için dilini nazikçe emdi. Tadı o kadar tatlıydı ki, kalçalarının arasını da tatmak için sabırsızlanıyordu.

Yine de işleri yavaştan almaya çalışıyordu; onun zevkini yeniden inşa etmek ve arzusunu körüklemek için. Bu yüzden sadece bacaklarının arasına dalmak yerine, aşağıya doğru ilerledi, boynunun hassas tarafını ve dolgun göğüslerinin eğimlerini öptü, dilini areolalarının geniş pembe bantlarının etrafında ve etrafında sıcak, gıcıklayıcı daireler çizerek gezdirdi, ta ki kadın inleyip göğüslerini yukarı kaldırarak olgun meme uçlarını emmesi için ona yalvarana kadar.

Vic, Torri nefes nefese kalana ve arzusunun sıcak, kadınsı kokusunu duyana kadar önce bir meme ucunu, sonra diğerini emdikten sonra nihayet daha aşağılara indi. Torri'nin titreyen karnında yumuşak, sıcak öpücüklerden oluşan bir iz bırakarak, hâlâ birbirine sıkıca bastırılmış olan uyluklarına doğru ilerledi.

Vic ona baktı ve yüzündeki kararsızlığı gördü. Daha önce hiç bir erkek onu tatmamış mıydı? Ama hayır, ona tattığını söylemişti. Sadece eski arkadaşı bundan pek hoşlanmamıştı - gerçi bir erkeğin dışısının amını tatmaya nasıl karşı koyabileceği Vic'i aşıyordu. Özellikle de dişi Torri kadar tatlı, yumuşak ve kıvrımlıysa.

"Tatlım?" diye mırıldandı, onun gözlerine bakarak. "Beni içeri almaya hazır mısın? Seni tatmama izin vermeye hazır mısın?"

Gergin olduğu zaman yaptığı gibi, gür alt dudağını dişledi.

"*Sanırım* öyle," diye itiraf etti. "Eğer... eğer istediğinden eminsen."

"*İstiyorum*," diye homurdandı Vic. Kadının kapalı kalçalarının arasına sokularak sert yanaklarını kadının hassas tenine sürttü ve derin derin içine çekerek kadının arzusunun tatlı, kadınsı kokusunu sevdi. Kadının kokusu onu ihtiyaçtan neredeyse sersemletti ve dudaklarından çıkan derin iniltiye engel olamadı. "Tanrılar, çok *güzel* kokuyorsun, tatlım - içeri girmeme izin ver ki amının tadına bakabileyim." Küçük bir iniltiyle, sonunda onun için kalçalarını ayırdı ve içeri girmesine izin verdi.

Kukusu ıslaktı, pembe kıvrımları sanki onu içeri davet ediyormuş gibi şimdiden ayrılıyordu. Bu çok güzel bir manzaraydı ve adam sikinin beklentiyle zonkladığını hissetti.

Vic bacaklarının arasına uzandı, dizlerini bükerek onu daha geniş bir şekilde ayırdı ve tekrar eğilerek yanaklarını ve ağzını tekrar onun tümseğine sürterek kokusuyla onu işaretledi. Bunun faydasız olduğunu biliyordu; onu kendisine bağlayacak değildi, bu yüzden diğerlerinden emin olmasına gerek yoktu.

Erkekler onun yasak bölge olduğunu biliyordu. Ama onu koklayarak işaretlemek içgüdüsel bir şeydi - beyninin organik kısmının ısrar ettiği bir şey.

Ayrıca, onun kokusunu o kadar çok seviyordu ki, onu tatmadan önce kokusuyla yıkanmak istemekten kendini alamıyordu.

Torri'nin inlediğini duydu ve sanki hiç başlayıp başlamayacağını merak ediyormuş gibi kalçalarıyla huzursuz bir hareket yaptı. Bu küçük arzu hareketi Vic'in aletini olduğundan daha da sertleştirdi. Onun için tekrar boşalmaya hazırlandığını biliyordu ama yine de zevkini yavaş yavaş artırmak istiyordu.

Eğilerek kadının dış am dudaklarından birini ağzına aldı, dudaklarının arasından kaymasına izin vermeden önce hafifçe çekti. Sonra aynı şeyi diğerine de yaptı. İleri geri gitti, alıstırdı, emdi ve dilinin ucuyla dış amını izledi, ama her zaman kaygan kıvrımlarının tam ortasında sadece onun için zonkladığını görebildiği küçük pembe Tanrıça İnci'den kaçınmaya dikkat etti.

"Vic?" diye sordu sonunda, kalçalarıyla aynı sabırsız küçük hareketi yaparak. Sesi yumuşak ve nefessizdi ama aynı zamanda muhtaçtı. "Sen... Beni... beni *tatmak* istediğini sanıyordum."

Vic ona baktı ve ona duyduğu açlığın yüzünde açıkça görülmesine izin verdi. "Bunu her şeyden çok istiyorum tatlım, ama senden bunu yapmanı bekliyordum."

Hazır ol. Şimdi hazır mısın? Seni açmama ve iç amını tatmama izin vermeye hazır mısın?"

"Ben... sanırım öyle," diye fısıldadı nefes nefese. "Tanrım, Vic-beni *delirtiyorsun*."

Vic ona sırttı.

"da bu, tatlım."

Sonra diliyle amının dış dudaklarını araladı ve neredeyse onunla tanıştığı ilk andan beri yapmayı arzuladığı şeyi nihayet yaptı. Dilini düzleştirerek, amının kremi girişinden başladı ve yukarı doğru yaladı, zonklayan küçük klitorisini yıkadı ve ilk kez tamamen tattı.

Torri inledi ve kalçalarını tekrar yukarı kaldırdı. Vic onun narin küçük parmaklarının saçlarının arasına girdiğini ve sabırsızca çektiğini hissetti, bu da sikişinin yeniden kabarmasına neden oldu. Tanrım, buna bayılıyordu! Diğer Kindred savaşçıların dişilerini tatmayı ne kadar sevdiklerinden bahsettiklerini sık sık duymuştu ama bunu kendisinin yaptığını hiç hayal etmemişti. Ta ki Torri'yle tanışana kadar.

Şimdi ona doyamadığını fark etti. Onun balı tatlı ve tuzluydu ve dilini açık amının üzerinde gezdirirken çıkardığı yumuşak, çaresiz sesleri seviyordu.

En çok neyi sevdiğini bulmaya hevesli olan adam, onu tatmak için birkaç farklı yol denedi. Bir süre düz bir dille onu yaladıktan sonra, dilini kanalının derinliklerine soktu ve balını doğrudan kaynağından tattı. Sonra geri geldi ve Tanrıça İnci'yi dudaklarının arasına aldı. Dilinin ucuyla, tıpkı parmaklarıyla okşadığı gibi, onun etrafında dönmeye başladı.

"Vic!" diye inledi ve tekrar ayağa kalktı. Parmakları saçlarında sıkılaştı ve Vic onun hoşlandığı şeyi bulduğunu anladı. Çabalarını yenileyerek, kanalının sonunu bulana kadar iki parmağını onun dar küçük kedi ağzının derinliklerine kaydırды. Tanrım, kız ıslanmıştı! Islak derinliklerine doğru okşayan parmakları yerine ona giren şeyin kendi şaftı olmasını dilemekten kendini alamadı.

Torri, onu emmeye ve yalamaya devam ederken doldurulmaya iyi yanıt veriyor gibiydi. İnledi ve dilinin altında kıvrandı, istilacı parmaklara kendini pompalarken parmakları saçlarında daha da sıkıldı.

Tanrım, çok tatlıydı! Vic onu tatmaya devam ederken sikinin yeniden kabardığını hissetti. Sınıra çok yaklaşmıştı; düzensiz nefes alışından ve kalbinin hızla çarpmasından bunu anlayabiliyordu. Onun için tekrar boşalmak üzereydi ama Vic bunun özellikle yoğun bir orgazm olmasını istiyordu. Eğer insan dişi anatomisini doğru hatırlıyorsa, onun zevkini son derece artıracak, ovabileceği bir nokta olmalıydı.

Tanrıça İnci'yi emmeye devam eden Vic, amının iç duvarını ovmak için dar kanalının içindeki iki parmağını yukarı doğru eğdi. Ovaladıkça daha da sert emiyor, hassas küçük incisini diliyle kırbaçlıyor, onun için boşalmasını, onu yalayıp içindeki özel noktayı ovarken *sertçe* boşalmasını istiyordu.

Nefes nefese bir çığlıkla ödüllendirildi ve parmakları onu yerinde tutmak için çaresizce saçlarını sıkarken kalçaları -bu sefer neredeyse şiddetli bir şekilde- sallandı.

"Ahhh! Oh Tanrım, Vic! Lütfen... *lütfe*!" diye nefes nefese kaldı. Zevkten donup kalırken vücudunun gerildiğini hissetti, onu tatmaya devam ederken ağzına doğru bastırdı.

Vic bir şehvet dalgası hissetti. Geliyordu, sadece *onun* için geliyordu. Tanrım, bunu bilmek şaftını o kadar sertleştirdi ki! Onu kendisine bağlamak istiyordu.

Hayır, diye hatırlattı kendine sertçe. Hayır, bunu yapamazsın. Bunu de yapamazsın.
ne.

Sonunda, bir iniltiyle Torri nefes nefese yatağa yığıldı. Algılama Vic, o an için yeterince içtiğini düşünerek geri çekildi ve son balını almak için dudaklarını yaladı.

"Tanrım, Vic," diye soludu, güzel yüzünde hafif şaşkın bir ifadeyle ona bakıyordu. "Bu *inanılmazdı*. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim."

"Daha önce bir erkeğin seni tattığını sanıyordum?" Vic kaşlarını çatarak söyledi.

"Evet ama bu şekilde değil. Sanki... *sanki doyamıyormuşsun* gibiydi." Utandığında her zaman olduğu gibi yanakları pembeleşti. Vic bunu çok sevimli ve son derece sevimli buldu.

"Çünkü sana doyamıyorum," diye mırıldandı, dudaklarını tekrar yalayarak. "Tadın çok güzel ve dilimin altına gelmeni hissetmeyi seviyorum."

Daha çok kızardı.

"Ben de hoşuma gitti - beni tatmanı kastediyorum," diye utangaçça itiraf etti. "Bu işte *gerçekten* iyisin."

Vic ona, "Bir kadına nasıl zevk vereceğini bilmek Tanrıça vergisi bir yetenektir," dedi.

"Yani *tüm* Kindred erkekleri senin gibi mi? Demek istediğim, gerçekten hepsi kadınlarının altına yatma *ihtiyacı duyarlar* mı?" Torri sordu.

"Elbette." Başını salladı. "Neden soruyorsun? İnanması gerçekten bu kadar zor mu?"

"Chuck'la evliliğimden ve ondan önce çıktığım erkeklerden sonra, bu daha çok bir rüyanın gerçekleşmesi gibi." Torri ona sırtıttı. "Dünya'daki kadınlar kendilerine neyin çarptığını anlamayacaklar. Cidden, *herkes* Kindred bir koca isteyecek!"

"Umudumuz bu," dedi Vic ciddiyetle. "Ama önce Ana Gemiye, gezegeninizi ele geçirmeden önce Bela'yla savaşması için çağırmalıyız."

"Haklısın, tamirat masraflarını karşılama konusunda ne durumdayız?" Torri yatakta doğruldu ve omzunun üzerinden *yorn* sayacına baktı. "Hayır, daha yolu yarılamadık bile!"

"Merak etme tatlım," diye mırıldandı Vic. Eğilerek kızın kalçasına yumuşak, sıcak bir öpücük kondurdu. "Önümüzde koca bir gece var ve daha yeni başlıyoruz..."

OceanofPDF.com

KIRK ÜÇ

TOrri, büyük Kindred'in onu kaç kez boşalttığının ve onun da onu kaç kez boşalttığının sayısını unuttu. Sırayla "tadına baktılar"

Daha fazla dayanamayacağını hissettiğinde ara veriyorlardı ve Vic ona sımsıkı sarılıp omuzlarını ve sırtını uzun, yavaş darbelerle okşuyor, birbirlerinin nefesini içlerine çekiyorlardı.

Bu Torri'nin o güne kadar yaşadığı en yoğun tensel ve cinsel deneyimdi ve bunu asla unutamayacağını biliyordu. Kendini büyük Kindred'a başka bir erkeğe hiç açmadığı şekilde açmış, vücudunu tamamen ona emanet etmişti. Hatta üzerinde uzaylı seks oyuncaklarından birkaçını kullanmasına bile izin vermişti ama yine de onun ağzını ve dilini tercih ediyordu.

Vic ise onu yalamaya ve tadına bakmaya doyamıyor gibiydi. Kindred erkeklerinin dişilerinin tadına bakması *gerektiğini* söylerken doğruyu söylüyor gibiydi çünkü bundan hiç bıkmamıştı.

Sonunda, birbirlerine verdikleri çoklu orgazmlardan ikisi de bitkin düşmüştü.

Torri onun yanındaki geniş yatağa uzanırken, "Dinlenmeye ihtiyacım var," diye fısıldadı. "Kendimi cinsel bir maraton koşmuş gibi hissediyorum."

Vic başını kaldırıp *yorn* metreye baktı.

"Neredeyse geldik. Bir süre mola vermemizde bir sakınca yok. Buraya gel tatlım, dinlenirken sana sarılmak istiyorum."

Torri ona iyice sokuldu ve birlikte yorganın altına girerlerken başını onun geniş göğsüne yasladı. Mmm, adam çok güzel kokuyordu ve kız onun kollarında kendini çok sıcak ve güvende hissediyordu! İçinden bir ses, ikisinden birinin ya da her de en azından bir kez daha orgazm olması gerektiğini düşünüyordu.

metre. Ama kendini tamamen bitkin hissediyordu ve ayrıca, sadece küçük bir mola vereceklerdi.

Birkaç dakika, dedi kendi kendine uykulu bir şekilde. Gözlerimi kapatıp birkaç dakika dinleneceğim. Uyandığımda, sayacı doldurmayı bitirebiliriz. Zirveye sadece birkaç yorn kaldı...

Böylece kendini rahatlatan gözleri kapandı ve göle atılan bir taş gibi uykuya daldı.

OceanofPDF.com

KIRK DÖRT

"W Bunu yapacağını düşünmemiştim ve yapmadın da, ama *yaptın*. yaklaşın," diye duyurdu derin, gürleyen bir ses.

"Ha?" Torri gözlerini kırıştırdı. Oluyordu? O neredeydi?

Sonra başını kaldırdı ve üzerinde gezinen küçük, uzaylı bir yüz gördü. Bilimkurgu filmlerindeki tuhaf özel efektlere benzeyen uzun, esnek, pembemsi gri bir hortumun üzerinde sahibinin vücudundan uzanıyordu.

Boğazından bir çığlık yükseldi ama tam o sırada Vic'in duydu,

"Biraz mahremiyet lütfen, La'Gross. Siz Gemmitlerin kendinizi kıyafetsiz göstermekten çekinmediğinizi biliyorum ama benim kadınıma biraz daha hassas ve örtünmeyi seviyor."

Sözleri Torri'nin önceki geceyi ve nerede olduklarını hatırlamasını sağladı. Aynı zamanda yatakta büyük Kindred ile çıplak olduğunu ve devasa Gemmite tamircisinin üzerlerinde belirliğini fark etmesini sağladı.

Tamirci kaşlarını çatarak, "Sizi yalnız bırakayım," dedi. "Ama kalkma vaktiniz geldi de geçiyor bile. Taksimetreyi doldurmanız için size fazladan bir ern verdim ama korkarım hâlâ elli *yorn* eksisiniz var."

Vic, "Odadan çıkmamız gerekiyorsa kalanını acıyla ödeyebilirim," diye teklif etti.

La'Gross başını salladı.

"Kabul edilebilir, Kindred. Bu arada, yeni iletişim modülünüz kuruldu ve mükemmel çalışıyor. Hesabınızı kapatır kapatmaz Ana Geminizle irtibata geçebileceksiniz."

"Teşekkür ," dedi Vic başını sallayarak. "Hızlı servisiniz için minnettarım."

"Ödemeyi bitirdiğinden emin ol," dedi La'Gross uyararak. "Birkaç dakika içinde dışarıda görüşürüz."

Sonra yatak odasından çıktı ve kapıyı arkasından sertçe kapattı.

"Olamaz, sayacı doldurmayı bitirmeden uyuyakaldığımıza inanamıyorum!"

Torri ağır, ipeksi çarşafı göğsüne bastırarak doğruldu ve omzunun üzerinden uzun enerji ölçere bakmak için döndü. Kalın kırmızı çizgi neredeyse tepeye ulaşmış olsa da hâlâ çok az bir boşluk vardı. Bir gece önce dört yüz elli *yorn* üretmişlerdi ama hâlâ elli *yorn* eksikleri vardı.

"Sorun değil tatlım," dedi Vic umursamaz bir tavırla. "Kolayca ödeyebilirim, sadece elli *yorn*."

"Ama *nasıl* ödeyeceksin?" Torri talep etti. "*Acı* çekerek ödeyeceğini söylemiştin."

"Yapacağım." Omuz silkti, geniş, çıplak omuzları hareketle birlikte yuvarlandı. "Muhtemelen bir ya da iki parmağımı keserim, bir iki gün içinde yeniden büyürler," diye ekledi, kızın dehşet dolu bakışları karşısında, sanki kendini sakatlamak önemli bir şey değilmiş gibi.

"Ne? Hayır!" Torri haykırdı. "Bunu yapmak zorunda kalmanı istemiyorum - kendine zarar vermek zorunda kalmanı istemiyorum Vic!"

Kaşlarını çattı.

"Korkarım başka yolu yok. Zamanımız kalmadı ve ödeme zamanı geldi. Aslında, şu anda giyiniyor olmamız gerekiyor."

Yataktan kalktı ve Kindred üniformasını giymeye başladı.

Torri de dışarı çıktı; yan tarafa doğru dikkatlice kaydı çünkü Dünya'da alışkın olduğu yataklardan çok daha yüksekti ve şiltenin üst kısmı göğüslerine kadar geliyordu. Kıyafet bulmak için spor çantasını karıştırmaya başladı ama aklı ne giyeceğinde değildi. Vic'in geminin onarım masraflarını karşılamak için kendine zarar verdiğini görmek istemiyordu. Parmaklarını kesmesi fikri korkunç bir düşünceydi, onları yeniden çıkarabilecek olsa bile!

Ama zamanları dolduğuna göre başka ne yapabilirlerdi ki? Sadece bir öpücük ya da hızlı bir okşamayla tam elli *yorn* üretemezlerdi.

Kıyafetlerini giymeyi bitirdi ve çantasında sıcak tutacak bir çift çorap ararken parmak uçlarında soğuk ve sert bir şey hissetti. Onu yakalayıp çıkardı ve büyükannesinin kavanozlarından biri olduğunu gördü.

Kindred Yüksek Konseyi'nin denemesi için yanında getirdiği tarçınlı elma reçelleri. Birdenbire aklında bir fikir oluşmaya başladı.

"Pekâlâ, zaman doldu." Yatak odasının kapısı açıldı ve La'Gross tekrar içeri girdi. "Ödemeni bitirmeye hazır mısın Kindred?" diye sordu Vic'e.

"Hazır." Vic Torri'ye döndü. "Toparlanmayı bitir, tatlım. Bir dakika içinde döneceğim."

Birkaç parmağını kestikten sonra geri döneceğini söylüyor! Torri kendini hasta hissederek düşündü. Bunun olmasına izin veremezdi!

"Bekle!" diye bağırdı Vic, Gemmite tamircisiyle birlikte gitmek için döndüğünde. La'Gross'a, "Bir dakika bekle, elimde ağrı kesicilerden daha çok hoşuna gidecek bir şey olabilir," dedi.

"Biliyorsun, değil mi? Ne oldu?" La'Gross ona doğru döndü ve yüzü aşağıya doğru uzanarak onunkine baktı.

"Bu." Baştan çıkması için dua eden Torri, tarçınlı elma kavanozunun mührünü kırdı ve kapağını açtı. Cam kavanozu tamircinin minik burun deliklerinin altında baştan çıkarıcı bir şekilde sallayarak şeker ve tarçın kokusunu odaya yaydı.

"Mmmm..." La'Gross'un kesik gözleri büyük bir ilgiyle parladı. "O zaman bu nedir?" diye sordu, gözlerini kavanoza dikerek.

Torri ona *"Bu* bir grup tarçınlı elma, gezegenimden gelen lezzetli bir gurme ikramı" dedi. "Sadece bu da değil, tatlılar konusunda uzmanlaşmış dünyaca ünlü bir şef tarafından el yapımı olarak üretildiler."

Büyükannesinin kendisinden bu şekilde bahsedilmesi hakkında ne düşüneceğini bilmiyordu ama büyükannesi tatlı konusunda kesinlikle iyiydi ve tarçınlı elmaları inkar edilemeyecek kadar lezzetliydi.

Torri uzaylı tamirciyi, ona borçlu oldukları son elli *yorn* yerine tarçınlı elmalarla dolu kavanozu alacak kadar baştan çıkaracaklarını umuyordu. Vic'in ona Gemmitlerin ağızlarının ortasında bir "tatlıya düşkünlükleri" olduğu konusunda söylediklerini unutmamıştı.

Gerçekten de, o izlerken, La'Gross'un üst dudağı yukarı çekildi ve geniş, plaka benzeri dişlerinin üst çizgisinin tam ortasında titreşen kırmızı diş benzeri bir şey ortaya çıktı.

"Vay, vay-bir uzaylı lezzeti mi diyorsun?" diye gürledi, minik, yarık benzeri burun delikleriyle tekrar kokladı.

Torri ona, "Gezegeninizde *hiç* kimsenin tatmadığı bir şey," diye güvence verdi. "Bir sonraki akşam yemeği partinizde konuklarınızı etkilemek için onlara ikram edebilirsiniz."

onları. Ya da hepsini kendine saklayabilirsin," diye ekledi baştan çıkarıcı bir şekilde. "Mmmm... o kadar güzel kokuyorlar ki dişlerimi kaşındırıyorlar!" La'Gross

gürledi. Torri'ye baktı. "Peki bu uzaylı lezzeti için ne kadar istiyorsun?"

"Elli *yorn*," dedi Torri hemen. "Daha azını isteyerek size hakaret etmeyeceğim," diye ekledi, bir gece önce Gemmit tüccarlarından birkaçının söylediğini duyduğu gibi.

"Elli *yorn* olsun," diye kabul etti La'Gross. "Ve sanırım hesabınızı ödemek için dün gece elde ettiğiniz dört yüz elliye bunu da eklemek istersiniz?" diye sordu.

"Aynen öyle." Torri elmaları tekrar paketleyip cam kavanozu dikkatle uzatırken ona gülümsedi. Oldukça büyük bir kavanozdu ama Gemmite teknisyeninin geniş, küt ellerinde küçük görünüyordu.

La'Gross, parmaklarının sosis büyüklüğünde olduğu düşünüldüğünde şaşırtıcı bir maharetle kapağı açtı ve içindekileri tekrar kokladı.

Kavanoza bakarak, "Bu kadar çok ödediğim için deli olabilirim ama kokusu dişlerimi kaşındırıyor, o yüzden öyle," dedi. Vic'e başını salladı. "Kindred, borcunun tamamının ödendiğini düşün. İyi yolculuklar ve bir dahaki sefere geminizin servise ihtiyacı olduğunda beni görmeye gelin."

"Çok teşekkürler, La'Gross. Sizinle iş yapmak her zaman bir zevktir." Tamirci cam kavanozun içindekileri koklamaya devam ederek odadan çıkarken Vic başıyla onayladı.

Tamirci gider gitmez, "Bunu yapmak zorunda değildin," dedi. "Ödeyebilirdim, Torri."

"Yapabileceğini biliyorum." Torri yanına geldi ve bir elini geniş göğsüne koyarak endişeyle ona baktı. "Kızma, sadece incineceğin düşüncesine *dayanamadım!*"

"Oh, tatlım..." Vic'in mavi gözleri yumuşadı ve eğilip dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı. "Son elli *yornu* ödediğin ve ayrıca ilk dört yüzkazanmama yardım ettiğin için."

Torri yanaklarının ısındığını hissetti.

"Bu benim için bir zevkti," diye mırıldandı.

Vic ciddi bir ifadeyle, "Benim de öyleydi," dedi. İçini çekti ve yüzünde sıkıntılı bir ifade belirdi. "Ne yazık ki, şimdi kendimi bu görevi sona erdirmek ve durağanlığa geri dönmek konusunda *daha* da isteksiz buluyorum."

Torri kalbinin hissetti.

"Ben de senin geri dönmeni istemiyorum," diye fısıldadı. "Yani, Ana Gemi'yle bağlantı kurup Dünya'ya gelmelerini istememiz gerektiğini biliyorum ama ondan sonra birlikte kaçamaz mıyız? Belki galaksiyi birlikte gezeriz?"

"Keşke yapabilseydim." Vic başını salladı. "Ama benim pozitronik ağımlık mutlak sadakat için programlandı. Kindredlar benim halkım ve gelecekte, bir dahaki sefere düşman bir gezegende keşif yapmaları gerektiğinde bana yine ihtiyaçları olacak."

"Bu hiç adil görünmüyor." Torri gözlerindeki yaşları kırıştırdı. "Hepsi için koca bir gezegen dolusu gelin buluyorsun ama kendine bir tane bile alamıyorsun!"

"Çok üzgünüm, Torri." Vic onu kollarına aldı ve sıkıca sarıldı. "Durumu değiştirebilseydim, değiştirirdim. Ama ne yazık ki yapamam. Sadakat protokollerim bunu yasaklıyor."

"Biliyorum." Yüzünü Vic'in göğsüne bastırarak onun nefesini içine çekti ve hıçkırıklarının kendisini ele geçirmesine izin vermemeye çalıştı. "Ben sadece... Seni asla unutmayacağım Vic. Ve dün gece paylaştıklarımızdan sonra... Bir daha asla senin gibi birini bulamayacağımı biliyorum."

Vic sadece ona sarıldı ve titreyen omuzlarını okşadı. Torri onu terk ettiği için üzgün olduğunu biliyordu ama bu konuda yapabileceği hiçbir şey yok gibiydi. Bir sayborg olarak, diğer Kindred'ların sahip olduğu haklara sahip değilmiş gibi görünüyordu.

Bu hiç adil değil! diye düşündü, hâlâ gözyaşlarını tutmaya çalışıyordu. *Yarı robot olması sevmeyeceği ve ihtiyaçları olmadığı anlamına gelmiyor!*

Ama öyle görünüyordu ki bu ihtiyaçlar karşılanmayacaktı ve aralarında bu kadar kısa sürede filizlenen aşk neredeyse başlamadan bitmeye mahkûmdu.

KIRK BEŞ

"C Komutan Terex, sizi Torri'yle tanıştırayım," dedi Vic resmi bir tavırla ve şu anki komutanıyla yeni onarılmış iletişim bağlantısı görüntüleme ekranı. "O bir Dünya dışısı ve kendi dünyasındaki görevimde bana çok yardımcı oldu."

"Merhaba." Torri başını salladı. "Tanıştığımıza oldum."

"Selamlar, dışı insan." Kindred Yüksek Konseyi'nin başı Komutan Terex ona kısaca başını salladı ve Vic'e döndü. O da bir Kan Akrabasıydı ve kendi türü için olağan olan soğukkanlı bir tavrı vardı. "VIC Birimi," dedi Vic gibi resmi bir şekilde konuşarak. "Sizden haber aldığıma şaşırdım. "O kadar uzun süre iletişim kurmadınız ki, insanların sizi devre dışı bıraktığını ya da görevden aldığını ve görevinizin başarısız olduğunu düşündük."

"Pozitronik ağımda bir arıza meydana geldi ve bu da beni bir süre hareketsiz bıraktı," diye kabul etti Vic. "Ama sonra Torri'yle tanıştım ve ağım kendini onarmaya başladı. İkimiz insanların bizi hapsettiği yerden kaçmayı başardık."

"Seni kilitlediler mi?" Terex'in kaşları kalktı ve kaşlarını çattı.

"Müzakerelere başlamaya çalıştığım ülke benim liderlerine karşı bir tehdit olduğumu düşünüyordu," diye açıkladı Vic. "Onlara aksini söyleyemedim çünkü pozitronik ağım o sırada devre dışı bırakılmıştı."

". Sanırım bu anlaşılabilir bir durum." Terex başını salladı. " edin, VIC Birimi."

"Kaçtıktan sonra gemime geri döndük ve orada iletişim bağlantımın kopmuş olduğunu fark ettim," diye devam etti Vic. "Bu, gemime bir yolculuk

Gemma Alfa 3'e tamir ettirmek için. Gemmit atmosferinden henüz çıktık, bu yüzden sizden Dünya'ya acil yardım göndermenizi istemek için hemen arıyorum."

"Ne?" Terex kaşlarını çatı. "Neden yardım gönderelim ki? Teklifimizi Dünya liderlerine iletemediğinizi söylediğinizi sanıyordum."

"Değildim ama şu anda pazarlık yapacak zamanımız yok," dedi Vic acımasızca. "Scourge gezegeni yağmalamak ve sakinlerini öldürmek için yola çıktı. Kindred çok geç olmadan onların yardımına koşmalı."

"Bela mı?" Terex'in mavi gözleri büyüdü. "Dünya'nın etrafında dolaşan keşif gemilerini gördün mü?"

"Hayır," dedi Vic. "Torri bir süredir AllFather'ın ve Babalık'ın gezegenine doğru geldiğine dair görüler görüyor. Gördüğü son imgelemde, Bela'nın bir güneş haftasından daha kısa bir süre içinde orada olacağı bilgisini aldı."

Terex kaşlarını çatı.

"Yani arkadaşınız kehanette bulunduğu için mi Bela'nın geleceğinden eminsiniz? O bir çeşit rahibe mi?"

"Hayır, ben banka müdürüyüm." Torri'nin yanakları kızarmıştı. "Bakın, kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama bu *imgelemler* bana büyükannemden miras kaldı. Onlara 'Rüya Görmek' derdi ve asla yanılmazlardı."

"Onun imgelemlerini gördüm Komutan Terex," dedi Vic ona. "Torri'nin haklı olduğuna eminim - Bela çok yakında Dünya'ya geliyor. Ve bildiğiniz gibi insanlar o kadar ilkel bir teknolojiye sahipler ki, Kindred'lar onlara yardım etmediği sürece tamamen ezilecekler."

"Onun imgelemlerini mi gördün? Nasıl?" Terex talep etti.

Vic çenesini kaldırarak, "Onunla Rüya Paylaşımı yaparken onları gördüm," dedi.

Komutanı kaşlarını çatı.

"VIC Birimi, herhangi bir dişiyle Rüya Paylaşımı yapmanız imkansız olmalı - siz sadece kısmen organiksiniz."

"Bunun farkındayım Komutan," dedi Vic kararlı bir şekilde. "Ama pozitronik ağıım devre dışıyken, beynimin organik kısmı görevi devralmak zorunda kaldı. İşte o zaman Torri'nin geceleri gördüğü rüyaları paylaşmaya başladım; bunların çoğu Bela'nın Baba Gemisi'nde geçiyordu. Geminin kendisi kadar yazılarını da tanıdım. Ve Dünya'da hiç kimse

Daha önce onlarla herhangi bir temasım olmamıştı, Torri'nin gördüklerini hayal ediyor ya da uyduruyor olamayacağını hemen anladım."

Komutan Terex, "Bir dişiyle Rüya Paylaşımı yapıyor olmanızı hâlâ garip buluyorum," dedi. "Ama çok iyi, bize daha önce hiç kötü bilgi vermediniz, VIC Birimi, bu yüzden Yüksek Konsey ile konuşacağım ve Ana Geminin Dünya'nın güneş sistemine gelebilmesi için uzayı katlamaya hazırlanacağız."

"Bu ne kadar sürer, lütfen?" Torri tekrar söz alarak sordu. "Demek istediğim, Scourge'un *gerçekten çok* yakın olduğunu hissediyorum," diye ekledi.

Komutan Terex ona "Sorun şu ki, daha küçük bir keşif gemisi veya mekik için yapabildiğimiz gibi tüm Ana Gemi için uzayı anında katlayamayız" dedi. "Uzayı katlamak hamile dişiler için tehlikeli, bu nedenle şu anda yavru taşıyan herkesi çıkarmalı ve onları sabit bir solucan deliği sistemi aracılığıyla güneş sisteminize getirmeliyiz. Ayrıca yapılması gereken başka hazırlıklar da var."

"Anlıyorum." Torri başını salladı. "Sadece... Vic bana, Bela Dünya'ya Kindred'lardan önce ulaşırsa neler olacağını anlattı."

Komutan Terex ona, "Oraya olabildiğince çabuk varacağız," diye söz verdi. "Benden ne yapmamı istiyorsunuz Komutan?" Vic ona sordu.

"Yapmalı mıyım?"

Ana Gemiye dönüp durağanlığa geri mi dönelim?"

"Hmmm." Komuta subayı cevap üzerinde düşünüyor gibiydi. "Hayır, eğer tüm Ana Gemi'nin geçebileceği büyüklükte bir kıvrım açacaksa, elimizdeki tüm enerjiye ihtiyacımız olacak - sizi ileri geri götürerek harcamak istemem. Ayrıca, Dünya'nın güneş sistemine geri dönüp Scourge keşif gemilerini izleyerek çok daha değerli bir hizmet sağlayabilirsiniz. Eğer görürseniz, hemen benimle temasa geçin."

"Anlaşıldı Komutan." Vic ciddiyetle başını salladı.

"Kendinizi mümkün olduğunca iyi sakladığınızdan emin olun," dedi Komutan Terex. "Kaybedemeyeceğimiz kadar değerli bir varlığımızsın, VIC Birimi."

"Ona böyle demeyi kesecek misin?" Torri patladı ve hem Vic'i hem de kalkık kaşları ve iri gözleriyle Komutan Terex'i şaşırttı. "O sadece bir 'birim' ya da 'varlık' değil!" Torri devam etti. "Yani, üzgünüm, gezegenimi kurtarmaya geldiğinizi biliyorum ve minnettar olmalıyım ve oluyorum da. Ama lütfen Vic'e bir robottan başka bir şey değilmiş gibi davranmayı keser misiniz? O *bundan çok daha fazlası*."

Komutan Terex ona gözlerini kırıştırdı, ne diyeceğini bilemediği belliydi. Sonunda sadece başını salladı.

"Teşekkür ederim, sözlerinizi dikkate alacağım," dedi sert bir sesle. Vic'e başıyla selam verdi. "Tanrıça'nın kutsamaları sizinle olsun. Ana Gemi uzaya çıkmaya hazır olduğunda sizinle mümkün olan en kısa sürede yeniden bağlantı ."

"Teşekkür ederim Komutan. Scourge'un beklenenden daha önce içeri sızmadığından emin olmak için bekliyor ve izliyor olacağız," dedi Vic başını sallayarak.

"Çok iyi. Şimdilik elveda, VIC U -yani Vic." Komutan Terex Torri'ye bir bakış attı ve boğazını temizledi. "Yakında görüşürüz."

"Evet, teşekkür ederim Komutan." Vic başını salladı ve ardından Kindred Yüksek Konseyi başkanı imzayı atarken ekran karardı.

"Özür dilerim," dedi Torri kısık bir sesle ve Vic başını çevirdiğinde Torri'nin yüzünde utanmış ama neredeyse meydan okuyan bir ifade olduğunu gördü. "Sanırım komutanınıza o şekilde bağırmamalıydım, ha? Ama kendimi tutamadım -sana bir robotmuşsun gibi davranıyordu- tek kullanımlıkmışsın gibi davranıyordu!" diye devam etti, kahverengi gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Ben kısmen robotum," diye belirtti Vic. "Ama tek kullanımlık değilim. Kindred'ın sahip olduğu türümün tek izcisiyim ve benden daha fazlasını yapamıyorlar - planlarım yüzyıllar önce gerçekleşen Ana Gemi'nin fırlatılmasından ve ilk yolculuğundan önce kayboldu."

"Sanırım bu yüzden gidip kendi hayatını yaşamana izin verilmiyor." Torri'nin sesi acı geliyordu. "İstesen bile."

Vic ona Kindred'a olan sadakatinin tartışılmaz olduğunu tekrar söylemek istedi ama ağzını açtığı anda tekrar kapattı. Son zamanlarda pek çok şeyi sorgulamaya başlamıştı. Pozitronik sinir ağı devre dışıyken organik tarafı işlevleri üzerinde tam kontrol kazandığından beri, hissetmeyi veya düşünmeyi hiç beklemediği her türlü duygu ve düşünceye maruz kalmıştı.

Ve bu duygulardan biri -belki de en güçlüsü- Torri için hissettikleriydi.

Ama ona asla sahip olamayacağını bildiği halde, kıvrımlı küçük dünyalı dişiye karşı duygular beslemenin ne yararı vardı?

Sorularının cevabı yoktu. Vic sadece Torri'ye başını salladı ve onları Dünya'nın güneş sisteminin eteklerine giden solucan deliğine geri götürecek bir rota çizdi.

Başka ne yapabilirdi ki?

OceanofPDF.com

KIRK ALTI

TOrri yolcu tarafındaki koltuğa kıvrıldı ve kendini hasta hissetti. Kindred liderlerinin Vic'i gördüğü tek şey robottu. Sadece değerli bir varlık. İhtiyaç duyduklarında dışarı çıkarılıp kullanılıyor ve işleri bittiğinde tekrar uyutuluyordu. Ve bu yüzden, gerçek bir hayatı olmasına izin verilmiyordu - bu *adil* değildi.

"Solucan deliğine girmek üzereyiz," diye mırıldandığını duydu ve sonra elinin garip bir şekilde bacağını okşadığını hissetti. "Torri, iyi misin?"

"Ben iyiyim." Derin bir nefes alarak doğruldu ve gözlerini ovuşturdu. "Sadece komutanına kırgınsın, hepsi bu. Ama bunu daha sonra düşünebiliriz. Sanırım şimdilik güneş sistemime geri dönmeli ve Scourge'a karşı gözümüzü dört açmalıyız."

"olsa seninle kalırdım," diye mırıldandı Vic . "Kalacağımı biliyorsun tatlım."

"Biliyorum." Gözlerini tekrar silip kazağının koluna sildi. "Sence Ana Gemi'nin buraya gelmesi ne kadar sürer?" diye sordu, konuyu değiştirmeye kararlıydı.

Vic kaşlarını çatı.

"Bunu söylemek zor. Şu anda gemideki hamile kadınların tam sayısını ya da onları koruyacak yeterli sayıda savaşçının bulunduğu başka bir gemiye güvenli bir şekilde bindirip solucan deliği rotası üzerinden Dünya'nın güneş sistemine getirmenin ne kadar süreceğini bilmiyorum."

"Ana Gemi *ne* kadar büyük?" Torri sordu. "Yani, içinde kaç kişi olduğunu bile bilmediğin kadar ... oldukça büyük olmalı."

Vic dudaklarını büzdü, düşünürken kaşları çatıldı.

"Ana Gemi'nin kabaca Dünya'nın uydusunun dörtte biri büyüklüğünde olduğuna inanıyorum," dedi sonunda.

"Vay canına, bu çok *büyük*," diye haykırdı Torri. "İnşa ettiğimiz gemilerin hiçbirisi birkaç kişiden fazlasını alamaz."

Vic, "Uzay yolculuğu teknolojiniz çok sınırlı," diye belirtti. "Ana Gemi milyonları taşıyabilecek kapasiteye sahip, ancak bundan çok daha azını taşıyor. Çiftleşmemiş Erkekler bölümünde umutsuzca geline ihtiyaç duyan pek çok savaşçı var."

Torri, tüm Kindred'lar Vic kadar tatlı ve düşünceli olsaydı, uzaylı gelin olmak için kaydolmaya hevesli pek çok Dünyalı kadın olurdu diye düşündü.

Ama tam bunu söylemek için ağzını açtığı sırada, solucan deliğinin diğer ucundan uçup gittiler...

Ve şık, siyah gemilerden oluşan bir sürünün tam ortasına.

OceanofPDF.com

KIRK YEDİ

"**T** o Scourge! Çoktan geldiler!" Vic kaçış manevraları yapmaya çalıştı ama önünde çok fazla gemi vardı. Uzun menzilli mekiğinin etrafını *beela* sivrisinekleri gibi sarmışlardı.

aynı meyve.

Birdenbire telsiz bağlantısı canlandı.

"Kindred gemisi, etrafınız sarıldı. Derhal teslim olun."

Konuşmacı inci grisi tenli ve siyah saçlı bir erkekti. Ama onunla ilgili en tuhaf şey gözleriydi; irisleri kırmızıydı ve gözlerinin beyazları saf, simsiyahtı.

"Seninle bir alıp veremediğim yok," dedi Vic kararlı bir şekilde, gözlerini Scourge erkeğine dikerek. "Burası tarafsız bölge."

"Kindred'ın Scourge ile *her zaman* bir kavgası vardır," diye erkek. "Bize hemen Babalık'a kadar eşlik edeceksin."

Sonra iletişim bağlantısı karardı ve etraflarını saran siyah gemiler Vic'in mekiğini ilerideki daha büyük, daha karanlık bir şekle doğru sürmeye başladı.

"Tanrım, ne yapacağız biz?" Torri'nin iri kahverengi gözleri korkudan kocaman açılmıştı ve Vic onu suçlamıyordu. En kötü kâbusları gerçek oluyormuş gibi görünüyor olmalıydı.

"Ana Gemiyle bağlantı kurun ve başlangıç olarak Bela'nın burada olduğunu bildirin," dedi kararlı bir şekilde. Ancak iletişim bağlantısını denediğinde, iletiminin engellendiğini fark etti.

"Sorun nedir? Onları alamıyor musun?" Torri endişeyle sordu, karanlık iletişim bağlantısı ekranına bakıyordu.

Vic cevap vermedi, umudunu kaybetmesini istemiyordu.

"Git ve arka tarafta saklan," diye talimat verdi. "Gizli görevde ol ve tamamen sessiz kal. Bizi inmeye zorladıklarında, savaşmaya geleceğim." Koruyucu Öfke devreye girmeye hazırlanırken gözlerinin ısındığını ve görüşüne kırmızı bir renk girdiğini hissedebiliyordu. "Öldürebildiğim kadarını öldüreceğim, yemin ederim seni almalarına izin vermeyeceğim tatlım."

"Ama-"

"Git saklan!" diye emretti. "Şimdi! Baba Gemisi hemen ileride." Görüntü ekranında büyüyen devasa siyah kütleye başıyla işaret etti.

Torri kemerini çözdü ve sandalyesinden kalktı, güzel yüzünde korku ve kararsızlık ifadesi vardı. Tereddüt etti, sonra elini onun omzuna koydu.

"Gitmek istemiyorum Vic," diye fısıldadı titreyen bir sesle. Eğilerek onu dudaklarından kısaca öptü. "Ben... Ben kalmak ve seninle savaşmak istiyorum."

Vic başını salladı.

"Sen Scourge askerlerini görmedin. Onlarda onur yok, acıma yok. Onlar ruhsuz canavarlar. Lütfen, Torri..." Onun endişe dolu gözlerinin baktı. "Lütfen kendini uzaklara sakla. Güvende olduğunu bilirim çok daha etkili bir şekilde savaşabilirim."

Dudağını ısırarak başını salladı.

"Pekâlâ. Saklanacağım. Ama ya..."

"Şimdi git, limana yaşıyoruz!" Vic ona söyledi. Gerçekten de, solucan deliğinden çıktıklarından beri etraflarında kümelenmiş olan aynı şık siyah gemilerle dolu devasa bir alan olan Baba Gemisi'nin yaşama bölümüne giriyorlardı.

"Pekâlâ, gidiyorum!" Torri ona son bir öpücük verdi ve sonra mekiğin arkasına doğru koştu.

Vic gemisini yere indirdi ve blasterına uzandı. Öldürmeye ayarladı ve gitmeye hazırlandı.

Bu görevde ölebilirdi ama hayatını olabildiğince pahalıya satmaya ve Torri'yi son nefesine kadar korumaya kararlıydı.

KIRK SEKİZ

TOrri uzun menzilli mekiğin arka tarafına çömelmiş, küçük yaşam alanının bir köşesine itilmiş olan küçücük kanepenin arkasına saklanabildiği kadar saklanmıştı. Küçücük banyo dışında üzerini örtebileceği başka bir yer yoktu ve kapısındaki kilidin ne kadar dayanacağından emin değildi. Bu yüzden kanepenin arkası onun için

En iyi bahis.

Çömeldiği yerden mekiğin ön tarafını görebiliyordu, Vic karmaşık aletleri çalıştırarak onları yere indirmeye çalışıyordu. Gemi yere iner inmez mekiğin kapısını açtı. Bir elinde bir silah vardı ve Torri silahın namlusundan mavi ışık patlamaları çıkarken neredeyse sessiz olan silah seslerini tıslama gibi duydu.

Mekiğin dışından bağırışlar geliyordu ve bir an için Vic'in onları kurtaracak kadarını vurabileceğini, böylece tekrar havalanıp kendilerini yutan devasa siyah gemiden uçabileceklerini umdu. Ama sonra mekiğin kapısında devasa, gri tenli bir savaşçı .

Yeni düşmanı görünce Torri'nin kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

Aman Tanrım, boyu 1,5 metre olmalı!

Devasa Scourge savaşçısı tepeden tırnağa siyah metal zırhla kaplıydı ama garip bir şekilde Vic'in sahip olduğu gibi bir silahı yok gibiydi. Belki de bir silaha ihtiyacı olmadığını düşünecek kadar büyüktü, diye düşündü Torri.

Vic, Scourge savaşçısına ateş etti ama mavi ışık patlamalarının herhangi bir etkisi yok gibiydi. Ya kurşunlar devasa savaşçının zırhından sekiyordu ya da o vurulmayı umursamıyordu. Yüz ifadesinden hangisi olduğunu anlamak zordu,

Çoğunlukla devasa siyah metal bir miğferle örtülü olan kırmızı-siyah gözlerinde sanki hiçbir şey hissetmiyormuş gibi ölü, boş bir ifade vardı.

Vic ona bir kez daha ateş etti ve sonra savaşçı metal kaplı kocaman yumruğunu kaldırdı ve Torri savaşçının orta boğumundan aniden kocaman gümüş bir çivinin çıktığını gördü.

Tek ve ölümcül bir pençeye benziyordu ama Torri sadece bir anlığına görebildi çünkü bir sonraki an, devasa savaşçı bir hareket bulanıklığı içinde, cüretkâr bir yumruk attı ve uzun çiviği Vic'in göğsüne gömdü.

"Hayır!" Torri saklanıyor olması gerektiğini unutarak nefes nefese kaldı. Gözlerini önündeki korkunç manzaradan alamıyordu, bu manzara şimdi ağır çekimde gerçekleşiyor gibiydi.

Gümüş çivinin kanlı ucunun Vic'in sırtından çıktığını gördü ve *kalbinin* orada olduğunu düşündü! *Tam kalbinin olduğu yer! Tanrım, onu kalbinden bıçaklamıştı!*

Sonra korkunç Scourge yumruğunu havaya kaldırarak Vic'in hâlâ sarsılan bedenini iğrenç bir zafer hareketiyle havaya kaldırdı. Büyük Kindred'ın kullanmakta olduğu şık, ince tabanca gevşek parmaklarından arkasındaki koltuğa düştü.

"Hayır!" Torri tekrar nefesini tuttu ve gözyaşları gözlerini bulanıklaştırmaya başladı. Aynı anda öfke bedenini ele geçirdi. Kanepenin üzerinden atladı ve koşarken sözsüz çığlıklar atarak ileri atıldı.

İçgüdüsel olarak silahı eline aldı ve devasa savaşçıya doğrultup ateş etmeye başladı.

"Seni piç, bırak onu! *Bırak onu!*" diye bağırdı devasa Bela'ya.

Soğuk, ölü gözler ifadesiz bir şekilde ona bakıyordu. Aniden kanlı metal çivi geri çekildi ve Vic'in bedeni, Torri'nin hayatının geri kalanında kâbuslarında duyacağını bildiği korkunç bir *gümbürtüyle* yere düştü.

Yerde hareketsiz yatan sevdiği adamın görüntüsü bir an için dikkatini dağıttı. Vic'in mavi gözleri açıktı ama görmüyordu, oyuncak bebek gözleri gibi camdan gözlerle ona bakıyordu. Adını haykırdığında bile hareket etmemişti.

"Vic! Vic, lütfen!" diye yalvardı ama cevap alamadı; sadece ona bakan o ölü gözler ve göğsünün sol tarafında, lacivert gömleğinin kanından mosmor olduğu yırtık pırtık yara vardı.

"Onu sen öldürdün!" Torri gözlerini korkunç manzaradan ayırdı ve devasa Scourge savaşçısına odaklandı. Silahını tekrar kaldırdı ve patlatmaya başladı. "Onu öldürdün! *Onu öldürdün!*" diye tekrar tekrar bağırdı, mavi enerji ışınlarının devasa savaşçının zırhından nasıl sektiğini fark etmemişti bile. **"ONU ÖLDÜRDÜN!"**

Gümüş çivinin devasa yumruktan tekrar fırlaması umurunda bile değildi. Kısa bir süre içinde sevmeye başladığı adamdan başka hiçbir şeyi umursamıyordu. Zihnine tamamen hâkim olan korkunç keder ve öfke dışında her şeyi geride bırakmıştı.

Çivi bir başka öldürücü darbe için geri çekildi, kanlı ucu Babalık'ın yeşilimsi ışığında parlıyordu.

"Dur! Kes şunu, seni fiçıda yetişmiş aptal!" diye bağırdı yüksek bir ses. "Gözcüyü zaten öldürdünüz; kızı hayatta tutmalıyız ki AllFather onu tarayabilsin! Kindred'ın burada, son avımızın bu kadar yakınında ne yaptığını bilmeliyiz."

Devasa savaşçı dondu kaldı, postallı yumruğu havada durdu. Aynı anda biri Torri'nin elindeki silahı yere düşürdü. Başını çevirdiğinde, bunun daha önce görüntü ekranında beliren gri tenli, siyah üzerine kırmızı gözlü adam olduğunu gördü.

Torri'yi üst kollarından sıkıca kavradı ve onu yere yatırmadan önce Vic'in cesedinin üzerinden geçirerek gemiden dışarı çıkardı.

"Bırakın beni! Bırakın beni!"

Mücadele etmeye çalıştı ama Vic'in orada öyle cansız ve hareketsiz yattığını görmek kederini yeniden zihninin ön planına çıkardı. Bir gelgit dalgası gibi, diğer her şeyi silip süpürdü. Torri, gri tenli adamın pençesinde sarktı, hıçkırıklar onu sarstı.

"Onu sevdim!" diye haykırdı, gözyaşları onu kör etmişti. "Neden ona onu sevdiğimi hiç söylemedim?"

Gri tenli adam soğuk bir sesle, "Kendine hakim ol, duygularına yenik düşmüşsün," dedi.

Ama Torri yapamadı. Vic'i sadece kısa bir süredir tanıdığını biliyordu ama bir şekilde aralarında o kadar güçlü bir bağ oluşmuştu ki, şimdi bu bağı kaybetmek ona asla atlatamayacağı bir darbe gibi geliyordu. Hıçkırıklara boğulmuştu, kalbi milyonlarca parçaya bölünmüştü - metal zeminde, sevdiği adamın cesedinin yanında paramparça olmuştu.

"Vic," diye hıçkırdı. "Tanrım, *hayır... hayır!*"

"Kendine gel." Gri derili adam şimdi onu sürüklüyor, kolunu acımasızca kavrayışı dolaşımını keserken onu peşinden tökezlemeye zorluyordu. "Eğer ona istediği bilgiyi veremezsen, AllFather bundan hiç memnun olmayacaktır."

AllFather... bu isim etrafını saran keder sisini delip geçmiş gibiydi ve Torri omurgasından aşağı soğuk bir ürperti hissetti. Ama bir sonraki an, umursamadığına karar verdi. Kaderinde en kötü kâbuslarını burada ve şimdi yaşamak olsa bile, Vic öldüğüne göre bunların ne önemi vardı ki? Bırakın AllFather en kötüsünü yapsın, ona zaten acı çektiğinden daha fazla zarar veremezdi.

Çok geçmeden, Torri'nin rüyalarından tanıdığı, parlayan, neon yeşili sembolleri olan, inanılmaz derecede uzun, koyu gri kapıların önünde duruyorlardı. Kapılar sorunsuzca açıldı ve gri tenli adam onu içeri sürükledi.

Üzerine bir dehşet duygusu çöktü, o kadar karanlık bir dehşet ki, zaten hissettiği kederle karışarak Torri'nin kafasına sanki biri kurşun bir ağırlık bırakmış gibi çarptı. Dizlerinin üzerine çöktü, çaresizce hıçkırarak ağlıyordu. Ölecekti

-O çoktan ölmüştü. En azından öyle olmasını *diledi*.

Vic her neredeyse, belki ölürsem onunla tekrar birlikte olabilirim. Sadece ölmek istiyorum. Buna daha fazla dayanamıyorum!

"Tanrılar!" diye mırıldandı gri tenli adam. Torri'yi kollarının arasına alarak, Torri'nin rüyalarında sık sık gördüğü geniş basamakları tırmandı. En tepeye ulaştığında, onu parlayan yeşil rünlerin bulunduğu tahtın önüne bıraktı. Torri hemen tekrar dizlerinin üzerine çöktü ve hıçkırarak ağlamaya başladı

-Keder ve dehşet onu bu kadar sarmışken dayanamıyordu. AllFather oradaydı, duman ve gölgeler içindeydi, gözleri tıpkı rüyalarında her zaman olduğu gibi kötücül bir kırmızıyla parlıyordu. Ama bu sırada Torri korkmayı çoktan aşmıştı. Tüm zihni, her zamanki gibi

Korkuya yer kalmayacak kadar kederli.

"Bu da ne böyle?" diye tısladı TümBaba, tahtında öne doğru otururken. "Sonunda, rüyalarında beni ziyaret eden küçük dünyalı dişi sonunda şahsen mi geldi?" Gözlerini hıçkırarak ağlayan Torri'ye dikti. "Ama onun nesi var?"

"O... üstesinden geldi," dedi gri tenli adam kısaca. "Yakaladığımız izciyle birlikteydi ve fiçıda yetişenlerden biri onu öldürdü."

Her Şeyin Babası hoşnutsuzlukla tısladı.

"Düşüncelerini izleyip Kindred'ların neden burada, galaksinin bu karanlık kolunda olduğunu öğrenmeden önce mi?"

"Onu zamanında durduramadığım için beni affet baba," dedi gri tenli adam sert bir sesle. "Fıçıda yetişenlerin neredeyse akılsız olduğunu biliyorsun. Gözcü ona ateş ediyordu, bu yüzden onu kalbinden bıçakladı."

Sevdiği adama ne olduğunu bu kadar soğukkanlı bir şekilde anlatması Torri'nin yeniden hıçkırığa hıçkırığa ağlamasına neden oldu. Ölü-Vic *ölmüştü* ve asla geri gelmeyecekti! Kendi gözyaşlarında boğulacakmış gibi hissediyordu ve boğulsa da umurunda değildi.

"Gözcüyü diseksiyona götürün, sonra da Doktor'un pozitronik hafıza bankasından bir şeyler bulup bulamayacağına bakın."

Gri tenli adam, "Bunu halledeceğim," dedi. "Ama bu muhtemelen uzun bir süreç olacak."

AllFather yine öfkeyle tısladı.

"Doğru...doğru. Kız hayatta kalan tek kişi olduğu için, zihninden bilgi toplayabilir diye bakmalıyım. Onu ayağa kaldırın, ona dokunmalıyım," diye emretti.

Gri tenli adam Torri'yi ayağa kaldırdı ve gölgeli tahtında oturan AllFather'ın karşısında, önde ve ortada durmaya zorladı. Parlayan yeşil gözler tıpkı rüyasında olduğu gibi Torri'nin gözlerine yaklaştı ama bu kez onu kâbusundan çekip çıkaracak ve onları başka bir yere götürmesini söyleyecek bir Vic yoktu. Nana'nın çayırına birlikte kaçacağı bir Vic yoktu. Ona sıkıca sarılıp her şeyin yoluna gireceğini söyleyecek Vic yoktu...

Torri tekrar hıçkırdı, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Kendini asla çıkamayacağı karanlık bir uçuruma düşmüş gibi hissediyordu; öyle derin bir kederdi ki, çukurun dibinden hiçbir ışık görünmüyordu.

Ağlarken, birinin ya da bir şeyin zihnine girmeye çalıştığının belli belirsiz farkındaydı. Sanki soğuk, kurtlu parmaklar beynini bir yapboz küpü gibi avuçluyor, içeri girmek ve düşüncelerini görmek için doğru kombinasyonu bulmaya çalışıyordu.

Yine de bu his çok uzun sürmedi.

"Kız histerik haldeyken hiçbir şey göremiyorum," diye tısladı AllFather tiksintiyle. "Götür onu Xairn. Biraz sakinleşene kadar onu zindana koyun. Sonra onu geri getirin ve monitöre bağlayın. Kindred'ın bir şekilde planlarımızı bilip bilmediğini ya da son avımızın yakınında dolaşan izcinin sadece bir tesadüf olup olmadığını öğrenmeliyiz."

"Nasıl isterseniz, baba." Gri tenli adam metanetle eğildi ve Torri'nin gevşek formunu bir kez daha kollarına almak için eğildi. "Sakinleştğinde onu geri getireceğim."

Ve onu götürdü, hala hıçkırıyordu.

OceanofPDF.com

KIRK DOKUZ

Vic aydınlık bir yerdeydi; sıcaklık, ışık ve yaprakların yumuşak hışırtılarıyla dolu bir yerde. Nefis kokular havayı güzelleştiriyordu. egzotik meyveler ve çiçekler ve güneş ışığı yüzünü okşuyordu. Kayaların üzerinden akan bir derenin yumuşak, şırıltılı sesi, hafif bir müziğin hafif tınılarıyla birlikte kulaklarına ulaştı.

Neredeyim ben? Kararsızca etrafına bakındı. Çevresi, yıllardır ziyaret etmediği Ana Gemi'deki Kutsal Koru'ya benziyordu. Ama neden buradaydı ve buraya nasıl gelmişti?

"Böyle sorularla canını sıkma savaştı," diye mırıldandı yumuşak ama güçlü bir kadın sesi. ***"Çeşmeye gel."***

Söz konusu çeşme aniden önünde belirdi; beyaz mermer bir taş sütunun üzerinde duran geniş gümüş bir disk. Güneş ışığında altın gibi parıldayan serin ve berrak bir suyla doluydu. Vic çeşmeye doğru yürüdü ve ayaklarının altında serin, gıcıklayıcı bir çim hissi duydu. Aşağı baktığında yalınayak olduğunu fark etti. Aslında, bir nedenden ötürü tamamen çıplaktı.

"Soyunmuş halin için endişelenme savaştı," dedi yumuşak kadınsı ses. ***"Çünkü ölümden sonra herkes Tanrıça'nın kutsal huzuruna doğduğu günkü gibi çıplak girmelidir. Dünyaya çıplak geldik ve çıplak gitmeliyiz."***

"Ölümden sonra mı?" Vic ileriye doğru yürürken sordu. "Anlamıyorum, ben ölü değilim."

"Korkarım öylesin savaştı," dedi ses. ***"Çünkü siz önceki dünyanın kapısından diğerine geçtiniz. Şu anda***

Tanrıça'nın Bahçesi."

Vic başını kaldırıp baktığında, sesin güçlü ama narin yüz hatlarına ve uzun, dalgalı saçlara sahip güzel bir kadına ait olduğunu gördü. Yine de gözlerinin, teninin ya da saçlarının ne renk olduğunu söyleyemiyordu; hepsi aynı anda, birbirinin içine akan renkler gibiydi. Kadın gümüş ve mermer çeşmenin önünde durmuş, uzun beyaz elbiseler giymiş, onu bekliyordu.

"Ama... ben burada olamam," diye itiraz etti Vic. "Ben tamamen organik değilim - yapay bir rahimde büyütüldüm - doğmadım. Yapay bir yaşam formuyken Tanrıça'nın Bahçesi'ne nasıl girebilirim?"

"Pozitronik aığınız devre dışı kalmadan önce yapay biriydiniz," dedi güzel kadın ona. "Ama hasar gördüğünde organik tarafın devreye girdi ve gerçek bir savaşçı gibi davranmaya, düşünmeye ve hareket etmeye başladın. Baktığın dişi tehdit edildiğinde bana bağırmaştın, hatırlamıyor musun?"

Vic, Aziz Elizabeth'teki odasının sürgülü kapısında sıkışıp kaldığını hatırlıyordu; Torri'nin korku dolu hıçkırıklarını duyduğunu ve ona ulaşması gerektiğini bildiğini hatırlıyordu. Çılgınca ettiği duayı hatırladı - duası kabul edilmişti...

Ama tüm bunlar ona, kıvrımlı, küçük Dünyalı dişiyi, onu koruyacak kimse olmadan Baba Gemisi'nde tek başına bıraktığı korkunç durumu hatırlatıyordu.

"Eğer Tanrıça'nın Bahçesi'ndeysen, o zaman gerçekten ölmüş olmalıyım. Ama ölürsem Torri'yi nasıl koruyabilirim?" diye sordu.

"Ne yazık ki savaşçı, onu koruyamazsın. O senin ulaşamayacağın bir yerde."

dedi güzel kadın usulca.

Vic kadının önünde dizlerinin üzerine çöktü.

"Tanrıça," dedi, çünkü konuştuğu kişi Tanrıça *olmalıydı*. "Tanrıça, lütfen onu böyle korkunç bir yerde yalnız bırakamam! Onu korumam için beni geri gönder!"

Tanrıça'nın gözleri yumuşadı ve Vic'in alına hafifçe dokunmak için uzandı.

"Gerçekten de, varoluşuna bir makineden çok daha fazlası olarak başlamış olmana rağmen, gerçek bir oğluma dönüştün, savaşçı. Bu kadar derinden sevebilmen, burada, bahçemde olmaya hakkın olduğunu kanıtlıyor."

"Bahçeniz çok güzel bir yer ama ben buraya ait değilim, henüz değil," diye yalvardığını duyabiliyordu Vic kendi boğuk sesinden. "Burada kalamam - lütfen, Tanrıça- beni geri gönder!"

Tanrıça iç çekti.

"Eğer seni gönderirsem, büyük bir tehlikeyle karşı karşıya kalacaksın, savaşçı. Dişini kurtarmaya çalışırken tekrar ölebilir ya da yakalanıp işkence görebilirsin."

Vic çenesini kaldırdı.

"Umurumda değil, onu kurtarmaktan başka hiçbir şey umurumda değil. Ve eğer , daha önce yaptığım gibi denerken öleceğim! Benim için önemli olan tek şey o, Tanrıça."

"Cesaretin ve sadakatin ödüllendirilecek," diye mırıldandı Tanrıça.

Parmaklarını gümüş kâsedeki kristal berraklığındaki suya daldırdı ve ince parmaklarını hafifçe hareket ettirerek serin damlacıkları Vic'in yüzünde gezdirdi. ***"Git o zaman savaşçı. Hızlı ve sessiz ol. Dişini kurtar. Sonra da Ana Gemi'yi olabildiğince çabuk getirmelisin. Çocuklarım Kindred'ın Dünya'ya gelmesini engellemeye çalışan şeytani bir güç var; olmuş olan ve gelecekte olması gereken şeyleri değiştirmeye çalışıyor."***

Vic gelecekle ilgili bu son sözleri anlamadı ve ona şeytani gücün ne olduğunu sorma fırsatı bulamadı. Etrafındaki güzel bahçe soluyor, görüntüler ve sesler güneşte kar gibi eriyordu.

Tanrıça'nın bilgelik, güzellik ve güçle dolu yüzü, yaşayan dünyaya bir kez daha uyanmadan önce gördüğü son şeydi.

ELLİ

Vic uyandığında göğsünün ağrıdığını ve birinin yüzünü bir bezle örtüğünü fark etti. Ağır ve karanlıktı ve kimyasal madde kokuyordu. Onun

İlk içgüdüğü onu yüzünden uzaklaştırmaktı ama sonra sesleri duydu. "Bir Kindred izcisi mi dediniz?" diye sordu biri.

"Evet, Doktor. AllFather derhal bir diseksiyon yapılmasını istedi," diye cevap verdi ikinci ses - Vic'e tanıdık gelen bir ses. "Onunla birlikte olan Dünyalı kadın şu anda zindanda. Ölümünden sonra AllFather'ın onu taraması için çok histerikti ama Kindred'ların ne planladığını bilmeliyiz."

"Gözcünün pozitronik beyninden ve hafıza bankalarından Kindred'ın amaçları hakkında bir şey öğrenip öğrenemeyeceğime bakacağım," diye söz verdi ilk ses. "AllFather ne kadar sürede sonuç istiyor?"

"Mümkün olan en kısa sürede. Dünya atmosferine yaklaşmak üzereyiz. Onlara ulaşır ulaşmaz, çeşitli liderlerinin kalelerini bombalamaya ve büyük şehirlerini yerle bir etmeye başlayabiliriz. Liderleri öldüğünde, geri kalan insanlar kendilerine söyleneni yapacak kadar korkacaklardır."

"Pekâlâ, hemen işe koyulacağım," diye cevap verdi ikinci ses -her kimse muhtemelen "doktor "a aitti-.

"Gördüğünüz gibi." Vic, ilk sesin iletişim bağlantısının ekranında beliren erkeğe ait olması gerektiğini düşündü. "Vücut üzerinde deneyler yapabilir ve DNA'yı daha sonra toplayabilirsiniz - Et Fıçılarında canavarlık yapmayı ne kadar biliyorum ve nedense babam da sizi şımartıyor.

Ama önce beyninde hâlâ bulunabilecek bilgileri ona ulaştırmalısınız."

"Yapılacak," diye yanıtladı doktor. "Şimdi beni yalnız bırakın - bırakın çalışayım."

İlk ses cevap vermedi. Bunun yerine, metal bir zeminde bot sesi gibi bir ses duyuldu ve ardından bir kapı sessiz bir *gümbürtüyle* kapandı.

Yalnız, diye düşündü Vic. Şimdi onunla yalnızım ve beni parçalara ayırmaya çalışacak.

İyi doktor büyük bir sürprizle karşılaşmak üzereydi. Vic'in göğsü, devasa savaştının metal çivisinin delip geçtiği yerde hâlâ ağrıyor olsa da, kendini güçlü ve kararlı hissediyordu. Torri'ye ulaşacak ve ikisini de Baba Gemisi'nden çıkaracaktı ve hiçbir şey ona engel olamayacaktı.

Yüzünü örten bezin üzerine bir gölge düşerken doktorun kendi kendine, "Pekâlâ o zaman," diye mırıldandığını duydu. "Bakalım sen neymişsin Kindred."

Örtü geriye atılmıştı ve Vic gri tenli, ince, seğiren dudaklı bir erkeğin kırmızı gözlerine bakıyordu. Elinde, bıçağı yeşilimsi ışıktaki parıltıya neşter tutuyordu. Doktor, Vic'in ölü yerine canlı ve uyanık bir şekilde arkasına baktığını görünce kırmızı gözleri irileşti.

Vic ayağa kalktı ve Scourge doktorunun elinden neşteri kaptı. Diğer erkeği siyah üniformasının yakasından tutarak metal bıçağı boğazına sapladı.

Doktor soluk soluğa bir solukla dizlerinin üzerine çökerken kırmızı gözler daha da genişledi.

"Hayır..." diye nefes nefese kaldı. "Sen... öldün."

Neşteri çekiştirdi ve atardamarlardan fışkıran kanla birlikte neşter de serbest kaldı. Doktorun ince parmakları boğazını tırmalıyor, akışı durdurmaya çalışıyor ama başaramıyordu.

"Ölen sensin Scourge," diye hırladı Vic. Bir düşmanı öldürdüğü için pişmanlık duymuyordu ama doktorun ölüm sancılarına tanıklık edecek zamanı da yoktu.

Etrafına bakındı. Odanın ortasında, bir tür tıbbi laboratuvar olarak düzenlenmiş metal bir masanın üzerindeydi. Masadan kaydı ve kendine baktı - hâlâ giyinikti ve üniforma gömleğinin önünde kanla yapışmış bir delik vardı. Ancak deliğe uzandığında herhangi bir yara olmadığını gördü; derisi pürüzsüz ve lekesizdi. Tanrıça'ya şükürler olsun ki göğsündeki ağrı bile azalmaya başlamıştı.

Doktor başka bir şey soludu -anlaşılmazdı ama neyse ki sessizdi- ve eli kanlı boynundan uzaklaşırken kırmızı gözleri kafasının içinde .

Vic, Scourge doktorunun hâlâ seğirmekte olan bedenini kaldırıp kendisinin de bulunduğu masanın üzerine koydu. Yerde kan vardı ama temizleyecek zamanı yoktu. Bir süre sabit bir şekilde cesede baktı ve koyu renkli bezi üzerine atıp laboratuvardan çıkmadan önce her ayrıntıyı ezberledi.

Tek umudu Torri'ye ulaşp onu Baba Gemi'den zamanında çıkararak Soydaşları lütuf dönemlerinin sona erdiği konusunda uyarabilmektir. Scourge neredeyse Dünya'ya varmak üzereydi ve Ana Gemi onları orada karşılamazsa, ölüm ve yıkım çok yakındı.

OceanofPDF.com

ELLİ BİR

TOrri onu attıkları hücrede çömelmişti; altıya altı boyutlarında, tamamen metalden yapılmış bir odaydı, aslında bir kutudan biraz daha fazlasıydı. O dondurucu soğuktaydı çünkü gardiyanlar onu soymuş ve kıyafetlerini almışlardı. İlk başta çılgılık atmış ve çırpınmış, kendisine tecavüz edeceklerinden korkmuş.

Ama hiçbiri ona elini bile sürmemişti. Şimdi bunu sadece moralini bozmak için yapıp yapmadıklarını merak ediyordu.

İki tanesi kapısının hemen dışında durmuş, gözlerini dikmiş ona bakıyorlardı. Onlara ne kadar bağırsın bağırsın cevap vermiyorlardı. Zombiler gibi gevşek yüzleri ve boş bakışları vardı.

Vic'i öldüren gibi, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses.

Torri onu itmeye çalıştı ama gitmedi. Keder hâlâ çok tazeydi; acı çok büyük ve her şeyi kuşatıyordu. Sanki ağlayacak başka gözyaşı kalmamış gibi içi boşalmış hissediyordu. Yine de yenileri göz kapaklarından süzülüp yanaklarından aşağı yuvarlanmaya devam ediyordu.

Ona ne olacağını merak etti ve sonra umurunda olup olmadığını merak etti. En kötü kâbusunu yaşıyordu; aylardır yaşadığı korkunç gece kâbuslarının mekânı olan Baba Gemisi'nin içindeydi. Yine de bunun bir önemi yokmuş gibi görünüyordu çünkü kendini çoktan ölmüş gibi hissediyordu.

Vic... Vic... Seni asla unutmayacağım! Beni korumaya çalışırken öldün. Seni sevdiğimi hiç söylemediğim için çok üzgünüm... Birlikte geçirdiğimiz zamanı asla unutmayacağım...

Aniden hücre kapısının dışında yeni bir ses duydu.

"Hemen açın, insan kızı Yüce Baba'yı görmeye götürmem emredildi," dedi.

Yaşamak ya da ölmek umurunda değilmiş gibi hissetmesine rağmen, bu sözler Torri'nin kalbinde hala dehşet uyandırıyor. Daha önce AllFather'ın zihinsel ceset parmaklarının beynini kemirirken hissettiği solucan hissini unutamıyordu. Tanrım, şimdi yine mi yapacaktı? Fiziksel bir tecavüzden yüz kat daha kötü olan zihinsel bir tecavüze mi maruz kalacaktı?

Kapı açılıp siyah üniformalı bir başka Scourge görevlisi içeri girdiğinde kaskatı kesildi ve dizlerini göğsüne doğru çekti. Kendi türünün gri tenine ve kırmızı gözlerine sahipti ve kaşlarını çatarak Torri'ye bakıyordu.

"Demek insan dişi bu," dedi derin bir sesle. "Ayağa kalk kızım, benimle geleceksin," diye ekledi ve Torri'ye ayağa kalkmasını işaret ederken, gevşek yüzü muhafızlar onu izliyordu.

Titreyen Torri ayağa kalktı. Elleri ve kollarıyla göğüslerini ve cinsel organını örtmeye çalıştı ama yeni Scourge yetkilisinin onun alçakgönüllülüğüne ayıracak zamanı yok gibiydi.

"Gel!" diye ısrar etti. Ve onu kolundan tutarak hücreden dışarı çekti.

Muhafızlar ne yapacaklarını şaşırmış gibiydiler ama görevli onlara geri döndü.

"Siz ikiniz burada kalın, AllFather acısını tattıktan sonra onu geri getireceğim," diye onları bilgilendirdi.

Yavaşça başlarını salladılar ve içlerinden biri durgun bir sesle, "Evet... Doktor," dedi.

Doktor başıyla onayladı ve Torri'nin kolunu daha sıkı kavradı.

"Hadi, acele etmeliyiz," dedi ve onu hızlı adımlarla Fathership'e doğru yürütmeye başladı.

Bela doktoru onu çırılçıplak, uzun metal koridorlarda sürüklerken Torri hayatında hiç bu kadar mahcup hissetmediğini düşündü. Fokurdayan kimyasalların bulunduğu devasa fiçılarla dolu odalardan ve gizemli makinelerle dolu diğer bazı odalardan geçtiler. Tüm odalarda Scourge işçilerinin birbirleriyle bile konuşmadan, sessizce çalıştıklarını gördü. Hepsi ona zombileri hatırlatıyordu ama en azından onun çıplak bedenine bakmıyorlardı!

Sonunda taht odasına tekrar yaklaştıklarını hissetti. İleride, uzakta görebiliyordu; parlayan yeşil gravürleriyle dört katlı yüksek kapılar gittikçe yaklaşıyordu.

Ama sonra, tam da göğsünde dayanılmaz bir korku oluşmaya başlamışken, başka bir köşeyi döndüler ve Scourge doktoru onu AllFather'ın taht odasına değil, Fathership'in doğru sürükledi. "Nereye... nereye gidiyoruz?" diye soluk soluğa bağırdı doktor onu çekiştirirken. "Beni neden bu tarafa götürüyorsun?"

Adamın onu AllFather'a sürüklemeyi önce özel bir yere götürüp tecavüz edeceği gibi korkunç bir düşünceye kapıldı ve adamın kolunu saran elini çekiştirmeye başladı. "Beni rahat bırak, bırak gideyim!" diye haykırdı, kolunu geriye doğru çekerek

onun demir pençesi.

Bunun yerine, doktor ona bakmak için başını çevirdi. Ve bir an için kırmızı gözleri zengin, koyu bir maviye dönüştü.

Torri ona baktı, tek kelime edemeyecek kadar şok olmuştu. Elbette bu olamazdı - gördüklerini hayal ediyor olmalıydı! Scourge doktorunun gözleri tekrar kızardı ve onu sürüklemeye devam ederken yüzünü tekrar öne çevirdi.

Ne düşüneceğini bilemeyen Torri, onun peşinden tökezledi.

Yanaşma bölümüne vardıklarında, bir çift devasa Scourge muhafızı tarafından durduruldular.

"Durun, nereye gidiyorsunuz?" diye sordu biri.

"Çekil yolumdan!" diye tersledi doktor. "Bizzat AllFather tarafından bu insan dişiyi Kindred gemisine götürmem ve üzerinde bazı deneyler yapmam emredildi."

"Deneyler mi?" muhafız şüpheyle kaşlarını çattı. Torri'nin devasa gemide gördüğü gri tenli zombilerin çoğundan daha uyanık görünüyordu.

"Beni *duydunuz*," diye hırladı doktor.

"Ama... hiç kimsenin Kindred gemisine yaklaşmasına izin verilmiyor. AllFather'ın oğlu Xairn öyle söyledi," diye itiraz etti muhafız.

"Bu emirler Xairn'den gelmiyor, bizzat Yüce Baba'dan geliyor!" diye haykırdı doktor. "Şimdi bana izin verecek misiniz yoksa onun otoritesini sorgulamak mı istiyorsunuz? Belki de gidip ona aptal olduğunu ve muhakeme yeteneğinin eksik olduğunu düşündüğünüzü söylemek istersiniz?" Kırmızı gözlerini tehditkâr bir şekilde kısmıştı.

"Hayır! Hayır, elbette olmaz!" Gardiyanın gri teni soldu ve aceleyle kenara çekildi. "Lütfen ona böyle bir şey söylediğimi söylemeyin, Doktor!"

"Beni daha fazla rahatsız etmediğiniz sürece etmeyeceğim. Kalkış sırasında rahatsız edilmediğimizden emin olun - deneylerim çok hassas ve kurcalanmamaları gerekiyor," diye tersledi Bela doktor.

"Elbette, elbette." Doktor Torri'yi yanaşma bölmesinden geçirip Vic'le birlikte kısa süre önce yaşam savaşı verdikleri gemiye geri götürürken muhafız başıyla onayladı.

Metal zeminde kurumakta olan bir kan birikintisi hâlâ büyük Kindred'ın düştüğü yeri işaret ediyordu ve Torri gözyaşlarının yeniden gözlerini yaktığını hissetti.

Doktor onu gümüş Kindred gemisine iterken, "Ah, Vic," diye fısıldadı. "Vic, gittiğine inanamıyorum!"

"Değilim, tatlım," dedi doktor. Kapıyı kapatarak ona döndü ve gözleri bir kez daha maviye döndü. Torri'ye Vic'in sesiyle konuşarak, "Burada senin yanıdayım," dedi. "Ama bana güvenmek zorundasın, Babalık'tan kurtulana kadar bu formu koruyacağım."

"Oh, Vic!" Torri sevinç, rahatlama ve inançsızlığın aynı anda kendisini ele geçirdiğini hissetti. "Aman Tanrım, yaşadığına inanamıyorum! Öldürüldüğünü gördüm!" diye haykırdı.

"Tanrıça beni geri gönderdi," dedi acımasızca, gemiyi çalıştırırken. "Buradan gitmeliyiz Torri - Belalar neredeyse Dünya'nın atmosferine girmek üzereler. Ve oraya ulaştıklarında öldürmeye başlayacaklar."

Sonra motoru çalıştırdı ve şık gümüş gemi önce yukarı sonra ileri fırladı, timsahın ağzından kaçan bir yusufçuk gibi Baba Gemisi'nin ağzından fırladı.

Özgür ve temizdiler, ama bu şekilde kalabilecekler miydi? Ve Kindred Dünya'ya zamanında ulaşip onu kurtarabilecek miydi?

Torri bilmiyordu.

ELLİ İKİ

Vic acımasızca bir an bile erken kaçmadıklarını fark etti. Dünya gezegeninin mavi ve beyaz topu görüntü ekranında hemen ilerideydi. Bu

Şu anda sadece başparmağı büyüklüğündeydi ama giderek büyüyordu ve Babalık tam kuyruklarındaydı.

Torri'ye, "İletimimizi bozamayacakları kadar uzaklaşır uzaklaşmaz Ana Gemi'yle bağlantı kurmaya çalışacağım," dedi. "İyi misin tatlım? Sana zarar vermediler, değil mi?" diye ekledi endişeyle, ona bakarak. Hem yüzündeki gözyaşı izleri hem de tamamen çıplak olması nedeniyle soruyordu.

"Bana zarar verdiler mi? Hayır, yapmadılar," dedi, yüzündeki endişeyi açıkça görüyordu. "Sanırım sadece moralimi bozmak için kıyafetlerimi aldılar," diye ekledi.

Vic ona, "Eğer çıkarmadırlarsa spor çantan hâlâ burada," dedi. "Komutan Terex'i iletişim bağlantısına bağlamadan önce muhtemelen giyinmek isteyeceksin."

"Evet, tabii ki." Kızardı ve kendini gizlemeye çalıştı. "Hala sen olduğuna inanamıyorum!" diye ağzından kaçırdı. "Seni bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim. Öldüğünden *emindim*."

"Öyleydin," dedi Vic ona. "Sana söyledim, Tanrıça beni geri gönderdi. Hem senin için hem de gezegenini kurtarmam için."

"Umalım da yapabilelim." Torri endişeli görünüyordu.

Vic ona, "Her şey Ana Gemi'nin buraya ne kadar çabuk gelebileceğine bağlı," dedi. "Sen git üstünü değiştir, şimdi onları arıyorum."

Torri aceleyle ayağa kalktı ama sonra hızla eğilip onu dudaklarından öptü.

"Seni seviyorum Vic," dedi gözlerinin içine bakarak. "Bunu seni kaybettiğimi düşündükten sonra fark ettim. Sana bunu söyleme şansım olmayacak diye çok korkuyordum."

Vic ona gülümsedi ve onu geri öptü.

"Ben de seni seviyorum, tatlım. Şimdi git üzerine bir şeyler giy, hızlı bir uçuş yapacağız ve kemerini bağlaman gerekecek," dedi.

Torri başını salladı ve kıyafetlerini bulmaya gitti.

Kız iletişim bağlantısının görüntü ekranının görüş alanından çıkar çıkmaz Vic Ana Gemi'nin koordinatlarını girdi. Komutan Terex'i ekrana getirmeli ve ona zamanlarının kalmadığını, Ana Geminin neredeyse Dünya atmosferine girmek üzere olduğunu söylemeliydi.

Ama cevap gelmedi.

Vic tekrar ve tekrar denedi ama her seferinde çağrı bağlanamadı. Boş ekrana bakarken endişeyle kaşlarını çatı.

Ana gemi neredeydi?

ELLİ ÜÇ

T Neyse ki Torri'nin içinde kıyafetleri ve ninesinin tarçınlı elmalarından kalan kavanozun bulunduğu spor çantası hâlâ gemideydi. Birkaç iç çamaşırı, bir kot pantolon, bir tişört ve bir kazak giydi. Scourge muhafızları ayakkabılarını almıştı ama neyse ki onlardan da fazladan bir çift almıştı. Nana ona her zaman her şeye hazırlıklı olmasını öğretmişti ve her zamanki gibi tavsiyesi işe yaradı.

Hâlâ biraz gerçeküstü hissediyordu -son birkaç saat korkunç bir rüyadan ibaretti- geminin önüne geri döndüğünde Dünya'nın hemen üzerinde yörüngede döndüklerini gördü.

Vic ona baktı.

"Oh güzel, geri döndün. Kemerini bağla, tatlım. Baba gemisi Dünya'nın atmosferine girer girmez biz de girmek üzereyiz."

"Öyle mi?" Torri devasa siyah geminin henüz görünmeye başladığı görüntü ekranına baktı. "Küçük aldatmacanızı henüz anlamadılar mı?" diye sordu.

Vic ona, "Sen taze kıyafetlerini giyerken onlardan bir telefon aldım," dedi. "Bir kez daha Scourge doktorunun kılığına girdim ve onlara hâlâ 'deneyler yaptığımı' ve yakında Babalık'la buluşacağımı söyledim. Bu onları şimdilik tatmin etmiş görünüyordu ama gerçek doktorun cesedini buldukları anda aldatmaca sona erecek," diye ekledi acımasızca.

Torri, kullandığı kılığın öldürdüğü birinden alındığını fark ettiğinde ürperdi. Ama bunun gerekli bir şey olduğundan emindi.

Babalık'tan kaçmanın başka yolu yoktu. Ve ne de olsa, Bela önce Vic'i öldürmüştü.

Bu düşünce ve onun kaybından duyduğu korkunç üzüntünün hatırası, kollarını büyük Kindred'a dolamak ve ona sarılmak istemesine neden oldu ama bunun ne yeri ne de zamanıydı. Neler olduğunu, nasıl kaçtığını ve özellikle de nasıl hayata döndüğünü konuşmak için daha sonra (umuyordu) zamanı olacaktı.

Ona, tüm Kindred'lerin taptığı Tanrıça'nın onu ölümden döndürdüğünü söylemişti. Bu kulağa çılgınca geliyordu ama Torri onun cansız gözlerini ve metal çivinin göğsünde açtığı kocaman deliği görmüştü ve şimdi yeniden hayatta ve iyiydi. Yani belki de gerçekten bir mucize olmuştu.

Ama şimdilik bu düşünceleri arka plana atmak zorundaydı. Baba Gemisi Dünya atmosferinin üzerinde süzülüyordu ve Kindred'lar görünürde yoktu.

"Ana Gemi nerede?" diye sordu görüntü ekranını endişeyle tarayan Vic'e.

"Bilmiyorum." Başını iki yana salladı. "Onları iletişim bağlantısından haberdar etmeye çalışıyorum ama yanıt alamıyorum."

"Olamaz, Scourge'un sinyalinizi bozduğunu mu düşünüyorsunuz?" Torri sordu.

"Hayır, şu anda düşünmeleri gereken daha önemli şeyler var. Bak, içeri giriyorlar! Dayan tatlım, ben onları takip edeceğim. Koordinatlarını Ana Gemi'ye göndermeye çalışacağım, böylece buraya geldiklerinde nereye gideceklerini bilecekler."

En azından "eğer" değil de "ne zaman" demişti, diye düşündü Torri. Ama yine de kendini çok huzursuz hissediyordu. Akrobalar ve Ana Gemi neredeydi? Zamanında ortaya çıkmazlarsa Dünya'ya ne olacaktı?

Vic şık Kindred mekiğini Babageminin devasa siyah kütlesini takip edecek şekilde yönlendirirken, "Sence Scourge ne yapacak?" diye sordu.

"Söylediklerine bakılırsa, insanların Bela egemenliğine itaat etmesini sağlamak için büyük şehirleri yerle bir etmeyi ve dünya liderlerini öldürmeyi planlıyorlar," dedi Vic acımasızca.

"Aman Tanrım!" Torri gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Yani, sanırım şaşırmamalıyım ama bu *korkunç!*"

"Bakın, şu anda bir şehre odaklanmış durumdalar. Onları takip edeceğim."

Artık Dünya'nın atmosferindeydiler ve devasa Ana Geminin peşinden hızla ilerliyorlardı.

"Aman Tanrım, doğruca DC'ye gidiyorlar!" Torri'nin nefesi kesildi. "Bakın, işte Washington Anıtı!" Başkent'in manzarası üzerinde gökyüzünü işaret eden bir parmak gibi yükselen uzun mermer monoliti gösterdi. Babagemi anıtın yanından sıyrılarak geçti ve sonra durdu.

"Üzerinde durdukları bina ne?" Vic kaşlarını çatarak görüntü ekranına baktı.

"Başkent Binası." Torri elini ağzına götürdü. "Aman Tanrım, acaba Kongre oturumunda mı?"

Tanıdık, kubbe tepeli binanın üzerinde tehditkâr bir şekilde süzülen Baba Gemisi'nin siyah cüssesini izlerken midesi kaygan bir yumrukla kavranmış gibi hissetti. Uzaylı gemisi bina kadar büyüktü ve tüm yapının üzerine koyu bir gölge düşürüyordu.

"Ne yapıyorlar?" diye sordu Vic endişeyle. "Neden orada öylece duruyorlar?"

Vic iletişim bağlantısıyla bir şeyler yapıyordu. İlk başta onun Ana Gemi'yi tekrar aramaya çalıştığını düşündü. Ama sonra onun yerine küçük görüntü ekranını açtı.

"Tüm kanallardan Dünya'daki herkese bir mesaj yayınlıyorlar. -Bak!" dedi.

İletişim bağlantısı ekranı canlandı ve AllFather'ın korkunç yanan kırmızı gözlerini gösterdi.

"Dünya insanları," diye tısladı uzaylı efendi. "Bizler Ssscourage'uz, yeni efendileriniziz. Derhal teslim olacaksınız. Cılız silahlarınızı bize karşı kullanmaya kalkışmayın. Herhangi bir itaatsizlik girişimi derhal cezalandırılacaktır."

O anda Torri birkaç savaş uçağının havalandığını ve Baba Geminin yan tarafına roket ya da füze gibi görünen şeyler fırlattığını gördü. Ne yazık ki, hiçbir işe yaramadılar. Torri roketlerin kalın, siyah gövdeye çarparak zararsız bir şekilde patlamasını ve yanarak yok olmasını izledi.

Görüntü ekranında, AllFather'ın kırmızı gözleri kısıldı.

"İtaatsizliğin cezalandırılacağı konusunda sizi uyarmıştık, Dünya halkı!" diye tısladı.

Birdenbire Babageminin altından kalın bir kızıl ışık huzmesi geldi. Tüm Başkent Binasını aydınlattı ve bir an için ana hatlarını çizmiş gibi göründü.

parlak kırmızı bir parıltıyla parladı. Sonra, Torriyi dehşete düşüren bir şekilde, binanın kubbeli tepesi tamamen patlamadan önce bir yumurta gibi çatladı ve duvar parçaları etrafa saçıldı.

"Aman Tanrım!" Torri'nin nefesi kesildi. "Olamaz, havaya uçurdular! Ve bakın, şimdi de Beyaz Saray'a doğru gidiyorlar!"

Gerçekten de, Fathershipin devasa siyah kütlesi Başkent Binası'nın kalıntılarını geride bırakıyordu ve bir sonraki varış noktasının Beyaz Saray olduğu açıktı. Torri Başkan'ın şu anda orada olup olmadığını merak etti ve hasta olabileceğini hissetti. Kötü uzaylılar kaç tane ulusal simgeyi ve hükümet kolunu havaya uçuracaktı?

Görüntü ekranından, AllFather'ın sesi geldi ve sorusunu yanıtladı.

"Liderleriniz yok edilecek. Eğer direnirseniz şehirleriniz yerle bir edilecek! Beni dinleyin, Dünya halkı, kazanamazsınız. Şimdi teslim olursanız bazılarınızın yaşamasına izin verebiliriz," diye bağırdı iletişim bağlantısı ekranında.

Ancak Torri, Baba Gemisi'nin Beyaz Saray'ı da havaya uçuracağından -ve muhtemelen Başkan'ı da- emin olduğu anda gökyüzünde yeni bir şekil belirdi; Baba Gemisi'nden çok daha büyük ve parlaktı. Aslında, pırıl pırıl cüssesiyle diğer gemiyi gölgede bırakıyordu.

Vic'in kısık sesle, "Tanrıça'ya şükürler olsun," diye mırıldandığını duydu. "Sonunda - bu Ana Gemi!"

Yeni gemi göz kamaştıracak kadar beyazdı ve bir inci gibi parlıyor, tüm gökyüzünü ufka kadar dolduruyordu. Torri huşu içinde ona baktı. *Bu* Kindred'in Ana Gemisi miydi? Daha önce hiç bu kadar büyük ve güzel bir şey hayal etmemişti. Yan tarafları şık ve pırıl pırıldı, daha küçük, daha karanlık olan Baba Geminin üzerinde bir sineğin üzerinde gezinen bir kuğu gibi süzülüyordu.

İletişim bağlantısının görüntü ekranında bir anlık durağanlık oldu ve ardından AllFather'ın yerini yeni bir yüz aldı. Bu, yontulmuş yüz hatlarında sert bir ifadeyle Komutan Terex'ti.

"Bu mesaj AllFather'a, Scourge'un liderine," diye homurdandı. "Derhal burayı terk edin ve Dünya sakinlerini bir daha tehdit etmeyin, yoksa biz Kindred olarak sizi yok edeceğiz. Ve Dünya halkına -sizin deyiminizle insanlara- biz Kindred'ız ve barış için geldik," diye devam etti, yüzü daha dostane bir ifadeye bürünmüştü. "Sizi Bela'dan korumak için buradayız."

Sanki ne demek istediğini anlatmak istercesine, Ana Gemiden yeşil bir ışık huzmesi fırladı ve Scourge'un gemisinin yan tarafında bir araba büyüklüğünde bir delik açtı.

Baba Gemi devasa sedefli şeklin altından fırladı ve hızla uzaklaştı. Daha küçük gemilerden oluşan bir grup - tıpkı içinde bulundukları gemi gibi parlak ve gümüş renkli - Ana Gemi'den ayrılarak onun peşine düştü.

"Vay be..." Torri tüm bu olanları şaşkınlıkla izledi.

AllFather'ın ilk duyurusundan Başkent Binasının yıkılmasına ve Ana Geminin ortaya çıkmasına kadar her şey beş dakikadan az sürmüştü ve o hâlâ şoktaydı. Ve eğer kendisi çılgına döndüyse - Bela'yı aylardır, Kindred'ı günlerdir *bilen biri* olarak - televizyonlarından, bilgisayarlarından ve telefonlarından izleyen diğer insanların şu anda nasıl tepki veriyor olması gerektiğini ancak hayal edebilirdi.

İletişim bağlantısı ekranı bir kez daha canlandı ve bir kez daha konuşan Komutan Terex'ti. Ama bu kez doğrudan Vic'le konuşuyordu.

"VIC Birimi, sağlam olduğunuzu gördüğüme sevindim. Sizden hiçbir haber alamayınca endişelenmiştim."

"Komutan, daha önce sizi aramaya çalıştım ama yanıt alamadım," diye açıkladı Vic. "Ana Gemi'nin boşlukta kaybolmuş olabileceğinden endişelendim."

Komutan Terex, "Tam olarak kaybolmadık ama bu kadar büyük bir gemi için yer açmak biraz zaman aldı," diye onayladı. "Biz katlanırken arıyor olmalıydınız."

"Buraya tam zamanında geldin. Şey... *neredeyse* tam zamanında," diye düzeltti Torri, yıkık Başkent Binası'nı düşünerek.

Komutan Terex ciddiyetle, "Evet, görüyorum ki Bela hükümet merkezlerinizden birini çoktan yok etmiş," dedi. "Bu trajediyi gerçekleşmeden önce durduramadığımız için çok üzgünüm." Vic'e döndü. "VIC Birimi, bu dünyanın geri kalan liderlerine en iyi nasıl yaklaşabileceğimizi görüşmek üzere Ana Gemiye gelmenizi istiyorum. Aylardır onlar hakkında bilgi topluyordunuz; görüşleriniz çok değerli olacaktır."

"Hemen geleceğim," diye söz verdi Vic.

"Güzel." Komutan Terex Torri'ye baktı. "Siz de gelecek misiniz? Devlet başkanlarınızla görüşmeden önce bu konuda insani bir bakış açısına ihtiyacım var."

Torri belli belirsiz gülümsedi.

"Şey... Dünya siyaseti konusunda size tavsiyede bulunacak en iyi kişi ben miyim bilmiyorum ama en azından bir insan olarak size fikrimi söyleyebilirim."

"Teşekkür . Bu çok yardımcı olacak." Komutan Terex. "Peki o zaman, kısa süre sonra ikinizle de görüşeceğim."

Ve görüntü ekranı karardı.

OceanofPDF.com

ELLİ DÖRT

T Ana Gemi Torri'nin o güne kadar gördüğü en muhteşem yeri. Milyonlarca insan için yer vardı ve merkezinde restoranlar, mağazalar ve tiyatrolarla kaplı geniş, park benzeri bir alan vardı. Gerçekten de devasa bir yer gibiydi, kendi kendine yeten bir şehir.

Ama hâlâ Başkent'in üzerinde koruyucu bir şekilde duran devasa, pırıl pırıl yapıda, kadınlardan çok daha fazla erkek olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Kindred'in Dünya'dan gelin çağırmaya ihtiyaç duymasına şaşmamalı! Sadece bunun gerçekleşmesine yardımcı olabileceğini umuyordu.

O ve Vic, Kindred Yüksek Konseyi'ne Dünya'yı ve sorunlarını -ki bunların çoğu için Kindred'in çözümleri vardı- anlatarak zaman geçirdiler. Torri hepsine Nana'nın tarçınlı elmalarından bir örnek bile verdi ki bu elmalar çok beğenildi.

Ancak tüm bu süreç boyunca, Vic'in komuta subayının çok yakında Kindred'in ihtiyaç duyduğu tüm bilgileri sağladığına ve onun staz haline geri dönme zamanının geldiğine karar vereceğinden endişelenmekten kendini alamadı.

Çok geçmeden o zaman geldi. Bu olay tam da Komutan Terex'in Bela'nın saldırısından sonra aceleyle toplanan Dünya'nın ilk Dünya Konseyi ile bir toplantı ayarladığı sırada gerçekleşti. Dünya'daki her ülkeden Dünya Liderleri, Kindred'larla bir anlaşma yapmak için Ana Gemi'ye geliyorlardı - Bela'dan korunma ve tıbbi teknoloji karşılığında Kindred savaşçılarının Dünya insanları arasından gelin çağırma hakkı.

Komutan Terex bu fikri Torri'ye anlatırken, "Bir tür taslak sistemi olacak," dedi.

Yaklaşan toplantı hakkında konuşmak için ondan ofisine yalnız gelmesini istemişti - insan dişiler tarafından kabul edilebilir olduğundan emin olmak için insan bir kadının bakış açısını istediğini söyledi.

"Tüm farklı ülkelerden dişiler Gelin Taslağı'na kaydolacak - tabii ki halihazırda çiftleşmemiş oldukları sürece. Ardından, eğer bir dişi savaşçılarımızdan biriyle Rüya Paylaşımına başlar ve Akraba gelin olarak çağrılırsa, uyumlu olup olmadıklarını görmek için Talep Dönemleri boyunca burada Ana Gemide bir güneş ayı geçirmek zorunda kalacak." diye açıkladı Terex.

"Bence kulağa adil geliyor. Ama ya zaten evli olan, yani çiftleşmiş olan bir kadın bir Kindred savaşçısıyla Rüya Paylaşımı'na başlarsa? *Benim Vic*'le Rüya Paylaşımı'na başladığım gibi *mi*?" Torri dikkatle ekledi.

Terex kaşlarını çattı.

"Bu umarım sık karşılaşmayacağımız bir sorun olur. Çoğu zaman Tanrıça zaten başka bir erkekle ilişkisi olan bir dişiyle eşleşmez; bu Kindred'in inandığı her şeye aykırıdır ve çiftleşmeyi bozar."

"Ya söz konusu koca karısını bir akıl hastanesine yatırırsa ve karısının mirasını çalıp metresiyle birlikte harcarken onu hayatının geri kalanında orada tutmayı planladıysa?" Torri alaycı bir tavrıyla sordu.

Komutan Terex'in mavi gözleri şaşkınlıkla açıldı.

"Bağışlayın ama başınıza gelen bu mu? VIC Birimi'ni biliyorum... *Vic* bana ikinizin akli dengesi yerinde olmadığı düşünülen kişilerin kaldığı bir yerde tanıştığınızı söyledi."

"Bela ile ilgili rüyalarım yüzünden oradaydım," dedi Torri. "Dünya'ya gerçekten geldikleri için tamamen ortadan kayboldular," diye ekledi. "Vic de Başkan'a suikast düzenlemeye çalıştığını düşündükleri için oradaydı. Ama evet, orada tanıştık." İcini çekti. "Biz kaçtıktan ve kıyafet almak için evime uğradıktan sonra kocamla metresinin planları hakkında konuştuklarını duydum. Görünüşe göre yakın zamanda ölen büyükannem bana yüklü miktarda para bırakmış. Kocam, Bela istilasına dair gördüğüm imgelemleri beni akıl hastanesine yatırmak için bir bahane olarak kullandı, böylece parayı kendisi ve metresi için alabilecekti."

Terex kaşlarını çattı.

"Metres... benim için yabancı bir terim, en azından bu bağlamda. Anladığım kadarıyla Yonnie Six anlamında kullanmıyorsunuz?"

Torri kaşlarını çatarak, "Yonnie Six'in ne olduğunu bilmiyorum," dedi. "'Metres' bir erkeğin evliliği dışında ilişki yaşadığı başka bir kadın anlamına gelir. En azından burada, Dünya'da," diye ekledi.

Terex başını salladı.

"VIC Birimi bana insanların istedikleri zaman bir eşten ayrılıp başka bir eş alabilmeleri hakkında bir şeyler söyledi ama bu bana hala garip ve yanlış geliyor. Bir erkek nasıl olur da zaten çiftleştiği -bağlandığı- bir dişiye bırakıp başka bir eş arayabilir?"

Torri kuru bir sesle, "Bu Dünya'da her zaman olur," dedi. "Belki de biz insanlar siz Kindred'lerin yaptığı gibi 'bağ kurmadığımız' içindir - Vic biraz bahsetmiş olsa da bunun ne anlama hâlâ tam olarak anlamış değilim."

"Bir Kindred bir gelin aldığında, birbirlerinin düşüncelerini duymalarını ve birbirlerinin duygularını hissetmelerini sağlayan zihinsel ve duygusal bir bağlantı olan bir ruh bağı kurarlar," diye açıkladı Terex. "Bu kutsal bir şeydir; hiçbir şekilde saygısızlık edilmemesi gereken bir birlikteliktir ve ölüm dışında bozulamaz. Ama bana öyle geliyor ki eşiniz -kocanız- birlikteliğinizi terk etmiş ve size hiçbir Kindred'in yapmayacağı ya da yapamayacağı şekilde ihanet etmiş."

Torri yüzünü buruşturarak, "Yaptı ve bir süredir yaptığını öğrendim," dedi. "Vic'le kulak misafiri olduğumuz kadarıyla, beni *yıllardır* aldatıyormuş."

"Kim bu erkek?" Terex'in sesi kızgındı. "Umarım sana yapmaya çalıştığı şey yüzünden herkesin önünde teşhir edilmiştir. Hiçbir erkek bir dişiye böyle korkunç bir şekilde saygısızlık etmemeli ve onu incitmemeli!"

Torri kuru bir sesle, "Korkarım Chuck hâlâ serbest," dedi. "Muhtemelen şu anda bizden çok uzakta değil - Adalet Bakanlığı'nda çalışıyor, biliyorsunuz -" diye ekledi, adam şaşkınlıkla kaşlarını çatığında. "Ve metresi Amanda da onun sekreteri, yani muhtemelen ikisi de oradadır."

"Onunla yüzleşmelisin." Terex'in sesi hâlâ onun adına üzgün geliyordu. Torri küçük bir kahkaha attı.

"Şaka mı yapıyorsun? Dünyaya geri dönmeye hiç cesaret edemiyorum - Vic ve ben St. Elizabeth'ten kaçtığımızdan ve Vic bir hademeyi öldürdüğünden beri hala aranan bir kaçağım..." Sertçe yutkundu. "Çıkarken bana saldırmaya çalışıyordu."

Terex kaşlarını çatı.

"Lütfen bunu bana bırakın. Paha biçilmez bir bilgi kaynağı oldunuz ve ayrıca görüşleriniz halkınızın kurtulmasına yardımcı oldu. Onlar olmasaydı, Bela'nın Dünya'yı istila etmesini ve köleleştirmesini engellemek için buraya asla zamanında gelemezdik."

Torri, "Sadece benim imgelemlerim değildi," diye belirtti. "Vic'ti. Yaşadığım gece terörlerini ancak onunla Rüya Paylaşımı yapmaya başladığımda anlamlandırmaya başladım."

Kaşları daha da çatıldı.

"Bu çok sıra dışı bir durum - zaten çiftleşmiş bir kadın, başka bir erkekle Rüya Paylaşımı. Ama belli ki eşiniz sizi bir savaşçının eşini onurlandırması ve ona değer vermesi gerektiği şekilde onurlandırmamış. Ayrıca, eğer VIC Birimi senin imgelemlerini görmemiş olsaydı, Dünya'yı istila etmeye gelenlerin Bela olduğunu asla bilemeyecekti. Belki *de bu* yüzden Tanrıça VIC Unit'in rüyalarınıza girmesine izin verdi."

"Belki de," diye mırıldandı Torri. Sonra patladı, "Ama Vic'in Rüya Paylaşımı yapabiliyor olması onun gerçek bir insan olduğu anlamına gelmiyor mu sizce de - diğer savaşçılarınızla aynı haklara sahip olması gereken biri? 'Bir gelin çağırma', onu sevmeye ve hayatının geri kalanını onunla geçirme hakkı?"

Terex derin bir iç çekti, masmavi gözlerinde acı dolu bir ifade belirdi.

"Bağışla beni, Torri- VIC Ünitesinin gerçek, organik bir Erkek, ama bunun tek nedeni yaşamı kusursuz ve gerçekçi bir şekilde taklit edebilmek amacıyla yapılmış olması. İçeride, yarıdan fazlası pozitronik. O sadece bir makine - çok önemli ve yeri doldurulamaz bir donanım parçası -Kindred'ın onsuz yapamayacağı bir şey. Bu yüzden ona karşı bir şeyler hissediyorsan üzgünüm ama kalbini bir makineye verdiğini anlamalısın."

"Bu doğru değil!" Torri haykırdı. "Vic bir makineden çok daha fazlası! *Anlamıyorsunuz.*"

"Tekrar özür dilerim." Terex ciddiyetle başını eğdi. "Ama korkarım ki Dünya ile müzakerelerimiz başladığına göre, VIC Birimi'nin bu gezegendeki görevi sona erdi. Dünya Konseyi'yle toplantımız sona erdikten sonra bu gece yeniden staz odasına girecek."

"Ne? Bu gece mi? Bu gece mi? Bu kadar *çabuk mu?*"

Torri'nin kalbi soğuk bir el tarafından sarılmış gibi hissetti. Gemiye adım attığı andan itibaren bu andan korkuyor ve dehşete düşüyordu.

Ama şimdi gerçekten buradaydı ve kendini tamamen hazırlıksız hissediyordu.

"Özür dilerim," diye tekrarladı Terex. "Ama onun görevi aslında bir süre önce sona erdi. Duygularınızı incitmemek için aktif kalmasına izin verdim ama bana öyle geliyor ki ona olan bağlılığınız giderek artıyor ve VIC Birimi sizi gerçekten sevmeyeceği için bu hiç de sağlıklı değil. Esasen gemimizin bir parçasına aşık oldunuz ve böyle tek taraflı bir ilişkinin devam etmesine bilinçli olarak izin veremem. Elbette, durağanlığa geçmeden önce onunla vedalaşabilirsiniz" diye ekledi.

Torri öfkeyle çılgık mı atacağını yoksa sinirden ağlayacağını mı bilemiyordu; ikisini de yapmak istiyordu. Ama Vic'in makineden daha fazlası olduğunu anlayamayan Kindred Komutanı'yla bir dakika daha geçirmek istemiyordu.

"Biliyor musunuz," dedi titreyen bir sesle, "Kindred'lar bir kadının duygu ve düşüncelerini çok önemsiyormuş gibi davranıyorsunuz, ama bana Dr. Burrows'un St. Elizabeth'te davrandığı gibi davranıyorsunuz - sanki gerçeği kurgudan, rüyayı gerçekten ayıracak kadar yetkin değilmişim gibi davranıyorsunuz. Gerçeği biliyorum Komutan Terex, gerçek şu ki Vic yarı robot *olsa* bile bir insan. O düşünceleri ve duyguları olan bir insan ve siz bu düşünceleri ve duyguları inkâr ederek, sırf *size benzemiyor* diye onun eylemliliğini elinden alıyor ve onu bir makineden başka bir şeye indirgiyorsunuz."

Komutan Terex onun sözleri karşısında biraz sarsılmış görünüyordu ama sonunda sadece başını sallamakla yetindi.

"Bu şekilde hissettiğiniz için çok üzgünüm; niyetim sizi kötü hissettirmek değildi. Ama lütfen bana inanın, VIC Birimi duygularınıza karşılık verebilecek kapasitede değil. Bunu yapabilseydi bile, sizi kendisine bağlayamazdı."

Torri dudağını ısırды, buna nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Terex ona seviyeli bir bakış attı.

"VIC Birimi sana çok şey söyledi, değil mi?" diye sordu usulca. "Seni kendisine bağlayamayacağını söyledi mi?"

"O... yapıp yapamayacağından emin değil," diye itiraf etti. "Denemek istemiyor çünkü eğer başarır ve durağanlığa geri dönmek zorunda kalırsa, bunun bağı kopmasıyla sonuçlanacağını ve eğer dener ve başarısız olursa, bunun acı verici olan başarısız bir anlamına geleceğini söylüyor."

"*Son derece* acı verici," dedi Terex başını sallayarak. "Mantık devrelerinin onu böyle bir bağ kurma girişiminden alıkoymasına sevindim. Ama Torri, eğer o gerçek bir

Akraba savaşçı, denerdi," diye ekledi. "Tanrıçanın kendisi için seçtiği doğru dişiyi bulmak ve onunla bağ kurmak her savaşcının hayali ve hayattaki hedefidir. VIC Biriminin sizi kendisine bağlamaya çalışmamış olması, her şeyden önce, duygularınıza karşılık veremeyeceğini veya sizinle meşru bir eş olamayacağını kanıtlıyor."

Torri onun sözlerinin bir bakıma mantıklı olduğunu düşünüyordu ama bu sözler kalbini daha fazla parçalıyordu. Vic'in onu gerçekten sevemeyeceğini söyleyip duruyordu ama Torri bunun doğru olmadığını *biliyordu!* Onun kollarında uyumuştu ve Vic gözyaşlarını öpüp silmiş, onu öyle şefkatle sevmişti ki, ona şimdiye kadar birlikte olduğu tüm insanlardan daha iyi davranmıştı. Onu sadece bir robot olarak düşünemezdi, *düşünemezdi.*

Ancak söylediği hiçbir şeyin Komutan Terex'in fikrini değiştirmeyeceği açıktı; artık onunla konuşmanın bir faydası yoktu.

Başka bir şey söylemeden topuğunun üzerinde döndü ve kalan az zamanını Vic'le geçirmek üzere oradan ayrıldı.

ELLİ BEŞ

"I "Seninle gelemediğim üzgünüm - istediğin gibi 'birlikte kaçamayacağımız' için," dedi Vic, Torriyi kucaklayarak. Bu onların Staz odasına girmeden önceki son birkaç dakikasını birlikte geçirmişler ve onu Ana Gemi'yi terk edip kendisiyle birlikte kaçmaya ikna etmeye çalışmışlardı.

"Yine de anlamıyorum." Başını kaldırıp ona baktı, gözleri yaşlarla ıslanmıştı. "Aziz Elizabeth'ten birlikte kaçtık ve Babalık'tan da! Neden buradan kaçıp uzaklara, Kindred'ların bizi asla bulamayacağı bir yere gidemiyoruz?"

"Çünkü ben Kindred'ım," dedi Vic nazikçe. "Pozitronik ağımda yazılı olan ve ihlal edemeyeceğim bir sadakat protokolü var. Seninle birlikte kaçamam Torri; benim yerim burası, Kindred'ların yanı. Bir gün bana tekrar ihtiyaçları olacak ve ben de yardım etmeye hazır olmalıyım."

"Komutan Terex bana aslında bir makineye aşık olduğumu söyledi; senin geminin bir parçası olduğunu söyledi." Torri'nin sesi acıydı. "Şu ana kadar ona inanmamıştım. Beni sevdiğini söylemiştin Vic, bu bir yalan mıydı?"

"Bu kadar ciddi bir konuda asla yalan söylemem," dedi usulca. Kızın yüzünü kendi yüzüne çevirerek gözleriyle kızın gözlerini aradı. "Seni seviyorum Torri, ama sadakat protokolüme karşı gelemem. Çok özür dilerim."

Ağlamaya başladı, Vic'in kalbini parçalayan yumuşak, içten hıçkırıklar. "Tanrım, tatlım, lütfen !" diye yalvararak onu kendine çekti.

İlk kez organik yanının hiç devreye girmemiş olmasını, en başta duygulara sahip olmayı hiç öğrenmemiş olmayı diledi. Eğer öğrenmemiş olsaydı

Torri'den sonsuza dek ayrılacağını bilseydi, şu anda bu korkunç acıyı - ölümden bile beter bir ıstırap duygusu- hissediyor olmazdı. Çünkü bir kez durağanlığa girdiğinde, orada ne kadar kalacağını kimse bilemezdi. Bazen görevler arasında yüzlerce güneş yılı geçtiği oluyordu, bu yüzden bir sonraki uyanışında Torri'nin

ölmüş olacaktı.

Onu bir daha asla göremeyeceğim, bundan sonra ona bir daha asla sarılamayacağım, diye düşündü, kalbi şiddetle acıyordu. Bir an için en azından onu kendisine bağlamaya *çalışmış* olmayı diledi. Bunun ayrılıklarını daha da zorlaştıracığından korkuyordu ve staz haline geri döndükten sonra onu kopmuş bir bağla bırakmak istemiyordu, çünkü bunu yapmak zorunda olduğunu biliyordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı saçlarına, onu sıkıca tutarak. "Özür dilerim, seni seviyorum. Seni *her zaman* seveceğim."

Torri'yi göğsüne bastırırken söylediği sözler onu daha çok ağlattı.

Ve sonra, işleri daha da kötüleştirmek için, paylaştıkları özel odanın kapısı açıldı ve iki Kindred savaşçısı içeri girdi.

"VIC Birimi," dedi altın gözlü bir Canavar Kindred. "Korkarım size durağanlık odasına kadar eşlik etmek için buradayız."

"Hayır!" Torri ona sarıldı, sanki yeterince yaklaşırsa Vic'i kaderinden koruyabilecekmiş gibi kollarını ona sıkıca sardı.

Vic onu nazıkçe çözerken sıcak gözyaşlarının kendi gözlerini yaktığını hissetti.

"Üzgünüm ama artık gitmem gerekiyor." Sesi alçaktı ve duygusallıktan boğuklaşmıştı. "Belki senin hayatında benim için başka bir görev olur ve seni tekrar görürüm," diye ekledi, pek umutlu olmasa da.

Torri sadece başını salladı ve yüzünü ellerinin arasına gömdü.

"Ben... Ben seni seviyorum," diye fısıldadı parmaklarının arasından. "*Her zaman* seveceğim."

Vic ona "Ben de seni seviyorum," dedikten sonra daha fazla dayanamadı. Muhafızlara dönerek, "Ben hazırım. Sadakat protokolüm beni hâlâ burada tutarken beni şimdi alın."

İkinci savaşçı -Kan Kindred- başını salladı.

"Bizimle gel o zaman." Torri'ye baktı. "Durağanlığa yeniden girişinize tanıklık etmek istiyor mu?"

Vic, daha önce paylaştıkları kanepeye çökmüş ve hâlâ yüzünü ellerine gömmüş olan Torri'ye baktı.

"Bunun iyi bir fikir olacağını sanmıyorum," dedi kısık sesle. Sadakat protokolüne rağmen, kendisini tekrar kendi odasına sokabileceğinden emin değildi.

Sevdiği kadın orada ona yapmaması için yalvarsa, hiperbarik staz odası.

"Pekâlâ o zaman, kardeşim." Canavar Kindred onun omzuna vurdu ve ona sempati dolu bir bakış attı. "Hadi gidelim."

Vic sessizce onlarla gitti.

Yapabileceği başka bir şey yoktu.

OceanofPDF.com

ELLİ ALTI

TÜvey kardeş olan iki Kindred savaşçısı, VIC Birimi sayborgunun küçük durağanlık odasına girmesini ve yüzünde perişan bir ifade vardı.

"Hazırım," dedi, sesi acıdan boğuklaşmıştı. "Lütfen durağanlık alanını şimdi etkinleştirin ki bana eziyet eden yoğun duyguları daha fazla hissetmeyeyim."

Adı Baird olan Canavar Kindred, "Duygulara *sahip olmaman* gerektiğini sanıyordum," dedi.

"Keşke yapmasaydım." VIC Birimi başını salladı. "Ama var. Ve artık onlara katlanamıyorum - lütfen, durağanlık alanını etkinleştirin," diye yalvardı.

"Nasıl istersen kardeşim," dedi adı Sylvan olan Kan Akraba. Öne doğru uzanarak odanın ön panelinde parlayan kırmızı bir düğmeye bastı.

Bir anda, şeffaf bir cam bölme tıslayarak aşağı kayd ve oda sisle doldu. Sis dağıldığında VIC Birimi hâlâ net bir şekilde görülebiliyordu, yüzündeki acı ifadesi donmuştu. Ön paneldeki ışık yeşile dönerek durağanlık alanının yerinde olduğunu gösterdi. Kindred bir kez daha onun becerilerine ihtiyaç duymadığı sürece siborg bir daha "çözülmeyecekti".

"Zavallı piç!" Baird şimdi zamanda donmuş olan sayborga baktı. "Sanırım geride bıraktığı o küçük Dünyalı dişiye karşı gerçekten bir şeyler hissediyordu."

"Bu mümkün değil," dedi Sylvan ama sesi tedirgin geliyordu. "Ama öyle olsa bile, işlevini yerine getirdi ve staz haline geri dönme zamanı geldi."

"Biraz insafli ol Sylvan, kendini onun yerine koy," diye homurdandı Baird. "Ya kendini bu dünyalılardan biriyle Rüya Paylaşımı yaparken bulsaydın?"

ve ona aşık oldun? Ama sonra biri size onu sevmenize izin verilmediğini ve bunun yerine onu sonsuza dek terk etmeniz gerektiğini mi söyledi?"

"Böyle bir şey asla olmaz." Sylvan kaşlarını çatı. "Yeminimi biliyorsun, asla bir gelin çağırmayacağıma yemin ettim."

Baird homurdanarak, "Evet ama ben böyle bir şey için yemin etmedim," dedi. "Yarın Scourge ile savaşmaya gidiyoruz ama döner dönmez Dünya'ya inip bazı dişilerle tanışmak için izin alabilir miyim diye bakacağım. Belki özellikle birini görürüm..."

Sylvan şaşkınlıkla ona baktı.

"Bana zaten insan dişilerden biriyle Rüya Paylaşımı yaptığını mı söylüyorsun?"

Baird omuz silkti.

"Bundan emin değilim. Dün gece rüyamda bal rengi saçları ve gümüş rengi gözleri olan bir kadın gördüm; o kadar güzeldi ki içimi *sızlattı*. Beni gördüğünü sanmıyorum ama ben onu gördüm. Ve gidip onu bulmak istiyorum." İç çekti. "Ama önce Scourge'la olan savaşı atlatmam gerek."

"Dikkatli ol ve kendine iyi bak, kardeşim." Sylvan onun omzunu sıktı. "Eğer yaralanırsan Tıp Merkezi'nde bekliyor olacağımı biliyorsun - yine de insan gelini bulmak için iyi ve güvenli bir şekilde geri dönmen için dua ediyor olacağım."

Baird ona sırtarak, "Senin ağzından Tanrıça'nın kulaklarına," dedi. "Hadi bir şeyler içelim. Staz odasındaki o zavallı orospu çocuğuna kadeh kaldıralım derim." Başını iki yana salladı. "Bana kalsaydı, dişisiyle kalmasına izin verirdim."

Sylvan kaşlarını çatarak, "Eminim Komutan Terex'in yaptığı şeyi yapmak için iyi bir nedeni vardı," dedi.

Baird kararlı bir şekilde, "Belki, ama yine de gidip onunla bu konuyu konuşmamız gerektiğini düşünüyorum," dedi. "Ona gördüklerimizi anlatalım - VIC Biriminin gerçekten de duyguları varmış gibi görüldüğünü. Kim bilir belki fikrini değiştirir."

"Muhtemelen," dedi Sylvan tarafsız bir şekilde. "Onunla konuşmak istediğinde ben de seninle geleceğim - VIC Biriminin duygularını da gördüm. Ama Komutan Terex'e biraz zaman ver, belki de Dünya Konseyi ile pazarlığı bitirene kadar bekle. Şu anda çok işi var ve eminim Yüksek Konsey Başkanı olmak ve tüm Ana Gemiye komuta etmek kolay değildir. Bu işi kesinlikle istemeyeceğimi biliyorum!"

"Hayır, ama bu işte iyi olurdun -özellikle de kadınların dikkatini dağıtmasına izin vermemek konusunda bu kadar kararlı olduğun için." Baird başını salladı. "Yemin ederim Tanrıça'nın senin için bir sevgilisi var kardeşim, duymak istesen de istemesen de. Eminim ikimiz için de birileri vardır, o yüzden buna içelim."

Sylvan sessizce başını salladı, ancak üvey kardeşinin Tanrıça'nın her ikisi için de eşleri olduğu fikrine katılmadığı açıktı.

İki savaşçı birlikte bir içki almaya gittiler, ikisinin de gelecekte neler olacağına dair hiçbir fikri yoktu...

OceanofPDF.com

ELLİ YEDİ

Torri ninesinin kulübesinin arkasındaki çayırdaki oturmuş, kahverengi yapraklara ve solmuş çimenlere hüznle bakıyordu. Yaprak mevsimi sona ermişti ve

Ağaç dalları artık çoraktı; tıpkı kalbi gibi soğuk ve boştu.

Bir haftadan biraz fazla bir süredir Dünya'ya dönmüştü ama ne yapacağını bilmiyordu. Kendisini Ana Gemiden alan Kindred savaşçısından onu kulübeye götürmesini istemişti çünkü orası Vic'le birlikte Rüya Paylaşımı yaparken her zaman gittikleri yerd.

Ama tabii ki rüyalarında hep ilkbahar olurdu. Şimdi Sonbahar yerini kışa bırakıyordu ve manzaranın çoraklığı içindeki boşluğu yansıtıyor .

Torri bazen büyük Kindred izcisiyle hiç tanışmamış olmayı diliyordu; tanışmamış olsaydı bu kadar acı çekmezdi. Ama o zaman hâlâ St. Elizabeth'te sıkışıp kalmış olacaktı ve Dr. Burrows şimdiye kadar onu *kesinlikle* mahkeme kararıyla ilaç tedavisine başlatmış olacaktı. Hayatının geri kalanını bir zombi olarak, terapiden terapiye koşturarak, düşünemeyecek kadar uyuşturulmuş bir halde geçirecekti.

Ama şu anda düşünmemek iyi olurdu, dedi Torri kendi kendine, soğuk alacakaranlık gökyüzüne uzanan ölü ağaç dallarına bakarak. Hissetmemek daha da güzel olurdu ama ne yazık ki duygularını öylece kapatamazdı. Vic'i bir daha asla göremeyeceğini bilse bile onu önemsemekten vazgeçemezdi.

Çayırdaki soğuk bir rüzgar esiyor, dalları birbirine çarpıyor ve üzerindeki iki kazağa rağmen Torri'yi iliklerine kadar üşütüyordu.

giyiyordu. Titreyerek oturduğu kayadan kalktı ve kot pantolonunun arkasının tozunu aldı. İliklerine kadar donmuş hissediyordu ama bu sadece dışının içindekiyle aynı olduğu anlamına geliyordu çünkü kalbi sanki üzerine kalıcı bir buz tabakası yerleşmiş gibi hissediyordu.

Eninde sonunda gerçek hayata dönmek ve dış dünyayla bağlantı kurmak zorunda kalacağını düşünüyordu. Chuck'la yüzleşmek ve onun istediği boşanma işini halletmek zorunda kalacaktı. Ayrıca, Nana'nın vasiyetiyle ilgili olarak avukatla temasa geçmesi ve parayı talep etmesi gerekecekti - bu onu en azından eski işini geri istemek zorunda kalma aşağılanmasından kurtaracaktı. Komutan Terex onun adına ne tür torpiller olursa olsun, bunun iyi sonuçlanacağından şüpheliydi. Kimse üç aydır akıl hastanesinde olan bir banka müdürünün parasıyla ilgilenmesini istemezdi.

Ama Kindred'larla maceraları sona erdiğine göre artık hayatında ne yapmayı seçerse seçsin, Nana'nın kulübesinde kalıp sonsuza dek Vic için yas tutamazdı.

Yine de bir şekilde, henüz kimseye ulaşmaya cesaret edemiyordu. Nana'nın kulübesi yalnızdı ama sessizdi de ve St. Elizabeth'te sürekli olduğu gibi kimse onu rahatsız etmeden düşünecek zamanı vardı. Kiler ve derin dondurucu iyi stoklanmıştı, bu yüzden yiyecek sıkıntısı çekmiyordu ve eski odasındaki kitaplıkta hâlâ lise ve üniversitede sevdiği pek çok kitap vardı.

Yıllar sonra ilk kez *Sense and Sensibility*'yi tekrar okuyordu, ancak içindeki küçük bir ses, şu anki ruh hali göz önüne alındığında, umutsuzca birlikte olmak isteyen ancak kontrolleri dışındaki koşullar tarafından ayrı tutulan insanlar hakkında bir kitap okumanın muhtemelen akıllıca olmadığını fısıldadı.

Ama kitap okumak Torri'nin aklını kaybın korkunç acısından uzak tutacak bir şeyler yapmasını sağlıyordu. Bir bakıma, duygusal yarası Vic'in Baba Gemisi'nde öldürüldüğü zamankinden daha derindi. Muhtemelen ölümün geri dönüşü olmadığına inandığı içindi ama bu koşullar farklıydı. Bu kayıp daha derindi çünkü bu kez ölmemişti, sadece durağanlıkta donmuştu. Ve eğer biri onu çözerse, ona gelebilirdi. Ama bu asla gerçekleşmeyecekti çünkü Kindred onu değerli bir araç olarak görüyordu, hakları ve duyguları olan bir insan olarak değil.

"Tanrım, lütfen," diye fısıldadı Torri, çayırdan kulübeye doğru ilerlerken gözyaşlarını tutamıyordu. "Ya da Tanrıça - Vic'kişi o olduğuna göre," diye ekledi, derinleşen alacakaranlığa ve

dağların gölgeleri gece gökyüzüyle birleşiyordu. "Beni dinleyen *herkes*, Vic'i bana geri getirmenizi diliyorum. Onu çok ama *çok* özlüyorum. Ve kim ne derse desin, gerçekten birlikte olmamız gerektiğini hissediyorum. Amin," diye bitirdi.

Onu dua etmeye iten şeyin ne olduğunu bile bilmiyordu - sadece bazen yalnızlık ve özlem zapt edilemeyecek kadar büyük oluyordu ve ortaya çıkmak *zorundaydı*.

İç geçirerek kendini kulübeye bıraktı. Rahatlamak için sıcak bir duş alacak, sonra da Vic'in ona sarıldığını hâlâ hatırlayabildiği için çok boş görünen eski yatağında uyuyacaktı. Gece korkusu yaşamayacaktı... ama o zaman, ilkbaharda çayırda Vic'le oturup konuştuğu rüyaları da görmeyecekti.

Hayatım bomboş, diye düşündü Torri ve ölü çayırı arkasında bırakarak kapıyı kapattı.

ELLİ SEKİZ

S Gecenin bir yarısı biri onu omuzlarından kabaca sarsıp bağırdığında uyandı,

", seni kaltak!"

"Ne?" Torri'nin gözleri fal taşı gibi açıldı ve tanıdık bir yüze baktı. "Chuck?" diye sordu, rüya görüp görmediğini merak ederek. "Ne oldu? Burada ne işin var?"

"O burada yalnız değil, seni küçük !"

Yatağının üzerinde başka bir yüz belirdi.

Amanda, diye düşündü Torri. Yüzündeki iğrenç ifade yatak odasının loşluğunda bile hemen fark ediliyordu. Ama eski kocası ve metresinin onun yatak odasında ne *işi* vardı ki?

"Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu şaşkınlıkla onlara bakarak. Hâlâ rüya görüp görmediğini merak ediyordu - gecenin bir yarısı ikisi tarafından bu şekilde uyandırılmak çok *gerçeküstü* bir şeydi!

Chuck ona ters ters bakarak, "Seni burada bulacağımı sanmıştım," diye hırladı. "Bu aptal kulübeyi hep sevdin."

"Çünkü Nana'nındı. Ama senin *burada* ne işin var?" Torri asıl sorusuna geri dönerek tekrarladı.

"Benim olanı alıyorum," dedi Chuck ve onu yataktan sürükleyerek karanlık yatak odasından çok daha aydınlık olan oturma odasına götürdü.

Torri gözlerini kırpıştırarak ışığa alışmaya çalıştı. Amanda ve Chuck, sanki hırsız rolü yapmak için giyinmişler gibi simsiyah kıyafetler giymişlerdi ama gözüne en çok çarpan şey bu değildi.

Amanda'nın uzun sarı saçları sert ve tuhaf görünüyordu; sıska sekreteri son gördüğünden farklıydı. Eski kocasına gelince, (henüz boşanmamış olsalar da Torri artık onu böyle görüyordu) açık kahverengi saçları bir süredir seyrelmişti. Ama şimdi doğal olmayan bir kalınlıkta ve koyuluktaydı; neredeyse başının üstünde bir post gibi duruyordu. İkisinin arasında neler oluyordu?

"Sizin neyiniz var? Beni rahat bırakın!" diye haykırdı, çırpınarak.

"Kapa çeneni ve kıpırdama!" Chuck onu kollarından sıkıca kavradı ve arkasına doğru çekti.

"Tut onu, Chuckie!" Amanda haykırdı ve ardından Torri'nin her iki bileğine de soğuk ve metal bir şey geçirildi. Bir klik sesi duydu ve kendisine bir çift kelepçe taktıklarını çok geç fark etti.

"Ne yapıyorsunuz? Ne istiyorsun?" diye sordu, şimdi kollarını arkadan bağlayan kelepçeleri işe yaramaz bir şekilde çekiştiriyordu.

"Sana söyledim, sadece *benim* olanı istiyorum." Chuck onu oturma odasından çıkarıp kulübeye soktu ve yemek masaya oturttu. Ahşap masanın üzerinde, bazıları tanıdık olan bir sürü yasal form vardı.

Torri önündeki kâğıtlara bakarak, "Benden boşanmayı isteyebilirdin, biliyorsun," dedi. "Bunu memnuniyetle kabul ederdim."

"Ona sadece boşanma vermiyorsun, diğer belgeleri imzalayacaksın!" Amanda ikinci bir yasal belge yığınına işaret etti. "Büyükbabanın sana bıraktığı *son kuruşa* kadar bana ve Chuckie'ye vereceksin!"

Chuck onu uyandırdığı andan itibaren Torri'nin kalbi kaburgalarına çarpmaya başlamıştı ve Amanda kelepçeleri taktığında da fazla mesai yapmaya başlamıştı. Ama şimdi korkusu aniden öfkeye dönüşmüştü.

"Bunu neden yapayım?" diye sordu, ikisine de ters ters bakarak.

"Büyükbaba Pete ve ninemin bana bıraktığı parayı neden ikinize vereyim?"

"Çünkü beni sen kovdurdun!" diye kükredi eski kocası yüzüne karşı. Onun Kendi yüzü öfkeden neredeyse mosmor olmuştu.

"İkimizi de kovdurdun, seni kevaşe sürtüğ!" Amanda araya girdi.

"Sen neden *bahsediyorsun*?" Torri gerçekten şaşkındı. "Son dört aydır ikinizi *de görmedim* bile! Sizi nasıl kovdurabilirim?"

"Çünkü o lanet uzaylıların her şeyi ele geçirmesine yardım etmek için St. Elizabeth'ten kaçtın!" Chuck hırladı. "Adalet Bakanlığı'ndaki patronum, baş uzaylının *bizzat* benden kurtulmalarını istediğini, çünkü size yanlış yaptığımı söylediğini anlattı!"

Torri, Komutan Terex'le yaptığı konuşmayı ve Kindred Yüksek Konseyi Başkanı'nın ona sorunlarıyla ilgileneyeceğini söylediğini hatırladı. O zamanlar sadece Aziz Elizabeth'ten kaçtığı için adını temize çıkaracağını kastettiğini düşünmüştü. Şimdi onun eski kocasının sadakatsizliğinin intikamını almak için de adımlar attığını fark etmişti.

"Ben... bunun olmasını asla istemedim," dedi boş boş. "Ben sadece Komutan Terex'e hikayemi anlattım - ikinizin beni St. Elizabeth'e yatırmak için komplo kurduğunuzu, böylece Nana'nın vasiyetinde bana bıraktığı parayı alabileceğinizi söyledim. Size karşı adım atacağını bilmiyordum."

"Adım atmak... *adım atmak mı?*" Chuck onun yüzüne doğru kükredi. Nefesi bayat kahve gibi kokuyordu. "Bütün kariyerim *mahvoldu* ve bunun bedelini sen ödeyeceksin, seni kaltak! O mirasın her kuruşunu bana *hemen şimdi* vereceksin!" Parmağını ikinci evrak yığınınına uğursuzca sapladı.

"Bekle bir dakika." Amanda kaşlarını çatarak içeri girdi. "Bir şey bilmek istiyorum, Chuckie. Paranın bir sır olduğunu sanıyordum, ama görünüşe göre o bunu biliyordu - nasıl bildiğini bilmek istiyorum!" Torri'ye ters ters baktı. "Eee?"

Torri onlara yalan söyleyebileceğini düşündü ama bunun bir anlamı yok gibiydi.

Çenesini kaldırarak, "Vic'in - birlikte olduğum Kindred izcisi - ve benim St. Elizabeth'ten kaçtığımız gece, bazı kıyafetlerimi almak için eve uğradık," dedi. "İkiniz sarhoş bir şekilde Chuck'ın cep telefonunu aramaya geldiniz ve biz de dolaba saklandık. Söylediğin *her şeyi* duydum Chuck," dedi eski kocasına dönerek. "Dr. Burrows'la birlikte beni hayatımın sonuna kadar hastanede tutmayı planladığınızı, böylece ikinizin Nana'nın bana bıraktığı parayı çalabileceğinizi, son *üç yıldır* beni aldattığınız gerçeğine kadar." Başını iki yana salladı. "Ne kadar aptal olduğuma inanamadım! Bowling liginde olduğuna nasıl inanabilirdim? Cuma geceleri *bizim* randevu gecemizdi ve sen bowling oynuyormuş gibi yapıp geceyi *onunla* geçiriyordun." Çenesini küçümseyerek Amanda'ya doğru salladı.

"Amanda'yla ne yaptığım seni ilgilendirmez!" Chuck haykırdı ama yüzündeki suçlu kızarıklıktan hem utandığını hem de mahcup olduğunu anlayabiliyordu.

Torri sessizce, "Ben senin karınım ya da ," dedi. "Bu kesinlikle beni ilgilendirir. Özellikle de beni temelli hapse atmayı planlamaya başladığında. Söylesene Chuck, beni uyuşturup kilit altında tutma fikri aklına hemen mi geldi, yoksa avukata gidip ninemin bana bıraktığı şeyi öğrendikten sonra mı aklına geldi?"

"Seni oraya kendi iyiliğin için koydum!" Chuck huzursuzca itiraz etti. "Gecenin bir yarısı çılglık atıp ağlayarak *deliriyordun!* Ne yapsaydım yani, sadece katlansaydım mı?"

"*İyi ya da kötü,*" dedi Torri sakın bir sesle. "Bunlar ettiğimiz yeminler. Kabul ediyorum, zor bir zamandı - kesinlikle 'daha kötü' sayılırdı - ama o zamana kadar evliliğimizden çoktan ayrılmıştın, değil mi? Ve gece terörlerimin seni bu kadar üzmesine üzüldüm ama açıklamaya çalıştığım gibi, onlar tıpkı ninemin *gördüğü gibi Rüya Görme*'ydi. Ve benim *gördüğüm* şey, Bela'nın Dünya'yı istilasıydı! Eğer o gece kabusları olmasaydı, Kindred asla Dünya'daki herkesi Bela'dan kurtarmak için zamanında gelemezdi!"

Bir an için, bu bilgiyi işlerken kendisine ağzı bir karış açık bakan eski sevgilisine ulaşabildiğini düşündü. Ama sonra Amanda bağırdı,

"Hey! Eğer o gece evde sen vardıysan, şampuanımıza Nair koyan da *sen* olmalısın!"

Uh-oh... Torri bir anlık öfkeyle saç çıkarıcı şişesini şampuan şişesinin içine attığını gerçekten unutmuştu. Eski sevgilisi ve metresinin kendisine karşı kurdukları korkunç komplonun bedelini ödetmek için küçük bir şey gibi görünmüştü ama görünüşe göre gerçek hayatta sonuçları olmuştu. Birden, Amanda'nın uzun sarı saçlarının neden bu kadar sert ve yanlışı göründüğünü ve Chuck'ın saçlarının neden bir hayvanın derisini yüzüp kafasına geçirmiş gibi göründüğünü anladı.

Kel! diye düşündü, ikisine de bakarak. *Ya ikisi de keldi ya da peruk takmak zorunda hissedecek kadar saçları dökülmüştü!* Ve Amanda artık saçlarının dökülmesinin suçlusunun kim olduğunu biliyordu-Torri. *Uh-oh...*

"Seni *kaltak!*" Amanda kendini Torri'ye doğru fırlattı, Torri telaşla geri çekildi, elleri hâlâ arkadan kelepçeli olduğu için sandalyesi neredeyse devriliyordu. "Saçımı mahvettin!" diye bağırdı Torri'ye. "*Her şeyi mahvettin!*"

"Bekle bir dakika, bekle bir dakika!" Chuck araya girdi ve Amanda'yı belinden yakaladı.

"Bırak beni, Chuckie!" diye bağırdı sekreteri/hanımı. "Bırak beni, onun gözlerini oyacağım! Nair'i şampuanın içine koydu, *biliyorum!*"

"Gözlerimi oyarsan evrakları imzalamayı nasıl göreceğim?" Torri sevdiğinden daha fazla titreyen bir sesle sordu.

"Haklı Manda, bebeğim," dedi Chuck yatıştırıcı bir sesle. "Başka bir şey yapmadan önce ona belgeleri imzalatalım."

"Ne yapacağımı biliyorum. Bırak beni!" Amanda doğruldu ve Torri'ye ulaşmak için mücadele etmeyi bıraktı, ancak gözleri hâlâ öfkeyle parlıyordu.

Chuck sonunda onu bıraktığında, arkasını döndü ve Torri'nin hem rahatlamasına hem de endişelenmesine neden olacak şekilde ön kapıdan çıkıp gitti. Bu intikamcı metres ne planlıyordu acaba?

"Pekala şimdi..." Chuck ona ters ters baktı. "Bu evrakı imzalayacaksın -her bir parçasını- bana hatasız bir boşanma *verecek* ve mirasın her kuruşunu bana devredeceksin. Sonra arabaya bineceksin ve seni doğruca St. Elizabeth'e geri götüreceğim, bu sefer orada *kalacaksın!*" Onunla alay etti. "Ve merak etme, Dr. Burrows seni Şiddet Suçluları koğuşuna koyacağına söz verdi, böylece en azından sıkılmayacaksın."

Torri korkudan midesi bulandığını hissetti. Akıl hastanesine geri dönme fikri -özellikle de Şiddet Suçluları koğuşuna konulacaksa- midesinin kaygan bir yumruk gibi sıkılmasına neden oldu.

Oraya geri dönemem, dönemem, dönmeyeceğim!

Ama buradan nasıl kurtulacaktı? Elleri kelepçeli ve çaresizken eski sevgilisinden ve onun öfkeli metresinden nasıl kaçabilirdi?

Kelepçeler hâlâ takılıyken kaçmayı deneyebileceğini düşündü ama herhangi bir kapıyı nasıl açacaktı ve dondurucu soğuk bir gecenin ortasında elleri arkasındayken ormanda ne kadar uzağa gidebilirdi? Hayır, önce Chuck'ın kelepçeleri çıkarmasını sağlamaya çalışmak kesinlikle daha iyi olurdu.

"Pekâlâ, imzalayacağım," dedi olabildiğince sakın bir şekilde. "Ama ellerim arkadan kelepçeliyken bunu nasıl yapacağım?"

Tam o anda Amanda eve geri döndü. Bir elinde büyük kırmızı plastik bir gaz kabı, diğer elinde ise bir çakmak tutuyordu.

"Manda, bebeğim, ne yapıyorsun?" Chuck boş gözlerle ona baktı.

"İmzayı atar atmaz burayı yerle bir edeceğim." Kadının gözlerinde çılgın bir parıltı vardı. "*Onu* içindeyken yakıp kül edeceğim!"

"Ne?" Torri ona baktı. "Delirdin mi sen? Şampuanına Nair koyduğum için beni *öldürmek* mi istiyorsun?"

"Biliyordum, senin yaptığını biliyordum!" Amanda çığlık attı. "Boş saç çıkarıcı şişesini buldum ama şampuanın içine nasıl girdiğini anlayamadım-şimdi senin yaptığından eminim *çünkü itiraf ettin!*"

"Şimdi, Manda, bebeğim..." Chuck tedirgin bir şekilde metresine baktı. "Onunla ne yapacağımıza çoktan karar verdik - onu bağlayıp arabanın bagajına koyacağız, böylece onu doğrudan St. Elizabeth'e geri götürebileceğiz."

"Oradan zaten bir kez kaçtı!" Amanda bağırdı, gaz kutusunu sallayarak içindekilerin şıpır şıpır ses çıkarmasını sağladı. "Ve onu kilitlemek yeterli değil. Saçımı mahvetti, *ölmesini istiyorum!*"

Torri hasta hissetti. Chuck gerçekten de bunu kabul edecek miydi? Ona zorla evrakları imzalatacaklar ve sonra da kulübeyi içinde onunla birlikte yakacaklar ? Peki, onları kim durduracaktı?

Ah Vic! diye düşündü, ağlayacakmış gibi hissediyordu, çok korkmuştu. *Keşke burada olsaydın! Keşke beni Aziz Elizabeth'te ve Babalık'ta yaptığın gibi kurtarabilseydin! Keşke durağanlıkta donup kalmak yerine yanımda olsaydın!*

Ama ninemin her zaman söylediği gibi, "Eğer dilekler at olsaydı, dilenciler ata binebilirdi." Bu da imkânsız dilemenin bir anlamı olmadığı anlamına geliyordu.

Yine de Torri ne yapacaktı?

ELLİ DOKUZ

DAna Gemi'nin derinliklerinde, Vic'in hiperbarik staz odasındaki yeşil ışık aniden kırmızıya döndü ve cam panel ön kısmı yukarı kayd. Odayı bir sis bulutu doldurdu ve sis dağıldığında Vic gözlerini kırptırıyor ve ovuşturuyordu.

Bir sonraki görevim bu olmalı. Kindred'ın bu sefer ne tür bir gezegene gitmesini istediğini merak etti. Ve daha da önemlisi, ne kadar zaman geçtiğini. Torri hâlâ hayatta mıydı? Eğer yaşıyorsa onu görmek ister miydi?

Yaklaşan görevi düşünmesi gerektiğini biliyordu ama beyninin organik kısmı, durağanlığa geri döndüğünde geride bıraktığı Dünyalı kadından başka bir şeye konsantre olamıyor gibiydi.

Ayrıca, uyandığında onu karşılaması gereken Kindred liderleri neredeydi? En başta onu kim uyandırmıştı? Birisi durağanlık odasının düğmesine basmış olmalıydı, durağanlıktan çıkarılmasının başka bir yolu yoktu. Vic kaşlarını çatı, herkes *neredeydi*?

Birden sıcak, kadınsı bir ses odayı doldurdu.

"Savaşçı, seni uyandıran benim."

"Tanrıça mı?" Vic etrafına bakındı ama onun varlığını her yerde hissetmesine rağmen görünürde yoktu. "Ne yapmamı isterdin - beni neden uyandırdın, Tüm Yaşamın Anası?" diye sordu.

"Dişiniz tehlikede," diye haber verdi Tanrıça ona. ***"Eğer hemen ona gitmezsen öldürülecek!"***

"Nerede o?" Vic çoktan harekete geçmişti. Durağanlık odasını geride bırakarak koridorlarda koştu ve yanaşma bölmesine doğru ilerledi.

" kulübede," dedi Tanrıça ona. "Acele et!"

Sesi ve varlığı kayboldu ama Vic'in aciliyet duygusu daha da arttı. Tanrıça Torri'nin ne tür bir tehlike içinde olduğunu söylememişti ama o en kötüsünden korkuyordu. Dağ kulübesinin ne kadar ıssız olduğunu hatırlayınca, herhangi birinin ya da herhangi bir şeyin ona saldırabileceğini ama çığlıklarına yardım gelmeyeceğini biliyordu.

Dayan tatlım, geliyorum! diye düşündü şık gümüş bir gemiye binip Dünya'ya doğru havalandırken. *Yemin ederim yakında orada olacağım!*

Sadece zamanında yetişmeyi umuyordu.

OceanofPDF.com

ALTI

"S Saçımı *mahvetti*. *Beş milyon dolar* bile bunu ödemeye yetmez! Amanda bağırıyordu. "Bu boktan küçük evi yakacağım.

kabin içinde onunla birlikte yere düştü!"

"Şimdi, Manda bebeğim, mantıklı ol." Chuck endişeyle kaşlarını çatı.

"Evet, mantıklı olun," diye araya girdi Torri. "Kundakçılık ile doğal olarak başlayan bir yangın arasındaki farkı anlayabileceklerini biliyorsun, değil mi?" Amanda'nın hâlâ bir elinde tuttuğu plastik benzin deposuna başıyla işaret etti. "Ve sence de tüm paramı sana devredersem ve sonra da... ölürsem bu biraz şüpheli görünmez mi?"

Sesini sabit tutmaya çalışıyordu ama son kelimedede sesi biraz yükseldi. Hayatı için tartıştığının çok farkındaydı.

Sanırım banka müdürü yerine avukat olmalıydım, diye düşündü ve boğazında düğümlenen histerik kahkahayı yutmak zorunda kaldı.

"Haklı olduğu bir nokta var, Manda," dedi Chuck. "Her neyse, Dr. Burrows'la her şeyi hallettim bile. Tecavüzcülerin ve katillerin bulunduğu Şiddet Suçluları Koğuşu'na girecek, orada uzun süre kalamaz. Bu *neredeyse* diri diri yakılmak kadar kötü."

"Vay canına, *teşekkürler* Chuck," diye mırıldandı Torri kuru bir sesle. Eski sevgilisinin pisliğin teki olduğunu biliyordu ama tecavüze uğrayıp öldürülebileceğinden bu kadar soğukkanlılıkla bahsettiğini duymak, onun iğrenç ruhuna yepyeni bir pencere açmıştı.

"Umurumda değil, sadece *ölmesini* istiyorum," diye tersledi Amanda.

"Ölü kadınlar evrak imzalayamaz." Torri bu kez sesini daha kararlı çıkarmaya çalıştı. Paniklemesine izin veremezdi, yoksa kaybolurdu - bu durumdan kendi başına kurtulmalıydı çünkü *kimse* onu kurtarmaya gelmeyecekti! "Kelepçeli olanlar da öyle," diye ekledi Chuck'a dikkatle bakarak.

"Peki." Ona ters ters baktı. "Kelepçelerini çıkaracağım ama sen evrakları imzalarken omzunun tam üzerinde duracağım. Sonra da kelepçeler geri takılacak!"

"Peki... peki." Torri başını sallayarak onayladı, ancak serbest kaldıktan sonra kendisini tekrar kelepçelemesine izin vermeye hiç niyeti yoktu. Adam siyah kotunun cebinden anahtarı çıkarıp kelepçelerin kilidini açmak için eğilirken uysal ve korkmuş görünmeye çalıştı.

"Şimdi imzala!" diye bağırarak, bir yığın kâğıdı ve masanın üzerinde duran siyah tükenmez kalemı işaret etti.

"Sorun değil." Torri kalemı aldı ve önce boşanma evrakı yığınının uzandı. Yavaş ve metodik bir şekilde imzalamaya başladı, Chuck'ın omzunun hemen üzerinde durduğunun ve kalemin her vuruşunu izlediğinin farkındaydı. Keşke dikkatini dağıtacak bir şey olsaydı da kaçabilseydi!

Ve sonra, sanki birisi onun umutsuz düşüncelerini duymuş gibi, bir yarasa büyük bir gürültüyle cam ön pencereye *çarptı!*

Bu çok da alışılmadık bir durum değildi; kulübenin büyük A bölümünün ön tarafı çoğunlukla cam olduğu için kuşlar ve yarasalar bazen buraya doğru uçuyordu. Ama bu özellikle büyük bir yarasaydı ve çarpma anında gerçekten yüksek bir ses çıkardı. Amanda sıçradı, nefesi kesildi ve Chuck sarsılarak içgüdüsel olarak sesin kaynağına doğru baktı.

Torri şansını gördü ve kullandı. Tükenmez kalemı avucunun içinde tutarak geriye doğru sürdü ve eski kocasının kalçasına olabildiğince sert bir şekilde sapladı. Kot pantolonunu deldi ve etinin derinliklerine girdi.

"Ow!" Chuck uludu. "Seni küçük *orospu!*"

Ona doğru uzandı ama Torri çoktan sandalyeden kalkıp masanın etrafından dolanmıştı. Ön kapıya doğru koştu ama Amanda yoluna çıktı. Yarı dolu benzin deposunu Torri'nin kafasına fırlatınca Torri bir an için eğilmek zorunda kaldı. Öfkeli kadının etrafından dolanmaya çalışırken, geceliğinin arkasında bir el hissetti ve ardından Chuck onu geri çekti.

Torri sırtüstü yere düştü ve başını sert bir şekilde ahşap zemine çarptı. Gözlerinin önünde renkli ışıklar parladı ve sonra eski sevgilisi

Üstüne çıktı, nefes alamazın diye tüm ağırlığıyla karnının üzerine oturdu.

Chuck onun üzerine eğilerek bileklerini başının üzerinde tuttu ve yüzüne dik dik baktı. Gözleri öfkeliydi ve başındaki koyu renkli, pelteye benzeyen peruk itiş kakış sırasında yamulmuştu; gösterişli bir Fransız beresi gibi kafasının üzerinde eğik duruyordu.

Bu çılgın manzara karşısında Torri'nin boğazından histerik bir kahkaha daha yükseldi ama Chuck'ın ağırlığı Torri'nin üzerine öyle bir bastırıyordu ki zar zor nefes alabiliyordu. "Biliyor musun, Amanda'yı senin yaşamana izin vermesi için ikna etmeye çalışacaktım, seni küçük sürtük," diye hırladı Torri'ye. "Ama şimdi onun haklı olduğunu düşünüyorum, sen de bu kulübe de *yanmayı* hak ediyorsunuz." Başını kaldırıp metresine baktı. "Sadece benzin kullanamayız bebeğim, bunu yaptığında anlayabilirler. Ama eminim bu eski kulübe onsuz da gayet iyi yanar."

"*Güzel!*" Amanda Torri'ye muzaffer bir sırıtış attı. "Yanacaksın, orospu yanığı!" diye bağırdı.

"Ama *önce* şu kâğıtları imzalamayı bitireceksin," diye homurdandı Chuck, yüzü kızınkine yaklaşarak. "Ve sonra-"

Birdenbire evin önünde büyük bir gürültü *koptu*. Torri önce rüzgârın kapıyı açtığını düşündü ama sonra Amanda'nın şaşkınlık içinde ciyakladığını ve aceleci ayak seslerini duydu.

"Benim dışıme zarar vermeye nasıl *cüret* edersin?" diye homurdandı başının üzerinde alçak, öfkeli bir ses. Bir anda kocaman bir yumruk belirdi ve Chuck'ın suratının tam ortasına bir yumruk indirdi.

Her şey o kadar hızlı olmuştu ki Torri'nin neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yoktu. Eski sevgilisi haykırıp kollarını bıraktığında, tekrar yumruklanıp üzerinden itildi ve sonunda normal nefes almasına izin verildi. Nefes nefese kalarak yan dönmüştü. Chuck da yerde yan yatmış, kendinden geçmişti.

"Ne-?" diye başladı ve sonra Vic onu kollarının arasına alıp endişeyle yüzüne baktı. Gözleri kırmızıydı ama ona baktıkça yavaş yavaş maviye dönüyordu.

"Tatlım, iyi misin?" diye sordu ona. "Sana zarar verdiler mi?"

"Vic?" Buna inanmakta güçlük çekiyordu. Ana Gemi'de stazda olması gerektiğini bildiği halde nasıl burada olabilirdi? Ama daha sormadan, "Arkanda!" diye bağırarak zorunda kaldı çünkü Amanda şömineden demir çubuğu kapmış ve büyük Kindred'in kafasına doğru savurmak üzereydi.

Vic döndü ve insanüstü bir hızla elindeki sopayı kaptı. Şakırdarak odanın öbür ucuna fırlatınca Amanda'nın nefesi kesildi ve bir adım geri attı. Ayağı bir kilime takıldı ve poposunun sertçe oturdu, peruğu yamuldu, böylece kısmen büküldü ve tüylü sarışın bolluğuyla yüzünün yarısını gizledi.

Dışarıdan siren sesleri geliyordu.

"Ne... polisi kim aradı?" Ön taraftaki büyük cam pencerelerden dışarı bakan Torri, yanıp sönen kırmızı ve mavi ışıkların garaj yoluna doğru geldiğini görünce irkildi.

"Buraya gelirken yerel yetkililerinizi aradım, zamanında yetişemeyeceğimden korktum." Vic onun yanağını avucunun içine aldı, yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Zamanında gelebildim mi? İyi misin tatlım? Sana zarar vermediler, değil mi?"

"Ben... Ben iyiyim." Torri kelepçelerin kırmızı izler bıraktığı bileklerini ovuşturdu ve ardından parke zemine temas ettiği yerde ağrıyan başının arkasına dokundu. "Sadece biraz korktum ama sen burada olduğun için iyiyim."

O anda bir ses bağırdı,

"Polis! Kimse kıpırdamasın!" ve silahını çekmiş bir polis memuru temkinli adımlarla kulübenin içine girdi.

"Memur bey, Tanrı'ya şükür buradasınız!" Amanda haykırdı. "Bakın, bu ikisi kabinimize girip bize saldırdı," diye devam etti Torri ve Vic'i göstererek.

"Bu doğru değil memur bey," dedi Vic kaşlarını çatarak. "Kadınımın saldırıya uğradığını öğrendiğimde ilk yardım çağrısını yapan bendim." Hâlâ yakınında tuttuğu Torri'ye başıyla işaret etti.

"Hey, sen şu Kindred'lerden biri misin?" Ellili yaşlarında, dışarıdaki soğuktan yanakları kızarmış, iri yarı bir adam olan polis Vic'e dikkatle .

"Öyleyim." Vic başını salladı. "Bu iki kişi kadınımın eski eşi ve onun metresi; buraya kadınım Torri'ye saldırmak için geldiler." Ona doğru başını salladı.

"*Yalan* söylüyor, memur bey!" Amanda öfkeyle bağırdı. "*Bize* saldırmak için içeri girdiler! Bana ve şurada yerde baygın yatan balıma!" Chuck'ı işaret etti ve sahte olduğu belli olan hıçkırıklara boğuldu.

"Eğer buraya girenler onlarsa, neden o bayan geceliğini giyiyor ve siz ve 'balınız' karanlıkta görünmek istemiyormuş gibi siyah giyinmişsiniz?" diye sordu polis memuru, şüpheli bir şekilde kaşlarını çatarak.

Amanda'nın buna verecek bir cevabı yok gibiydi. Sanki akla yatkın bir açıklama bulmaya çalışıyormuş gibi ağzı açık, kaşları çatık öylece duruyordu.

Torri, Amanda'nın sessizliğinden yararlanarak, "Memur Bey, bu insanlar kocam ve onun metresi," dedi. "Buraya geldiler ve yemek masasının üzerinde gördüğünüz kâğıtları imzalatmak için beni bu gece yatağımdan sürükleyerek çıkardılar." İki yığın evrakın bulunduğu masayı işaret etti.

"Bir bakalım." Memur silahını kılıfına soktu, ama gözlerini Vic'den ayırmadı - Vic bir metre boyunda olmasına tehditkâr görünmemek için elinden geleni yapıyordu- ve masaya doğru yürüdü. Bir evrakları karıştırdı ve düşünceli bir şekilde kaşlarını çatı. "Demek boşanmak istedi, ha?" diye sordu Torri'ye bakarak.

Başını salladı.

"Hepsi bu kadar da değil. Diğer evrak yığınının, büyükannem öldüğünde bana bıraktığı beş milyon dolarlık mirası devretmem için imzalanması gerekiyordu. Sonra da ya beni kaçırmayı ya da kulübeyi içinde ben varken yakmayı planladılar. Bu yüzden bir gaz tenekesi getirdiler," diye ekledi, yerde yan yatmış parlak sarı ağzı olan kırmızı plastik gaz kabını başıyla işaret ederek.

"Bu bir yalan!" Amanda anırdı. İstedikini elde edemeyeceğini anladığı anda ağlamayı bırakmıştı ama şimdi çok öfkeliydi. "Yalan söylüyor, söylediği her şey yalan!" diye bağırarak parmağını Torri'ye salladı.

"Pekala, bir bakalım," dedi polis memuru yumuşak bir sesle. Gözlerini kısarak ikinci kâğıt yığına baktı. "Burada Torri Morrison'ın beş milyon dolarlık mirasının tamamını kocası Charles Morrison'a devretmeyi kabul ettiği yazıyor, o mu?" diye ekledi, hâlâ baygın olan ve kırık burnundan horlama sesleri çıkaran Chuck'ı başıyla işaret ederek.

"Bu o," dedi Torri kararlılıkla. "Vic gelip onu yumruklamadan önce göğsümde oturmuş evrakları imzalamamı istiyordu," diye ekledi ve büyük Kindred'a minnetle baktı. Onun burada olduğuna hâlâ inanamıyordu!

"Eee? Bu konuda ne söyleyeceksiniz?" diye sordu polis memuru, hala öfkeli olan Amanda'ya. "Benim durduğum yerden, *bu* bayan..." Torri'ye başını salladı, "Doğruyu söylüyor. Başka bir hikayen var mı?"

Amanda bir an için ne diyeceğini şaşırılmış gibiydi, sonra sarı peruğunu kaptığı gibi başından çekti. Ani hareket, orijinal sarı saçlarından geriye sadece birkaç tutam kalmış, kelleşmiş bir kafatasını ortaya çıkardı. "Bakın bana ne yaptı!" diye haykırdı. "Sadece *bak! Evet* istedim onu öldürmek ama beni suçlayabilir misin? Beni *kel bıraktı!*"

Ne yazık ki, bu hareket onu sadece manik gösterdi, özellikle de Torri'nin kelleşmesine nasıl neden olduğunu ve kulübeyi içinde onunla birlikte nasıl yakacağını bağırmaya devam ettiğinden beri.

Sonunda polis memuru başını salladı.

"Pekâlâ, yeterince dinledim," diye mırıldandı. "Hadi, gidelim." Amanda'yı kolundan tutmaya gitti ama Amanda ondan uzaklaştı.

"Bırakın beni! Beni tutuklayamazsınız, ben yanlış bir şey yapmadım!"

"Son baktığımda, kundaklama niyetiyle haneye tecavüz hâlâ bir suçtu, genç bayan," dedi polis memuru sertçe, kaşlarını çatarak. "Şimdi hadi, eller arkaya."

Çılgılık atan, hırlayan Amanda'yı kelepçeleyp polis arabasına götürdü ve tam Chuck uyanırken geri geldi.

"Hey, ne oldu?" Parmak uçlarıyla şişen burnuna dikkatlice dokundu ve yüzünü buruşturdu. "Ah! Kim yumruk attı bana?"

"Yaptım," diye hırladı Vic, ona ters ters bakarak. "Ve sen ucuz kurtuldun. Ben

Bir daha dişime yaklaşırsan seni *öldürürüm*."

İri Kindred'in gözleri kıpkırmızı parladı ve tehdit Torri'nin omurgasını ürperten düz, sessiz bir sesle yapıldı.

Chuck ondan uzaklaştı.

"Hey, sen de şu uzaylı Kindred pisliklerinden birisin!"

Polis ona kaşlarını çatarak, "Kindred kısa bir süre önce canımızı kurtardı, dostum," dedi.

"Ne? Hey, polisleri kim çağırdı?" Chuck huzursuzca ayağa fırlayarak Vic'e bakmayı bırakıp onun yerine polise baktı.

Vic tekrar, "Yaptım," dedi. "Suçlarınla insan yetkililerin ilgilenmesinin daha iyi olacağını düşündüm. Kendim yapsaydım, sonuç hoşuna gitmeyebilirdi," diye ekledi, gözleri bir kez daha kıpkırmızı parlayarak.

"Siz bu kadının kocası mısınız?" diye sordu polis Chuck ve Torri'yi işaret etti. "Ve bu gece buraya ona boşanma belgelerini imzalatmak ve mirasını sana devretmesini sağlamak için mi geldin?"

"BEN... BEN..." Chuck sesli bir şekilde yutkundu, gergin görünüyordu. "Bana inanmalısınız memur bey, yalan söylüyor! Akıl hastanesinden daha yeni kaçtı," diye ekledi, titreyen parmağıyla Torri'yi işaret ederek. "Ve *o da* onunla birlikte kaçtı." Vic'i de işaret etti. "İkisi de kaçmış deliler!"

Peruğu hâlâ yamuk duruyor olmasaydı hikâyesi daha inandırıcı gelebilirdi. Peruk öyle bir açıyla kalkmıştı ki Torri, küçük bir kuşun eski kocasının kafasının üstüne yuva yapmaya karar vermiş gibi görüldüğünü düşündü.

Belli ki polis Chuck'ın anlattıklarının tek kelimesine bile inanmamıştı. Sadece başını salladı ve Chuck'a işaret etti.

"dostum, bunu hakime anlatabilirsin. Hadi gidelim."

Bağırان ve öfkelenen Chuck kelepçelendi ve polis arabasına götürüldü. Polis memuru bir süre sonra geri gelerek Chuck'ın Torri'ye kanıt olarak imzalatmaya çalıştığı evrakları ve Amanda'nın geride bıraktığı peruğu topladı ve ifade vermek üzere çağrılacaklarını bildirdi. Sonra onlara iyi geceler diledi, Vic'e Kindred'ın Scourge istilasını engellemede oynadığı rol için teşekkür etti ve kapıyı arkasından kapatarak gitti.

O gittikten sonra Torri ve Vic birbirlerine baktılar. Torri'nin kalbi o kadar doluydu ki ne söyleyeceğini bilemiyordu. Tek bildiği, büyük Kindred'ı bir daha asla kaybetmek istemediğiydi.

ALTMİŞ BİR

Oncak polis gittiğinde ve kapı güvenli bir şekilde kapandığında Vic nihayet rahat bir nefes alabildi. Torri'ye bir kez baktı.

Daha fazla, sanki gerçekten iyi olduğundan emin olmak ister gibi. "Sana zarar vermediklerinden *emin* misin?" diye sordu.

Torri başını salladı ve yüzünü buruşturdu.

"Yani, Chuck beni sürükleyip üzerime oturduğunda kafamı fena halde çarptım ama bunun dışında ve Amanda'yla birlikte ödümü kopardıkları gerçeği dışında iyiyim." Ona sıkıca sarıldı. "Buraya geldiğin için çok mutluyum! Polisi araman da akıllıca bir davranıştı," diye ekledi.

"Teşekkür ederim. Sana zamanında ulaşamayacağımdan korkuyordum ve ihtiyacın olan yardımı aldığından emin olmak istedim," dedi Vic ona.

"Bana geri dönmene izin vermelerine çok sevindim! Ama en başta tehlikede olduğumu nereden biliyordun?" Torri sordu.

Sıkıntılı görünüyordu.

"'Onlar' derken Komutan Terex'i ya da Ana Gemi'deki herhangi bir yetkiliyi kastediyorsanız, korkarım ki onlar tarafından serbest bırakılmadım. Durağanlık odamı devre dışı bırakan ve tehlikede olduğunuz konusunda beni uyaran Tanrıça'nın kendisiydi."

"Vay canına, yine Tanrıça!" Torri hayretle başını salladı. Hiçbir zaman çok dindar bir insan olmamıştı ama Kindred Tanrıçası hakkında daha fazla şey öğrenmesi gerektiğini hissediyordu.

"Komutanım tarafından serbest bırakılmadığıma göre, artık iyi olduğunuzu bildiğime göre, muhtemelen Ana Gemiye geri dönmeliyim." Vic

isteksizce söyledi.

"Ne? Hayır!" Torri haykırdı. "Vic, beni tekrar terk *edemezsin!* Geçen hafta seni o kadar çok özledim ki bir daha göremeyeceğimi sandım!"

"Bana ihtiyacın olduğunda gelip sana yardım edebildiğim için mutluyum. Stazdan çıktığımda ilk aklıma gelen sendin, biliyorsun," diye mırıldanarak yanağını okşadı. "Tanrıça benimle konuşmadan önce bile senin iyi olup olmadığını merak ediyordum."

"Beni tekrar terk edersen iyi *olmayacağım!*" Torri ağladı. "Daha yeni bir araya geldik, hemen kaçıp gidemezsin!"

Vic kaşlarını ciddiyle çatarak, "*İstemiyorum,*" dedi. "Ama sadakat protokollerim bana Ana Gemiye dönmem gerektiğini söylüyor. Ve artık tehlikede olmadığınız ve yaralanmadığınıza göre, kalmak için iyi bir nedenim yok."

Torri hayal kırıklığıyla ağlamak istedi.

"*Ben yeterince iyi bir neden değil miyim?*" diye fısıldadı, yanağını Vic'in eline dayayarak. "Vic, lütfen beni bırakma - en azından hemen değil," diye ekledi Vic itiraz etmeye başlayınca. "Ben... Sanırım baygınlık geçiriyorum," diye ekledi, dramatik bir şekilde sallanarak. "Belki... belki de başımı düşündüğümünden daha sert çarptım."

"İyi misin?" Vic onu kollarının arasına aldı ve endişeyle ona baktı.

"Bilmiyorum." Başının arkasını ovuşturdu ve yüzünü buruşturdu - gerçekten de dokunulduğunda hassaslaşıyordu. "Ya beyin sarsıntısı geçirirsem? Ya sen gidersen ve ben duşta bayılıp boğulursam ya da başka bir şey olursa?" diye sordu.

Bu çok zorlama ve oldukça dramatik bir olasılıktı ama dürüst olmak gerekirse, o noktada büyük Kindred'in kalması için her şeyi söyleyebilirdi. Son bir haftadır onsuz çok mutsuz ve depresifti - onun bu kadar kısa sürede tekrar gitmesi düşüncesine dayanamıyordu.

Vic artık gerçekten endişeli görünüyordu.

"Belki de tam bir kontrol için seni Ana Gemideki Sağlık Merkezine götürmeliyim," dedi endişeyle.

"Belki yarın sabah," dedi Torri. "Şimdilik yanımda kalıp bayılmadığımdan ya da uyumadığımdan emin olmak için beni izlemen sorun olmaz sanırım. Beyin sarsıntısı geçiren insanların hemen uyumasına izin vermemeniz gerekiyor," diye ekledi.

"Pekâlâ, bunu yapabilirim." Vic başını salladı. "Ve yarın sabah, eğer hala kendini kötü hissediyorsan, seni Tıp Merkezi'ne götüreceğim. Ama şimdilik

seni gecenin geri kalanında uyanık tutmanın bir yolunu bulmalı." Torri'ye baktı. "Konuşmak ister misin?"

Konuşmak Torri'nin yapmak istediği *son* şeydi. Konuşmak ona geçmişte *hiçbir* şey kazandırmamıştı; ihtiyacı olan şey biraz aksiyondu, Vic'i her zaman yanında tutmanın bir yoluydu, ikisinin de gerçekten istediği buydu. Lanet sadakat protokollerini aşmanın bir yolu. Ama bunu nasıl yapabiliirdi ki?

Onunla bağ kur, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Eğer onunla bağ kurarsan, onu durağanlığa geri gönderemezler.

Aslında teknik olarak *yapabilirlerdi* ama Komutan Terex'le yaptığı konuşmadan Kindred'ların bir Kindred savaşıyla kadını arasındaki özel ruh bağına kutsal, yani onları birbirinden ayıramayacak kadar kutsal saydıkları fikrine kapılmıştı.

Kindred komutanı da bunun *mümkün* olmadığını düşünüyor gibiydi. Vic'le bir bağ kurmasını beklemiyordu ve Vic'in kendisi de bundan şüphe duyuyordu.

Ama ya ikisinin de yanıldığını kanıtlarsa? Ya yarın Ana Gemi'ye dönmeden önce büyük Kindred ile bir bağ kurmayı başarırsa? Eğer bunu yapabilirse, Komutan Terex Vic'e artık bir makine parçası gibi davranamazdı. Çünkü onunla bir ruh bağı kurabilirse, bu zaten ruhu olduğu ve sadece Ana Gemi'nin bir parçası *değil*, gerçek bir insan olduğu anlamına gelirdi.

Ama bu bağı nasıl kuracaktı? Vic bunu ona hiç açıklamamıştı ama seks yapmakla bir ilgisi var gibi görünüyordu, diye düşündü Torri. Gemma Alfa Üç'e yaptıkları yolculukta *yorn* sayacını doldurmak ve geminin onarım masraflarını karşılamak için yaptıkları gibi sadece şakalaşmak ya da birbirlerini boşaltmak değil, gerçek penetrasyon ve seks.

Ancak Vic geçmişte bir bağ kurmaktan ya da "başarısız bir " yaşamaktan korktuğu için onunla sevişmekte isteksiz davranmıştı, bu yüzden Torri onu bu yola yavaşça sokması gerektiğini biliyordu... çok yavaş ve dikkatli bir şekilde. Büyük Kindred'ı onunla bağ kurmaya ikna etmek zor olacaktı.

Ama en azından şimdi bir planı vardı.

ALTMİŞ İKİ

"D "Uyanık kalmak için konuşmak ister misin?" İlk seferinde cevap vermediği için Vic tekrar sordu.

"Um..." Torri kaşlarını çattı. "Önce duş almama yardım edebilir misin? Kendimi daha iyi hissedebilirim" diye umutla ekledi. "Ama dediğim gibi duş kabininde bayılıp düşmek istemiyorum."

"Elbette tatlım. Merdivenleri tırmanabilir misin yoksa hâlâ başın dönüyor mu?" Vic endişeyle ona baktı.

"*Biraz* başım dönüyor," diye mırıldandı Torri. "Belki merdivenlerden çıkmama yardım edebilirsin?"

Vic ona, "Sana elimden geldiğince yardım edeceğim," diye söz verdi. "Haydi, seni fresher'a götürelim."

Çoğunlukla onu kabinin üst katına, banyonun bulunduğu yere kadar destekledi ve Torri ağır bir şekilde ona yaslandı. Merdivenleri çıkıp banyoya girdikten sonra ondan soyunmasına yardım etmesini istedi.

Vic tereddüt etti.

"Yapmalı mıyım bilmiyorum."

"Neden olmasın?" Torri geniş, masum gözlerle ona baktı. İç çekti.

"Sadece bu gece samimi olursak staz haline geri dönmek çok daha zor olacak, tatlım."

"Yakınlaşmakla ilgili bir şey söyleyen oldu mu?" Torri talep etti. "Sadece başım döndüğü için yardım istiyorum, hepsi bu." Bir elini başına götürdü ve hafifçe sallandı.

"Beni affet," dedi Vic çabucak. "Elbette. İzin verin size yardım edeyim."

geceliğinin eteğini kaldırdı ve başının üzerinden çekerek çıplak göğüslerini ve giydiği ince, dantelli küçük külotu ortaya çıkardı.

"Teşekkür ederim Vic." Torri ona doğru eğildi ve çıplak göğüslerini baştan çıkarıcı bir şekilde onun yan tarafına bastırdı. "Külotumu da çıkarabilir misin?"

Tekrar tereddüt etti, sonra başını salladı. "Nasıl istersen, tatlım."

Önünde diz çökerek dantelli külotu aşağı çekti ve pürüzsüz am tümseğini ortaya çıkardı.

"Teşekkür ederim Vic." Torri külotunu çıkarırken destek için Vic'in geniş omuzlarına yaslanarak büyük bir gösteri yaptı ve önünde diz çökerken çıplak vücuduna iyice bakmasını sağladı. Büyük Kindred'in gözlerini kaçırmaya çalıştığını fark etti... ama bunu tam olarak başaramadı. Sorun değildi, istediği kadar baksın.

Ne de olsa onu baştan çıkarmaya çalışıyordu.

Sonunda tamamen çıplak kaldığında, duşu açtırdı ama tam içeri adım atacakken başı dönerek sallanmaya başladı.

"Torri? İyi misin?" Vic onu omuzlarından kavradı ve endişeyle ona baktı. "Belki de şu anda duş almak kötü bir fikirdir," dedi.

"Hayır, hayır, gerçekten bir tane istiyorum. Bunun kendimi daha iyi hissetmeme yardımcı olacağını düşünüyorum," diye itiraz etti Torri. "Ama belki de..." Alt dudağını dişledi ve ona çekici bir şekilde baktı. "Belki benimle içeri gelebilirsin? Gemma Alpha Three'de yaptığın gibi?"

Vic kaşlarını çatı.

"Bilmiyorum, muhtemelen seninle çıplak kalmama izin vermemeliyim tatlım. Günaha teslim olmak çok kolay olurdu."

"Baştan çıkarma hakkında kim bir şey söyledi?" Torri masumca sordu. "Sadece duşta düşmek istemiyorum. Bunun Gemmit duş kabininden daha dar olduğunu biliyorum, ama denersek ikimiz için de yeterince büyük olduğunu düşünüyorum. Lütfen Vic?" diye yalvardı. "Chuck ve Amanda'yla yaşadığım o korkunç sahneden sonra içimi ısıtacak ve kafamı boşaltacak bir duşa *gerçekten* ihtiyacım var!"

Vic onun yanağını hafifçe okşadı ve gözlerinin içine baktı.

"Pekâlâ. Ama ben soyunurken düşmemen için seni izleyebileceğim bir yere oturmanı istiyorum," dedi sertçe.

Torri itaatkâr bir şekilde tuvaletin kapalı kapağına oturdu ve adamın üniformasını çıkarıp iri, kaslı vücudunu sadece onun için sergilemesini izledi. Tanrım, adam

muhteşemdi! Ellerini onun üzerinde gezdirmek istedi, belki dilini de. Ama kendine hasta ve zayıf olması gerektiğini hatırlattı, bu yüzden o soyunurken çıplak formuna hayranlıkla baktı.

Her şeyi çıkardıktan sonra Vic ona yardım etmek için yanına geldi. Hafifçe sallanarak Vic'e yaslandı ve onun sıcak, çıplak bedenini kendi bedeninde hissetmekten hoşlandı.

"Hadi tatlım, seni duşa sokalım," diye mırıldandı. Bir kolunu ona dolayarak duş kabininin içine girmesine rehberlik etti ve kendini de onun yanına sıkıştırdı.

Gerçekten de biraz sıkıydı, Torri'nin umurunda değildi. Aralarında boşluk bırakmaya bile çalışmadı. Bunun yerine, sırtını büyük Kindred'in geniş göğsüne dayayarak ona yaslandı.

"Vic," diye mırıldandı. "Beni yıkayabilir misin? Hani Gemma Alfa Üç'te yaptığın gibi?"

Onu kaygan yokuştan daha da aşağı indirirken tereddüt ettiğini hissedebiliyordu ama yumuşak, küçük bir acı sesi çıkarıp ona doğru bastırıldığında başını salladı.

"Elbette, tatlım. Bana sabunu ve yıkama bezini ver lütfen."

Neyse ki Torri o gün tüm bezleri yeni çamaşır makinesine atmıştı, bu yüzden ona uzatacak bez yoktu.

"Korkarım ellerini kullanman gerekecek," diye mırıldandı, çenesini yukarı kaldırarak özür dilercesine ona baktı. "Bütün giysiler şu anda çamaşırhanede."

"Şey..." Kaşlarını çattı. "Çıplak ellerimi senin üzerinde kullanmalı mıyım bilmiyorum, tatlım."

"Neden olmasın?" Torri ona şaşkınlık ve masumiyet dolu bir bakış attı. "*Daha önce de yapmıştın.*"

"Evet, ama o zaman birbirimizi memnun etmeye niyetliydik," diye belirtti Vic. "Şimdi kurduğumuz her yakınlık, sabah tekrar ayrılmanızı çok daha zorlaştıracak."

"Ama senden beni yıkamanı istiyorum çünkü kendimi iyi hissetmiyorum." Torri ona acıyan bir bakış attı. "Lütfen, Vic? Sanki seni baştan çıkarmaya çalışıyormuşum gibi davranıyorsun," diye ekledi kaşlarını çatarak.

"Bağışlayın beni." Başını iki yana salladı. "İma etmek istememiştim... yani, tabii ki seni yıkayacağım tatlım."

"Teşekkür ederim, Vic. Al, şu vücut kreminden biraz kullan, tamam mı?" Doğru şeyi işaret etti ve büyük Kindred birkaç fis pompaladı

kaygan sabunlu sıvıyı ellerine döktü. Gemma Alfa Üç'te yaptıklarına o kadar benziyordu ki Torri'nin kalbi sızladı. Onu yanında tutmalıydı - o aptal sadakat protokollerini aşmalıydı!

Ve sonra Vic'in sabunla kayganlaşmış iri, sıcak elleri omuzlarında ve sırtında aşağı yukarı kaymaya başladı ve diğer tüm düşünceleri uzaklaştırdı.

"Mmmm, Vic! Bu çok *iyi* hissettiriyor," diye mırıldandı, kışının onun kasıklarına temas etmesi için ona doğru geri bastırdı. Sırtının alt kısmında zonklayan sertliğini hissedebiliyordu ve onun üzerinde bir etkisi bilerek gülümsedi.

"Tenin çok yumuşak ve pürüzsüz," diye mırıldandı kulağına, iri elleri göğüslerini avuçlamak için kayıyordu. "Seni ellerimde hissetmeyi seviyorum."

"Ve ellerinizin üzerimdeki hissini seviyorum," diye fısıldadı Torri, nefes nefese. Göğüslerini dışa doğru iterek onu tahrik etti. Vic ipucunu aldı, sıkı meme uçlarını hafifçe çekiştirerek bacaklarının arasından aşağıya doğru zevk kıvılcımları gönderdi. "Mmm, bu çok *iyi* hissettiriyor, Vic! Beni *her yerimle* yıka, tamam mı?" diye mırıldandı ve utanmadan ona sürtündü.

"Nasıl istersen." İri elleri aşağı kayarken derin sesi hafifçe kısılmıştı.

Torri mecburen bacaklarını onun için ayırdı ve adam önce iç uyluklarına masaj yapıp sonra da amının çıplak tümseğini avuçlarken inledi. Temiz traşlı olmayı sevmesinin bir başka nedeni de buydu diye düşündü, adamın uzun parmakları içine çok daha kolay girebiliyordu.

Ama Vic henüz parmaklarını sokmamıştı, sanki o kadar ileri gitmesi gerekip gerekmediğinden emin değilmiş gibi hâlâ onu avuçluyordu. Belli ki hâlâ aralarındaki herhangi bir yakınlaşmanın Torri'den tekrar ayrılmasını zorlaştıracığından endişe ediyordu. Bu da tam olarak onun planıydı.

"Vic," diye mırıldandı, amını cesurca onun avuçlarına bastırdı ve bacaklarını biraz daha açtı. "Lütfen beni yıkayabilir misin, bilirsin, *içimi*?"

"Yapmamalıyım, tatlım," diye mırıldandı.

"Lütfen?" Torri nefes nefese yalvardı. Bacaklarını biraz daha açarak kalçalarını öne doğru eğdi, böylece büyük Kindred'in uzun parmaklarından ikisi şişmiş dış kedi dudaklarının arasından ıslak derinliklerine kaydı.

Vic onun kulağına, "Tanrım, tatlım, ne kadar ıslandığını ve ateşlendiğini hissedebiliyorum," diye homurdandı.

"Sadece... sadece beni yıkamanı istiyorum," diye fısıldadı Torri. "Lütfen Vic, içimin derinliklerini yıka, amımı yıka."

Büyük Kindred inledi ama uzun parmakları çoktan kaygan kıvrımlarının derinliklerine doğru kaymaya ve klitorisini bulmaya başlamıştı.

"Oh Tanrım!" Torri usulca inledi. "Evet Vic, beni *orada yıka*. Tanrıça İnci'mi yıka lütfen."

Vic daha fazla itiraz etmedi. Torri'nin hassas küçük düğmesinin etrafında, onun hoşlandığını bildiği şekilde dönmeye başladı. Torri nefes nefese kaldı ve kalçalarını daha da araladı.

"İçimde... içimde de Vic," diye fısıldadı. "Sakin... sakın içime kadar yıkamayı unutma."

"Sıcak küçük amının derinliklerini mi kastediyorsun?" diye kulağına homurdandı. O konuşurken, iki uzun, güçlü parmak onun girişine giden yolu buldu ve sonra kedi kanalına tamamen kaydı.

"Ahhh! Evet...evet, *lütfen!*" Torri'nin nefesi kesildi. Uzun parmaklarıyla içini okşarken kalçalarını utanmazca pompalayarak pelvisini ona doğru döndürdü. Adamın sert sikinin sırtını iyice dağladığını hissedebiliyordu artık; ona dokunmaya başladığından beri daha da büyümüş ve sertleşmiş gibiydi.

Şimdi keşke onu içime alabilsem... diye düşündü. Ama o kadar büyük bir şeyi amına sığdırabilir miydi? Kendi kendine, *bunun için zamanı gelince endişelenirim*, dedi. Şimdilik, boşalmak üzereydi...

Ama tam sınıra ulaştığı sırada Vic parmaklarını geri çekti.

Torri hayal kırıklığına uğramış gibi küçük bir çığlık attı ve başını çevirip ona baktı.

"Vic, *çok yaklaştım!* Neden durdun?"

"Çünkü..." Esmer yüzünde aç bir ifade vardı. "Eğer boşalacaksan, parmaklarıma boşalmanı istemiyorum, tatlım. *Dilime* boşalmanı istiyorum."

Ve onun önünde dizlerinin üzerine çöktü ve kalçalarının arasına sıcak, istekli bir öpücük kondurdu.

Torri büyük Kindred izcisiyle tanışmadan önce duşta seks yapmayı pek sevmezdi ama Vic'le her şey farklıydı. Seksi, sevildiğini ve desteklendiğini hissediyordu, çünkü Vic'in kaslı kolları kalçalarını sarmış, sıcak dili onu istila ederken onu sıkıca yerinde tutuyordu.

Sonra onu sırtını düşün duvarına yasladı ve bacaklarından birini geniş omzunun üzerine kaldırdı. Torri nefesini tuttu ve diğer bacağını yakaladı.

Destek için omzunu ve başının üstünü tuttu. Yeni pozisyon Vic'in kırbaç gibi inleyen dili için onu daha da geniş açtı ve Vic onu tamamen yalayıp, sanki onun gizli lezzetine doyamıyormuş gibi ıslak kıvrımlarının üzerinde kayarken çaresizce inledi.

"Tanrım, Vic-evet!" diye inledi, yüzünü utanmazca okşarken parmakları Vic'in kalın, siyah saçlarını sıkıyordu. "Beni boşaltacaksın! Beni çok *sert boşaltacaksın!*"

Kadının sözleri onu teşvik etmişe benziyordu çünkü çabalarını iki katına çıkarmış, dilinin ucunu şişmiş klitorisinin etrafında döndürerek ağzına götürmüş ve özel bir ilgi göstermişti.

Torri tutkusunun arttığını, orgazmının hızlı bir tren gibi ona doğru koştuğunu hissedebiliyordu. Orgazm ona ulaştığında, sanki tüm vücudu ışık ve zevk kıvılcımlarıyla patlıyormuş gibi hissetti. Nefesi kesildi ve kaskatı kesildi, elleri Vic'in saçlarını acı verici bir şekilde sıktı. Ama büyük Kindred bunu seviyor gibiydi. Açlıkla homurdandı ve daha sert yaladı, onu daha da zorladı, zevkini uzattı, sanki yapamazmış gibi inlemelerine ve nefes alışlarına doyamıyordum.

Torri vücudundaki her kasın büyük Kindred'e doğru gerildiğini, içinden geçen büyümlü kıvılcımlara ulaşmaya çalıştığını hissetti. Orgazmı devam ederken ayak parmakları kıvrıldı ve meme uçları sert küçük noktalara sıkıştı. Ancak orgazmın neredeyse ezici olmasına rağmen, yine de daha fazlasına ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Yine de hemen daha fazlasını alamadı. Yoğun zevk geçtiğinde nefes nefese yere yığıldı. Bacakları jöle gibiydi ve Vic ayağa kalkıp onu kollarıyla yakalamasaydı duş duvarından aşağıya doğru kayacaktı.

"Hadi tatlım," diye yumuşakça homurdandı. "Sanırım artık yeterince temizsin."

Onu duştan çıkarıp kuruladıktan sonra bir havluya sardı ve kendisi kurulanırken onu bir kez daha dikkatle oturttu. Sonra Torri'yi yatak odasına götürdü, Chuck onu gecenin bir yarısı yatağından sürüklemeyen önce tek başına uyuyordu.

Tanrım, bu sadece bir saat önce miydi? Torri merakla düşündü. Gece yarısı gerçekleşen bu saldırıya daha fazla üzülmesi gerektiğini düşünüyordu ama açıkçası Vic'i yanında tutmaya o kadar odaklanmıştı ki, kötü kalpli eski sevgilisini ya da onun iğrenç metresini aklına bile getiremiyordu.

"Yorgun görünüyorsun, tatlım." Vic onu yavaşça yatağa yatırırken endişeyle ona bakıyordu. "Uykuya dalma, tamam mı?"

Torri, "Sen benimle kaldığın sürece bunu yapmayacağım," diye söz verdi. Yanındaki yatağı okşadı. "Hadi yorganın altına girelim ve birlikte ısınalım."

"kıyafet yok," diye belirtti Vic.

"Sorun değil. Sadece bana sarılmanı istiyorum," dedi Torri, ama yakında sarılmaktan çok daha fazlasının gerçekleşeceğini umuyordu. "Lütfen?" diye ekledi ve yanındaki yatağı tekrar okşadı.

Vic bir an kararsız göründü, sonra omuz silkti ve onunla birlikte yatağa girmeden önce beline sarılı havluyu çıkardı.

Torri de havlusunu çıkarıp adama yaslandı ve adamın iri bedeninin kendisinininkini kavrayıp sarmalamasına bayıldı. Onun kollarında kendini o kadar güvende hissediyordu ki, o kadar korunuyor ve *seviliyordu* ki. Komutan Terex'in ne dediği umurunda değildi.

-Vic'in de onu sevebileceğini *biliyordu*. Beyninin pozitronik yarısı kontrolü ele aldığında bazen bir robot gibi konuşabilirdi. Ama organik yarısı kontrolü ele aldığında sıcak, nazik, şefkatli ve koruyucuydu. Başka bir deyişle, hayatının geri kalanını birlikte geçirmek için mükemmel bir eşi.

Ama bunu Komutan Terex'e ve Vic'e de kanıtlamalıyım, diye düşündü. Bunu yapmak için de beni ona bağlamasını sağlamalıyım. Bunu yapmanın en iyi yolu nedir?

Cevabı, kalın, sert ve uzun bir şeyin arka tarafına bastırması şeklinde geldi. Torri alt dudağını ısırды ve geriye doğru bastırarak büyük Kindred'in uzun, kalın shaftına sürtündü. Tanrım, *kocaman bir şeydi* - gerçekten de hepsini içine alabilir miydi?

Pekala, *deneyecekti*.

Vic, Torri ona doğru bastırırken hafifçe inledi. "Torri, lütfen dikkatli ol."

Derin sesi boğuktu. "Sen..."

Hareketlerinizle belki de farkında olmadan beni uyarıyorsunuz."

Torri gülümsemekten kendini alamadı.

"Ah, özür dilerim Vic," diye özür diledi. "Sadece rahatlamaya çalışıyordum." Tekrar ona doğru kaydı. "Ne yardımcı olabilir biliyor musun?"

"Ne?" diye sordu, sesi gergindi.

Torri, "Bu şekilde sana sürtünüyor gibi görünüyorum ama belki de kendini kalçalarımın arasına sıkıştırırsan sorun çözülür," diye önerdi.

"Şaftımı kalçalarının arasına sokmanın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, tatlım" diye homurdandı Vic. "Bu... başka şeylere yol açabilir."

"Ne gibi şeyler?" Torri masumca sordu. "Bak, hiçbir şeye zarar vermez. Sana göstereceğim."

Biraz yukarı doğru kayarak bacaklarını ayırdı ve uzun, kalın şaftını iç uylukları arasında yakalarken pelvisini geriye yatırdı.

Kalınlığı Torri'nin çıplak kedi dudaklarına yerleşirken ikisi de inledi.

"Gördün mü?" diye sordu nefes nefese. "Bu, sana sırtımı dayayıp seni ezmenden daha hoş ve rahat değil mi?"

"Beni tam olarak *ezmiyordun*." Vic huzursuzca kıpırdandı ve kadın onun aletinin geniş, erik şeklindeki başının amının ıslak yarığına sürtündüğünü hissetti. Biraz daha yaklaşırsa, dış dudaklarını ayıracak ve kaygan iç kıvrımlarına sürtünecekti.

"Öyle değil miydin?" Torri masumca sordu.

Gizlice kalçalarının arasına uzandı ve parmaklarıyla kedi dudaklarını ayırdı. Bunu yaparken, kalın horoz kafası iç amına kaydı ve doğrudan zonklayan klitorisine karşı yuvalandı.

"Tatlım, az önce ne yaptın sen?" Vic onun kulağına hırladı.

"Yapmak mı? Ne demek istediğini anlamıyorum." Torri kalçalarını oynattı, geniş kafaya sürtündü ve ağrıyan düğmesinin üzerinde okşandığında inlememeye çalıştı.

"Yani, ne kadar *ıslak* olduğunu hissedebiliyorum." Vic, ne demek istediğini anlatmak istercesine yavaşça ona doğru itti ve adam tekrar klitorisine doğru kayarken Torri inledi.

"Bu *kötü* bir şey mi?" Torri omzunun üzerinden ona bakmak için başını çevirerek sordu. "Demek istediğim, duşta üzerime öyle bir iniş yaptıktan sonra ıslanmaktan kendimi *alamıyorum*!"

"Ama onu şaftımda hissetmemeliyim," diye itiraz etti Vic. "Eğer dikkatli olmazsak, içine kayabilirim."

"Yapsan çok mu kötü olurdu?" Torri kalçalarını bir kez daha ona doğru kaydırarak sordu. "Demek istediğim, şaftının sadece başını içime soksan ne olur?"

Konuşurken, geniş, erik şeklindeki kafa tam amının ağzına gelene kadar kalçalarını geriye doğru eğdi. Stratejik bir küçük kıpırdanmayla, içine doğru kaymasını sağlamayı başardı - ama sadece birazcık.

"Gördün mü, o kadar da kötü değilmiş, değil mi?" diye sordu biraz nefes nefese kalarak. Tanrım, adamın ne kadar büyük olduğunu hissedebiliyordu, her ne kadar sadece şaftının başı

onun içinde. Ama *iyi* hissettiriyordu ve şaşırtıcı derecede kolay girmişti.

"Torri..." Vic'in derin sesi tutku ve uyarı karışımıyla boğuklaşmıştı. "Bunu yapamayız," dedi ona. "Bu gece sevişemeyiz - yanlışıyla bir bağ kurabiliriz. Ya da başarısız bir bağlanma yaşayabiliriz."

"Sevişmiyoruz," diye itiraz etti Torri. "Sen sadece... beyin sarsıntısı yüzünden beni uyanık tutuyorsun. Hem Kindred'lar tam olarak nasıl bağ kuruyor? *Bu* bağ kurmamız için yeterli mi?" Tekrar kıpırdandı, geniş başın amına baştan çıkarıcı bir şekilde girip çıkmasına izin verdi.

Vic onun kulağına inledi.

"Hayır, bu yeterli değil. Seni kendime bağlayacak olsaydım, seninle sevişmem ve amını tohumlarımla doldurmam gerekirdi."

"Yani içime boşalmadan beni kendine bağlayamaz mıydın?" Torri, uzun şaftı amına daha fazla sokmak için kalçalarını eğerken ona bakarak sordu. "Yani sadece içimde olmak -böyle- yeterli değil mi?"

"Tanrım, tatlım! Durmalısın," diye itiraz etti ama Torri onun içinden çıkmak için herhangi bir hamle yapmadığını fark etti. Aslında, eğer bir şey varsa, kalınlığıyla onun içine daha derine bastırıyor gibi görünüyordu.

Adamın sığması onun için şaşırtıcıydı, ama adamın şaftı içine daha derinden kayarken iç duvarlarının gerildiğini hissetmesine rağmen, acı yoktu - sadece yavaşça doldurulmanın lezzetli bir duygusu vardı.

"Lütfen Vic, biraz daha derine sok," diye yalvardı usulca. "Sevişemeyeceğimizi biliyorum ama seni bir daha asla... bir daha asla göremeden önce, sadece bir kez içimde hissetmek istiyorum. Beni doldurduğun bu anıyı yaşamama izin ver."

"Tanrılar, yapmamalıyım," diye inledi, ama kalın şaftının içine daha derine kaydığını hissedebiliyordu. "Bu sadece seni kendime bağlamak istememe neden olacak," diye ekledi.

"Zorunda değilsin," diye güvence verdi Torri ona, tabii ki nihai amacı buydu. "Sadece nasıl bir his olduğunu görmek için içime doğru kaydır. İlk kez bir kadının içine giriyorsun, değil mi?"

"Daha önce hiç bir dişinin içine şaftımla girmemişim," diye kabul etti, sesi ihtiyaçtan boğuklaşmıştı. "Tanrılar, tatlım-içinde çok sıcak, sıkı ve ıslaksın! Böyle hissedebileceğimi hiç hayal etmemişim!"

"Benim için de iyi hissettiriyor," diye güvence verdi Torri, içine daha derin girmesine yardımcı olmak için kalçalarını eğerek. "Tanrım, çok kalın ve uzunsun!"

"Sana zarar vermiyorum, değil mi?" Vic'in sesi endişeli geliyordu. "Küçük amcığın çok dar, sana acı vermek istemiyorum."

"Hayır, acıyacağını düşünmüştüm ama aslında acımıyor," diye itiraf etti Torri. "Neredeyse vücudum seni tamamen içine almak için açılıyor ve geriliyor gibi hissediyorum."

"Bu muhtemelen benim Kindred DNA'mın iş başında olması," diye homurdandı usulca. "Kindred soy ağacının bir kolu olan Beast Kindred'ın döllerinde, bir dişinin onlara daha kolay açılmasını sağlayan özel maddeler vardır. Yapımda büyük miktarda Canavar Kindred DNA'sı var, bu da sana girme kolaylığımla açıklıyor olabilir."

"Mmm, içimde çok *derinsin*," diye mırıldandı Torri, kalçalarını kalın istilacıya karşı gıcırdatarak. Vic'in şaftı artık tamamen içine oturmuştu ve sikinin geniş başının rahminin ağzına doğru bastırıldığını hissedebiliyordu.

"Çok derin," diye homurdandı Vic. "Şimdi çekilmeliyim, tatlım."

"Neden? Sadece bir süre içimde tut," diye yalvardı Torri usulca. "Sadece bir süreliğine içimi doldurduğunu hissetmek istiyorum, lütfen Vic."

"Ama hareketsiz durmak çok zor," diye itiraz etti. "Şaftımı yumuşak, tatlı amına bu kadar derine kaydırmanın ne kadar zevkli olacağını fark etmemiştim. Sanki sıkı iç duvarların benim Çaftımdaki tohumu amına sağlamaya çalışıyormuş gibi hissediyorsun."

Bu zihinsel görüntü Torri'yi baştan aşağı ateşlendirdi ama soğukkanlı davranmaya devam etti.

"Benim için de iyi hissettiriyor bebeğim," diye mırıldandı, ona biraz daha sürtünerek. "Ve içime biraz itmen gerekiyorsa umurumda değil. Ne de olsa bu senin ilk seferin, tadını çıkarmalısın."

"Ama yapmamalıyım," diye itiraz etti Vic. O konuşurken, uzun, kalın aletini Torri'nin emdiği amcıkta yarıya kadar çekip çıkardı ve Torri'nin, karşılaşmalarını neredeyse başlamadan bitireceğinden korkmasına neden oldu.

"Sadece *biraz* yapmak istiyorsan sorun değil," dedi ona, kalçalarıyla geri bastırarak kalınlığını yeniden yakalamak için. "Sevişmenin nasıl bir his olduğunu görmek için sadece birkaç alıştırma hamlesi."

"Ama dikkatli olmazsam, sevişmek tohumlarımı amının derinliklerine fıskırtmama neden olacak," diye itiraz etti.

Ama konuşurken bile, onunla buluşmak için hareket ediyor ve bir kez daha amına gömülene kadar şaftını geri itiyordu.

"Olabilirsin... sadece birkaç itiş için dikkatli ol," diye nefes nefese ona güvence verdi Torri.

Şimdi ona karşı hareket ediyor, kalçalarını pompalayarak onu içine sokup çıkarıyordu. Vic'in iri, sıcak elleri onun dolgun kalçalarını buldu ve sonra onun ritmine katıldı, kadın inleyip kalçalarını daha da açarak onu sikmek için daha kolay erişim sağlarken arkadan ona derinlemesine soktu.

"Tanrım, tatlım, her yanımda çok iyi hissediyorsun!" Derin sesi . "Yine de sadece birkaç itme. Bundan fazlasını yaparsam, yanlışlıkla seni tohumlarımla doldurabilirim."

"Sadece birkaç tane," diye kabul etti Torri, ama büyük Kindred şimdi amının derinliklerine doğru iterken ona karşı sürtünüyordu. "Sadece... bir ya da iki... nasıl hissettirdiğini... görmek için," diye nefes nefese kaldı.

Tanrım, her itişinde içinde dibe vuruyordu ve bu *harika* hissettiriyordu. Sadece biraz daha uyarılmaya ihtiyacı vardı ve boşalacaktı... onun içindeyken o kadar sert boşalacaktı ki...

Elini bacaklarının arasına sokarak ağrıyan klitorisini hafif, hızlı vuruşlarla okşamaya başladı, büyük Kindred içine doğru itmeye devam ederken bir parmak ucuyla daireler çizdi.

"Tatlım, ne yapıyorsun?" Vic sordu, derin sesi gerginlikle gerilmişti.

"Sadece... kendime biraz yardım ediyorum," dedi Torri ona. "Çok yakınım... Sen içimdeyken boşalmak istiyorum."

"Ama her geldiğini hissedersen, tohumlarımla içine fişkırtmaktan kendimi alamayabilirim," diye uyardı kısık sesle. "Ve eğer bunu yaparsam -"Eğer ben senin içine girirsem, başarısız bir bağlanma riskiyle karşı karşıya kalırız."

"Ben... Bence bu... almaya değer bir risk," diye nefes nefese kaldı Torri. Ekstra uyarılma tam da ihtiyacı olan şeydi ve orgazmının oluşmaya başladığını hissedebiliyordu. "İçime girdiğini hissetmek *istiyorum*," dedi büyük Kindred'e pervasızca. "En azından beni kendine bağlamaya *çalıştığını* hissetmek istiyorum! Lütfen, Vic-lütfen dene!"

"Yapmamalıyım," diye homurdandı, sesi kararsız geliyordu. "Ama Tanrılar aşkına, tatlım, yanımda kendini o kadar iyi hissediyorsun ki, elimde değil!"

"İçime gel," diye yalvardı Torri ona. "Doldur beni Vic. Çok yakınım, ben boşalırken senin de amımın derinliklerine geldiğini hissetmek istiyorum. Lütfen?"

"Pekâlâ tatlım, eğer gerçekten istediğin buysa." Kalçalarındaki tutuşu sıkılaştı. "Eğer içine boşalmamı istiyorsan, benim için iyice açılman ve yumuşak küçük amının derinliklerine girmeme izin vermen gerekiyor - böylece tohumumu tamamen içine ekebilirim."

"Evet Vic!" diye yumuşakça inledi. Uyluklarını daha da açarak kalçalarını geriye yatırdı ve zonklayan klitorisini daha da hızlı ovuşturdu. Aldığı zevk arttıkça tüm vücudunun gerildiğini hissedebiliyordu. Yakında, onun kendisini tohumuyla doldurduğunu hissedecek ve umarım ikisini birbirine bağlayacaktı

...

Ve sonra orgazm sıcak bir zevk dalgası gibi üzerine hücum etti ve nefesi kesildi ve ona karşı sertleşti. Vic onun doruğa ulaştığını hissediyor gibiydi çünkü şaftını olabildiğince derinden açık amina soktu ve sonra Torri içinde sıcak ve ıslak bir şeyin fişkırdığını hissetti.

"Tanrım!" diye inledi Vic onu doldururken. "Tanrım, Vic, bu çok iyi hissettiriyor! Seni çok seviyorum, seni asla unutmayacağım!"

"Ben de seni asla unutmayacağım, tatlım."

Ama bu kez kelimeler dışarıdan değil, kafasının *içinden* geliyordu. Torri orgazmın sancıları içindeyken bile sevgilisinin kendisiyle bu kadar yakından konuştuğunu duymanın önemini fark etti.

"Vic?" diye geçici bir cevap verdi, yeni iletişim hattının her iki taraf için de geçerli olup olmadığından emin değildi. *"Beni duyabiliyor musun?"*

"Seni duyuyorum, tatlım. Seni çok seviyorum!"

"Ben de seni seviyorum! Yani bu bağlandığımız anlamına mı geliyor?"

Yoğun zevk artık azalmaya başlamıştı ama büyük Kindred içinde sert kalmaya devam ediyordu ve Torri memnundu; onunla hissettiği bu yeni yakınlık hoşuna gitmişti.

"Öyle..." Vic'in sesi kararsızdı. *"Ben... pozitronik tarafım nedeniyle herhangi biriyle bağ kurmanın mümkün olabileceğini bilmiyordum. Başarısız bir bağlanma ile sonuçlanma olasılığımızın çok daha yüksek olduğunu düşünmüştüm,"* diye itiraf etti.

"Yanıldığın için mutluyum." Torri ona doğru sokuldu.

"Çünkü artık bağlandığımıza göre, gitmene asla izin vermeyeceğim."

"Ama ya Komutan Terex staz haline geri dönmemde ısrar ederse?" Vic itiraz etti.

Özel olarak Torri bunun olmayacağına kararlıydı ama bu konuda hiçbir şey söylemedi.

"Eğer durağanlığa geri dönmeni istiyorsa, seninle geleceğim," diye söz verdi.

"Yapacak mısın?" Vic'in sesi kuşkulu geliyordu. *"Buna izin verilip verilmeyeceğini bilmiyorum."*

Torri kendinden emin bir şekilde, *"Her halükarda seninle kalıyorum,"* dedi. *"Sen sadece bana bırak. Şimdi... ikinci raunt ne olacak?"*

Ve hâlâ sert olan şaftını amına sokup çıkarmak için ona karşı kıpırdandı.

Vic onun kulağına inledi ve göğüslerini avuçlamak ve meme uçlarını hafifçe çekiştirmek için uzandı.

"Tanrılar, tatlım, bana sarıldığında çok iyi hissediyorsun," diye hırladı kısık sesle.

"Ve içimde iyi hissediyorsun," diye mırıldandı Torri. "Hadi gel, aramızdaki bu bağın güzel ve sıkı olduğundan emin olalım. Bütün gece benimle istiyorum Vic."

"Senin zevkin benim zevkim," diye mırıldandı yeni bağları aracılığıyla ve sonra Torri onun neredeyse tamamen içinden çıktığını ve tekrar içeri girdiğini hissetti, derin ve yavaş, ve aralarındaki bağın sonsuza kadar süreceğini biliyordu...

OceanofPDF.com

ALTMİŞ ÜÇ

I Torri'nin hayatının en güzel gecesiydi büyük ihtimalle; Chuck'la geçirdiği son derece sönük balayını kesinlikle geride bırakmıştı. Ve o olmasına rağmen

Ertesi gün biraz ağrısı olsa da yüzünde bir gülümsemeyle uyandı.

O ve Vic bir bağ kurmuşlardı - kurabileceklerini biliyordu! Vic'in sadece bir makine parçası değil, gerçek bir insan olduğunu kanıtlamışlardı. Komutan Terex bundan hoşlanmayabilirdi ama bunu inkâr edemezdi. İnkâr etmeye kalkarsa da Torri'nin bu konuda söyleyecek bir şeyleri olacaktı.

O sabahın ilerleyen saatlerinde Komutan Terex'in ofisinin önünde durduklarında gergin ama kendinden emin hissediyordu. Vic onu Ana Gemi'ye geri götürüp önce Tıp Merkezi'nde hızlı bir muayeneden geçirmek için ısrar etmişti ama Torri'nin de beklediği gibi bir şeyi yoktu. Aslında başının arkasındaki şişlik artık acıımıyordu bile ama Vic'in onun iyiliği için bu kadar endişelenmesi onu duygulandırmıştı.

Onu muayene eden Kindred doktor garip bir şekilde tanıdık gelmişti. Dikenli sarı saçları ve soluk mavi gözleri olan bir Kan Kindrediydi. Vic onu da tanıdı.

Torri'nin muayenesini bitirdikten sonra doktora, "Daha önce tanışmıştık," dedi. "Siz ve arkadaşınız beni durağanlık odama götürenlerdiniz."

Sarışın doktor başını kaldırdı. Son derece profesyonel olmasına rağmen, bir şeylerden derin endişe duyan biri gibi bir havası vardı.

Vic'e, "Evet, üvey kardeşim Bairdle birlikte bu onura nail oldum," dedi. "Bakımını üstlendiğin dişiyle birlikte olmak üzere durağanlıktan çıkarıldığını görmekten memnuniyet duyuyorum. Ben Sylvan."

"Teşekkür , Sylvan." Vic başını salladı.

"Üvey kardeşiniz de doktor mu?" Torri kibarca sordu. Sylvan başını salladı, ağzının kenarları aşağı doğru döndü.

"Korkarım ki hayır. O bir pilot ve kısa süre önce Scourge ile yapılan bir savaşta yakalandı."

"Oh, hayır!" Torri elini ağzına götürdü. "Çok üzgünüm," dedi Blood Kindred doktoruna. Korkunç AllFather ceset gibi soğuk zihinsel parmaklarıyla beynini mıncıklarken, Scourge Fathership'te tutulmanın ne kadar korkunç olduğunu çok iyi hatırlıyordu. Baird'in şu anda çekiyor olması gereken ıstırapı hayal bile edemiyordu!

"Anlayışınız için teşekkür ederim." Sylvan çenesini kaldırdı. "Ama kardeşimi henüz gözden çıkarmayacağım. O çok güçlü ve gitmeden önce bir insan dişisiyle Rüya Paylaşımı'na başladığına inanmak için sebeplerim var. Umarım onunla olan bağı, biz Babalık'a saldırdığımızda kurtarılanlara kadar ona dayanma gücü verir."

Vic resmen, "Tanrıça'ya onun adına böyle olması için dua edeceğiz," dedi.

"Teşekkür ederim." Sylvan başını salladı ve sonra Torri'ye baktı. "Gayet iyisin, aletlerimin tespit edebildiği bir sarsıntı yok. Bu yüzden gitmene izin vereceğim."

"Teşekkür ederim." Torri ona minnetle başını salladı ve sonra Vic'le son vedalarını ederek Komutan Terex'in ofisine gittiler.

Şimdi ofis kapısının önünde durduklarında derin bir nefes aldı ve Vic'in elini sıktı.

"Hazır mısın?" diye sordu yeni eşine bakarak. Bu bir Kindred terimiydi ama yeni ilişkilerini tanımlamak için yeterince ileri gitmeyen "koca "dan daha çok işe yarıyor gibiydi. Chuck onun kocasıydı ve ona ihanet edip başka bir kadın için onu terk etmişti. Vic onun eşiydi ve onu asla terk etmez ya da ona ihanet etmezdi; aralarındaki bağ ve birbirlerine duydukları sevgi nedeniyle bunu yapması fiziksel olarak mümkün değildi.

Vic bir şekilde başını salladı.

"Ben hazırım. Komutan Terex'e sizinle bir bağ kurduğumu ve ayrılamayacağımızı söyleyeceğim."

"Aynen öyle." Torri söyledi ve Vic ofisin kapısını çaldı.

"Girin," diye seslendi Komutan Terex ve ardından kapı kayarak açıldı.

Torri içeri girdiğinde Kindred Yüksek Konseyi Başkanı' masasında oturduğunu ve üzerinde Kindred yazıları olan ışıklı bir ekrana dalgın dalgın baktığını gördü. Onlar içeri girdiğinde, hiç şaşırmadan başını kaldırıp onlara baktı.

"Ah, ikinizin beni görmeye ne zaman geleceğinizi merak ediyordum."

"Komutan," dedi Vic, "Torri ile bağ kurdum ve onu eşim olarak kabul ettim. Bu eylem geri döndürülemez."

"Bu doğru," diye söze karıştı Torri. " konuda mutlu olmayacağınızı biliyoruz ama bu Vic'in gerçekten bir ruhu *olduğunu* şüpheyeye yer bırakmayacak şekilde kanıtlıyor çünkü aksi takdirde bir ruh bağı kuramazdık. Yani bu onu diğer savaşçılarınızla aynı haklara sahip gerçek bir insan yapıyor. Ve eğer onu durağanlığa geri göndermek istiyorsanız, *beni* de onunla birlikte göndermeniz gerekecek, çünkü onun yanından ayrılmayacağım!" diye ekledi çenesini kaldırıp Kindred Komutanı'nın gözlerinin içine bakarak.

Ancak Komutan Terex'in kızmak ya da üzölmek yerine sadece başını sallayarak sessizce konuşması onu şaşırttı,

"Anlıyorum."

"Ne?" Torri şaşkınlıkla ona baktı. "Bize kızgın değöl misin?"

"Hayır, eğer bir şey varsa ikinize de bir özür borçluyum. Tanrıça dün gece seni durağanlık odandan çıkardığında beni ziyaret etti Vic," dedi büyük Kindred'a bakarak. "Bana senin bir ruhun olduğunu ve senin için bir eş gönderdiğini bildirdi ve müdahale etmemi yasakladı."

"Tanrıça çok nazık," dedi Vic.

Terex ağır bir sesle, "Bazen onun yöntemleri... biz daha küçük varlıklar için bilinemez," dedi. Torri'ye baktı. "Seni daha önce dinlemediğim için çok özür dilerim. Kendi sevgili eşimi bir güneş yılından biraz daha uzun bir süre önce kaybettim ve ikinizin kurduğı bağa rağmen Vic'i durağanlığa gönderme kararımı renklendirmiş olabilir. Beni affedebilir misiniz?"

Torri, Kindred Komutanı'nın ofisine savaşımaya hazır bir şekilde gitmişti ama şimdi onun için üzölüyordu.

"Evet, elbette seni affedeceğiz," dedi, hem kendisi hem de Vic adına konuşabildiğini biliyordu çünkü aralarındaki bağlantı sayesinde onun duygularını hissedebiliyordu.

"Teşekkür ederim, çok nazıksınız." Terex başını salladı ve Vic'e baktı. "VIC Birimi -yani Vic- Kindred halkına uzun süre ve iyi bir şekilde hizmet ettin, bunun için sana teşekkür ediyorum. Şimdi seni hizmetinden azat ediyorum. Burada Ana Gemi'de ya da yeni eşinizle Dünya'da yaşayabilirsiniz. Ya da yeni eşinle

uzun menzilli mekikle istediğiniz yere gidebilirsiniz. Sizden tek isteğim, bizim için iyi bir genetik takas imkanı sunan bir gezegen bulursanız, bu bilgiyi Ana Gemiye geri göndermeniz."

"Gerçekten dışarı çıkıp tüm evreni keşfedebilir miyiz?" Torri heyecanla sordu. Vic'e baktı. "Ne kadar eğlenceli olacağını bir düşünsene!" Gemma Alfa Üç'e yaptıkları yolculuk sırasında yıldızlararası maceranın tadına varmıştı ve şimdi daha fazlası için sabırsızlanıyordu!

Vic ona sevgiyle gülümsedi.

"Aramızdaki bağ sayesinde heyecanını hissedebiliyorum, tatlım. Evet, keşfe çıkabilir ve birçok farklı gezegeni ziyaret edebiliriz. Ne de olsa ben bunun için yaratıldım."

Komutan Terex Torri'ye gülümseyerek, "Hangi gezegeni ziyaret edersen et Vic'le güvende olacaksın," dedi. "Eşsiz yetenekleri işinize yarayacaktır." Masasının arkasından çıktı ve Vic'e kolunu uzattı. "Kardeşim, sana şans diliyorum," dedi resmen. "Tanrıça seni kutsasın ve güvende tutsun. Ve lütfen unutma, ihtiyacın olursa Ana Gemide her zaman bir evin var."

"Teşekkür ederim Komutan." Vic onun kolunu bir savaşçı gibi kavradı ve minnetle başını salladı.

"Teşekkür ederim," diye yineledi Torri. Parmak uçlarında durarak Kindred Komutanı'na kendiliğinden sarıldı. "Kaybınız için çok üzgünüm," diye mırıldandı. "Ama belki gelecekte bir gün aşkı yeniden bulursun."

"Teşekkür ederim." Komutan Terex ona hüzünlü bir gülümseme verdi ve sonra içini çekti. "Artık işimin başına dönmeliyim. Dünya Gelin Taslağı hazır ve çalışıyor ama hala katılmayı reddeden bazı ülkeler var. Savaşçılarımdan bazılarının halihazırda aynı ülkelerden kadınlarla Rüya Paylaşımı yapıyor olması gerçeği olmasaydı bu bir sorun olmazdı." Dikkati dağılmış bir şekilde elini saçlarının arasında gezdirdi.

Torri ona sempatik bir bakış attı. Ana Gemiye yönetmenin kolay bir iş olmadığı açıktı, özellikle de Komutan Terex sadece kendi insanlarıyla değil, Dünya'nın inatçı insanlarıyla da uğraşmak zorundayken.

"Tekrar teşekkür ederim Komutan," dedi ona gülümseyerek. "Vic ve ben de sizin için Tanrıça'ya dua edeceğiz."

İkisine de gülümsedi.

"İkinize de uzun ömür ve sağlık versin." Vic'e baktı. "Şimdi yanaşma bölümüne gidin ve istediğiniz uzun menzilli mekiği seçin. Ve tam donanımlı tane aldığınızdan emin olun, çünkü ikiniz de

keşfetmek. Hazır olduğunuzda bana haber verin, Ana Gemi sizin için istediğiniz yöne doğru yer açacaktır."

"Teşekkür ederim Komutan," dedi Vic ve Torri midesindeki heyecan dalgasını hissetti. Gerçekten gidiyorlardı! O ve Vic Dünya'yı geride bırakacak ve evreni birlikte keşfedeceklerdi!

Bu, hayatlarının macerası olacaktı ve tüm bunların nedeni ikisinin de... Kendilerini *adamış* olmalarıydı.

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

EPİLOG #1

Ama tabii ki bir yere varmadan önce Torri'nin çözmesi gereken birçok yarım kalmış iş vardı.

Önce polise ifade vermek zorunda kaldı ve bunun sonucunda Chuck ve Amanda haneye tecavüz ve darpla suçlandılar, ayrıca onu ömür boyu St. Elizabeth'e hapsedme ve büyükannesinin ona bıraktığı parayı çalma girişimleriyle ilgili başka suçlamalar da vardı.

Dr. Burrows'un da adı karıştı ve özellikle de orada olması gerekmeyen birini kendi isteği dışında St. Elizabeth'te kilitli tutmayı ilk kez kabul etmediği ortaya çıktığında, muhtemelen lisansını kaybedeceği anlaşıldı.

Tüm bunlar Torri'nin eski kocasının, metresinin ve sahtekâr psikiyatristin davalarında tanıklık etmek için bir süre daha buralarda kalması gerektiği anlamına geliyordu. Ayrıca mirasını düzene soktu ve güvenli bir şekilde bankaya yatırdı - ancak önemli bir miktarı ruh sağlığı sorunları olan ve onları karşılayacak sigortası olmayan insanlara yardım eden bir hayır kurumuna bağışladı.

Yasal sürecin mahkemelerde sonuçlanmasını beklerken Nana'nın kulübesinde kaldılar ve dünyanın farklı yerlerini ziyaret ederek eğlendiler. Vic'in uzun menzilli mekiğiyle gezegendeki herhangi bir yere birkaç dakika içinde gidebiliyorlardı, bu da işleri kolaylaştırıyordu.

Torri bu gecikmeden mutsuz değildi; Vic'le birlikte evrenin dört bir yanını dolaşmaya çıkmadan önce en azından kendi dünyasında ziyaret etmeyi hayal ettiği yerleri görmesi gerektiğini düşünüyordu. Büyük Kanyon'a, Alaska'ya, Tayland'a Tac Mahal'i ziyarete ve sayılamayacak kadar çok ünlü yere gittiler. Ve aldığı çeviri bakterileri sayesinde,

Torri nereye giderse gitsin dili anlıyordu; bu da seyahati katıksız bir mutluluk haline getiriyor ve keyfini kaçırabilecek her türlü kafa karışıklığını ortadan kaldırıyordu.

Vic kendi adına bir tür yemek meraklısı olmuştu. Tüm insan yemeklerinin Aziz Elizabeth'te kendilerine sunulan kurumsallaşmış şeyler gibi olduğunu ama Torri onun için yemek yaptıktan sonra Dünya'nın sunabileceği çok daha iyi şeyler olduğunu fark etti. Bu yüzden sık sık internete girip dünyanın dört bir yanındaki şehirlerde deneyebileceği ilginç restoranları ve yeni mutfakları araştırarak kendini eğlendiriyordu.

Gerçi sadece kaliteli yemeklerle ilgilenmiyordu. Büyük Kindred'in, hakkında bir makale okuduğu Amerika'nın kırsal kesimindeki küçük bir batakhaneyi, gezegenin diğer ucundaki üç yıldızlı ünlü bir restoran kadar denemek istemesi Torri'yi eğlendirdi.

Davalar ve hukuki meseleler nihayet sonuçlandıktan hemen sonra bir Cumartesi günü, Vic'le birlikte kutlama yapmak için Florida, Tampa'daki küçük bir işletmeyi ziyaret ettiler. Tampa'nın merkezinde "Bo's" adında küçük bir dondurma dükkânıydı ve on dokuz ellili yıllardan beri oradaydı. Yürüyerek ya da arabayla geçilen bir yerdi, kapalı alanda yemek yoktu. Bunun yerine, park alanının bir köşesinde yayılan bir meşe ağacının altına piknik masaları serpiştirilmişti ve burada oturup lezzetli ev yapımı dondurmanın tadını çıkarabiliyordunuz.

"Peki, makalede söylendiği kadar iyi mi?" Torri, Vic'in bariz bir hevesle mideye indirdiği devasa baş aşağı muzlu böreğe bakarak sordu. Büyük Kindred'in ne kadar kalori aldığı önemli değildi, karnı dümdüz duruyordu ve iri, kaslı vücudu hâlâ kaya gibi sertti.

"Çok lezzetli," dedi, muz, çilek, ananas ve dondurmadan bir ısırık daha alarak, hepsi de şekerleme sosu ve krem şantiye bulanmış.

Torri kuru bir sesle, "Öyle olmalı, her lokması yaklaşık bin kalori gibi görünüyor," dedi. "Benimki de fena değil," diye ekledi ve Bo'nun ev spesiyalitesi olan "lime freeze "den bir yudum aldı. Yeşilin o kadar şiddetli bir tonu olan misket limonu şerbetinden yapılmıştı ki, yüzde elli gıda boyası olmalıydı. Yine de tadı inanılmazdı; tatlı, ekşi ve şaşırtıcı derecede ferahlatıcıydı.

"Bundan bir ısırık al," diye ısrar etti Vic, ona muzlu dondurmasından bir ısırık uzatarak. "Ve bunun seni şişmanlatacağını söyleme," diye ekledi kaşlarını çatarak. "Sen bir Elit

-Sen tam vücutlu olmak için yaratılmışsın ve ayrıca kıvrımlarını sevdiğimi biliyorsun."

"Vic!" Torri ikram edilen ısırlığı alırken yanaklarının kızardığını hissetti. "Mmmm-lezzetli," dedi, yutkunurken başını salladı ve dudaklarındaki son krem şantiyi yaladı.

"Biraz daha al," diye teklif etti Vic. Bir kaşık daha çıkardı. "İstedğini biliyorsun."

"Gerçekten yapmamalıyım..." Torri tereddüt etti.

"Bunu bir kutlama olarak düşün," dedi Vic ona. "Eski arkadaşın ve metresi hapse girdiler ve sana yapmaya çalıştıkları şey için uygun bir şekilde cezalandırılıyorlar ve onlara yardım eden doktorun lisansı elinden alındı ve başka kimseye zarar veremeyecek. Ve yarın galaksi turumuza başlıyoruz!"

"Oh, önce nereye gidiyoruz?" Torri heyecanla ellerini çırpı. Dünya'daki yasal sorunları halletmek biraz zaman almıştı ama sonunda yola çıkıyorlardı! Vic'in galaksiler arası turlarının ilk durağı olarak hangi gezegeni seçtiğini öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Vic ona gülümseyerek, "Önce Ughlah Four'u ziyaret edebileceğimizi düşündüm," dedi. "Orada büyüleyici bulacağınızı düşündüğüm bir Karnaval Kültürü var - her gün kutlamalar, özenle hazırlanmış kostümler, danslar ve gösteriler. Ve tadına bakabileceğiniz pek çok lezzetli yiyecek var," diye ekledi, baş aşağı duran muzlu böreğinden bir ısırık daha alarak. "'az yağlı' değil." Ona sırttı.

"Kulağa *mükemmel* geliyor," dedi Torri gülümseyerek. Arkadaşına limonlu dondurmasından bir yudum ikram etmek üzereydi ki yirmili yaşlarda üç kız gelip yanlarındaki piknik masasına oturdu. İkisinin yüzü birbirine çok benziyordu, ancak birinin sarı saçları ve gri gözleri, diğerinin ise kahverengi saçları ve yeşil gözleri vardı. Üçüncüsü ise uzun kumral saçları ve mavi gözleriyle kendisi gibi kıvrımlı bir kızdı.

"Bu onlardan biri mi? Kindred'lardan biri mi?" diye fısıldadı kızıl saçlı, gözlerini Vic'e dikerek.

"Şşşt, Kat! Sessiz ol!" diye tısladı sarışın kız. "Seni *duyacak!*"

"Onlar hakkında *kötü* bir şey söylemiyordum Liv!" diye itiraz etti kızıl saçlı. "Aslında onlar hakkında pek çok *iyi* şey duydum." Sesini alçalttı ama Torri Vic'le paylaştığı bağlantı sayesinde onu hâlâ duyabiliyordu. (Kindred'in diğer duyularının yanı sıra inanılmaz derecede keskin işitme duyusu vardı ve hâlâ dinliyordu). "Aslında," diye fısıldadı diğer iki kıza, "her birinin at gibi asıldığını duydum!"

"*Kat!*" diye itiraz etti kahverengi saçlı kız ve sarışın aynı anda, ama sonra kızıl saçlı komik bir şekilde gözlerini devirirken üçü birden kıkırdamaya başladı.

"Cidden ama," diye fısıldadı. "Bir kız, bilirsin, içine bu kadar çok şeyi nasıl *sığdırabilir?*" Dondurmasından bir ısırık aldı ve tekrar gözlerini devirdi.

Sarışın kız başını salladı.

"Kat, sen çok fazlasın." Kendi dondurmasından bir ısırık aldı. "Her zaman Kindred'lardan bahsediyorsun ama *biliyorsun* ki hiçbirimiz askere alınmayacağız."

"Piyangoyu kazanma şansın neredeyse daha yüksek," diye ekledi esmer kadın. "Tanrıya şükür!" diye ekledi titreyerek nefesinin altından. "Kindred'lar çok büyük ve *korkutucu*. Biriyle birlikte olsaydım ne düşüneceğimi bilemezdim - özellikle de ısırmayı seven türden olanlarla. Bilirsiniz işte, şu Kan Soylular." Tekrar ürperdi.

Kat açık yüreklilikle, "Isırılmaktan korkmuyorum ama bir çift İkiz Kindred ile karşılaşmaktan kesinlikle nefret ederim," dedi. "Demek istediğim, zaten profesyonel güreşçiler gibi yapılmışlar ve bir de aynı anda iki tanesiyle birden mi başa çıkman bekleniyor? Lütfen!" "Beni korkutan Canavar Kindred," diye mırıldandı Liv adındaki sarışın kız ve yüzü tüm esprisini kaybetti. "Çok büyükler... çok vahşi-

bakıyorum."

"Sorun ne Liv, hâlâ kötü rüyalar mı görüyorsun?" Kat arkadaşına sert bir bakış atarak sordu. "Bay Uzun Karanlık ve Korkunç hakkında mı?"

Sarışının beti benzi attı.

"Bu konuda konuşmamayı tercih ederim." Yarısı yenmiş dondurma bardağını alıp çöpe attı ve ellerinin tozunu alarak geri geldi.

"Hey, şimdiden doydun mu?" diye sordu esmer kaşlarını çatarak. "Bütün hafta Bo's'u dört gözle beklediğini sanıyordum?"

"Üzgünüm Sophie, iştahımı kaybettim." Liv iç çekti. "Birazdan gidebilir miyiz?"

"Sen hazır olduğunda ben de hazırım, rahim arkadaşım." Sophie ayağa kalktı ve kendi dondurmasını da fırlatarak sarışınla dayanışma içinde olduğunu gösterdi. Torri, kardeş olmalılar, diye düşündü; yüzlerinin ne kadar benzediğini düşünürsek, muhtemelen ikizdiler.

"Siz ikiniz çok şımarıksınız." Kat iç çekti. "Gidebiliriz ama brownie'li dondurmamı vermeyeceğim! Bu hafta her gün spor salonunda çalıştım ve bunu hak ediyorum!"

Liv biraz gülümseyerek, "Sende kalsın Kat kadını," dedi. "Ben sürerim. Hadi, gidelim."

Üçü de piknik masasından kalktı ve tam kalkmak üzereydi ki Git.

O anda Torri bir füğ durumu yaşadı - o zamandan beri yaşadığı ilk füğ durumu.

St. Elizabeth'ten ayrılırken. Yan masadaki üç kızı Ana Gemi'nin Kutsal Korusu'nda ayakta dururken gördü. Bir tür törenden geçiyorlardı - belki de içlerinden biri evleniyordu ya da Kindredlerin dediği gibi "Birleşiyordu"? Tam olarak emin değildi ama üçünün de gelecekte Kindred eşleri olacağından emindi.

Füğ durumu ya da Rüya Görme, sadece üç saniye kadar sürdü ve sonra Torri kendine geldi. Kızlar hâlâ piknik masasından kalkıyor ve atmak için çöplerini topluyorlardı. Bir şekilde onlarla konuşmak zorunda hissetti.

"Biraz bekler misin?" diye mırıldandı arkadaşına. Kireç dondurucusunu masaya bırakarak ayağa kalktı ve kızlara seslendi: "Affedersiniz, saatin kaç olduğunu biliyor musunuz?"

"Oh, uh..." Liv saatine baktı. "Neredeyse bir oldu."

"Teşekkür ederim." Torri üçüne de gülümsedi. "Dinleyin, üçünüzün kocam hakkında konuştuğunuzu duydum," diye ekledi.

Üçünün de yüzü kıpkırmızı oldu.

"Aman Tanrım, *çok* üzgünüz!" diye haykırdı Sophie adındaki esmer kadın.

Liv, "Dürüst olmak gerekirse, bir niyetimiz yoktu," dedi.

"Biz sadece merak ediyoruz," dedi Kat açık yüreklilikle. "Gelin Taslağı'na mı çağrıldınız - Akrabalarınızla böyle mi tanıştınız?"

"Tam olarak değil." Torri onlara gülümsedi. "Vic bir gözcüydü, Dünya'yı kontrol etmek ve biz insanların Kindred'lar için iyi bir ticaret ortağı olup olmayacağımızı görmek için gönderilmişti ve sonra ikimiz birbirimize aşık olduk. Sanırım benim ilk Kindred Gelini olduğumu söyleyebilirsiniz."

"Vay canına... ilk mi?" Üçü de iri gözlerle ona baktı. Sophie, "Her zaman kimin ilk olduğunu merak etmişimdir," diye mırıldandı.

"Utanma *bebek*, anlat bize," diye ısrar etti Kat. "Bir Kindred ile evli olmak nasıl bir şey?"

Torri onlara göz kırptı.

"Bu kesinlikle *harika*. O yüzden *üçünüz* de Kindred kocalara sahip olduğunuzda korkmayın. Söz veriyorum, buna *bayılacaksınız*."

Sonra üçünü de şaşkınlık ve dehşet içinde bırakarak Vic'in yanına döndü ve elini onun geniş omzuna koydu.

"Hadi bebeğim," dedi eğilip onu öpmek için. "Eve gidelim ve toplanmayı bitirelim. Yarın maceramıza başlıyoruz!"

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

EPILOG #2

Cehennem Kapısı Uzay İstasyonu'nun derinliklerinde, hâlâ yavaş zaman girdabında kilitli olan *Ten'gu'nun* Gözü'nün içindeki filiz, Karanlık Baba'nın gazabıyla irkildi.

"Sen ne işe yararsın?" diye öfkelendi efendisi, içinde yaşadığı paralel evrenden. "Hem şansını hem de tüm gücünü boşa harcadın. Kindred'ın zaman çizelgesini biraz değiştirmiş olabilirsin - bazı şeylerin daha geç değil de daha erken gerçekleşmesini sağlamış olabilirsin - ama onların Dünya'ya gelmesini engelleyemedin!"

"Affet beni baba!" diye yalvardı filiz. "Yine de işinize yarayabilirim, yemin ederim ki düşmanlarınızı alaşağı edeceğim."

"Nasıl?" diye sordu Karanlık Baba. "Bana düzgün bir şekilde hizmet edebilmen için hapsediğin zaman girdabından çıkmaya yetecek enerjiyi toplaman daha yıllarını alacak! Seninle daha fazla işim olmaz, Kindred'ların başına bela olacak başka birini bulurum!"

"Ama baba-" diye itiraz etmeye başladı filiz.

"Bana artık öyle deme!" diye kükredi Karanlık Baba. "Benimle bir daha asla konuşma, seni sefil başarısız!"

Sonra varlığını geri çekerek paralel evrene geri döndü ve Scion'u uzayın derin karanlığında yapayalnız bıraktı.

Filiz kendi içine, kabuğunun güvenliğine, *Ten'gu'nun* Gözü'ne çekildi ve burada kendine acıma ve öfke duygularını güzel bir şarap gibi mayaladı. Kendini ihanete uğramış hissediyordu ama öfkesinin çoğu onu terk eden Karanlık Baba'ya değil, Akra'ya yönelikti. Onlara zarar vermeyi *iki kez* başaramamıştı ve onlar yüzünden babası ona *işe yaramaz* demişti.

Bunu onlara nasıl ödetmek istiyordu!

Ve sonra kimsenin inanamayacağı bir şey oldu. Cehennem Kapısı İstasyonu'nun altına yerleşmiş olan ve nesiller boyunca aynı yerde kalan yavaş zaman balonu hareket etmeye başladı. Önce yavaşça, sonra daha hızlı bir şekilde, zaman baloncuğu uzayın karanlığına doğru sürüklendi. Ve olduğu yerde, zamanın normal akışı yeniden başladı.

Filozof buna inanamıyordu. Özgürdü, sonunda özgürdü!

Ten'gu'nun Gözü'nün içinden uzanarak bir dalını uzattı ve Cehennem Kapısı İstasyonu'nun yan tarafını oluşturan aşınmış metale tutundu. Dikkatlice kendini ileri doğru çekti ve bir giriş kapağı aramaya başladı. İstasyonun içine girdiğinde, Göz'ü geride bırakabilir ve sonunda gerçek formuna bürünebilirdi.

Ve gerçek formunu aldığı anda, Kindred'ı taciz etmeye ciddi bir şekilde başlayabilirdi.

"Seni gururlandıracağım baba," diye fısıldadı Scion, istasyonun içine doğru ilerlerken. "Kimsenin Kindred'ları benim kadar incitemeyeceğini ve aşağılayamayacağını sana kanıtlayacağım!" Hepsine bedelini ödecek ve Karanlık Baba onu tekrar aralarına kabul edecekti, diye kendi kendine söz verdi. Onlara acı çektirerek layık olduğunu kanıtlayacak ve bir kez daha Karanlık Baba'nın huzuruna kabul edilene kadar asla durmayacaktı.

Gerçek görevi *şimdi* başlamıştı.

SON MU?

TABİİ Kİ HAYIR!

Her zaman daha fazla Kindred Gelini hikâyesi ve Kindred Masalları gelecektir. Ve eğer bu sizin ilk Kindred kitabınızsa, öncelikle etkilendim -26. kitapta bir seriye başlamak oldukça cesurca! İkincisi, Sophie, Liv, Kat, Baird, Sylvan, Xairn ve Komutan Terex'e ne olduğunu öğrenmek istiyorsanız, hepsinin Kindred Gelinleri serisinde kendi kitapları var. Bu yüzden 1. kitap olan [CLAIMED](#)'e (her yerde ücretsiz) geri dönün ve en baştan başlayın.

Kucaklamalar ve Mutlu
Okumalar! Evangeline,
Nisan 2021

P.S.: *Committed*'ı beğendiyseniz, lütfen bir dakikanızı ayırıp [BURAYA](#) kısa bir yorum bırakın. İyi eleştiriler, bu çılgınca kalabalık e-kitap pazarında bir yazar için altın gibidir. Ayrıca diğer okurların yeni bir yazara ya da seriye şans vermelerinde bir sakınca olmadığını bilmelerini sağlar. Ayrıca, içimi ısıtıyorlar. Böyle harika bir okuyucu olduğunuz için teşekkürler!

OceanofPDF.com

ATEŞLİ BİR AKRABA SAVAŞÇIYI BİR ARKADAŞINIZA VERİN!

Kindred'ı seviyor musunuz? Arkadaşlarınız deli olduğunuzu düşünmeden Ana Gemide yaşamayı dilediğinizden mi bahsetmek istiyorsunuz? Artık onları Kindred evrenine sokmak çok kolay.

Brides of the Kindred serimin ilk kitabı olan *Claimed*'i ÜCRETSİZ indirmek için <https://bookhip.com/HLNPTP> adresindeki bu bağlantıyı onlarla paylaşmanız yeterli.

Hiçbir şartım yok-bültenim için e-postalarını almak bile istemiyorum. Sadece Kindred dünyasını en iyi arkadaşlarınızla paylaşabilmenizi ve bunu yaparken eğlenmenizi istiyorum.

Sevgiler ve Mutlu
Okumalar! Evangeline

OceanofPDF.com

VG.EN

OFET K IVE \$\$

K I rd O RE O

TALES

ALIEN Mate
IHOEK

CyBRG
Sinekler

...AND JOIN
u v newsfeor

BUGÜN

İŞARETLE BENİ!

[Haber bültenime](#) ve yeni bir kitap çıktığında veya hediye edeceğim harika şeyler olduğunda ilk siz haberdar olun. Merak etmeyin, e-postanızı kimseyle paylaşmayacağım, size asla spam göndermeyeceğim (kitap yazmakla çok meşgulüm) ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

Teşekkür hediyesi olarak CANAVARLA BAĞLANMA'nın ücretsiz bir kopyasını hemen gelen kutunuza göndereceğim. Önümüzdeki günlerde ayrıca Kindred'ın Gelinleri serisinin 1. kitabı CLAIMED ve Uzaylı Eş Dizini serimin ilk kitabı ABDUCTED'in ücretsiz kopyalarını da göndereceğim.

OceanofPDF.com

Kitabı okudunuz, şimdi sesli kitabı dinleyin.

Kindred serim her seferinde bir kitap olmak üzere seslendiriliyor. [Sesli kitap bültenime kaydolun](#). Yeni sesli ilgili bildirimlerin yanı sıra, kitaplarla sesli kitap ödüllü bir yarışma düzenliyorsam bir e-posta da alabilirsiniz. Aksi takdirde sizi yalnız bırakacağım :).

OceanofPDF.com

AYRICA EVANGELINE ANDERSON TARAFINDAN

Aşağıda mevcut ve gelecek kitapların bir listesini bulacaksınız. Ancak bu listeyi ne zaman okuduğunuza bağlı olarak, o zamana kadar burada listelenmeyen yeni kitaplar çıkmış olacaktır. [Web sitesi kontrol](#) ettiğinizden emin olun.

ve daha da iyisi, bir daha asla yeni bir kitabı kaçırmamak için [bültenime kaydolun](#).

Kindred'in Gelinleri serisi

(Bilim Kurgu / Aksiyon-Macera

Romantik) [CLAIMED](#) (Sesli Sesli

Olarak da Mevcuttur) [HUNTED](#) (Olarak

da Mevcuttur) [SOUGHT Sesli](#) Olarak da

Mevcuttur)

[BULUNDU](#) (Sesli Sesli olarak da
mevcuttur) [AÇIKLANDI](#) (olarak da
mevcuttur) [PEŞİNDE](#) (Sesli olarak da
mevcuttur)

[EXILED](#) (Sesli Olarak da Mevcuttur)

[SHADOWED](#) (Sesli Sesli olarak da mevcuttur)

[CHAINED](#) (olarak da mevcuttur) [DIVIDED](#)
(Sesli olarak da mevcuttur)

[DEVOURED](#) (Sesli Sesli olarak da mevcuttur)

[ENHANCED](#) (olarak da mevcuttur) [CURSED](#)
(Sesli olarak da mevcuttur)

[ENSLAVED](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[TARGETED](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[FORGOTTEN](#) (Sesli Sesli olarak da mevcuttur)

[SWITCHED](#) olarak da mevcuttur)

[UNCHARTED](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[UNBOUND](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[SURRENDERED](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[VANISHED](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[HAPSEDILMIŞ](#)

[BÜKÜLMÜŞ](#)

ALDATILMIŞ

ÇALINMIŞ

KOMİTE

AKRABA GELİNLERİ BİRİNCİ CİLT

Sahiplenilen, Avlanan, Aranan ve Bulunan İçerikleri

AKRABA GELİNLERİ İKİNCİ CİLT

İfşa Edilen, Takip Edilen ve Sürgün Edilenleri İçerir

AKRABA GELİNLERİ ÜÇÜNCÜ CİLT

Shadowed, Chained ve Divided'ı içerir

AKRABA GELİNLERİ DÖRDÜNCÜ CİLT

Devoured, Enhanced ve Cursed içerir

AKRABA GELİNLERİ BEŞİNCİ CİLT

Köleleştirilmiş, Hedef Alınmış ve Unutulmuş'u içerir

AKRABA GELİNLERİ ALTINCI CİLT

Switched, Uncharted ve Unbound içerir

AKRABA GELİNLERİ YEDİNCİ CİLT

Teslim Olan, Kaybolan ve Hapsedilenleri İçerir

AKRABA GELİNLERİ SEKİZİNCİ CİLT

Saptırılmış, Aldatılmış ve Çalınmış İçerir

Tüm Kindred romanları artık BASILI olarak mevcuttur.

Ayrıca, tüm Kindred romanları Sesli olarak yayınlanma yolunda, yayınlandıklarında haberdar olmak için [Sesli Kitap Bültenime katılın.](#)

Kindred Tales

Kindred Masalları, Brides of the Kindred serisinin ana hikaye örgüsünün dışında tek başına duran yan hikayeleridir.

Bunlar TEK BAŞINA roman olarak okunabilir.

MASTERING THE MISTRESS (Sesli olarak da mevcuttur)

BONDING WITH THE BEAST THE (Sesli olarak da mevcuttur) SEEING WITHHEART Sesli olarak da mevcuttur)

TUTSAĞI SERBEST BIRAKMAK (Sesli Olarak da Mevcuttur)

KIRIKLARI İYİLEŞTİRMEK (Bir Kindred Noel Romanı) (Sesli Olarak da Mevcuttur)

[DEVLE ÇIKMAK BAŞA](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur)
[BRIDGING THE DISTANCE](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) [LOVING](#)
[A STRANGER](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[FINDING THE JEWEL](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur)
[BONDED BY ACCIDENT](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur)
[EJDERHAYI SERBEST BIRAKMAK](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[EŞİNİ PAYLAŞMAK](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[ACEMİYİ EĞİTMEK TARAFINDAN EDEFE ULAŞMAK](#) ([Sesli](#)
olarak da mevcuttur) [DEV UYANDIRILMAK](#) ([Sesli](#) olarak da
mevcuttur) [Hİ](#) olarak da mevcuttur)
[HİBRİDİN ELLEÇLENMESİ](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[ZAMANA TUTULMAK](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[İYİLEŞME ZAMANI](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur)
[KORUYUCUYLA KINDRED CLAUS'A AŞIK KORUMAK](#)
[EŞLEŞME](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur) [OLMAK TANRIÇAYI](#)
([Sesli](#) [Sesli](#) Olarak da Mevcuttur) (Olarak da Mevcuttur)
[STEALING HER HEART](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[TAMING TWO WARRIORS](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[KINDRED WARRIOR'S CAPTIVE BRIDE](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur) [DARK AND](#)
[LIGHT](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur)
[KIZINI KORUMAK](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur)
[SAVUNUCU TARAFINDAN SERBEST BIRAKILDI TESLİM](#)
([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur) [GÖLGEYE OLMAK](#)
[GİZLİ BABA SÜRPRİZİ NOEL](#)
[RAHİBE VE HIRSIZ](#)
[ÖLDÜRMEK İÇİN](#)
[YETİŞTİRİLMİŞ ROLLERİNİ](#)
[OYNUYORLAR](#)
[HASTASINI İYİLEŞTİRMEK](#)
[AKRABA MASALLARI CİLT 1](#)
Metresine Hakim Olmak, Canavarla Bağ Kurmak ve Kalbiyle Görmek kitaplarını içerir
[AKRABA MASALLARI CİLT 2](#)
Tutsağı Özgürleştirmek, Kırılmışı İyileştirmek ve Devi Evcilleştirmeyi İçerir
[AKRABA MASALLARI CİLT 3](#)
Mesafeyi Aşmak, Bir Yabancıyı Sevmek ve Mücevheri Bulmak kitaplarını içerir
[AKRABA MASALLARI CİLT 4](#)

Kazayla Bağlanan, Ejderhayı Serbest Bırakmak ve Bir Eşi Paylaşmak kitaplarını içerir

[AKRABA MASALLARI CİLT 5](#)

Acemiği Eğitmek, Dev Tarafından Uyandırılmak ve Hedefi Vurmak bölümlerini içerir

[AKRABA MASALLARI CİLT 6](#)

Melezle Başa Çıkmak, Zamana Hapsolmek ve İyileşme Zamanı kitaplarını içerir

[AKRABA MASALLARI CİLT 7](#)

Koruyucu ile Eşleşme, Akrobaya Aşık Olmak ve Tanrıçayı Korumak kitaplarını içerir

Kindle Birthright serisi

(Bilimkurgu / Aksiyon-Macera

Romantik) Kindred'ın Çocukları serisi

[UNBONDABLE](#)

Born to Darkness serisi (Paranormal

/ Aksiyon-Macera Romantizm) [CRIMSON](#)

[DEBT](#) (Sesli olarak da mevcuttur) [SCARLET](#)

[HEAT](#) (Sesli olarak da mevcuttur) [RUBY](#)

[SHADOWS](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

KARDİNAL GÜNAHLAR (yakında)

[DESSERT](#) (Scarlet Heat'i takip eden kısa roman) (Sesli olarak da mevcuttur)

[KARANLIĞA DOĞMAK KUTU SETİ](#)

Crimson Debt, Scarlet Heat ve Ruby Shadows'u tek bir ciltte içerir

Uzaylı Eş Dizini serisi

(Bilimkurgu / Aksiyon-Macera

Romantizm) [ABDUCTED](#) (Sesli Olarak da

Mevcuttur) [PROTECTED](#) (Sesli Sesli

Olarak da Mevcuttur) [DESCENDED](#)

(Olarak da Mevcuttur)

[SEVERED](#) (Sesli Olarak da Mevcuttur)

[ALIEN MATE INDEX VOLUME ONE](#)

Kaçırılan, Korunan, Alçalan ve Koparılan kitaplarını tek bir ciltte içerir

Tüm Alien Mate romanları artık BASILI olarak mevcuttur.

**Cougarville Serisi (Paranormal /
Aksiyon-Macera Romantizmi)**

(Yaşlı Kadın / Genç Erkek

[BUCK NAKED](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[COUGAR BAIT](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[STONE COLD FOX](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

BIG BAD WOLF (çok yakında)

Mina Carter ile CyBRG Dosyaları

**(Bilimkurgu / Aksiyon-Macera
Romantizm)**

[ÜNİTE 77: KIRIK](#) (Sesli Olarak da Mevcuttur)

[ÜNİTE 78: KURTARILMIŞ](#) (Sesli Olarak da
Mevcuttur)

**Enstitü Serisi (Baba-Dom /
Yaş Oyunu Romantizmi)**

[ENSTİTÜ: BABA SORUNLARI](#)

(Sesli olarak da mevcuttur)

[ENSTİTÜ: MISHKA'YA ŞAPLAK](#)

**Swann Kardeş Günlükleri (Çağdaş Peri /
Komik / Fantastik Romantizm)**

[WISHFUL THINKING](#) (Sesli Olarak da Mevcuttur)
[NE DİLEDİĞİNİZE DİKKAT EDİN](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

Nocturne Akademi
(Genç Yetişkin Paranormal/Aksiyon-Macera/Romantik)

[KİLİT VE ANAHTAR](#) (Sesli olarak da mevcuttur) [DİŞ TIRNAK](#) VE (Sesli olarak da mevcuttur) [TAŞ VE SIR](#) (yakında geliyor)

Dedektifler Valenti ve O'Brian

(1980'ler M/M Romantizm)

[GÖREVLENDİRME](#)

[NOEL İÇİN ATEŞLİ](#)

[OLACAĞIM.HAVAI FİŞEKLERİ](#)

[GÖREV: KALP VE RUH](#)

Compendiumlar ve Kutu Setleri

[UZAYLI EŞ İNDEKSİ BİRİNCİ CİLT](#)

Abducted, Protected, Descended ve Severed kitaplarını tek ciltte içerir [BORN TO](#)

[DARKNESS BOX SET](#)

Crimson Debt, Scarlet Heat ve Ruby Shadows'u tek bir ciltte içerir [BRIDES OF](#)

[THE KINDRED VOLUME ONE](#)

Sahiplenilen, Avlanan, Aranan ve Bulunan İçerikleri

[AKRABA GELİNLERİ İKİNCİ CİLT](#)

İfşa Edilen, Takip Edilen ve Sürgün Edilenleri İçerir

[AKRABA GELİNLERİ ÜÇÜNCÜ CİLT](#)

Shadowed, Chained ve Divided'ı içerir

[AKRABA GELİNLERİ DÖRDÜNCÜ CİLT](#)

Devoured, Enhanced ve Cursed içerir

AKRABA GELİNLERİ BEŞİNCİ CİLT

Köleştirilmiş, Hedef Alınmış ve Unutulmuş'u içerir

AKRABALARIN GELİNLERİ ALTINCI CİLT

Switched, Uncharted ve Unbound içerir

AKRABA GELİNLERİ YEDİNCİ CİLT

Teslim Olan, Kaybolan ve Hapsedilenleri İçerir

AKRABA GELİNLERİ SEKİZİNCİ CİLT

Saptırılmış, Aldatılmış ve Çalınmış İçerir

KENDİNE KÜÇÜK SEKSI BİR NOEL GEÇİR.

Noel İçin Kaçırılan, Puma Noel ve Mevsimin Şaplaqları'nı içerir

AKRABA MASALLARI CİLT 1

Metresine Hakim Olmak, Canavarla Bağ Kurmak ve Kalbiyle Görmek kitaplarını içerir

AKRABA MASALLARI CİLT 2

Tutsağı Özgürleştirmek, Kırılmışı İyileştirmek ve Devi Evcilleştirmeyi İçerir

AKRABA MASALLARI CİLT 3

Mesafeyi Aşmak, Bir Yabancıyı Sevmek ve Mücevheri Bulmak kitaplarını içerir

AKRABA MASALLARI CİLT 4

Kazayla Bağlanan, Ejderhayı Serbest Bırakmak ve Bir Eşi Paylaşmak kitaplarını içerir

AKRABA MASALLARI CİLT 5

Acemiye Eğitmek, Dev Tarafından Uyandırılmak ve Hedefi Vurmak bölümlerini içerir

AKRABA MASALLARI CİLT 6

Melezle Başa Çıkmak, Zamana Hapsolmek ve İyileşme Zamanı kitaplarını içerir

AKRABA MASALLARI CİLT 7

Koruyucu ile Eşleşme, Akrabaya Aşık Olmak ve Tanrıçayı Korumak kitaplarını içerir

NAUGHTY TALES: THE COLLECTION- Birinci Cilt

Gösteri Yapmak, İstekli Teslimiyet, Enstitü kitaplarını içerir: Baba Sorunları, Enstitü: Mishka'nın Şaplaqlanması, Bir İç Çamaşırı Modelinin İtirafı, Günah Yiyen, Hız Bileti, Stres Giderici ve Mr. Siyah Eve Dönüyor.

ATEŞLİ BİR CADILAR BAYRAMI

Kızıl ve Kurt, Çingene Ayı ve Canavarı Evcilleştirmek kitaplarını içerir

SICAK BİR BAYRAM Cilt 2

The Covenant, Secret Thirst ve Kristen's Addiction kitaplarını içerir+ BONUS: Madeline's Mates

Tek Başına Başlıklar

(Bilim Kurgu VEYA Paranormal Aksiyon-Macera Romantizm)

İSTEDİĞİN HERKES

EN İYİ SAKLANAN SIRLAR (Üvey Kardeş

Romantizmi) VAMPİRLE KÖR TARİH

KANLI ÖPÜCÜK

BROKEN BOUNDARIES (M/M romantizm

ÜÇÜNCÜ SEREMONİ)

COMPANION 3000 (çok yakında)

DEAL WITH THE DEVIL (Sesli Olarak da Mevcuttur)

DEFILED

KURT GİBİ GÖZLER (Foster Kardeş romantizmi)

FOREVER BROKEN (M/M romantizmi)

GYPSY AYI

AÇLIK AYI YÜKSELİYOR

MADLINE'İN ARKADAŞLARI

İŞARETLİ

ÇIKIŞ

PLANET X (Sesli olarak da mevcuttur)

PLEASURE PLANET

PLEDGE SLAVE (M/M romance)

PURITY (Sesli olarak da mevcuttur)

RED AND THE WOLF

SECRET THIRST

YABANCILARLA SEKS GÖLGE

RÜYALAR

KÖLE ÇOCUK GİDERME

(M/M romantizm) STRES

TATLI RÜYALAR

CANAVARI TANDEM

BİRİMİ PAZARLIK

ANTLAŞMA

SON ISIRIK (M/M romantizm)

DÜNYADAKİ SON ADAM

KAYIP KİTAPLAR (M/M romantizm)

ZEVK SARAYI

THE SACRIFICE (Sesli olarak da mevcuttur) 'TIL
KINGDOM COME (M/M romantizm)

**Tek Başına Başlıklar (Çağdaş
Romantizm)**

SEVGİLİLER İÇİN ŞAPLAK BİR (BDSM)

BOUND AND DETERMINED, Lena Matthews ile birlikte *Nicollett'in Cezalandırılması'nı* içeren
antoloji

COUGAR CHRISTMAS (Yaşlı Kadın / Genç Erkek)

DANGEROUS CRAVINGS (BDSM)

KİRLİ KIZ

FULL EXPOSURE (Lena Matthews ile)

KIDNAPPED FOR CHRISTMAS (BDSM)

MASKELER, *Deri Maskeli Adam* ve *Maskeleri* içerir (BDSM)

ARKADAŞTAN DAHA FAZLASI (BDSM)

MÜKEMMEL RESİM (Üvey Kardeş romantizmi) (Sesli olarak da mevcuttur)

STR8TE BOYS (M/M romantizmi)

Yaramaz Masallar

(Sizi Ateşli ve Sıkıntılı Hale Getirecek Kısa Okumalar)

BİR İÇ ÇAMAŞIRI MODELİNİN İTİRAFLARI

GÖSTERİ YAPMAK (Üvey Kardeş Romantizmi)

GÜNAH YİYEN

HIZ CEZASI

THE SWITCH ŞAPŞALLARI(DANGEROUS CRAVINGS'in karakterleriyle erotik bir ara bölüm)

SEZONUN

BAY EVE GELDİĞİNDE BLACK EVE

GELDİĞİNDEİSTEYEREK

NAUGHTY TALES: THE COLLECTION- Birinci Cilt

Gösteri Yapmak, İstekli Teslimiyet, Enstitü kitaplarını içerir: Baba Sorunları, Enstitü: Mishka'nın Şaplaklanması, Bir İç Çamaşırı Modelinin İtirafları, Günah Yiyen, Hız Bileti, Stres Giderici ve Mr. Siyah Eve Dönüyor.

YA Romanları

AKADEMİ (Sesli Olarak da Mevcuttur)

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

Evangeline Anderson, *Brides of the Kindred*, *Alien Mate Index*, *Cougarville* ve *Born to Darkness* serilerinin *New York Times* ve *USA Today* çoksatan yazarıdır. Kırklı yaşlarında ve Florida'da bir koca, bir oğul ve iki kediyle yaşıyor. Birkaç yıldır kendi zevki için erotik kurgu yazıyordu ve bunun için para almayı denemek aklına gelmişti. Sevinçle, kirli bir zihne sahip olduğu için para kazanmanın gerçekten mümkün olduğunu keşfetti ve o zamandan beri sürekli olarak paranormal ve bilimkurgu erotik yazıyor.

Onu internet sitesinde bulabilirsiniz www.evangelineanderson.com Ücretsiz

okumalar için ziyaret edin.

Ya da yeni kitaplardan ilk siz haberdar olmak için [haber bültenine katılın](#).

Ayrıca [sesli kitaplarla ilgili güncellemeler](#) için bir e-posta listesi de var.

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

